BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

EURIPIDES

TRAGOEDIAE

EDIDIT

A. NAUCK

III

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

EVRIPIDIS TRAGOEDIAE

EX RECENSIONE

AVGVSTI NAVCKII

VOLVMEN III

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MCMII

EVRIPIDIS

PERDITARVM

TRAGOEDIARVM

FRAGMENTA

ITERVM RECENSVIT

AVGVSTVS NAVCK

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MCMII

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Ad Euripidem recensendum cum accessissem, superstitibus poetae fabulis perditarum reliquias addere in animum induxi, tum quia frustula illa plurimorum scriptorum testimoniis celebrata, sive ambitum spectes sive pretium, non debent neglegi aut contemni, tum quia collectiones Euripideorum fragmentorum ab A. Matthiaeo et Fr. Guil. Wagnero paratae aequis iudicibus parum videbantur probari. itaque anno 1854 in titulo primae editionis Euripidis perditarum tragoediarum reliquias promisi. mox vero eo delatus sum ut omnium tragicorum poetarum fragmenta edenda putarem: cuius consilii quas habuerim caussas, exponi vix attinet. nimirum ne dicam ceterorum quoque tragicorum reliquiis prodesse me voluisse, inprimis ut altiora molirer ea re permotus sum quod in Euripideis fragmentis haud pauca circumferri animadverteram quae nec tribuere huic poetae auderem nec detracta non desideratum iri arbitrarer. velut ad Polyidum Euripidis relatos vidimus ex Valckenarii coniectura hosce duos iambos:

μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου·
διπλάσιος ἔστω· τοῦ κύβου δὲ μὴ σφαλῇς.

nec dubitarunt de Euripide aut de scriptura versuum reliquiarum Euripidearum editores aliique homines docti, velut Heynius Observ. ad Apollod. p. 222, Bernhardy Eratosth. p. 175 sq., L. Dindorfius in Thes. Gr. L. vol. 7 p. 172 B. docuit nos per quem unum hos versus accepimus Eutocius locum et augendum fuisse et aliter scribendum:

μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου·
διπλάσιος ἔστω. τοῦ καλοῦ δὲ μὴ σφαλεὶς
δίπλαζ' ἕκαστον κῶλον ἐν τάχει τάφου.

Euripideos esse versus nec relatum usquam legimus nec possumus credere affirmantibus. ut enim Polyidi fabulam praeter Euripidem tractavit in *Μάντεσι* Sophocles ac fortasse Aeschylus in *Κρήσσαις*, ita rerum mathematicarum ignorantia, quam Eutocio teste Eratosthenes in allatis versibus suo iure reprehendit, antiquiorem potius tragicum poetam quam Euripidem sapit, nec dicendi genus Euripidem videtur arguere. sed quisquis versuum auctor fuit, satis utique caussae erat cur nollemus Valckenarii coniecturam adoptare. nec tamen par erat hominum doctorum expectationem falli excluso loco eo, quem et emendatiorem et auctiorem liceret proponere. itaque versus illos inter adespota tragica fragmenta referenda existimabamus una cum aliis plurimis locis, quos cum tragicos esse vel sciremus vel suspicaremur, certo cuidam poetae vindicare non liceret. adespota autem tragica fragmenta non poterant admitti nisi in omnium tragicorum poetarum reliquiis. quas cum anno 1856 emisissemus, haec Euripidis editio tertio volumine, quod perditarum tragoediarum fragmentis destinaveramus, huc usque destituta mansit. nunc tandem visum est promissum solvere et ex ampliore illo opere Euripideas reliquias separatim repetere. quam rem ita institui ut non integram adderem scripturae varietatem olim collectam, sed prout bibliothecae Teubnerianae modus exigeret, poetae verba darem quantum liceret emendata ac fontes unde singuli loci derivati essent paucis indicarem. simul vero operam dedi ut si quid olim a me non recte administratum esset, hac editione corrigerem, ac spero iis qui maiore editione adhuc usi sunt huius libelli tenuitatem non fore inutilem. a numeris fragmentorum olim positis, quos Dindorfius in quinta Poetarum scenicorum editione secutus est, raro discessi. ita versum *κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλός* (olim inc. fab. fr. 949) ad Andromedam rettulimus (v. fr. 134^{b} huius edit.) secundum scholion Euripideum a Dindorfio editum. fr. 1086 prioris edit. fuerat forma *λῆς* in Etym. M. ex Euripide allata: ipsum poetae locum e Plisthene depromptum servavit codex Florentinus, cuius notitiam debemus E. Millero (v. fr. 627^{b} huius edit.). corruptum illud *syrseen opersu* (fr. 1104 pr. edit.), quod Lutatius in Stat. Theb. 5, 163 p. 171 ed. Lindenbr. habet, iam exclusi-

mus, cum Lutatius superstitis fabulae locum spectet Or. 676: [ποτωμένην] ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ, id quod ante nos perspexit Porson. nova accesserunt huic editioni fragmenta 368ª (Euripidis enim esse versum, non Aristophanis, dudum agnoverat Dindorfius) 430ᵇ 625ᵇ 727ᵇ 852ᵇ 949 1086 1104. item nova est nec tamen satis certa Euripidis fabula *Μυσοί*[1]). nec verum me vidisse contenderim, cum Augen (p. 63), Stheneboeam (p. 177), Telephum (p. 188) aliquot verbis ditari vellem non certis nixus testimoniis, sed meris ductus suspitionibus.

Testimonia singulorum locorum olim excitata integra repetii, nova haud pauca addidi. ad emendanda quidem poetae verba perexiguus inde fructus redundavit (v. fr. 402 600 968, 4), sed multis in quaestionibus utile est scire a quibus scriptoribus quidam poetarum loci usurpentur. indicem fontium diligenter elaboratum ne huic quidem editioni deesse voluimus.

In emendandis Euripidis fragmentis multi homines docti inde ab a. 1856 strenue ac non nulli prosperrimo cum successu versati sunt. inter quos primo loco nominandus mihi est Theodorus Gomperz, qui ut in commentatione Novi Musei Rhenani vol. XI inserta de tragicorum poetarum reliquiis egregie meritus est, ita privatim plurimas et optimas earum emendationes mecum communicavit. item nobis utilia et exoptata fuerunt quae C. Conington, Fr. Heimsoeth, O. Hense, Henr. van Herwerden, A. Meineke, L. a Sybel, alii commentati sunt. ex infinita autem copia coniecturarum et suspitionum, quae quidem nobis innotuerunt, paucas duximus delibandas. missa fecimus non solum vitiosa commenta, sed etiam quaecunque nimis viderentur incerta atque improbabilia. qua in re

---

1) Vide Philodemi locum p. 146 allatum. quam Ed. Hiller in Libro miscellaneo ed. a societate philol. Bonnensi (a. 1864) p. 41 tanquam semel nominatam commemorat Euripidis *Νιόβην*, non admisi, quoniam ne unus quidem istius fabulae testis mihi innotuit. ceterum priori Hippolyto Euripidis ibidem p. 43 et p. 47 locus Philemonis Lex. p. 36 sive Eust. Il. p. 633, 21 adscribitur, quia in altera fabula πεύκη vocabulum non reperiatur. mihi non dubium videtur quin Philemonis sive Eustathii mentio referenda sit ad superstitis Hippolyti versum 1254: καὶ τὴν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων πλήσειέ τις πεύκην.

si cui fastidiosius egisse videar, is meminerit in laceris perditarum reliquiis certi quidquam indagare esse difficillimum atque insanabilibus vulneribus frustra medelam admoveri. eandem ob caussam vanos existimamus eorum conatus, qui perditarum fabularum oeconomiam e reliquiis fortuito servatis instaurare temptaverunt ac singulae sententiae sive certis e fabulis sive sine fabulae nomine traditae quo in nexu primitus fuerint, sciri posse putarunt. quo in genere confidentia et levitate omnes superavit I. A. Hartungius, cuius decreta quantum a scriptorum testimoniis discedant ex iis quae in Philol. vol. 8 p. 562—565 diximus facile patebit.

Sed in his perditarum tragoediarum reliquiis quam incerta sint omnia et quantis obvoluta tenebris, ut luculentius appareat, superstites tres Euripidis tragoedias, Electram, Heraclidas, Herculem, fingemus esse nobis ereptas, et reliquias earum ex sequiorum scriptorum libris collectas apponemus.

ΗΛΕΚΤΡΑ

I

Ἀγαμέμνονος ὦ κόρα,
ἤλυθον, Ἠλέκτρα, ποτὶ σὰν ἀγρότειραν αὐλάν.

Plut. V. Lysandri c. 15. [El. 167 sq.]

II

ΠΑ. ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχει;
ΟΡ. οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως τόπον.
ΠΑ. ἦ που σπανίζει τοῦ καθ' ἡμέραν βίου;
ΟΡ. ἔχει μέν, ἀσθενὴς δὲ ἅτε φεύγων ἀνήρ.

Dio Chrys. 13, 5. ubi poetae nomen omittitur, sed Euripideae Electrae esse locum facile poterat conici. [El. 233—236].

III

οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·
ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν·
ἤδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς
τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστὰ δ' ἐκ κακῶν τέκνα.

Orion Flor. 8, 7 p. 262, 17. vs. 3 et 4 habet Stob. Flor. 87, 10. [El. 367—370.]

IV

πενία διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακόν.

Stob. Flor. 96, 2. [El. 376.]

V

οὐ μὴ φρονήσηθ' οἳ κενῶν δοξασμάτων
πλήρεις πλανᾶσθε, τῇ δ' ὁμιλίᾳ βροτοὺς
κρινεῖτε καὶ τοῖς ἤθεσιν τοὺς εὐγενεῖς.
οἱ γὰρ τοιοίδε τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ
καὶ δώμαθ' · αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ βροτῶν
ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσιν. οὐδὲ γὰρ δόρυ
μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·
ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο κἀν εὐψυχίᾳ.

Stob. Flor. 86, 4. [El. 383—390.]

VI

ἐν τοῖς τοιούτοις ἡνίκ' ἂν γνώμης πέσω,
σκοπῶ τὰ χρήμαθ' ὡς ἔχει μέγα σθένος,
φίλοις τε δοῦναι σῶμά τ' εἰς νόσον πεσὸν
δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἐφημέρου βορᾶς
εἰς μικρὸν ἥκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ
ὁ πλούσιός τε καὶ πένης ἴσον φέρει.

Stob. Flor. 91, 6. vs. 3 et 4 *φίλοις — σῶσαι* apponit Plut. Mor. p. 33 C. [El. 426—431.]

VII

ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελ-
φὶς πρῴραις κυανεμβόλοις

Aristoph. Ran. 1317 sq. cum Schol. v. 1315. [El. 435 sq.]

VIII

ἀλλ' εὐγενεῖς μέν, ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε·
πολλοὶ γὰρ οντες εὐγενεῖς εἰσὶν κακοί.

Stob. Flor. 87, 9. [El. 550 sq.]

IX

πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.

Stob. Flor. 97, 4. [El. 1131.]

X

ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται
δεινοῖς ἔρωσιν, ἧς φυλακτέον πέρι.

Stob. Flor. 49, 4. [Eur. fr. 846.]

XI

ἡ φύσις ἑκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς.

Stob. Flor. 87, 8. ubi lemma est *Εὐριπίδου*, sed *ηλεκ* addit codex Vind. [Eur. fr. 1050.]

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

Schol. Ar. Eq. 1151: *τὴν Μακαρίαν θυγατέρα φασὶ τοῦ Ἡρακλέους. ἥ γε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας Εὐρυσθέως στρατείαν, τῶν Ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τοὺς Ἡρακλείδας πρὸς τὸν τοῦ Ἐλέου βωμὸν καταφυγόντας, χρησμοῦ δοθέντος τοὺς Ἀθηναίους νικήσειν, εἴ τις τῶν Ἡρακλειδῶν πρὸς θάνατον ἑκούσιον ἐκδῷ ἑαυτόν, κατέσφαξεν ἑαυτήν, ὡς ἐν Ἡρακλείδαις Εὐριπίδης.* Plut. Mor. p. 1057 E: *ὁ Εὐριπίδου Ἰόλαος ἐξ ἀδρανοῦς καὶ παρήλικος εὐχῇ τινι νέος καὶ ἰσχυρὸς ἐπὶ τὴν μάχην ἄφνω γέγονεν.*

I

πάλαι ποτ' ἐστὶ τοῦτό μοι δεδογμένον·
ὁ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνήρ,
ὁ δ' εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον
φίλοις τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάξαι βαρύς.

Stob. Flor. 10, 1. vs. 3 et 4 respicit Theod. Metoch. p. 558. [Heracl. 1—4.]

II

ἀμαλόν

Hesych.: *ἀμαλόν· ἁπαλόν, ἀσθενῆ. Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις.* [Heracl. 75.]

III

καλὸν δ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα,
εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος.

Stob. Flor. 58, 4. [Heracl. 109 sq.]

IV

τίς ἂν δίκην κρίνειεν ἢ δοίη λόγον,
πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῶς;

Stob. Flor. 46, 2. [Heracl. 179 sq.]

V

τὴν δ' εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην
νῦν δὴ μάλιστ' ἐσεῖδον· οἵδε γὰρ πατρὸς
ἐσθλοῦ γεγῶτες δυστυχοῦσ' ἀναξίως.

Stob. Flor. 107, 6. [Heracl. 233—235.]

VI

οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας
ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι
γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὃς δὲ νικηθεὶς πόθῳ
κακοῖς ἐκοινώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω
τέκνοις ὄνειδος εἵνεχ' ἡδονῆς λιπεῖν.
τὸ δυστυχὲς γὰρ ηὑγένει' ἀμύνεται
τῆς δυσγενείας μᾶλλον· ἡμεῖς γὰρ κακῶν
εἰς τοὔσχατον πεσόντες εὕρομεν φίλους.

Stob. Flor. 88, 7. vs. 1 et 2 repetunt Stob. Flor. 79, 3 et Orion Flor. Eurip. 9, ubi accedunt verba *καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν* (fr. 943). [Heracl. 297—304.]

VII

ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.

Stob. Flor. 22, 18. [Heracl. 388.]

VIII

καὶ τὸν γέροντα τήν τ' ἔσω γραῖαν δόμων

Ammon. de diff. vocab. p. 50 et Etym. Gud. p. 186, 49. [Heracl. 584.]

IX

εἴ τι δὴ κάτω χθονός·
εἴη γε μέντοι μηδέν· εἰ γὰρ ἕξομεν
κἀκεῖ μερίμνας οἱ θανούμενοι βροτῶν,
οὐκ οἶδα πῇ τις τρέψεται· τὸ γὰρ θανεῖν
κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται.

Stob. Flor. 120, 6. [Heracl. 592—596.]

X

οὔτινά φημι θεῶν ἄτερ ὄλβιον, οὐ βαρύποτμον
ἄνδρα γενέσθαι.
μόρσιμα δ' οὔτι φυγεῖν θέμις,
οὐ σοφίᾳ τις ἀπώσεται·
ἀλλὰ μάταν ὁ πρόθυμος ἀεὶ πόνον ἕξει.

Stob. Ecl. 1, 5, 6 p. 168. [Heracl. 608 sq. 615—617.]

XI

ἁ δ' ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων.

Stob. Flor. 29, 5. [Heracl. 625.]

XII

συμπολίτης

Pollux 3, 51: ὁ γὰρ συμπολίτης οὐ δόκιμον, εἰ καὶ Εὐριπίδης αὐτῷ κέχρηται ἐν Ἡρακλείδαις τε καὶ Θησεῖ. [Heracl. 826.]

XIII

τρεῖς εἰσὶν ἀρεταί, τὰς χρεών σ' ἀσκεῖν, τέκνον,
θεούς τε τιμᾶν τούς τε θρέψαντας γονῆς
νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος· καὶ ταῦτα δρῶν
κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί.

Stob. Flor. 1, 8. [Eur. fr. 219.]

XIV

Ar. Eq. 214: τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα. ubi Schol.: παρῴδησε γὰρ τὸν ἴαμβον ἐξ Ἡρακλειδῶν Εὐριπίδου. [Eur. fr. 847.]

XV

ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει,
ὅδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος.

Stob. Flor. 79, 2 et qui tribus versibus auctiorem locum praebet Orion Flor. Eurip. 7. [Eur. fr. 848.]

ΗΡΑΚΛΗΣ

I

οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας
ταῖς Μούσαις συγκαταμιγνύς,
ἁδίσταν συζυγίαν·
μὴ ζῴην μετ' ἀμουσίας.

Stob. For. 81, 5. vs. 1—3 habet Dio Chrys. 32, 100. cf. Plut. Mor. p. 243 A. vs. 1 et 2 Schol. Hesiod. Theog. 64. cf. Agathias 3, 1. [Herc. F. 673—676.]

II

ἐσχάρα

Schol. Il. *K*, 418: *δηλοῖ δὲ ἡ λέξις* (sc. *ἐσχάρα*) — *καὶ τὸν βωμόν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ.* cf. Eust. Il. p. 815, 11 Etym. M. p. 384, 13. [Herc. F. 922.]

III

μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν.
ἐς χέρνιβ' ὡς βάψειεν, Ἀλκμήνης γόνος

Schol. Ar. Pac. 959. vs. 2 affert Ath. IX p. 409 B Eust. Od. p. 1401, 11. [Herc. F. 928 sq.]

IV

χρονίσαι

Antiatt. p. 116, 13: *χρονίσαι· τὸ βραδῦναι. Εὐριπίδης Ἡρακλεῖ.* [Herc. F. 930.]

V

ἐκ τοῦδε βαίνων ἅρματ' οὐκ ἔχων ἔχειν
ἔφασκε, δίφρου δ' εἰσέβαινεν ἄντυγας
κἄθεινε, κέντρον δῆθεν ὡς ἔχων χερί.

Dio Chrys. 32, 94. cf. Philostr. Imag. 2, 23. [Herc. F 947—949.]

VI

γέμω κακῶν δή, κοὐκέτ' ἔσθ' ὅποι τεθῇ.

Longinus de subl. c. 40, 3 Plut. Mor. p. 1048 F p. 1063 D. [Herc. F. 1245.]

VII

τὰς συμφορὰς γὰρ ὅστις οὐκ ἐπίσταται
θνητὸς πεφυκὼς ὃν τρόπον χρεὼν φέρειν,
οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος.

Stob. Flor. 108, 12. [Herc. F. 1349 sq.: ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσταται, οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος.]

VIII

τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν, εὔκλειαν δ' ἔχει·
τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν, ἡδονὴ δ' ἔνι.

Stob. Flor. 7, 9 et Plut. Mor. p. 447 E. [Eur. fr. 849.]

IX

φαῦλον ἄκομψον. τὰ μέγιστ' ἀγαθόν

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 412, 7. [Eur. fr. 476, 1.]

Hanc fere faciem ostenderent Electrae, Heraclidarum, Herculis reliquiae, si non melior his quam plerisque aliis Euripidis tragoediis sors obtigisset. exclusimus enim, ut par erat, eos harum tragoediarum versus, qui vel sine fabulae nomine vel ex alia ac fieri debebat fabula afferuntur. singulos locos, quatenus licuit, eo ordine disposuimus quem superstites nobis fabulae monstrabant. nihilo minus dubitamus num quis eam sibi divinandi artem arrogaturus sit ut haec quae apposuimus frustula ad argumenta trium fabularum instauranda sufficere contendat, praesertim cum in unius cuiusque fabulae commemorationibus errores quidam admissi sint satis illi quidem vulgares eo in genere ac minime rari: quales errores ut in superstitibus fabulis sine ulla difficultate deprehenduntur, ita ubi de perditarum fabularum reliquiis quaeritur plerumque nos fallunt, quo fit ut de ereptorum nobis poematum frustulis

admodum lubricae sint quaestiones, in quibus facillimum sit multa ingeniose comminisci, certa et extra dubitationis aleam posita indagare videatur esse difficillimum.

Ceterum cum paucitate versuum, quos ex Electra Heraclidis Hercule a sequioribus scriptoribus afferri vidimus, si perditarum quarundam Euripidis fabularum reliquias contulerimus multo largiores, non poterimus non mirari fortunae ludibrium, quae haud paucas servarit fabulas Byzantinis hominibus paene ignotas, alias diutius lectitatas vel certe saepius laudatas nobis inviderit. nimirum verissimum est Agathonis illud,

τάχ' ἄν τις εἰκὸς αὐτὸ τοῦτ' εἶναι λέγοι,
βροτοῖσι πολλὰ τυγχάνειν οὐκ εἰκότα,

nec sperare ausim redditum nobis iri ullam earum tragoediarum, quas amissas esse nunc dolemus: sed si forte desiderata adhuc Euripidis fabula lucem viderit, omnibus patebit quanto nos ab eo quod quaerimus distemus intervallo.

Superest ut commemorem in Eur. fr. 15, 3 librorum scripturam *πλείστη γὰρ ἀρετὴ* e *πίστις γὰρ ἀρετῆς* ortam videri, id quod perspexit Th. Gomperz. nec certum arbitror quod Valckenarius fr. 188, 2 scripsit *πολεμίων*, ubi *πολεμικῶν* requirit C. Lugebil. typothetae errore in fr. 301 *ἀσθενῇ* pro *ἀσθενῆ* et in adnot. ad fr. 385 *τοὔνομαι* pro *τοὔνομα* legitur.

Subiungere visum est, quod ab huius libelli consilio non alienum esse arbitramur, ad TRAGICORVM GRAECORVM FRAGMENTA anno 1856 Lipsiae edita supplementum. sed brevitatis studiosi potiora paucis indicasse satis habebimus.

AESCHYLVS.

Ἀθάμαντι hic accedit versus corruptus:

χαλκέοισιν ἐξαυστῆρες χειρούμενοι.

vide Aesch. fr. 417 et Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 116. *ἐξαυστῆρσιν ἐξαιρούμενοι* coniecit Dindorfius.

Βασσάραι (ita enim p. 7 scribendum, non *Βασσαρίδες*) ditantur verbis obscurissimis:

ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίξειν τιν' ἀρχάν·
φθάσαντος δ' ἐπ' ἔργοις προπηδήσεταί νιν.

prodidit bacchios istos Hephaest. p. 82 ed. alt. Gaisf., ubi Scholion cod. Saib.: *Βασσαρῶν Αἰσχύλου ἡ ῥῆσις.* cf. Hesych. v. *κυρίξειν.*

Γλαύκου ποντίου fr. 25. *ἀνθρωποειδής* adiectivum Aeschyleum esse verissime negat Dindorfius, qui de h. l. dixit in Philol. vol. XII p. 189 sq. et vol. XVII p. 719 sqq.

Δαναΐδων fr. 43. versu 3 *ἀπ' εὐνατῆρος* scribendum suspicor. vs. 6 *δένδρων ὀπώρα* Hartungius correxit. tum *ἐκ νοτίζοντος γάνους* optime restituit Th. Gomperz (quam coniecturam God. Hermanno tribuit Meinekius in Ath. 4 p. 285).

Ἠδωνοῖς addendus est hic locus:

ὅστις χιτῶνας βασσάρας τε Λυδίας
ἔχει ποδήρεις

quem debemus Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mélanges de litt. Gr.* p. 62. cf. Hesych. v. *βασσάραι.*

Ἡλιάσι reddendi sunt hi versus, quos Aeschyleos esse testatur Clemens Alex. Strom. V p. 718 (sive Euseb. Pr. E. XIII p. 681 B), ego olim non recte Euphorioni tribui (Trag. Graec. fragm. p. 588 sq.),

Ζεύς ἐστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός,
Ζεύς τοι τὰ πάντα χὤτι τῶνδ' ὑπέρτερον.

cf. Philod. de piet. p. 22 ed. Gomp.: [*Αἰσχύλος*] *δ' ἐν Ἡλια*[*σιν τὸν*] *Δία καὶ αἰθέ*[*ρα λέγει κ*]*αὶ γῆν καὶ* [*οὐ-ρανὸ*]*ν καὶ τὰ πάν*[*τα καὶ ὑπ*]*ὲρ τὰ πάν*[*τα*]. quo de loco disputavi in *Mélanges Gréco-Rom.* II p. 607 sqq.

Προμηθεὺς ὁ λυόμενος respicitur a Philod. de piet. p. 41 ed. Gomp.: *καὶ τὸν* [*Προμη*]*θέα λύεσθαί* [*φησιν*] *Αἰσχύλος, ὅ*[*τι τὸ λ*]*όγιον ἐμή*[*νυσε*]*ν τὸ περὶ Θέ*[*τιδο*]*ς, ὡς χρε*[*ὼ*]*ν εἴ*[*η*] *τὸν ἐξ αὐτῆς γεν*[*ν*]*ηθέντα κρείτ*[*τ*]*ω κατασ*[*τῆν*]*αι* [*τ*]*οῦ πατρός·* [*ὅθεν* (?) *κ*]*αὶ θνητ*[*ῷ συν-οικί*]*ζουσιν α*[*ὐτὴ*]*ν ἀ*[*νδρί*]. cf. ibid. p. 39.

fr. 195 εὐθύνοι legendum videtur: nam ἰθύνω forma a trimetro aliena.

Σαλαμινίων fr. 214. ἀνήρης nihil esse nisi absurdum grammatici commentum recte iudicat Dindorfius.

Ψυχαγωγῶν fr. 269, 1. 2 scripserim: ἐρωδιὸς γάρ σ' ὑψόθεν ποτώμενος ὄνθῳ πλάξει νηδύος κενώμασιν.

Incertarum fab. fragm. haec addantur:

1. Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mél. de litt. Gr.* p. 151: ἠόνησας σὺν τῷ Ι ἀντὶ τοῦ ἔλουσας ἢ κατήντλησας (κατάντλησας cod.)· εἴρηται δὲ ἐν τῷ ἐξηονήθην. Ὦρος ὁ Μιλήσιος· ἡ δὲ χρῆσις παρὰ Αἰσχύλῳ.

2. Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mél. de litt. Gr.* p. 157: θετὸς υἱός· προσποιητὸς παρ' Αἰσχύλῳ. cf. Pind. Ol. 9, 62 et Eur. fr. 361.

3. Suid.: ἀμύντης καὶ ἀλκήστης. τραγικὰ καὶ Αἰσχυληρὰ τὰ ὀνόματα. cf. Bernhardy vol. II, 2 p. 1790.

SOPHOCLES.

Αἰγίσθου Sophocleae fabulae titulum in Hesych. v. ἀρύθμων (fr. 659) restitui voluit Musurus. cuius coniecturae favere videtur Philodemus de piet. p. 22 ed. Gomp.: [Εὐριπί]δης δ' ἐν Μυ[σοῖς καὶ] τὸν Δία καὶ [οὐρανὸ]ν ἡλιωπόν, [Σοφοκλῆς δ'] Αἰγίσθῳ [οὐρανὸν μ]όνον. ἐν Οἰ[νεῖ δὲ καὶ τ]ὸν Δία. at huius quoque loci incertissima est lectio.

Ἰνάχου fragmentis adde quod Philodemus tradit de piet. p. 23 ed. Gomp.: καὶ Σοφοκλῆς ἐ[ν Ἰνά]χῳ τὴν Γῆν μ[ητέ]ρα τῶν θεῶν φη[σιν], ἐν Τριπτολέμ[ῳ δὲ] καὶ Ἑστίαν εἶ[ναι].

Καμίκιοι. novum est quod praebet Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mélanges de litt. Gr.* p. 143: ὁ Σοφοκλῆς Κωμικοῖς (recte editor Καμικίοις)·

τὴν οὔτις ᾔδειν ἐκ θεοῦ κεκρυμμένην.

ex eadem fabula deprompta suspicor verba πισσοκώνητον μόρον. quae sine poetae et fabulae nomine habet Hesych. v. κωνῆσαι. vide quae dixi in *Mélanges Gréco-Rom.* II p. 718 sqq.

Μελέαγρος. huc revocandum esse fr. 968 docet paroemiographus Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 369: ὀπισαμβὼ — μέμνηται τοῦ ὀνόματος Σοφοκλῆς ἐν Μελεάγρῳ.

Οἰνεύς. tueri videtur hunc titulum Philod. de piet. p. 22 ed. Gomp., quem locum supra de Aegistho Sophoclis disputantes attulimus. fortasse igitur ad *Οἰνέα* referenda sunt fr. 298 et fr. 300.

Πηλέως fr. 454 delendum esse recte iudicat Contus *Λογ. Ἑρμ.* 1 p. 142.

Πολυξένης fr. 477, 1 αὖτε pro αὖθι scribendum suspicor, cf. *Eurip. Stud.* II p. 9.

Τηρέως fr. 523, 2 τὰ θνητὰ θνητοὺς ὄντας proposui in *Jahrb. f. Philol.* 1862 p. 186.

fr. 533, 1 ζῴη τις restituendum.

Τριπτόλεμος: cf. Philod. de piet. p. 23 ed. Gomp, quem locum ad *Ἴναχον* attulimus.

Φρυγῶν fr. 652, 3 ἐκτός εἰσι πημάτων Sophoclem scripsisse arbitror.

Inc. fab. fr. 668 sic scripserim: πᾶς δὲ προσκυνεῖ τὸν ἐκτρέφοντα πάντας ἡλίου κύκλον.

fr. 671 verba ἀείζων ἕλκος vide an ad Aesch. Suppl. 988 referenda sint, ubi scribitur: χώρᾳ δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.

fr. 716 abiciendum, vide quae dixi in Lex. Vind. Φ, 2 p. 186.

fr. 722 Μολοσσικαῖσι χερσὶν ἐντείνων πέδας malim, cf. Append. Lex. Vind. p. 260.

fr. 822 λύσω non debuisse in suspitionem vocari docuit Th. Gomperzius allato Zenob. VI, 11 et Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 355 sq.

fr. 824, 2 τὸ πημαῖνον φύσιν proposui in *Mélanges Gréco-Rom.* II p. 712.

fr. 854 γνῶμαι πλέον σθένουσιν ἢ κράτος χερῶν poetam scripsisse suspicor.

fr. 920 ad Oed. C. 966 probabiliter rettulit Meinekius.

fr. 963 delendum esse perspexit Naber in Phot. Lex. 1 p. 423.

fr. 986 errori debetur, id quod vidit M. Schmidtius *Zeitschr. f. d. Alt.-Wiss.* 1856 p. 534.

fr. 1018 quo spectet ostendit Lex. Vind. *A*, 164 p. 128. nova incertarum fabularum fragmenta haec afferre licet:

1. *βαρὺς βαρὺς σύνοικος, ὦ ξένοι, βαρύς.* versum olim inter Trag. adesp. 22 a nobis receptum Sophocleum esse docuit anonymus in Herc. vol. coll. alt. IV fol. 120. unde ὦ ξένοι pro ὦ φίλοι restitutum est.

2. *πύλης ἄναξ θυρωρέ.*
v. Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mél. de litt. Gr.* p. 32.

TRAGICI MINORES.

Ionis fr. 27 p. 571 scribendum *ἔσπεισας· ἀλλὰ πῖθι Πακτωλοῦ ῥοάς.* supplementum versus debetur Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mél. de litt. Gr.* p. 244, ubi *ἔπεισας* scribitur, quod cum Th. Gomperzio in *ἔσπεισας* mutavi.

fr. 45 p. 574 *ῥοθεῖ δέ τοι* restitui in Philol. vol. 12 p. 195.

Achaei *Ἶρις* commemoratur a Philod. de piet. p. 36 ed. Gomp.: *τὸν [δ' Ἡ]ρα[κλ]έα καὶ μά[λ'] ἀκατά[σ]χετον, [ὥς] Σοφοκλῆς [καὶ Ε]ὐριπίδης, κ[αὶ τὸ]ν Διόνυσον, ὡ[ς Ἀχ]αιὸς ἐν Ε[ἴ]ριδει σατ[ύρ]οις καὶ [Φερ]εκ[ύδης ὁ] Ἀθη[ναῖ]ος.*

Agath. fr. 5, 2 p. 593 non dubito quin *ἄκραντα ποιεῖν* scribendum sit.

memorabile est quod paroemiographus Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 364 tradit: *ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν. τοῦτον τὸν στίχον οἱ μὲν Σθενέλου, οἱ δὲ Ἀγάθωνος.* si ex tragoedia petitus est versiculus a compluribus scriptoribus memoratus, corrigendum erit *γίγνεται βροτοῖς ἐρᾶν.*

Chaeremonis fr. 26 p. 612 temptarim: *πρὶν μέγα φρονεῖν γὰρ εὖ φρονεῖν ἐπίστασο.*

Dionysii *Ἕκτορος λύτρα* p. 616. fabula scenae commissa est olymp. 103, 1 archonte Nausigene, v. Clinton Fast. Hell. vol. 2 p. 125 ed. Kr.

fr. 8 *αὐτὸς πενόμενος* scribendum erat ex Anecd. Boiss. vol. 1 p. 153, cf. Men. mon. 43.

Carcini *Αἴας* (p. 619) innotuit per paroemiographum Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 355: *Αἰάντειος γέλως· μέ-*

μνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Περινθίᾳ τῇ πρώτῃ. λέγουσι δὲ ὅτι Πλεισθένης ὁ ὑποκριτὴς τὸν Καρκίνου Αἴαντα ὑποκρινόμενος εὐκαίρως ἐγέλασε· τοῦ γὰρ Ὀδυσσέως εἰπόντος ὅτι τὰ δίκαια χρὴ ποιεῖν, μετὰ εἰρωνείας ὁ Αἴας τῷ γέλωτι ἐχρήσατο.

Diogenes *ἐν* [*τῷ Θυέστῃ*] *κ*[*αὶ*] *τῷ Οἰδίποδι* (Trag. Gr. fr. p. 627 sq.) commemorari videtur a Philodemo de philos. in Hercul. vol. VIII col. 14, quo loco *τὸ περὶ τῆς ἀνθρωποφαγίας δόγμα* in disceptationem vocatur.

Moschionis fr. 2, 2 p. 632 *λιταῖς ἄτρωτε* absurdum, restituendum *λιταῖς ἄτεγκτε*.

fr. 7, 16 *σύνθρονος* glossema genuini *σύνθακος* esse suspicor (cf. Phot. Lex. p. 554, 27).

fr. 8, 1 et 2 verba *αἰκίζειν* et *ὑβρίζειν* sedem videntur mutasse.

fr. 11, 5 fortasse *οἰκεῖον αὐτὸ* Moschion scripsit.

Sosiphanis fr. 3, 2 p. 638 *ταῖσιν οὐσίαις* aptius fuerit.

Sosithei fr. 2, 8 p. 639 *κάλον* pro *καλῶν* expectabam.

Apollonidis fr. 1, 2 *οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς, οὐ χρυσοῦ χλιδή* multis abhinc annis scribendum proposui, neque nunc improbo.

Thespidis fr. 4, 3 et 4 *ἴδε σοὶ μέλιτι χθύπτην τυρὸν | μίξας ἐρυθρῷ κατὰ τῶν σῶν, Πὰν* requiro.

ADESPOTA.

fr. 75, 3 *ἢ τοὺς ταπεινοὺς ἦρεν εἰς ὕψος μέγα* supplendum erat.

fr. 102, 3 *πάντων κρατιστεύων τύραννε* restituerim.

fr. 113 num tragici sit poetae dubito propter Plut. Mor. p. 239 A.

fr. 129 delendum.

fr. 152 vitiose scriptum affert Galenus vol. XIV p. 583 ed. K.: *καθάπερ ἔχει τὸ ʻγένοιτο καταλαβεῖν τόνδ' ἐμέ'*. deprompsit ista Galenus, ut ait, ex Aristotelis *περὶ σοφιστικῶν ἐλέγχων* libro, ubi hodie frustra quaeruntur.

fr. 220 *δυσὶ κακοῖς χειμάζομαι* poetam scripsisse conicio.

fr. 224 delendum.

fr. 230 *κόσμον μὲν ἂν διδοῖεν* malim.

fr. 274 ex Aesch. Prom. 263—265 manasse conicit F. G. Schmidtius Anal. Soph. et Eurip. p. 21.

fr. 316, 2 *κακοῦ παρόντος* nunc malim.

fr. 342, 3 *πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι*] aptius fuerit *μὴ παθοῦσι δ' ἐμμανής.*

fr. 363 *δεῦρ' ἔλθ' · ἐς οὖς σοι* recte Herwerdenus Exerc. crit. p. 89, qui Eurip. Ionis versum afferri suspicatur.

fr. 377 *προσφέρων* in *προσφερὴς* mutandum arbitror.

fr. 382, 10 vide an *φλύοντες ὕβρει* praeferendum sit.

fr. 394 expectes *ὁ γὰρ νόμος μέγιστος ἀνθρώποις θεός.*

fr. 402, 2 *ὅτι πάντα βροτοῖς* conieci Philol. vol. 6 p. 397.

fr. 442, 1 *ὅταν τις νοῦν ἐπὶ γλώσσῃ φορῶν* scripserim, cf. *Mélanges Gréco-Rom.* III p. 48.

addenda adespotis tragicis haec subicimus.

1. Achilles Tat. 5, 17, 3 p. 144, 5 ed. Herch.: *καὶ 'ἐλέησόν με' ἔφη 'δέσποινα. γυνὴ γυναῖκα, ἐλευθέραν μέν. ὡς ἔφυν, δούλην δὲ νῦν. ὡς δοκεῖ τῇ Τύχῃ'.*

2. Alexis (Com. 3 p. 419) ap. Ath. XII p. 552 E:

Ἑρμῆ θεῶν προπομπὲ καὶ Φιλιππίδου
κληροῦχε, νυκτός τ' ὄμμα τῆς μελαμπέπλου.

his verbis tragica parodia videtur inesse. vs. 1 *νεκρῶν προπομπὲ* suasit Casaubonus. an legendum *θεῶν κληδοῦχε καὶ Φιλιππίδου προπομπέ?*

3. Alexis (Com. 3 p. 512) ap. Ath. II p. 39 B:

ἄνθρωπος οὐδείς φιλοπότης ἐστὶν κακός·
ὁ γὰρ διμάτωρ Βρόμιος οὐ χαίρει συνὼν
ἀνδράσι πονηροῖς οὐδ' ἀπαιδεύτῳ βίῳ.

'vs. 2 *διμάτωρ Βρόμιος* aperte ex lyrico vel tragico sumptum est.' Meinekius. vs. 1 *οὐδεὶς φιλοπότης ἄνθρωπός ἐστι κακός* libri.

4. Ambrosius Epist. 1, 53, 8: *alter despiciens animo βασιλέων τὰς πολυχρύσους τύχας imperialesque gazas suo erat contentus palmite.* indicavit hunc locum M. Hauptius in Herm. vol. 3 p. 343. pro *τύχας* expectes *χλιδάς.*

ceterum cf. Nicol. (Com. 4 p. 580) ap. Stob. Flor. 14, 7: *καὶ νῦν μ' ὁ Λυδῶν τῶν πολυχρύσων ἄναξ σύνδειπνον αὐτῷ κέκρικεν εἶναι καὶ φίλον.* ubi verba *Λυδῶν* — *ἄναξ* ex tragico poeta petita videntur Meinekio.

5. Anecd. Oxon. vol. 2 p. 414, 6 et Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mél. de litt. Gr.* p. 289:

μισῶ παρ' ἐχθρῶν θῶπας εὐειδεῖς λόγους.

μισῶ γὰρ ἐχθρῶν coniecit Miller. *λόγους* cod. Flor., *λόγῳ* Anecd. Oxon.

6. Aristid. vol. 1 p. 65: *σωτὴρ τῶν ὅλων καὶ φύλαξ τῶν ἀθανάτων, εἰ δὲ θέλεις τραγικώτερον εἰπεῖν, ἔφορος οἰάκων, σῴζων τά τε ὄντα ἀεὶ καὶ τὰ γιγνόμενα.*

7. Arrian. Epict. dissert. 1, 24, 16: *οἱ δὲ βασιλεῖς ἄρχονται μὲν ἀπ' ἀγαθῶν· στέψατε δώματα· εἶτα περὶ τρίτον ἢ τέταρτον μέρος· ἰώ, Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχου;* ut extrema verba Sophoclea sunt, ita priora ex tragico poeta repetita suspicor.

8. Cic. Epist. ad Att. XV, 11, 3: *ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται νῦν, θεοπρόπε;* verbis *ἡ δεῦρ'* — *δύναται* iterum utitur XVI, 6, 2. Sophoclis esse versum coniecit Valck. Diatr. p. 192. *νῦν* delet Cobetus.

9. Clemens Alex. Paed. II p. 211: *τοιαύτη δὲ καὶ τῶν στεφάνων ἡ χρῆσις κωμαστικὴ καὶ πάροινος. ἄπερρε· μή μοι στέφανον ἀμφιθῇς κάρᾳ.* tragicum senarium dicit Cobetus N. L. p. 342.

10. Diogenianus VI, 59 et Suidas: *μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης· ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.*

11. Diphilus (Com. 4 p. 388) ap. Ath. VI p. 223 A:

ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη
Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον.

ex tragico poeta haec expressa esse coniecit Dindorfius in Thes. Gr. L. vol. 2 p. 397 A.

12. Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mél. de litt. Gr.* p. 143: *ἤδη* (*ᾔδει* cod.) *ταῦτ' ἐγὼ φράσαι καλῶς.*

13. Etym. M. cod. Flor. ap. Miller. *Mél. de litt. Gr.* p. 194: *τὸ Χρυσηίς* — *ἀπὸ τοῦ Χρυσεύς, οἷον Χρυσεὺς δ' ὁ μάντις.*

14. Eubulus (Com. 3 p. 240) ap. Ath. VI p. 239 A: ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο, φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών. postremum versum ex Euripide derivatum suspicatur Meinekius.

15. Eustathius Macremb. XI, 15 p. 282, 10 ed. Herch.: ἐπεὶ δ' ὁ λαμπρὸς ἐξέλαμψεν ἥλιος, καθορῶμεν τὴν γῆν. cf. Aesch. Ag. 658: ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος.

16. Eust. Il. p. 218, 8: τοῦ ἀχρεῖος τὸ ἁπλοῦν εὕρηται παρὰ τῷ εἰπόντι τὸ ἀνὴρ ἐς (εἰς ed.) οὐδὲν χρεῖος.

17. Eust. Od. p. 1517, 12: ἐκ δὲ τοῦ τρύω καὶ ἄτρυτος ἐν πόνοις λέγεται ὃν πόνοι οὐ τείρουσιν. cf. L. Dindorfius in Thes. Gr. L., qui huc refert Hesych.: ἀτρύπονος· πολύπονος.

18. Excerpta Vindob. 11 p. 291, 2 ed. Meinek.: τῶν εὐτυχούντων ἀνταγωνιστὴς φθόνος. alibi haec Aristoteli tribuuntur, cf. Val. Rose Aristot. pseudepigr. p. 610.

19. Flor. Monac. 114 p. 276, 3 ed. Meinek.: σιγᾶν γε μέντοι πολλὰ πολλαχοῦ καλόν.

20. Herodianus de impropria dict. p. 317, 18 edit. meae: ὁ γοῦν λέγων νοσσιὰν τέκνων ἀκυρολογεῖ. cf. Ammon. Valck. p. 145 et Etym. Gud. p. 560, 31.

21. Hesych.: γλῶσσαν οὐκ ἐμπήξεται· οὐκ ἂν φάγοι, οὐκ ἂν γεύσαιτο. vide quae dixit Meinekius Philol. vol. 13 p. 532.

22. Hesych.: κληδοῦχος γυνή, ἀπὸ τοῦ τὰς κλεῖς τῆς οἰκίας ἔχειν.

23. Hesych.: λεπάργου βοός· τοῦ λαπάρας λευκὰς ἔχοντος ἢ ὅλον τὸ δέρμα.

24. Hesych.: χθονίους Ἰναχίδας· αὐτόχθονας καὶ οὐκ ἐπήλυδας.

25. Lucianus Nigr. c. 31 vol. 1 p. 73: καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἐν ταῖς τραγῳδίαις τε καὶ κωμῳδίας λεγόμενον, ἤδη καὶ παρὰ θύραν εἰσβιαζόμενοι.

26. Macarius 3, 85: ἐν τοῖς ἐμαυτοῦ δικτύοις

ἁλώσομαι· ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων πανουργιῶν ἁλισκομένων.

27. Macrobius Sat. II, 7, 13: *cum canticum quoddam saltaret Hylas, cuius clausula erat* τὸν μέγαν Ἀγαμέμνονα, *sublimem ingentemque Hylas velut metiebatur. non tulit Pylades et exclamavit e cavea* σὺ μακρὸν οὐ μέγαν ποιεῖς. ex tragoedia haec verba petita esse suspicatur Meinekius Philol. vol. 14 p. 14.

28. Philodemus de piet. p. 48 ed. Gomp.: μη[δ' ἂν τὸ σε]μνὸν πῦρ [νιν εἴργα]θεῖν Διὸς [τὸ μὴ οὐ κε]ραυνοῦν πυ[ρι]βόλους μὲν [τὰς] πλάκας. prior versus legitur in Eur. Phoen. 1175, alterius auctor ignotus.

29. Philostr. iun. Imag. 13 p. 17, 12: ἦ πού τις καὶ ἀναφθέγξεται μικρὸν ὕστερον ἐπὶ σοὶ Μουσῶν εὐκόλων ἀνθρήνιον λέγων. Sophocleis verbis Philostratum usum esse coniecit Porsonus in Toup. Opusc. IV p. 437.

30. Phot. Lex. p. 358. 19 et Suidas: οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νέκυν (νεκρόν Phot.). cf. Il. *T*, 225: γαστέρι δ' οὔ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς.

31. Phrynichus Bekk. p. 35, 8: δυσμάραντον κακόν· τὸ ἄπαυστον κακὸν καὶ ἀειθαλές.

32. Plut. Mor. p. 513 E: οὐ γὰρ μόνον ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε (κεῖθι ed.) καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει, ἀλλὰ καὶ τὸ ἡδόμενον ἔχει τὴν φωνὴν ἐν ἑαυτῷ καὶ περιάγει τὴν γλῶτταν. Stob. Flor. 99, 25: ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει.

33. Plut. Mor. p. 707 E: οὐκ ἔστιν ὅτε μᾶλλον ἀνθρώποις ἐφίησιν εἰπεῖν, ὦ γλῶσσα, μέτριον εἴ τι κομπάσαι θέλεις. ἔξειπε, καὶ παρρησία πλείστη μετὰ παιδιᾶς ἀναμέμικται τοῖς λεγομένοις ἐν οἴνῳ καὶ πραττομένοις.

34. Plut. Mor. p. 747 F: τοῖς ἄγαν πεζοῖς καὶ κακομέτροις. ὡς τὰ τοιαῦτα· ἐγένοντο τοῦ μὲν Ἡρακλῆς, τοῦ δ' Ἴφιτος.

35. Pollux 9, 13: ἀπὸ δὲ χώρας — χωρίτης λεώς.

36. Pollux 9, 152: ὡς τάχιστα, ὡς εἶχε τάχους, ἐν τάχει, ἀπτέρῳ τάχει. cf. Hesych.: ἀπτέρωτα ταχέα αἰφνίδια, ubi ἀπτέρῳ τάχει restituit H. L. Ahrens in Philol. supplem.

vol. 1 p. 483. usi sunt hac locutione recentiores quidam scriptores (ut Leo Diaconus p. 50, 4 p. 97, 3 p. 114, 8 ed. Bonn. Georgius Pachym. de Mich. Palaeol. vol. 1 p. 29, 15 p. 106, 21 Constantinus Man. Comp. chron. 6400).

37. Proculus Comm. in Plat. Tim. II p. 103 B: *ὡς ἅπαντα τὰ πράγματα, ἢν καλὰς ἀρχὰς λάβῃ, καλῶς τελευτᾶν καὶ μεσοῦν φιλεῖ βροτοῖς.* prioris versus initium *ὡς πάντα* (vel *ἅπαντα*) *πράγματ᾽. ἢν* fuisse suspicor.

38. Prov. Coisl. 177 ap. Leutsch. in Paroem. Gott. vol. 1 p. 235: *ὅμοιον τὸ δῶρα καὶ σοφοὺς* (supra scr. *γρ. θεοὺς*) *παρήπαφεν.* cf. Hesiod. fr. 180: *δῶρα θεοὺς πείθει, δῶρ᾽ αἰδοίους βασιλῆας.* Eur. Med. 964: *πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος.*

39. Schol. Aesch. Ag. 1135: *παρὰ τὸ λεγόμενον ἐν τῇ συνηθείᾳ. πρὸς μάντιν οὐδεὶς εὐτυχὴς ἀπέρχεται.* trimetrum restituit G. Wolffius in Philol. vol. 27 p. 745.

40. Schol. Aesch. Choeph. 926: *ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην] παροιμίαν εἶναι τοῦτό φασι. πρὸς τύμβον* (*τύμβου* M) *τε* (*τε* om. RV) *κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον.* latere in his videtur versus tragicus. *ταὐτὸ πρὸς τύμβον τε κλαίειν* temptabat Paley.

41. Schol. Soph. Oed. R. 296 (cf. Suid. v. *ᾧ μή ἐστι* et *τάρβῃ*): *ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικὼς* (*ὁ μὴ δεδοικὼς τοὔργον* Schneidewinus) *οὐδὲ τὸν λόγον.*

42. Stob. Flor. 73, 40: *οὐκ ἐν γυναιξὶ φύεται πιστὴ χάρις.* hunc versum, qui in libris cum Menandri loco (Com. 4 p. 241) coniungitur, Euripideum esse coniecit Dobraeus. ceterum codices *πλείστη* praebent, *πιστὴ* scripsit Bentleius. cf. Men. mon. 161: *ἐν γὰρ γυναιξὶ πίστιν οὐκ ἔνεστ᾽ ἰδεῖν.*

43. Stob. Flor. 124, 6: *Μενάνδρου.*

ἐπὶ τοῦτ᾽ (*τῷδ᾽*?) *ἐγένοντο πάντες, ἐνθάδ᾽ ἥξομεν.*
ἀνθρωπίνως δεῖ τὰς τύχας φέρειν, ξένε.
τὰ κοινὰ κοινῶς χρὴ φέρειν συμπτώματα.

vs. 2 et 3, quos a primo recte seiunxit Meinekius Com. 4 p. 293, tragoediae videntur deberi. cf. Plut. Mor. p. 118 C: *τὰ κοινὰ τοῦ βίου συμπτώματα κοινῶς φέρειν καὶ τὰ ἀνθρώπινα ἀνθρωπίνως.*

44. Strattis (Com. 2 p. 778) ap. Schol. Ar. Vesp. 1346: ἦ μήποτ'. ὦ παῖ Ζηνός, ἐς ταὐτὸν μόλῃς. ἀλλὰ παραδοὺς τοῖς Λεσβίοις χαίρειν ἔα. prior versus ex tragoedia repetitus est.

45. Suidas: γλώσσαργον ἦθος· ἀντὶ τοῦ ταχὺ καὶ στωμύλον. similiter Zon. Lex. p. 442. cf. Etym. M. p. 235, 43 et Hesych. v. γλώσσαργον. tragico poetae tribuere videtur Elmsleius in Eur. Med. p. 163.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ

ΑΙΓΕΥΣ

Schol. Eur. Med. 167: τοῦ Εὐριπίδου μήτε ἐνταῦθα μήτε ἐν τῷ Αἰγεῖ δηλώσαντος τὸν Ἄψυρτον ὀνομαστί. Aristoteles Poet. 25 p. 1461 b 20: ὀρθὴ δ' ἐπιτίμησις καὶ ἀλογίᾳ καὶ μοχθηρίᾳ, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης μηδὲν χρήσηται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ Εὐριπίδης τῷ Αἰγεῖ, ἢ τῇ πονηρίᾳ, ὥσπερ ἐν Ὀρέστῃ τοῦ Μενελάου. de argumento cf. Schol. Il. *Λ*, 741 Plut. Thes. c. 12 Apollod. 1, 9, 28. ex hac fabula in libris quibusdam afferuntur fr. 273 et 393.

1

ποίαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα
πόλει ξενοῦσθαι τῇδε; τίς πάτρας ὅρος;
τίς ἔσθ' ὁ φύσας; τοῦ κεκήρυξαι πατρός;

Clemens Alex. Strom. VI p. 742.

2

τί σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ τόκου ὠνόμαζεν;

Schol. Ar. Av. 494 (Suid. v. δεκατεύειν): τὴν δεκάτην εἱστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισί, καθάπερ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ 'τί σε — ὠνόμαζεν'.

3

δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύστομοι.

Stob. Flor. 73, 16.

4

πέφυκε γάρ πως παισὶ πολέμιος γυνὴ
τοῖς πρόσθεν ἡ ξυγεῖσα δευτέρα πατρί

Stob. Flor. 73, 14.

5

εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔσται σοι κακά.

Stob. Flor. 34, 3.

6

τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός;

Stob. Flor. 39, 6.

7

κρεῖσσον δὲ πλούτου καὶ βαθυσπόρου χθονὸς
ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν ὁμιλίαι.

Orion Flor. 6, 1 p. 257, 10: *ἐκ τοῦ Αἰγέως Εὐριπίδου.* '*κρεῖσσον — ὁμιλίαι*'. Stob. Flor. 9, 8: *Εὐριπίδου Θησεῖ.* '*κρεῖσσον — παρουσίαι*'. vs. 1 *βαθυσπόρου χθονός* Or., *πολυχρύσου χλιδῆς* Stob. vs. 2 *ὁμιλίαι* Or., *παρουσίαι* Stob.

8

ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν.

Stob. Flor. 47, 6. *ἀνδρὸς δ' ὑπ' ἐσθλοῦ* editum libris invitis, fortasse *ἀνδρῶν ὑπ' ἐσθλῶν* leg.

9

ἦ που κρεῖσσον τῆς εὐγενίας
τὸ καλῶς πράσσειν.

Stob. Flor. 86, 11. vs. 1 *ἦ πολὺ* Elmsleius.

10

κατθανεῖν δ' ὀφείλεται
καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων.

Stob. Flor. 118, 8.

11

ἔστι καὶ πταίσαντ' ἀρετὰν
ἀποδείξασθαι θανάτῳ.

Stob. Flor. 7. 2. vs. 2 *ἐναποδείξασθαι* Cobetus.

12

Πάνακτος

Harpocr. p. 144, 23: *Πάνακτος — πόλις ἐστὶ μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας, ὡς* (fort. *ἧς*) *καὶ Εὐριπίδης ἐν αἰγὶ* (*ἐν αἰγίδι* al., *ἐν Αἰγεῖ* Maussacus) *μνημονεύει.*

13

ἀντραῖος

Steph. Byz. p. 101, 12: *ἄντρον· τὸ σπήλαιον. τὸ τοπικὸν ἔδει ἀντρίτης — εὕρηται δὲ ἀντραῖος, ὡς Εὐριπίδης ἐν Αἰξί* (*Αἰγεῖ* Meursius).

ΑΙΟΛΟΣ

Schol. Od. *κ*, 6: *Αἴολος Τηλεπάτραν τὴν Λαιστρυγόνου* (*Τηλεπόραν τὴν Λαιστρυγόνος* Leutschius) *γήμας ἐγέννησε θυγατέρας ἓξ καὶ ταύταις ἴσους υἱούς — ὁ δὲ Εὐριπίδης ἑτέρως ἱστορεῖ.* Ar. Nub. 1371: *ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν' ὡς ἐβίνει ἀδελφός, ὠλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.* ubi Schol.: *γέγραπται Εὐριπίδου Αἴολος δρᾶμα οὕτως καλούμενον, ἐν ᾧ παρήγαγε Μακαρέα τὸν παῖδα τοῦ Αἰόλου φθείραντα Κανάκην τὴν ἀδελφήν.* Dionys. Hal. Rhet. c. 9, 11 vol. 5 p. 354 sq.: *ἀλλὰ καὶ Εὐριπίδης δι' ὅλων λόγων διοικήσεως σχῆμα περαίνει —. ἐν τῷ Αἰόλῳ ὁ Μακαρεύς ἐστιν ὁμιλήσας τῇ ἀδελφῇ καὶ λανθάνων καὶ συμβουλεύων τῷ πατρὶ τὰς ἀδελφὰς τοῖς ἀδελφοῖς συνοικίσαι, ἵνα τὸ οἰκεῖον διοικήσηται· καὶ οὕτως ἐσχημάτισται ὁ λόγος κοινῇ γνώμῃ καὶ συμβουλῇ.* argumentum fabulae Welcker agnovit in narratione Sostrati Stob. Flor. 64, 35 (cf. Plut. Mor. p. 312 C). Euripideam fabulam respicit Ovidius Trist. 2, 384: *nobilis est Canace fratris amore sui.* Canacen parturientem cantavit Nero (Suet. Neron. c. 21 Dio Cass. 63, 10 et 22). Aeoli tragicam personam ab Aristophane in Aeolosicone risam esse tradit Platonius *περὶ διαφορᾶς κωμῳδιῶν* p. XIII b 38 ed. Dübn. Antiphanes (Com. 3 p. 7) teste Ath. X p. 444 C haec in Aeolo dixit:

Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς
πληγείς, τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς
κατεῖχέ θ' αὑτόν· εἶτα παραλαβών ποτε
οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητοῖς ἄγει

τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας,
νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο.

quae tragicam parodiam manifesto produnt et videntur ex Euripide maximam partem expressa esse, id quod de vs. 1 et 2 iam Valckenarius suspicatus est.

14

Ἕλλην γάρ, ὡς λέγουσι, γίγνεται Διός,
τοῦ δ' Αἴολος παῖς, Αἰόλου δὲ Σίσυφος
Ἀθάμας τε Κρηθεύς θ' ὅς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
θεοῦ μανεὶς ἔρριψε Σαλμωνεὺς φλόγα.

Dicaearchus de statu Graec. 22 (Mülleri Geogr. min. vol. 1 p. 109): *ἔστιν οὖν ἡ Ἑλλὰς ὑφ' Ἕλληνος οἰκισθεῖσα πόλις τε καὶ χώρα· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Εὐριπίδης* '*Ἕλλην — φλόγα*'. cf. Strab. VIII p. 356: *ἡ δὲ Σαλμώνη πλησίον ἐστὶ τῆς ὁμωνύμου κρήνης, ἐξ ἧς ῥεῖ ὁ Ἐνιπεύς· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Ἀλφειόν. τούτου δ' ἐρασθῆναι τὴν Τυρὼ φασίν — ἐνταῦθα γὰρ βασιλεῦσαι τὸν πατέρα αὐτῆς τὸν Σαλμωνέα, καθάπερ καὶ Εὐριπίδης ἐν Αἰόλῳ φησί.*

15

ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγον' ἄρσεν' ἀρσένων·
πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος·
πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ,
τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν τὸ σῶμ' ἔχειν.

Stob. Flor. 65, 1. vs. 2 afferunt Ath. XIII p. 566 B Porphyr. Introd. in Aristot. Categ. p. 1 b 34 Etym. M. p. 295, 43 Etym. Gud. p. 163, 28 Georgius Cedrenus vol. 2 p. 181, 22 Theophanes cont. 4, 44 p. 208, 18 Symeon mag. p. 683, 12 Eust. Il. p. 172 sq., respiciunt Anna Comn. vol. 1 p. 9, 9 ed. Bonn. Gregorius Naz. vol. 1 p. 117 D Georgius Acropol. p. 146, 8 Eust. Il. p. 399, 11. de sede versus fallitur Philoponus in Porph. Introd. p. 11 b 44 (sive David Proleg. in Porph. Introd. p. 21 a 1): *λέγεται γὰρ εἶδος καὶ ἡ μορφή, ὥσπερ καὶ ἐν Φοινίσσαις Εὐριπίδης φησί* '*πρῶτον — τυραννίδος*'. hinc Schol. Aristot. in Anecd. Paris. vol. 1

p. 403, 11: περὶ εἴδους φησὶν ὁ Εὐριπίδης περὶ Φοίνικός τινος ‘πρῶτον — τυραννίδος’. vs. 2 ἀξίους Stob. et fortasse Greg. Naz., ἄξιον ceteri. vs. 3 πλείστης γὰρ ἀρετῆς Herwerdenus.

16

λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος ἔν τε συλλόγοις,
μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο,
ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ, μεγάλα βουλεύοιντ' ἀεί.

Stob. Flor. 45, 13. vs. 2 et 3 partim affert Aristot. Polit. 3, 4 p. 1277 a 19: καὶ Εὐριπίδης φησί ‘μή μοι τὰ κόμψ', ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ’.

17

ἆρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων,
Αἴολε, σ' εὐνάζειν τέκνα φίλτατα;

Ar. Pac. 114: ὦ πάτερ ὦ πάτερ, ἦ ῥ' ἔτυμός γε δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει —; ubi Schol. RV: παρὰ τὰ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου ‘ἆρ' — φίλτατα’.

18

δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω
εἰπεῖν.

Ar. Pac. 119: δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον. ubi Schol.: καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου ἔπος ‘δοξάσαι — εἰπεῖν’

19

τί δ' αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ;

Ar. Ran. 1475: τί δ' αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ; ubi Scholia: παρὰ τὰ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου ‘τί δ' — δοκῇ;’ Serenus in Stob. Flor. 5, 82: Εὐριπίδης εὐδοκίμησεν ἐν θεάτρῳ εἰπών ‘τί δ' αἰσχρὸν ἂν μὴ τοῖς γε χρωμένοις δοκῇ;’ καὶ ὁ Πλάτων ἐντυχὼν αὐτῷ ‘ὦ Εὐριπίδη’ ἔφη, ‘αἰσχρὸν τό γ' αἰσχρόν, κἂν δοκῇ κἂν μὴ δοκῇ’. Plut. Mor. p. 33 C de Antisthene: τοὺς Ἀθηναίους ἰδὼν θορυβήσαντας ἐν τῷ θεάτρῳ ‘τί δ' — δοκῇ;’ παραβάλλων εὐθύς ‘αἰσχρὸν τό γ' αἰσχρόν, κἂν δοκῇ κἂν μὴ δοκῇ’. eodem

versu Lais usa dicitur ad irridendum Euripidem, cf. Machon Ath. XIII p. 582 D. etiam versum quem Aristophanes praemittit, *αἴσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος* Euripideum esse coniecit Fritzschius.

20

μὴ πλοῦτον εἴπῃς· οὐχὶ θαυμάζω θεόν,
ὃν χὠ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο.

Stob. Flor. 93, 9. eosdem versus habent Ath. IV p. 159 C Plut. Mor. p. 34 D Sextus Empir. p. 660, 27 p. 663, 20 Stob. Flor. 5, 4 Gregor. Naz. vol. 2 p. 210 C.

21

δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν γαῖαν, εἰ πένης ἅπας
λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ;
οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά,
ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις, ὥστ' ἔχειν καλῶς.
ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι πλούσιος
δίδωσ'· ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα,
τοῖσιν πένησι χρώμενοι πειθώμεθα.

Stob. Flor. 43, 20. vs. 3 et 4 affert Plut. Mor. p. 369 B et p. 474 A, item tertium et quarti dimidium (*οὐκ — σύγκρασις*) p. 25 C, verba *οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλά* Theophrast. Metaphys. 18 p. 316. vs. 7 *τιμώμεθα* ed., *πειθώμεθα* A, *πειθόμεθα* B, *θηρώμεθα* Bergler, fortasse *πεπώμεθα* leg.

22

τὴν δ' εὐγένειαν πρὸς θεῶν μή μοι λέγε·
ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί, μὴ γαυροῦ, πάτερ.
κύκλῳ γὰρ ἕρπει· τῷ μὲν ἔσθ', ὃ δ' οὐκ ἔχει·
κοινοῖσι δ' αὐτοῖς χρώμεθ'· ᾧ δ' ἂν ἐν δόμοις
χρόνον συνοικῇ πλεῖστον, οὗτος εὐγενής.

Stob. Flor. 91, 21.

23

ἀλλ' ἢ τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ,

ἥ τ' Ἀφροδίτη τοῖς γέρουσιν ἄχθεται.

Stob. Flor. 116, 38. utrumque versum affert Plut. Mor. p. 285 B, vs. 2 idem p. 786 A et p. 1094 F.

24

κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον·
μακρὰ γὰρ ἰσχὺς μᾶλλον ἀρσένων μένει,
θήλεια δ' ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας.

Stob. Flor. 71, 3. versum 1 cum aliis duobus coniunctum Clemens Alex. habet (fr. 906).

25

φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει·
γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ὄχλος
καὶ σχῆμ', ὀνείρων δ' ἕρπομεν μιμήματα·
νοῦς δ' οὐκ ἔνεστιν, οἰόμεσθα δ' εὖ φρονεῖν.

Stob. Flor. 116, 4. vs. 1 iisdem verbis legitur fr. 344, 1. vs. 2 οὐδὲν ἐσμὲν] ἐσμὲν οὐδὲν A Voss. ὄχλος] λόγος Valckenarius, ψόφος Hirzelius.

26

τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα·
τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς.
τύχοιμι δ' αὐτῆς ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενής.

Stob. Flor. 63, 1.

27

ἦ βραχύ τοι σθένος ἀνέρος· ἀλλὰ
ποικιλίᾳ πραπίδων
δεινὰ μὲν φῦλα πόντου
χθονίων τ' ἀερίων τε
δάμναται παιδεύματα.

Plut. Mor. p. 959 D: ἐπαινούσης τὸ Εὐριπίδειον 'ἦ βραχύ — παιδεύματα'. eundem locum habet Plut. Mor. p. 98 E. fabulam indicat Stob. Flor. 54, 6: Εὐριπίδου

Αἰόλῳ. '*βραχύ — πραπίδων*' (vs. 1 et 2). vs. 3 *δεινὰ μὲν πόντου* Plut. p. 98, *δαμᾷ φῦλα πόντου* p. 959. vs. 4 *ἀερίων* p. 98, *ἐανά* p. 959. vs. 5 *δάμναται* om. p. 959. versus 3—5 graviter laborant.

28

παῖδες, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς.

Stob. Flor. 35, 3. locum repetiit Ar. Thesm. 177 haec Euripidi tribuens: *Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.*

29

σιγᾶν φρονοῦντα κρεῖσσον εἰς ὁμιλίαν
πεσόντα· τούτῳ δ' ἀνδρὶ μήτ' εἴην φίλος
μήτε ξυνείην, ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν
πέποιθε, δούλους τοὺς φίλους ἡγούμενος.

Stob. Flor. 22, 14. vs. 4 *τοὺς πέλας ποιούμενος* malim.

30

ἀλλ' ὅμως οἰκτρός τις αἰὼν πατρίδος ἐκλιπεῖν ὅρους.

Stob. Flor. 39, 5.

31

ὀργῇ γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται,
κακῶς τελευτᾷ· πλεῖστα γὰρ σφάλλει βροτούς.

Stob. Flor. 20, 7.

32

κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν.

Stob. Flor. 4, 11.

33

οἴμοι, τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς;
τίς ἂν κλύων τῶνδ' οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ;

Stob. Flor. 114, 8. vs. 2 verba οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ recurrunt Hecub. 298.

34

γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς οὐδαμῇ βίου.

Stob. Flor. 98, 32.

35

ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακόν,
τὸ δ' αὖ πέφηνεν αὖθις ἐξ ἀρχῆς νέον.

Stob. Flor. 104, 10.

36

γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς,
δύστηνος ἆρα κοὐ σοφὸς κεκλήσεται.

Stob. Flor. 73, 13.

37

μοχθεῖν ἀνάγκη· τὰς δὲ δαιμόνων τύχας
ὅστις φέρει κάλλιστ', ἀνὴρ οὗτος σοφός.

Stob. Flor. 108, 19. verba μοχθεῖν ἀνάγκη iterum habes in fr. 719.

38

ὁ χρόνος ἅπαντα τοῖσιν ὕστερον φράσει·
λάλος ἐστὶν οὗτος, οὐκ ἐρωτῶσιν λέγει.

Stob. Ecl. 1, 8, 20 p. 232. vs. 2 λάλος τις οὗτος κοὐκ ἐρωτῶσιν λέγει Conington.

39

τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα.

Stob. Flor. 50, 6.

40

Phot. Lex. p. 169, 7 et Suidas: κλῆρος Ἑρμοῦ· συνήθεια ἀρχαία. ἔβαλλον οἱ κληροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν, καὶ πρῶτον ἐξῄρουν τοῦτο, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπονέμοντες· ἐλάγχανεν δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν. Εὐριπίδης ἐν τῷ Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου.

41

ἀκρατές

Hesych.: *ἀκρατές· ἀσθενές. Εὐριπίδης Αἰόλῳ.*

42

κατηρτυκέναι

Antiatt. p. 105, 25: *κατηρτυκέναι ἐλέγοντο οἱ μηκέτι βόλον ἔχοντες ἵπποι. Εὐριπίδης Αἰόλῳ.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Aelianus V. H. 2, 8: *κατὰ τὴν πρώτην καὶ ἐνενηκοστὴν ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν ἐνίκα Ἐξαίνετος ὁ Ἀκραγαντῖνος στάδιον, ἀντηγωνίσαντο ἀλλήλοις Ξενοκλῆς καὶ Εὐριπίδης. καὶ πρῶτός γε ἦν Ξενοκλῆς ὅστις ποτὲ οὗτός ἐστιν, Οἰδίποδι καὶ Λυκάονι καὶ Βάκχαις καὶ Ἀθάμαντι σατυρικῷ· τούτου δεύτερος Εὐριπίδης ἦν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Παλαμήδει καὶ Τρῳάσι καὶ Σισύφῳ σατυρικῷ. γελοῖον δέ (οὐ γάρ;) Ξενοκλέα μὲν νικᾶν, Εὐριπίδην δὲ ἡττᾶσθαι καὶ ταῦτα τοιούτοις δράμασι.* de mytho, quem in eiusdem tituli fabula Sophocles tractavit, cf. Hyginus fab. 91. *παραχορήγημα* in hac fabula fuisse docemur Schol. Eur. Hipp. 58: *ἕτεροι δέ εἰσι* (Hippolyti comites) *τοῦ χοροῦ, καθάπερ ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ποιμένες.* Ennium in Alexandro Euripidis vestigia legisse probabile est ex Varronis loco, vide fr. 65. ceterum *Ἀλεξάνδρα* cum Schol. Eur. habet Hesychius (fr. 64), quod falsum esse intellexit Osannus in Wolfii Anal. vol. 2 p. 529 sqq. huius fabulae videtur esse adesp. fr. 109: *ὡς Πριαμίδαισιν ἐμφερὴς ὁ βουκόλος.*

43

καὶ χρόνου προύβαινε πούς

Ar. Ran. 100: *ὅστις φθέγξεται τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον. αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα.* ubi Schol. Rav. (cf. Suid. v. *παρακεκινδυνευμένον*): *χρόνου πόδα ἐξ Ἀλεξάνδρου 'καὶ — πούς'.* Ar. Ran. 311: *τίν' αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύναι; αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα;* cf. *δαρὸν χρόνου πόδα* Eur. Bacch. 889 et

qui *χρόνου πόδα* ex Euripide commemorat Eust Opusc p. 46, 32.

44

παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν.

Stob. Flor. 124, 20.

45

A. *οἶδ᾽· ἀλλὰ κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεών.*
B. *χρῆν· τοῦτο δ᾽ εἰπεῖν ῥᾷον ἢ φέρειν κακά.*

Stob. Flor. 114, 7. prior versus Priami videtur esse, alter Hecubae: libri personarum notas om.

46

ὥστ᾽ οὔτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ᾽ εὐδαιμονεῖ.

Stob. Flor. 105, 33.

47

πάντων τὸ θανεῖν· τὸ δὲ κοινὸν ἄχος
μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ.

Stob. Flor. 108, 17.

48

ὅθεν δὲ νικᾶν χρῆν σε, δυστυχεῖς, ἄναξ·
ὅθεν δέ σ᾽ οὐ χρῆν, εὐτυχεῖς. δούλοισι γὰρ
τοῖς σοῖσι νικᾷς, τοῖς δ᾽ ἐλευθέροισιν οὔ.

Stob. Flor. 4, 32.

49

σοφὸς μὲν οὖν εἶ, Πρίαμ᾽, ὅμως δέ σοι λέγω·
δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεὼν
οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον οὐδὲ δώμασι
κτῆσις κακίων οὐδ᾽ ἀνωφελεστέρα

Stob. Flor. 62, 14.

50

ἤλεγχοι· οὕτω γὰρ κακὸν δούλων γένος·

γαστὴρ ἅπαντα, τοὐπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ.
Stob. Flor. 62, 15.

51

δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος,
πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἴρονται μέγαν.
Stob. Flor. 62, 16. vs. 1 *δεσπόται* Bothius.

52

δούλους γὰρ οὐ
καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν.
Stob. Flor. 62, 19.

53

περισσόμυθος ὁ λόγος, εὐγένειαν εἰ
βρότειον εὐλογήσομεν.
τὸ γὰρ πάλαι καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα,
ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν·
διὰ δ' ἔκρινεν ἁ δόκησις βροτούς.
ἴδιον οὐδὲν ἔχομεν· μία δὲ γονὰ
τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενές·
νόμῳ δὲ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος.
τὸ φρόνιμον εὐγένεια, καὶ τὸ συνετὸν
ὁ θεὸς δίδωσιν, οὐχ ὁ πλοῦτος.

Stob. Flor. 86, 2. scriptura et metrum incertum. vs. 4 et 5 inverso ordine in libris leguntur, correxit Meinekius. vs. 4 *ὄψιν*] fortasse *φύσιν* leg. vs. 5 *τεκοῦσα* libri, *δόκησις* Meinekius. v. 9 et 10 dubito num Euripidis sint.

54

οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια,
παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν.
Stob. Flor. 86, 7.

55

κακόν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν
ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν αἵ τ' ἄγαν τρυφαί·
πενία δὲ δύστηνον μέν, ἀλλ' ὅμως τρέφει
μοχθοῦντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια.

Stob. Flor. 97, 3. cf. Clemens Alex. Strom. IV p. 574: 'κακὸν οὖν ἦν τι παίδευμ' εἰς εὐανδρίαν — τρυφαί' (vs. 1 et 2) ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ὁ Εὐριπίδης πεποίηκεν. vs. 1 τι om. Stobaei codex A. βούλευμ' Stob., παίδευμ' Clem. vs. 4 μοχθεῖν τ' ἀμείνω Conington.

56

ἄδικον ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ.

Stob. Flor. 93, 14.

57

ἄναξ, διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν·
ἀγλωσσίᾳ δὲ πολλάκις ληφθεὶς ἀνὴρ
δίκαια λέξας ἧσσον εὐγλώσσου φέρει.

Stob. Flor. 42, 3. vs. 2 et 3 affert Clemens Alex. Strom. I p. 340. vs. 2 ἀγλωσσίᾳ Clem., εὐγλωσσίᾳ Stob.

58

ὦ παγκάκιστοι καὶ τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ
ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι

Stob. Flor. 62, 18. vs. 2 τῇ φύσει Iacobsius.

59

οἴμοι, θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν,
ἣ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία.

Stob. Flor. 38, 20. vs. 2 ἃ libri, ἣ Barnesius ex Eur. Troad. 743 et Med. 14.

60

ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεί.

Stob. Flor. 69, 20.

61

χρόνος δὲ δείξει σ᾽ ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν
ἢ χρηστὸν ὄντα γνώσομαί σ᾽ ἢ κακόν.

Clemens Alex. Strom. VI p. 742. vs. 2 *γνώσομαί σε ἢ* libri, *γνώσομαι σέ γ᾽ ἢ* Grotius, *γνωσόμεσθά σ᾽ ἢ* Schneidewinus, ego *γνώσομαί σ᾽ ἤτοι* malim.

62

μισῶ σοφὸν
ὄντ᾽ ἐν λόγοισιν, ἐς δ᾽ ὄνησιν οὐ σοφόν.

Orion Flor. 1, 3 p. 247, 10· *ἐξ ἀ*[ἐν]*λ/.* '*μισῶ — οὐ σοφόν*'. *ἐξ Ἀλεξάνδρου* coniecit Schneidewin. Pacuvius Gellii 13, 8, 4: *ego odi homines ignava opera et philosopha sententia.*

63

Ἑκάβη, τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται
θνητοῖσιν, ἕλκει δ᾽ οὔποτ᾽ ἐκ ταὐτοῦ τύχας.

Stob. Flor. 111, 8. vs. 2 *τύχας* suspectum.

64

ἄρρητος κόρη

Hesych.: *ἄρρητος κόρη· ἡ Περσεφόνη. Εὐριπίδης Ἀλεξάνδρᾳ.* cf. Eur. Hel. 1307 et Carcin. fr. 5, 1.

65

Varro L. L. 7, 82: *apud Ennium — 'quapropter Parim pastores nunc Alexandrum vocant'. imitari dum voluit Euripidem et ponere ἔτυμον, est lapsus. nam Euripides quod Graeca posuit, ἔτυμα sunt aperta.*

ΑΛΚΜΕΩΝ Α ET B

Ἀλκμέων Euripidem scripsisse, non *Ἀλκμαίων*, docet grammaticus Anecd. Oxon. vol. 2 p. 337, 4: *Ἀλκμέωνας· τὸ ΜΕ ψιλόν, ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ ἔχει ἡ χρῆσις. συστείλας τὸ Ε φυλάττει τὸ Ω ὡς κύριον ἐν τῇ γενικῇ.* duas fuisse huius tituli fabulas nescivit Iohannes Malalas p. 72, 11: *καὶ*

μετὰ Αἰσχύλον ἐβασίλευσεν αὐτῶν Ἀκμαίων ἔτη δύο· περὶ οὗ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος δρᾶμα ἐξέθετο.

Prior fabula, *Ἀλκμέων ὁ διὰ Ψωφῖδος*, scenae commissa est olymp. 85, 2. Argum. Alcest.: *ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίνου ἄρχοντος τὸ λ* (*πε ὀλ.* Dindorfius). *πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς, δεύτερος Εὐριπίδης Κρήσσαις, Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφῖδος, Τηλέφῳ, Ἀλκήστιδι.* de mytho cf. Hygin fab. 73 et Apollod. 3, 7, 5. Tatianus Orat. ad Graec. c. 24 p. 100: *τί μοι συμβάλλεται πρὸς ὠφέλειαν ὁ κατὰ τὸν Εὐριπίδην μαινόμενος καὶ τὴν Ἀλκμαίωνος μητροκτονίαν ἀπαγγέλλων; ᾧ μηδὲ τὸ οἰκεῖον πρόσεστι σχῆμα, κέχηνε δὲ μέγα καὶ ξίφος περιφέρει καὶ κεκραγὼς πίμπραται καὶ φορεῖ στολὴν ἀπάνθρωπον.*

Ἀλκμέωνα τὸν διὰ Κορίνθου spectat Scholion Ar. Ran. 67: *αἱ διδασκαλίαι φέρουσι, τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδαχέναι ὁμώνυμον ἐν ἄστει Ἰφιγένειαν τὴν ἐν Αὐλίδι, Ἀλκμαίωνα, Βάκχας.* de argumento cf. Apollod. 3, 7, 7: *Εὐριπίδης δὲ φησὶν Ἀλκμαίωνα κατὰ τὸν τῆς μανίας χρόνον ἐκ Μαντοῦς*) Τειρεσίου παῖδας δύο γεννῆσαι, Ἀμφίλοχον καὶ θυγατέρα Τισιφόνην, κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι, καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην διενεγκοῦσαν εὐμορφίᾳ ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπεμποληθῆναι, δεδοικυίας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσηται. τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγοράσαντα ταύτην ἔχειν οὐκ εἰδότα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα θεράπαιναν, παραγενόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν τέκνων ἀπαίτησιν καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. καὶ Ἀμφίλοχος κατὰ χρησμοὺς Ἀπόλλωνος Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ᾤκησεν.*

Haud pauca fragmenta utrius sint fabulae nescimus; plerique enim auctores simpliciter *Ἀλκμαίωνα* afferunt, et fortasse illa *ὁ διὰ Ψωφῖδος* et *ὁ διὰ Κορίνθου* grammaticis debentur, non poetae.

66

ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων

---

*) Cf. Clemens Alex. Strom. I p. 399: *Τειρεσίας τε αὖ καὶ Μαντὼ ἐν Θήβαις, ὡς φησὶν Εὐριπίδης.*

Hesych.: ἀτενής. 'ἥκω — οἴκων'. Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφῖδος συντείνασα.

67

οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει;

Ar. Eq. 1302: 'οὐδὲ — πόλει'. ubi Schol.: ὁ στίχος παρὰ τὰ ἐξ Ἀλκμαίωνος Εὐριπίδου. Alcmaeonem τὸν διὰ Ψωφῖδος dici chronologia docet. Euripidea verba fortasse Aristophanes mutavit.

68

ὁ φόβος, ὅταν τις σώματος μέλλῃ πέρι
λέγειν καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον,
τό τε στόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει
τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται.
τῷ μὲν γὰρ ἔνι κίνδυνος, ὁ δ' ἀθῷος μένει.
ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν·
ψυχὴν γὰρ ἆθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ.

Stob. Flor. 8, 12: Εὐριπίδου ἀκμ' (sic Vind., Εὐρ. ἐν Ἀλκμήνῃ ed. Schowii, Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνος Gaisfordus). 'ὁ φόβος — ὁρῶ'. vs. 3 ἀνθρώπων] ἀφασίαν τ' Enger. post vs. 4 quaedam excidisse coniecit Bergkius. vs. 5 ἔνι] ἔπι Bergkius. vs. 6 ὅμως] οὔπως legendum videtur. vs. 7 τιθεμένην] κειμένην Lobeckius.

69

μητέρα κατέκταν τὴν ἐμήν, βραχὺς λόγος.
ἑκὼν ἑκοῦσαν ἢ οὐ θέλουσαν οὐχ ἑκών;

Aristot. Eth. Nic. 5, 11 p. 1136 a 13: ὥσπερ Εὐριπίδης εἴρηκε λέγων ἀτόπως 'μητέρα — οὐχ ἑκών'. ubi Michael Ephes. fol. 74 b: παρατίθεται τὰ τοῦ Εὐριπίδου ἰαμβεῖα ἐκ τοῦ Βελλεροφῶντος εἰς πίστωσιν τοῦ ἔστιν ἑκόντα ἀδικεῖσθαι. Alcmaeonis esse locum vidit Welcker.

70

μάλιστα μέν μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατήρ,

ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν εἰς Θήβας ἰών.

Aristot. Eth. Nic. 3, 1 p. 1110 a 28: *ἔνια δ' ἴσως οὐκ ἔστιν ἀναγκασθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἀποθανετέον παθόντι τὰ δεινότατα. καὶ γὰρ τὸν Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνα γελοῖα φαίνεται τὰ ἀναγκάσαντα μητροκτονῆσαι.* ubi Scholia fol. 39 b: *λέγει γὰρ παρ' αὐτῷ ὁ Ἀλκμαίων ‛μάλιστα — ἰών'. διὰ γὰρ τούτων ἐντολὰς τοῦ πατρὸς διηγεῖται ὡς ἐντειλαμένου αὐτῷ ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα καὶ καταρασαμένου αὐτοῦ, εἰ μὴ ἀποκτείνῃ, ἀκαρπίαν τε γῆς καὶ ἀτεκνίαν.*

71

ὃς Οἰδίπουν ἀπώλεσ', Οἰδίπους δ' ἐμέ,
χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὅρμον εἰς Ἄργους πόλιν

Schol. Pind. Nem. 4, 32: *Ἀμφιτρύωνος· ἀντὶ πατρωνυμικοῦ τοῦ Ἀμφιτρυωνιάδου — ὡς δὲ Ὅμηρος λέγει Ὑπερίονος Ἠελίοιο ἀντὶ τοῦ Ὑπεριονίδου, καὶ Εὐριπίδης ‛ὃς — πόλιν'. οὐ γὰρ ὁ Οἰδίπους ἤνεγκε χρυσοῦν ὅρμον εἰς Ἄργος, ἀλλ' ὁ Πολυνείκης καὶ ἔδωκεν Ἐριφύλῃ. ἔστιν οὖν Οἰδιποδίδης δέ με.* Alcmaeoni hos versus adscripsit Barnesius. vs. 1 extat ap. anon. de barb. et soloec. p. 291, 11 edit. meae (Anecd. Boiss. vol. 3 p. 239): *περὶ τὰ εἴδη (σολοικίζουσιν), ὃς — ἐμέ.*

72

αἷμα γὰρ σὸν μήτηρ ἀπενίψατο

Anonymus in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 194, 3 de v. *αἷμα* disserens: *τοιοῦτον δέ τι δοκεῖ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ διὰ Ψωφῖδος Ἀλκμαίωνι· αἷμα γάρ, φησί, σὸν μήτηρ ἀπενίψατο· τουτέστι καθάρσει τινὶ τὸν τῆς μητροκτονίας ἀπενίψατο μολυσμόν.* poetae verba non integra.

73

χαῖρ', ὦ γεραιέ, τήν τε παῖδ' ἣν δῷς ἐμοί,
γαμβρὸς νομίζει καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός.

Photius Lex. p. 410, 7 et Suid.: *πενθερὰ τῷ νυμφίῳ ἡ τῆς κόρης μήτηρ καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ· Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ*

Φηγεῖ φησί ‘*καί — ἐμός*’. vs. 1 *παῖδα μὴ δῷς* Phot., *παῖδα μὴ δοὺς* Suid., *παῖδ' ἣν δῷς* Grotius, ego *παῖδ' ἐκδοὺς* malim. vs. 2 *νομίζου* scribendum suspicor.

74

ἀργαίνειν

Hesych.: *ἀργαίνειν· λευκαίνειν. Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι διὰ Ψωφῖδος.* Eust. Od. p. 1430, 62: *ἀργαίνειν τὸ λευκαίνειν παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀλκμαίωνι.*

75

φίλαι φίλαι,
πρόβατε, μόλε τις ὧδε· ποδαπὸς ὁ ξένος
Κορίνθιος ἔμολεν ἀγχίαλος;

Anecd. Paris. vol. 1 p. 20: *πάροδος δέ ἐστιν ᾠδὴ χοροῦ γινομένη ἅμα τῇ εἰσόδῳ. ὥσπερ — ἐν Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Κορίνθου* ‘*φίλαι — ἀγχίαλος*’. vs. 3 *Κορινθίοις* Hermannus. *ἄγχιμος* Meinekius.

76

ὦ παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα,
ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα,
κακῶν δ' ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρός.

Stob. Flor. 90, 2: *τοῦ αὐτοῦ* (*Εὐρ.*) *Ἀλκμέωνι.* ‘*ὦ παῖ — πατρός*’. cum vs. 3 cf. Eupolis Com. 2 p. 463: *οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς μὲν ἐκγεννᾶν τέκνα, ὄρνεις δ' ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί.* utrius Alcmaeonis sit locus docet versus primus.

77

ὁρᾶτε τὸν τύραννον, ὡς ἄπαις γέρων
φεύγει· φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα.

Stob. Flor. 22, 13. ad Alcmaeonem posteriorem hos versus rettulit Welcker.

78

ἀπαιωνιστον

Hesych.: ἀπαιώνιστον· δύσφημον. Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι διὰ Κορίνθου.

79

γυναῖκα καὶ ὠφελίαν
καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν
μεγίσταν ἐδίδαξα τὠμῷ λόγῳ.

Stob. Flor. 69, 7: Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος. 'γυναῖκα — λόγῳ'. vs. 1 Zon. Lex. p. 1897: ὠφέλεια· παρὰ δὲ τῷ Εὐριπίδῃ εὕρηται καὶ ὠφελία. vs. 3 μεγίστων libri, μεγίσταν Grotius. ἐδίδαξα] ἔδειξα malim.

80

βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους·
θεῶν δὲ θνητοὺς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν.

Stob. Flor. 22, 8: τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.) ἀλκ (sic codex Vind.). 'βροτοῖς — φέρειν'.

81

φεῦ φεῦ, τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ πάσχει κακά.

Stob. Flor. 49, 6: Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος. 'φεῦ φεῦ — κακά'.

82

ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας
λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης.

Stob. Flor. 22, 24: Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνι (ἀλκ Vind.). 'ταπεινὰ — τύχης'.

83

τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς
μιάσματα

Stob. Flor. 79, 15: Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος. 'τὰ — μιάσματα'.

84

εἰ τοῦ τεκόντος οὐδὲν ἐντρέπει πατρός

Priscianus Inst. XVIII. 211: *Attici* ἐντρέπομαι τοῦτο καὶ τούτου. — *Euripides in Alcmaone* 'εἰ — πατρός'.

85

ἢ τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ,
εἰ μὴ ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν;

Stob. Flor. 79, 23: Εὐριπίδου Ἀλκμέωνι. 'ἢ — ὠφελήσομεν'.

86

μέτεστι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσου.

Stob. Flor. 62, 20: Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος. 'μέτεστι — νόσου'.

87

ὅστις δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει βροτῶν,
πολλὴν παρ' ἡμῖν μωρίαν ὀφλισκάνει.

Stob. Flor. 62, 22: Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος, 'ὅστις — ὀφλισκάνει'.

88

γυναῖκες, ὁρμήθητε μηδ' ἀθυμίαν
σχέθῃ τις ὑμῶν· ταῦτα γὰρ σκεθρῶς ὁρᾶν
ἡμᾶς ἀνάγκη τοὺς νομίζοντας τέχνην

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 119, 14: σκεθροτέρης — ὁτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ ἀληθοῦς, ὁτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς λογισμοῦ τὸ σκεθρόν. ὡς καὶ Εὐριπίδης, ἐν Ἀλκμαίωνί φησι 'γυναῖκες — τέχνην'. vs. 3 τέχνην] an τύχην leg.?

ΑΛΚΜΗΝΗ

Omittit hanc fabulam marmor Albanum (C. I. 6047), argumentum ignoramus. Plautus Rudent. 1, 1, 4: *proh di inmortales, tempestatem quoiusmodi Neptunus nobis nocte hac misit proxuma! — non ventus fuit, verum Alcumena Euripidi.*

89

πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσός, εὐφυὴς κλάδος,
ἀηδόνων μουσεῖον

Ar. Ran. 93: ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἔστι καὶ στωμύλματα, χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου 'πολὺς — μουσεῖον'. cf. Suidas v. χελιδόνων μουσεῖα.

90

οὐ γάρ ποτ' εἴων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ
χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν.

Ar. Ran. 536: μετακυλίνδειν αὑτὸν ἀεὶ πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον. ubi Schol. (cf. Suid. v. ταῦτα πρὸς ἀνδρός ἐστι): ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου 'οὐ γάρ — ἀποστερεῖν'. vs. 2 δίκης σ' Grotius.

91

πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβεῖν;

Pollux 10, 117: πανός μέντοι καὶ φανός ἡ λαμπάς, ὡς ὅταν φῇ ἐν τῇ Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδης 'πόθεν — λαβεῖν'.

92

ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου πέλει.

Stob. Flor. 43, 22. ἀτρέκεια δὲ ἄριστον ἀνδρὸς ὅπλον ἐνδίκου πέλει Herwerdenus.

93

ἴστω τ' ἄφρων ὢν ὅστις ἄνθρωπος γεγὼς
δῆμον κολούει χρήμασιν γαυρούμενος.

Stob. Flor. 45, 9. vs. 1 ἴστω τ' A, ἴστω δ' al.

94

ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι· ταῦτα γὰρ
δούλοις ἄριστα· κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος
εἴη τις, ἁνδάνοντα δεσπόταις ποιεῖν.

Stob. Flor. 62, 24.

95

τῶν γὰρ δυναστῶν πλεῖστος ἐν πόλει λόγος.

Stob. Flor. 45, 7: Ἀλκμήνη (sic Vind., AM locum om.).

'τῶν γὰρ — λόγος'. eundem versum habet Flor. Monac. 126 p. 276, 25.

96

ἀλλ' οὐδὲν ηὑγένεια πρὸς τὰ χρήματα·
τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει.

Stob. Flor. 92, 1.

97

σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος ἥ τ' ἀπειρία.

Stob. Flor. 93, 15.

98

ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα, γενναίως δ' ἴσως
ἔπραξας· αἰνεῖσθαι δὲ δυστυχῶν ἐγὼ
μισῶ· λόγος γὰρ τοὔργον οὐ νικᾷ ποτε.

Stob. Flor. 99, 16.

99

ἀλλ' εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ.

Stob. Flor. 108, 18. ἀλλ' εὖ] στερρῶς Men. mon. 480

100

τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι.

Stob. Flor. 45, 12. χρὴ] χρῆν Meinekius.

101

θάρσει, τάχ' ἂν γένοιτο· πολλά τοι θεὸς
κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τελεῖ.

Stob. Flor. 111, 7.

102

ἀλλ' ἡμέρα τοι πολλὰ καὶ μέλαινα νὺξ
τίκτει βροτοῖσιν.

Stob. Flor. 98, 22.

103

σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας
πάντες διαθρεῖν ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν.

Stob. Flor. 114, 3.

104

δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν
θεὸς ἀνθρώποις.

Stob. Flor. 83, 6.

105

ἀμολγὸν νύκτα

Hesych.: *ἀμολγὸν νύκτα· Εὐριπίδης Ἀλκμήνῃ, ζοφερὰν καὶ σκοτεινήν.*

ΑΛΟΠΗ

Cercyonem et Alopen eandem fabulam dici intellexit Heathius. argumentum tradit Hyginus fab. 187. Harpocr. p. 13, 7: *Ἀλόπη — Κερκύονος θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Ἱπποθόων ὁ τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος, ὡς Ἑλλάνικός τε ἐν β΄ Ἀτθίδος καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι.* fortasse huius fabulae est fr. 509.

106

ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον
στείχοντα θεωρὸν ἐκ τρόχων πεπαυμένον.

Ammon. de diff. voc. p. 137: *τρόχους δὲ βαρυτόνως λέγουσι τοὺς δρόμους· ἀναγινώσκομεν γάρ, ὥς φησίν, ἐν μὲν Ἀλόπῃ Εὐριπίδου 'ὁρῶ — πεπαυμένον', ἐν δὲ Μηδείᾳ 'ἀλλ' οἵδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι'* (Med. 46). vs. 2 *στείχονθ' ἑῷον* Dindorfius, equidem suspicabar *ἀνδρῶν — στόλον στείχονθ' ὁρῶμεν* (cum v. scr. *στείχονθ' ἑώρων*) *ἐκ τρόχων πεπαυμένον.*

107

. . *γέμουσαν κύματος θεοσπόρου*

Eust. Il. p. 656, 58: *κῦμα τὸ γέννημα — ὡς δηλοῖ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Κερκυόνι τὸ 'γέμουσαν — θεοσπόρου' ἤγουν ἐγκυμονοῦσαν ἐκ Ποσειδῶνος.* ibid. p. 1234, 42: *ὅτι δὲ κῦμα δριμέως καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς ἔμβρυον λέγεται — δηλοῖ Εὐριπίδης ἐν τῷ 'γέμουσαν — θεοσπόρου'.* Eust. Od. p. 1640, 60: *κῦμα καὶ τὸ κύημα, ὡς δηλοῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Κερκυόνι, οὗ τὴν θυγατέρα γέμειν ἔφη κύματος θεοσπό-*

ρου, τοῦ ἐκ Ποσειδῶνος δηλαδή. ibid. p. 1681. 42: παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῷ κατ᾽ αὐτὸν — Κερκυόνι, ὅπου λέγει τὴν ἐκείνου θυγατέρα 'γέμουσαν — θεοσπόρου'.

108

πλήσας δὲ νηδὺν οὐδ᾽ ὄναρ κατ᾽ εὐφρόνην
φίλοις ἔδειξεν αὐτόν.

Eust. Od. p. 1902, 1: Εὐριπίδης ἀνάπαλιν ἔφη ἐν Κερκυόνι ἐπὶ φίλου ἀμελοῦς. Ποσειδῶν δὲ ἦν ἐκεῖνος. τὸ 'πλήσας — αὐτόν'. cf. Eust. Od. p. 1607. 3: κατὰ τὸ 'πλήσας δὲ νηδύν'. ὅπερ Εὐριπίδης ἐν Κερκυόνι φησὶν ἀντὶ τοῦ ἐγκύμονα ποιήσας.

109

γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως.

Stob. Flor. 73, 12.

110

οὐ μὴν σύ γ᾽ ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ἠδέσω.

Etym. M. p. 420. 18: ἠδέσθην σὺν τῷ Ι, παρὰ τὸ αἰδῶ περισπώμενον. Εὐριπίδης Ἀλόπῃ 'οὐ — ἠδέσω'.

111

ἐγὼ δ᾽, ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν
ἐκ τοῦδε πρῶτον· πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν
παῖδας νομίζειν τ᾽ αὐτὸ τοῦτ᾽ εἶναι δίκην.

Stob. Flor. 79, 29. eosdem versus habet Orion Flor. Eurip. 11 p. 265, 18.

112

τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναικεῖον γένος
φρενοῦντας; αἳ γὰρ εὖ τεθραμμέναι πλέον
σφάλλουσιν οἴκους τῶν παρημελημένων.

Stob. Flor. 74, 17.

113

ὀδῆσαι

Phot. Lex. p. 315, 13: ὀδῆσαι· τὸ ὠνήσασθαι. Εὐριπίδης Ἀλόπῃ καὶ Κύκλωπι.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ

Eratosth. Catast. 15: *Κηφεύς — ἦν δέ, ὡς Εὐριπίδης φησίν, Αἰθιόπων βασιλεύς. Ἀνδρομέδας δὲ πατήρ· τὴν δ' αὐτοῦ θυγατέρα δοκεῖ παραθεῖναι τῷ κήτει βοράν, ἣν Περσεὺς ὁ Διὸς διέσωσε, δι' ἣν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη Ἀθηνᾶς γνώμῃ.* ibid. 17: *Ἀνδρομέδα. αὕτη κεῖται ἐν τοῖς ἄστροις διὰ τὴν Ἀθηνᾶν τῶν Περσέως ἄθλων ὑπόμνημα. διατεταμένη τὰς χεῖρας. ὡς καὶ προετέθη τῷ κήτει· ἀνθ' ὧν σωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Περσέως οὐχ εἵλετο τῷ πατρὶ συμμένειν οὐδὲ τῇ μητρί, ἀλλ' αὐθαίρετος εἰς τὸ Ἄργος ἀπῆλθε μετ' ἐκείνου εὐγενές τι φρονήσασα. λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης σαφῶς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς γεγραμμένῳ δράματι.* cf. Hygini Poet. Astron. 2, 9—11 p. 443 sq. Schol. Germ. Caes. Arat. p. 77 78 137 138 139 140. pluribus mythum persequuntur Apollod. 2, 4, 3 Ov. Met. 4, 662 sqq. Hyginus fab. 64 al. fabula quando scenae commissa fuerit docet Schol. Ar. Ran. 53: *τῶν καλλίστων Εὐριπίδου δραμάτων ἡ Ἀνδρομέδα. διὰ τί δὲ μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλης Φοινισσῶν Ἀντιόπης; ἡ δὲ Ἀνδρομέδα ὀγδόῳ ἔτει* (olymp. 91, 4) *προεισῆλθεν.* cf. Schol. Ar. Av. 348: *καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν] παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας ‛ἐκθεῖναι κήτει φορβάν, ὡς Ἀσκληπιάδης τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς τραγῳδίας παρατιθέμενος.* Ar. Thesm. 1060: *Ἠχὼ λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια, ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ Εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην.* ubi Schol.: *ἐπεὶ πέρυσιν* (anno ante olymp. 92, 1) *ἐδιδάχθη ἡ Ἀνδρομέδα.* Schol. Ar. Thesm. 1012: *Ἀνδρομέδαν] πιθανῶς· συνδεδίδακται γὰρ τῇ Ἑλένῃ.* praestantiam tragoediae vel illud arguit quod ab Aristophane cum in aliis comoediis tum in Thesmophoriazusis dedita opera ridetur. eandem Alexander Macedo admiratus est, si vera sunt quae tradit Nicobule Ath. XII p. 537 D: *ὅτι ἐν τῷ τελευταίῳ δείπνῳ αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος ἐπεισόδιόν τι μνημονεύσας ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας ἠγωνίσατο.* nec posteriore tempore illustrissimae fabulae gloriam extinctam esse colligimus ex iis quae de Abderitis narrat Lucianus de conscr. hist. c. 1 vol. 2 p. 2: *ἅπαντες γὰρ ἐς τραγῳδίαν παρεκινοῦντο καὶ ἰαμβεῖα ἐφθέγγοντο καὶ μέγα ἐβόων, μάλιστα δὲ τὴν Εὐριπίδου Ἀνδρομέδαν*

ἐμονῴδουν καὶ τὴν τοῦ Περσέως ῥῆσιν ἐν μέρει διεξῄεσαν. καὶ μεστὴ ἦν ἡ πόλις ὠχρῶν ἁπάντων καὶ λεπτῶν τῶν ἑβδομαίων ἐκείνων τραγῳδῶν, ‘σὺ δ᾽ ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως’ καὶ τὰ ἄλλα μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἀναβοώντων. cf. Eunapius p. 80 ed. Bonn. quo de loco dixit Meinekius Herm. vol. 2 p. 403 sq. cf. Bernays ibid. vol. 3 p. 316. Euripideae fabulae personam spectat corrupta glossa Hesychii: *περισχαδόν· τὸν ὑποκρινόμενον τὸν Περσέα ὡς πτωχὸν καὶ φθισίμορφον* (cf. Meinekius Com. 4 p. 702). Ennii Andromedae quae supersunt collegit Ribbeckius p. 23 sq.

114

ΑΝΔΡ. *Ὦ νὺξ ἱερά,*
ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ᾽
αἰθέρος ἱερᾶς
τοῦ σεμνοτάτου δι᾽ Ὀλύμπου.

Ar. Thesm. 1065: ‘*ὦ νὺξ — δι᾽ Ὀλύμπου*’. ubi Scholia: *ὁ Μνησίλοχος* (huic enim Aristophanes verba tribuit) *ὡς Ἀνδρομέδα. τοῦ προλόγου τῆς Ἀνδρομέδας εἰσβολή.* vs. 1—3 ex Euripide afferuntur in Schol. Theocr. 2, 166: *ὅτι δὲ ἐπὶ ἅρματος ὀχεῖται ἡ νύξ. Εὐριπίδης ‘ὦ νὺξ — νῶτα διφρεύουσα’.* vs. 1 et 2 Schol. Oribas. vol. 3 p. 684: *καὶ παρὰ τῷ τραγικῷ ‘νὺξ ἱερά’. ἐπιφέρει γοῦν ‘ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις’.* Caelius Aurelianus de morbis chronicis I, 4, 60 p. 291: *velut tragicus poeta sacram noctem hoc est magnam appellavit.* Scholion V Il. Ω, 12: *ἐμφαίνει ἄδηλον εἶναι τὸν* (?) *ἐπὶ τῷ μήκει τῆς νυκτός, ὡς καὶ ἡ Ἀνδρομέδα ‘ὦ νὺξ ἱερά’.* vs. 3 *ἀστεροειδέα* vitiosum. vs. 4 *αἰθέρος ἁγνᾶς* Herwerdenus. Euripidem expressit Ennius Andromed. fr. 1: (nox) *quae cava caeli signitenentibus conficis bigis.*

115

τί ποτ᾽ Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν
μέρος ἐξέλαχον, θανάτου τλήμων
μέλλουσα τυχεῖν;

Ar. Thesm. 1070: ΜΝΗΣ. ‘*τί ποτ᾽ — ἐξέλαχον*’.

ΕΥΡ. *μέρος ἐξέλαχον.* ΜΝΗΣ. *'θανάτου τλήμων'.* ΕΥΡ. *θανάτου τλήμων.* ubi Scholia vs. 1070: *καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου* (Andromedae Euripideae). et 1072: *λείπει 'μέλλουσα τυχεῖν'.*

116

ποῖαι λιβάδες, ποία σειρήν

Ar. Lys. 963: *ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὄρχεις, ποία δ' ὀσφύς.* ubi Schol.: *παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας 'ποῖαι — σειρήν'.*

117

φίλαι παρθένοι, φίλαι μοι

Ar. Thesm. 1015: *φίλαι παρθένοι φίλαι, πῶς ἂν ἐπέλθοιμι καὶ τὸν Σκύθην λάθοιμι;* ubi Schol.: *παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου 'φίλαι παρθένοι, φίλαι μοι'. τὰ δὲ ἐπιφερόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ χρήσιμον.* itaque etiam verbis *πῶς ἂν ἐπέλθοιμι* Euripidea subesse videntur; quid mutarit Aristophanes nescimus.

118

προσαυδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις,
ἀπόπαυσον ἔασον Ἀ-
χοῖ με σὺν φίλαισιν
γόου πόθον λαβεῖν.

Ar. Thesm. 1018: *κλύεις ὦ πρὸς Αἰδοῦς σε τὰν ἐν ἄντροις. κατάνευσον, ἔασον ὡς τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.* ubi Schol.: *πρὸς τὴν ἠχὼ Ἀνδρομέδα λέγει 'προσαιδουσσαι — λαβεῖν'.* cf. Schol. Ar. Thesm. 1059: *εἰσήγαγε κακοστένακτον τὴν Ἠχὼ ὁ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ.* vs. 2 *προσαιδουσσαι τὰς* cod., *πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν* Seidler, *προσαυδῶ σὲ τὰν* Hermannus. vs. 4 *γόου κόρον* Herwerdenus.

119

συνάλγησον, ὡς ὁ κάμνων
δακρύων μεταδοὺς ἔχει
κουφότητα μόχθων.

Stob. Flor. 113, 2.

120

ἄνοικτος ὃς τεκὼν σὲ τὴν
πολυπονωτάτην βροτῶν
μεθῆκεν Ἅιδᾳ πάτρας ὑπερθανεῖν.

Ar. Thesm. 1022: *ἄνοικτος ὅς μ᾽ ἔδησε τὸν πολυπονώτατον βροτῶν.* ubi Schol.: *παρὰ τὸ τοῦ χοροῦ ἐν Ἀνδρομέδᾳ ‛ἄνοικτος — ὑπερθανεῖν’.*

121

ἐκθεῖναι κήτει φορβάν

Ar. Av. 348: *ὡς δεῖ τώδ᾽ οἰμώζειν ἄμφω καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.* ubi Schol.: *παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας ‛ἐκθεῖναι — φορβάν’, ὡς Ἀσκληπιάδης τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς τραγῳδίας παρατιθέμενος. ὡς καὶ τὸ ‛σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε’* (Ar. Av. 423) *παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν φησίν, ‛κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο. μὴ δόλος τις ᾖ’* (Eur. Phoen. 266).

122

Ar. Thesm. 1029—1041:

ὁρᾷς; οὐ χοροῖσιν
οὐδ᾽ ὑφ᾽ ἡλίκων νεανίδων
. . . . ἕστηκ᾽ ἔχουσ᾽,
ἀλλ᾽ ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
κήτει βορὰ . . . πρόκειμαι.
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι, δεσμίῳ δέ,
γοᾶσθέ μ᾽, ὦ γυναῖκες, ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος,
ὦ τάλας ἐγὼ τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων τάλαν᾽ ἄνομα πάθεα
φῶτα λιτομέναν,
πολυδάκρυτον Ἀίδα γόον φλέγουσαν

et mox vs. 1047—1055:

ἰὼ μοίρας ἄτεγκτε δαίμων·
ὢ κατάρατος ἐγώ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;

εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην
λαιμοτόμητ' ἄχη δαιμόνι', αἰόλαν
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

Hoc canticum, quod Aristophanes Mnesilocho Andromedae partes agenti tribuit, maximam partem ex Euripidea tragoedia expressum videtur. Scholia vs. 1030: *πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας.* 1034: *καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας.* 1040: *καὶ ταῦτα ἐξ Ἀνδρομέδας.* versu 1031 Aristophanicum *ψήφων κημὸν* omisi, item *Γλαυκέτῃ* 1033. versus 1038 si Andromedae Euripideae verba refert, *τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα* expectes, sicut 1051 *τὰν δύσμορον ἐξολέσειεν.* non audemus tamen quid Aristophanes mutarit definire. vs. 1050 *πυρφόρος ἀστεροπητὴς* suasit Herwerdenus. cum vs. 1048 cf. Eur. Andromach. 838.

123

ὦ θεοί, τίν' εἰς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον.

Ar. Thesm. 1098: '*ὦ θεοί — ὑπόπτερον*'. ubi Schol.: *εἰς Περσέα ἐξ Ἀνδρομέδας τρία τὰ πρῶτα. καὶ λοιπὸν ἐπέζευξε τὰ ἑξῆς.* Meinekius his adiungendum suspicatur versum adespoton (fr. 131) Eusebii P. E. p. 854 D: *ὑπέρ τε πόντου χεῦμ' ὑπέρ τε Πλειάδα.*

124

ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον
ἀφρῷ θαλάσσης; παρθένου τ' εἰκώ τινα
ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τυκισμάτων
σοφῆς ἄγαλμα χειρός.

Ar. Thesm. 1105: *ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ καὶ παρθένον θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὡρμισμένην.* ubi Scholia: *πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας* '*ἔα — εἰκώ τινα*' (vs. 1 et 2). Maximus in Dionys. Areop. vol. 2 p. 234 C et Georg. Pachym. ibid. vol. 1 p. 564 D: *αὐτοφυὲς δὲ ἄγαλμα φησὶν ὃ γίνεται ἐν*

ὕλῃ ἀτμήτῳ — ὡς δηλοῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀνδρομέδᾳ 'παρθένου — χειρός' (vs. 2—4). Euripidem imitatur Ovidius Met. 4, 675: *marmoreum ratus esset opus.* quae Aristophanes habet, *παρθένον θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὡρμισμένην*, ex Andromeda derivata esse non crediderim: *ναῦς ὅπως ὡρμισμένος* dixit Eur. Herc. F. 1094.

125

ΠΕΡΣ. *ὦ παρθέν', οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁρῶν.*
ΑΝΔΡ. *σὺ δ' εἶ τίς ὅστις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος;*
ΠΕΡΣ. *Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν*

Ar. Thesm. 1110: 'ὦ — ὁρῶν'. ibid. 1058: *σὺ δ' εἶ τίς ἥτις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος*; ibid. 1101: *Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων.* ex Eur. Andromeda hos versus derivatos esse dudum intellexerunt, vs. 1 et 2 iam Barnesius coniunxit. versu 3 quem his adiungere non dubitavi, exclusi verba *τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων* huic loco minime apta.

126

ὦ παρθέν' εἰ σώσαιμί σ', εἴσει μοι χάριν;

Diog. L. 4, 29 de Arcesilao: *καὶ αὐτοῦ Κράντωρ ἐρωτικῶς διατεθεὶς ἐπύθετο τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου προσενεγκάμενος* 'ὦ — χάριν;' *καὶ ὃς τὰ ἐχόμενα* (fr. 133) 'ἄγου με, ὦ ξένε, εἴτε δμωὴν ἐθέλεις εἴτ' ἄλοχον'. Schol. BLV Il. Ξ. 235: *εἰδέω χάριν*] *Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ὀφλήσω, ὡς Εὐριπίδης* 'ὦ — χάριν'. Suidas v. *εἴσῃ*: *Εὐριπίδης* 'εἰ σώσαιμί σ', ἐξ Ἀνδρομέδας, ὦ παρθένε, εἴσῃ μοι χάριν;' parodia hunc versum expressit Eubulus Com. 3 p. 218.

127

σιγᾷς· σιωπὴ δ' ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων.

Stob. Flor. 34, 12.

128

τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων
οὐπώποθ' ὕβρισ', αὐτὸς ὀρρωδῶν παθεῖν.

Stob. Flor. 112, 4 et sine fabulae nomine 5, 17. Persei

esse verba testatur Ammonius Valck. p. 25 (Eranius Phil. p. 158): *ὀρρωδεῖν εἴρηται ἐπὶ τοῦ εὐλαβεῖσθαι, καθὰ Εὐριπίδης τὸν Περσέα εἰσάγει λέγοντα* ‘*τὰς — παθεῖν*’.

129

ὦ ξένε, κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν,
λῦσόν με δεσμῶν.

Ar. Thesm. 1107: ‘*ὦ — δεσμῶν*’. ad Andromedam haec verba rettulit Matthiae.

130

μή μοι προτείνων ἐλπίδ᾽ ἐξάγου δάκρυ.
γένοιτο τἂν πόλλ᾽ ὧν δόκησις οὐκ ἔνι.

Stob. Flor. 111, 2. prior versus Andromedae, alter Persei videtur esse.

131

ἀλλ᾽ ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων.

Stob. Flor. 29, 57. eundem versum afferunt Plut. Mor. p. 630 E Macrob. Sat. 7, 2, 9 Anecd. Boiss. vol. 1 p. 159, item Aristot. Rhet. 1, 11 p. 1370 b 4, ubi Scholia fol. 22 b 39: *Εὐριπίδου τὸ ῥητόν.* respiciunt Themistius p. 55 D et Epictetus fr. 121 vol. 3 p. 104. Latine reddidit Cicero de Fin. 2, 32, 105: *suavis laborum est praeteritorum memoria.* *ἀλλ᾽* Aristot. Stob., *ὡς* Plut. Macrob. Anecd. Boiss. *τοι* Stob. Aristot. Macrob., *τῷ* Anecd. Boiss., *τι τὸν* Plut. *σωθέντα*] *σωθέντι* Themist. Epictet. Anecd. Boiss.

132

σὺ δ᾽ ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως,
ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλά,
ἢ τοῖς ἐρῶσιν εὐτυχῶς συνεκπόνει
μοχθοῦσι μόχθους ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ.
καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος θεοῖς ἔσει,
μὴ δρῶν δ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν
ἀφαιρεθήσει χάριτας αἷς τιμῶσί σε.

Ath. XIII p. 561 B: *ἕτερος δέ τις προσέθηκε τῶν Εὐρι-*

πίδου τάδε 'σὺ δ' — τιμῶσί σε'. vs. 1—3 habet Stobaeus Flor. 64, 6. Andromedae esse locum docet qui vs. 1 affert Lucianus (vide supra p. 25 sq). vs. 3 εὐτυχῶς συνεκπόνει] εὐμενὴς παρίστασο Stob. vs. 5 θεοῖς] θεῶν Dobraeus.

133

ἄγου δέ μ', ὦ ξέν', εἴτε πρόσπολον θέλεις
εἴτ' ἄλοχον εἴτε δμωίδ' . . . . .

Herodianus π. σχημάτων p. 58, 10 (Rhet. vol. 8 p. 602): παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ εἰσάγεται ἡ Ἀνδρομέδα λέγουσα τῷ Περσεῖ 'ἄγου — δμωίδα'. cf. Diog. L. 4, 29 allatum fr. 126. Suidas: ἄλοχος· γαμετή. Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας 'ἄγου με, ὦ ξένε, εἴτε δμωίδ' ἐθέλεις εἴτ' ἄλοχον'.

134 a

ὁρῶ δὲ πρὸς τῆς παρθένου θοινάματα

Tiberius περὶ σχημάτων Rhet. vol. 8 p. 576: τοὺς δὲ χρόνους ἀλλοιοῦσιν — ὁποῖόν ἐστι καὶ τὸ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ 'ὁρῶ — θοινάματα'. ἀντὶ τοῦ εἶδον. Fritzschius cum hoc versu coniungit fr. 134 b.

134 b

κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλός

Plut. Mor. p. 22 E: τῷ θοάζειν ἢ τὸ κινεῖσθαι σημαίνουσιν ὡς Εὐριπίδης 'κῆτος — ἁλός', ἢ τὸ καθέζεσθαι. Schol. Eur. Or. 335: 'κῆτος θοάζον' Ἀνδρομέδα.

135

πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεώς,
ὃ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος
πόνων ἀναψυκτῆρ', ὃ δ' ἀμπέλων γάνος.

Ath. XI p. 477 A (Eust. Od. p. 1632, 9) et Macrob. Sat. 5, 21, 13. vs. 2 σκύφον Macrob.

136

οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν

Anecd. Bekk. p. 339, 6: ἄγυρος καὶ ἄγυροι. Εὐριπίδης

Ἀνδρομέδᾳ ʽοἵ — τράπεζαν'. Αἰθίοπες σημαίνει. locus mutilus et corruptus. Fritzschius temptavit: οἵ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν [ἐν ἀγόροις] Αἰθίοπες. σημαίνει [δὲ τὴν ἀγοράν]. alii σημαίνει ex ἥμενοι ortum putant.

137

τέλειος

Schol. Plat. p. 916 a 28: ἐκιρνῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς (sc. ταῖς συνουσίαις) κρατῆρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος — ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ καὶ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.

138

νεότης μ' ἐπῆρε καὶ θράσος τοῦ νοῦ πλέον.

Stob. Flor. 52, 2 et Lucianus Necyom. 2 vol. 1 p. 456. θράσος] σθένος Stob.

139

ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν· ἐκ δὲ τῶν λόγων
ἑλοῦ τὰ βέλτισθ', ὡς ἄπιστόν ἐστ' ἔρως
κἂν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν ἄρχειν φιλεῖ.

Stob. Flor. 64, 7. vs. 3 οἰκεῖν ed., ἀκεῖν M, ναρκεῖν A. ἄρχειν Meinekius. qui proposuit: [δεσπότην] ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν. et deinde ὡς ἄπειστόν ἐστ' ἔρως κἂν τῷ κρατίστῳ τῶν φρενῶν ἄρχειν φιλεῖ.

140

ὅσοι γὰρ εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν,
ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων,
οὐκ ἔσθ' ὁποίας λείπεται τόδ' ἡδονῆς.

Stob. Flor. 63, 22.

141

χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ·
ταῖς συμφοραῖσι δ', ὡς ὁρᾷς, οὐκ εὐτυχῶ.

Stob. Flor. 98, 31.

142

ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν·
τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς
νόμῳ νοσοῦσιν· ὅ σε φυλάξασθαι χρεών.

Stob. Flor. 77, 12. vs. 1 λαβεῖν] λέγειν Th. Gomperzius.

143

χρυσὸν μάλιστα βούλομαι δόμοις ἔχειν·
καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνήρ,
ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὢν οὐδὲν σθένει.
χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν εἵνεκ' εὐτυχεῖν.

Stob. Flor. 91, 20. versum 4 a superioribus seiungendum suspicatus est Musgravius.

144

αἰαῖ, τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.

Ar. Thesm. 1128: 'αἰαῖ — φύσις'. Euripideae Andromedae esse hos versus e loci nexu collegit Matthiae, cf. Fritzschius in Ar. Thesm. p. 491.

145

μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

Ar. Ran. 105: μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν. ubi Schol. (cf. Suid. v. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει): καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ (Ἀνδρομέδᾳ Matth.) 'μὴ — ἀρκέσω'.

146

ἦ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν·
ὡς τοῦ γε πάσχειν τοὐπιὸν μεῖζον κακόν.

Stob. Flor. 99, 11.

147

εὔκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων.

Stob. Flor. 29, 20.

148

ὦ τλῆμον, ὡς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς
ἔδωχ' ὁ δαίμων, μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι.

Stob. Flor. 81, 6.

149

οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν,
ὃν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συνθέλει.

Stob. Flor. 105, 32. vs. 2 τὰ πόλλ' ἐπωφελεῖ Heimsoethius.

150

τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς
ἐγγύς τε ναίειν τῆς βροτῶν ἁμαρτίας.

Stob. Ecl. I, 3, 23 p. 118: Εὐριπίδου (in codice A ad latus vers. seq. ἀνδρομάχ apponitur). 'τήν τοι — βροτῶν τιμωρίας'. fab. nomen om. Orion Flor. Eurip. 16 p. 266, 5. vs. 1 Διὸς Stob., χρόνου Orion, cf. fr. 223. vs. 2 ἁμαρτίας Orion, τιμωρίας Stob.

151

. . . τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς
ὅπῃ μοίρα διεξέρχεται;
στρέφει δ' ἄλλους ἄλλως εἰς ἁμέραν.

Stob. Ecl. 1, 5, 2 p. 166. vs. 2 μοίρα VA, μοίρας Grotius. ὅπῃ μοῖρά σου Fritzschius. vs. 3 ἄλλους ἄλλοσ' Hermannus, ἄλλοτ' ἄλλως Meinekius, ἄλλοτ' ἄλλοσ' Herwerdenus.

152

ὃ μὲν ὄλβιος ἦν, τὸ δ' ἀπέκρυψεν
θεὸς ἐκ κείνων τῶν ποτε λαμπρῶν·
νεύει βίοτος, νεύει δὲ τύχα
κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων.

Stob. Flor. 105, 17. vs. 1 τὸ] τὸν Valck.

153

τῶν γὰρ πλούτων οὐδ' ἄριστος
γενναῖον λέχος εὑρεῖν.

Stob. Flor. 67, 10.

154

τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σου.
κενόν γ'· ὅταν γὰρ ζῇ τις, εὐτυχεῖ, Κρέον.

Stob. Flor. 123, 4. vs. 1 *ἀφέντες* corruptum. vs. 2 *εὐτυχεῖν χρεών* Musgravius. certe aut *Κρέον* vitiosum aut in fabulae nomine erratum est.

155

ἀγρεύματα

Hesych.: *ἀγρεύματα· σκῦλα. Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ.*

156

ἀμείβεται

Hesych.: *ἀμείβεται· παραιτεῖται. Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ.* similiter omissa Euripidis mentione Etym. M. p. 81, 35.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Aristophanes grammaticus in Argum. Soph. Antig.: *κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόνῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἵμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τέκνον τίκτει τὸν Μαίονα.* Schol. Soph. Ant. 1350: *ὅτι διαφέρει τῆς Εὐριπίδου Ἀντιγόνης αὕτη, ὅτι φωραθεῖσα ἐκείνη διὰ τὸν Αἵμονος ἔρωτα ἐξεδόθη πρὸς γάμον. ἐνταῦθα δὲ τοὐναντίον.* cf. fr. 213 et 215.

157

Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ

Ar. Ran. 1182: '*ἦν — ἀνήρ*'. ubi Scholia: *ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου. ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ δράματος. εὐδαίμων*] *εὐτυχὴς* Dio Chrys. 64, 6 et Schol. Aesch. Sept. 775, quo utroque loco poetae nomen omittitur.

158

εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.

Ar. Ran. 1187: 'εἶτ' — βροτῶν'. ex Euripideae Antigonae prologo versum esse petitum Aristophanei loci nexus docet. respicit hunc versum Clearchus Ath. XII p. 524 C: εἶτα πάλιν ἐγένοντο πάντων ἀθλιώτατοι βροτῶν.

159

ἐπὶ χρυσεόνωτον
ἀσπίδα τὰν Καπανέως

Schol. Eur. Phoen. 1130: ἀνωτέρω εἶπε 'λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατόν', ἐν δὲ τῇ Ἀντιγόνῃ λέγει 'ἐπὶ — Καπανέως'.

160

νέοι νέοισι συννοσοῦσι τἀφανῆ.

Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 706, 19.

161

ἤρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς.

Stob. Flor. 64, 4 et Plutarchus Stob. Flor. 64, 31.

162

ἀνδρὸς δ' ὁρῶντος εἰς Κύπριν νεανίου
ἀφύλακτος ἡ τήρησις, ὡς κἂν φαῦλος ᾖ
τἄλλ', εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος·
ἣν δ' ἂν προσῆται Κύπρις, ἥδιστον λαβεῖν.

Stob. Flor. 63, 4. vs. 2 ἄπρακτος ἡ φύλαξις scripserim. vs. 4 ἂν προσῆται Κύπρις nondum emendata.

163

ἀνδρὸς φίλου δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα
ἄχρηστος, εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχοι.

Stob. Flor. 93, 13.

164

ἄριστον ἀνδρὶ κτῆμα συμπαθὴς γυνή.

Stob. Flor. 67, 13: Εὐριπίδου Ἀντιγόνῃ. 'ζευχθεὶς

γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος. ἀλλ' ἕν γ' ἔχει τι χρηστόν· ἐν κήδει γὰρ ὢν ἐσθλῷ δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν'. Flor. 67, 14: *Ἱπποθόωντος. 'ἄριστον — γυνή'*. lemmata transponenda esse indicat Stob. Flor. 68, 24: *Ἱπποθόου. 'ζευχθεὶς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος'*.

165

ἄκουσον· οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες
σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν.

Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 717, 20: *ἐξ Ἀντιγόνης. 'ἄκουσον — ἀπώλεσαν'*. Euripidis dici Antigonam admodum probabile est, ac fortasse *Εὐρ. Ἀντιγόνης* corrigendum. impugnat poeta Sophoclem Antig. 563: *οὐδ' ὃς ἂν βλάστῃ μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.*

166

τὸ μῶρον αὐτῷ τοῦ πατρὸς νόσημ' ἔνι·
φιλεῖ γὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακούς.

Stob. Flor. 90, 1. vs. 1 *αὐτῷ*] *αὐτῇ* (Antigonae) Suevernius.

167

ἦ γὰρ δόκησις πατράσι παῖδας εἰκέναι
τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται τέκνα πέρι.

Stob. Flor. 87, 1. temptabam

ἦ γὰρ δοκεῖ σοι πατράσι παῖδας εἰκέναι;
τὰ πολλὰ ταύτῃ· γίγνεται δὲ κἄμπαλιν.

quorum versuum priorem Creonti, Haemoni alterum tribuerim. atque *γίγνεται δὲ κἄμπαλιν* ante me suasit H. Weilius.

168

ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση.

Stob. Flor. 77, 10 et Clemens Alex. Strom. VI p. 741.

169

. . ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν.

Stob. Flor. 104, 9.

170

οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος,
καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔστ' ἐν ἀνθρώπου φύσει.

Orion Flor. 1, 1 p. 249, 3 et Tzetz. in Hesiod. Op. 135. vs. 1 habent Ar. Ran. 1391 (ubi Schol. vs. 1386: τὸ δὲ 'οὐκ ἔστι Πειθοῦς' ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου) Heraclitus Alleg. Hom. c. 59 p. 121 Schol. B Il. Ω, 486.

171

δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἁνδάνειν.

Stob. Flor. 48, 4.

172

οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν οὔτ' ἐχρῆν ἄνευ νόμου
τύραννον εἶναι· μωρία δὲ καὶ θέλειν
ὃς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος.

Stob. Flor. 49, 5. vs. 1 εἶναι νόμον libri, ἄνευ νόμων Bothius, ἄνευ νόμου Badham. vs. 2 καὶ πέλειν L. Dindorfius, καὶ φιλεῖν O. Hense.

173

οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ
πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ἢν διχοστατῇ πόλις.

Stob. Flor. 43, 21.

174

[μὴ οὖν θέλε λυπεῖν σαυτὸν εἰδὼς ὅτι
πολλάκις τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει
καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίγνεται παραίτιον.]

Stob. Flor. 108, 3: Εὐριπίδου Ἀντιγόνη. 'μὴ — παραίτιον'. vs. 1 θέλε] ἔθελε Grotius. εἰδὼς] ἐξειδὼς Hermannus. vs. 2 πολλάκις] ἔσθ' ὅτε Heimsoethius. φιλεῖ τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγειν O. Hense. vs. 3 γίνεται M. num Euripidis hi sint versus, dubito cum Dobraeo, qui in Stobaei Flor. 108, 3—6 lemmatum hunc ordinem requirit: 3 τοῦ αὐτοῦ (Menandri) 'μὴ οὖν —'. 4 Εὐριπίδου Ἀντιγόνη 'οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι λυπεῖται σοφός'. 5 Χαιρήμονος

'πειρῶ τύχης ἄνοιαν ἀνδρείως φέρειν'. 6 Μενάνδρου 'ἄνδρα τὸν ἀληθῶς —'.

175

ὅστις δὲ πρὸς τὸ πῖπτον εὐλόφως φέρει
τὸν δαίμον', οὗτος ἧσσόν ἐστ' ἀνόλβιος.

Stob. Flor. 108, 13.

176

θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος
ἔχει· μαθεῖν δὲ πᾶσίν ἐστιν εὐμαρές.
τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ
ὀδύναισι δώσει; τίς δ' ἀτιμάζων νέκυς,
εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων;

Stob. Flor. 125, 6: Εὐριπίδου Ἀντιγόνης. 'θάνατος — παθημάτων'. vs. 2 μαθεῖν δὲ πᾶσίν ἐστιν εὐμαρές praebuit codex A post Stob. Flor. 120, 3, ubi vs. 1 et 2 exstare testatur Grotius. τί γὰρ τοῦδ' ἐστὶ μεῖζον ἐν βροτοῖς altero loco (Flor. 125, 6) scribitur.

177

ὦ παῖ Διώνης, ὡς ἔφυς μέγας θεός,
Διόνυσε, θνητοῖς τ' οὐδαμῶς ὑποστατός.

Schol. Pind. Pyth. 3, 177: Θυώνῃ τῇ Σεμέλῃ — εἰσὶ δὲ οἳ καὶ τὴν αὐτὴν Διώνην λέγουσιν, ὥσπερ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιγόνῃ 'ὦ παῖ — ὑποστάτης'. vs. 2 ὑποστάτης libri, ὑποστατός Scaliger.

178

Schol. Eur. Phoen. 1031: τὴν Σφίγγα ὁ Διόνυσος ἔπεμψε τοῖς Θηβαίοις, ὡς ἐναντοία (ἐναντίον cod. M) λέγειν. ὡς ἐν Ἀντιγόνῃ λέγει coniecit Vnger.

ΑΝΤΙΟΠΗ

Probus in Verg. Ecl. 2, 25 p. 7, 21: *Amphionem et Zethum Euripides et apud nos Pacuvius Iovis ex Antiopa Nyctei ait natos.* Iohannes Malalas p. 49 (cf. Georgius Cedren. vol. 1 p. 44): ὁ γὰρ σοφώτατος Εὐριπίδης ποιητικῶς

ἐξέθετο δρᾶμα ὡς ὅτι ὁ Ζεὺς εἰς σάτυρον μεταβληθεὶς ἔφθειρε τὴν Ἀντιόπην κἀκεῖθεν ἐγεννήθη ὁ Ζῆθος καὶ ὁ Ἀμφίων οἱ μουσικοί. Hyginus fab. 8: *eadem* (Antiopa) *Euripidis, quam scribit Ennius. Nyctei regis in Boeotia fuit filia Antiopa. eius formae bonitate Iuppiter adductus gravidam fecit. quam pater cum punire vellet propter stuprum, minitans periculum Antiopa effugit. casu in eodem loco quo illa pervenerat, Epaphus* (immo *Epopeus*) *Sicyonius stabat. is mulierem advectam domo matrimonio suo iunxit. id Nycteus aegre ferens, cum moreretur Lyco fratri suo per obtestationem mandat, cui tum regnum relinquebat, ne inpune Antiopa ferret. huius post mortem Lycus Sicyonem venit. interfecto Epapho Antiopam vinctam abduxit in Cithaeronem: parit geminos et reliquit. quos pastor educavit, Zethum et Amphionem nominavit. Antiopa Dircae uxori Lyci data erat in cruciatum. ea occasione nacta fugae se mandavit. devenit ad filios suos, ex quibus Zethus existimans fugitivam non recepit. in eundem locum Dirce per bacchationem Liberi illuc* (f. *tunc*) *delata est. ibi Antiopam repertam ad mortem extrahebat. sed ab educatore pastore adolescentes certiores facti eam esse matrem suam, celeriter consecuti matrem eripuerunt, Dircen ad taurum crinibus religatam necant. Lycum cum occidere vellent, vetuit eos Mercurius et simul iussit Lycum concedere regnum Amphioni.* Apollod. 3, 5, 5: Ἀντιόπη θυγάτηρ ἦν Νυκτέως· ταύτῃ Ζεὺς συνῆλθεν. ἡ δὲ ὡς ἔγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος εἰς Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς Ἐπωπέα καὶ τούτῳ γαμεῖται. Νυκτεὺς δὲ ἀθυμήσας ἑαυτὸν φονεύει, δοὺς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἐπωπέως καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ στρατευσάμενος Σικυῶνα χειροῦται, καὶ τὸν μὲν Ἐπωπέα κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἤγαγεν αἰχμάλωτον. ἡ δὲ ἀγομένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς (ἐλευθέρῳ libri) τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκκειμένους εὑρὼν βουκόλος*) ἀνατρέφει, καὶ τὸν μὲν

---

*) Ὀρδίων dicitur a Cephalione Ioh. Mal. p. 47 et 48 (Cedren. p. 44). nomen loci ubi Zethus et Amphion expositi sint, in Malala corruptum: ἐν τῇ κώμῃ τῇ λεγομένῃ ῥασθέᾳ p. 47, 2. ἐκ τοῦ δέρας θέας χωρίου p. 47, 20. ἐν Ἐρασθαίῳ χωρίῳ Θηβῶν Tzetz. Exeg. Il. p. 133, 8.

καλεῖ Ζῆθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βουφορβίων, Ἀμφίων δὲ κιθαρῳδίαν ἤσκει δόντος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. Ἀντιόπην δὲ ᾐκίζετο Λύκος καθείρξας καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη· λαθοῦσα δέ ποτε τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων ἧκεν ἐπὶ τὴν τῶν παίδων ἔπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. οἳ δὲ ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι, τὴν δὲ Δίρκην δήσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν εἰς κρήνην τὴν ἀπ᾽ ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. cf. Schol. Ap. Rhod. 4, 1090 et Cephalion (Fragm. Hist. 3 p. 628 sqq.) ap. Ioh. Malal. p. 45—49. Euripideam fabulam paulo ante olymp. 93, 3 scenae commissam esse discimus ex Schol. Ar. Ran. 53: *διὰ τί δὲ μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλης Φοινισσῶν Ἀντιόπης*: parachoregemate poetam usum esse testatur Schol. Eur. Hipp. 58: *καὶ ἐν τῇ Ἀντιόπῃ δύο χοροὺς εἰσάγει, τόν τε Θηβαίων γερόντων διόλου καὶ τὸν μετὰ Θήβης ἢ Δίρκης.* Euripidis vestigia legisse Pacuvium coniciunt e Cic. de fin. 1, 2, 4: *quis enim tam inimicus paene nomini Romano est, qui Ennii Medeam aut Antiopam Pacuvii spernat aut reiciat, quod se iisdem Euripidis fabulis delectari dicat?* cf. Cic de inv. 1, 50, 94: *ut Amphion apud Euripidem, item apud Pacuvium, qui vituperata musica sapientiam laudat.*

179

Οἰνόη

σύγχορτα ναίω πεδία ταῖς τ᾽ Ἐλευθεραῖς

Schol. A Il. Λ, 774: *χόρτοι δὲ οἱ τριγχοί, ὡς παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιόπῃ ʽσύγχορτα — Ἐλευθεραῖςʼ* (vs. 2). eadem vitiose scripta extant in Etym. Gud. p 568, 42. cf. Apoll. Lex. Hom. v. *αὐλῆς* et Hesych. v. *χόρτος*. Strabo VIII p. 375: *ὠνομάζετο δ᾽ Οἰνώνη πάλαι ὁμωνύμως δυσὶ δήμοις τῆς Ἀττικῆς, τῷ τε πρὸς Ἐλευθεραῖς ʽΟἰνώνη — Ἐλευθεραῖςʼ. καὶ μιᾷ τῶν ἐκ τῆς τετραπόλεως τῆς περὶ Μαραθῶνα, καθ᾽ ἣν ἡ παροιμία ʽΟἰνώνη τὴν χαράδρανʼ.* vs. 1 *Οἰνώνη* Strab., *Οἰνόη* Casaub. Matthiae huc rettulit locum Dionis Chrysost. 15, 9.

180

Ὑσιαί

Harpocr. p. 180. 7: *Ὑσιαί, τῆς Βοιωτίας πόλις, ἧς μνημονεύει καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ.* Steph. Byz. p. 651, 17: *Ὑρία — Ἡσίοδος δ' ἐν Ὑρίᾳ τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι, Εὐριπίδης δ' ἐν Ὑσιαῖς.*

181

τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆθον· ἐξήτησε γὰρ
τόκοισιν εὐμάρειαν ἡ τεκοῦσά νιν.

Etym. M. p. 411, 12: *Ζῆθος — ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐζήτει εὐμαρῶς τεκεῖν αὐτόν. ὥς φησιν Εὐριπίδης 'τὸν μὲν — νιν'.* Etym. Gud. p. 230, 57 sive Etym. cod. Sorb.: *Ζῆθος· Εὐριπίδης σαφῶς ἐτυμολογεῖ ἐν Ἀντιόπῃ 'ζητῆσαι γὰρ τόκοισιν εὐμάρειαν ἡ τεκοῦσα γυνή'.*

182

Etym. M. p. 92, 24: *λέγει δὲ Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ἐτυμολογῶν τὸ Ἀμφίων, ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη παρὰ τὸ παρὰ τὴν ἄμφοδον* (*παρὰ τὸ ἀμφ' ὁδὸν* recte Sylburgius) *ἤγουν παρὰ τὴν ὁδὸν γεννηθῆναι.* cf. Hyginus fab. 7: *dolor eam* (Antiopam) *in ipso bivio coegit partum edere. quos pastores pro suis educarunt et appellarunt Zethon ἀπὸ τοῦ ζητεῖν τόπον, alterum autem Amphionem ὅτι ἐν διόδῳ ἢ ὅτι ἀμφὶ ὁδὸν αὐτὸν ἔτεκεν.* etymologiam ridet Aristophanes Com. 2 p. 1083: *Ἄμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τίθεσθαι τοὔνομα.*

183

λαμπρός θ' ἕκαστος κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται
νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος,
ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνει βέλτιστος ὤν.

Plat. Gorg. p. 484 E: *συμβαίνει γὰρ τὸ τοῦ Εὐριπίδου· λαμπρός τ' ἐστὶν ἕκαστος ἐν τούτῳ 'κἀπὶ τοῦτ — ὤν'.* ubi Schol. p. 911 a 40: *τὰ ἰαμβεῖα ταῦτ' ἐστὶν ἐξ Ἀντιόπης τοῦ δράματος Εὐριπίδου ἐκ τῆς Ζήθου ῥήσεως πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀμφίονα.* Valckenarius *ἐν τούτῳ γέ τοι | λαμπρὸς θ' ἕκαστος* poetam dixisse coniecit. respiciunt hos versus Plat. Alcib. II p. 146 A Aristot. Rhet. 1, 11 p. 1371 b 31 Plut. Mor. p. 43 B p. 514 A p. 630 B. vs. 3 *βέλτιστος* Plato Gorg. et Aristot., *κράτιστος* Plat. Alcib. et Plutarchus.

184

μοῦσάν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις, ἀσύμφορον,
ἀργόν, φίλοινον, χρημάτων ἀτημελῆ.

Dio Chrys. 73, 10: πολὺ γὰρ ἂν εἴην τοῦ Ζήθου φαυλότερος τοιαῦτα ἐπιτιμῶν, ὡς ἐκεῖνος ἐνουθέτει τὸν ἀδελφόν, οὐκ ἀξιῶν φιλοσοφεῖν αὐτὸν οὐδὲ περὶ μουσικὴν διατρίβειν ἐάσαντα τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν· ἔφη δὲ αὐτὸν ἄτοπόν τινα καὶ ἀσύμφορον μοῦσαν εἰσάγειν· ὥσπερ ἂν τυχὸν εἴποι τις καὶ σὲ τοιαύτην προῃρῆσθαι πρᾶξιν, οὐκ ἀργὸν οὐδὲ φίλοινον οὐδαμῶς, χρημάτων μέντοι τῶν αὑτοῦ ἀτημελῆ ἴσως· καὶ νὴ Δία λέγοι ἂν καὶ τόδε τὸ ἔπος 'ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις' (fr. 188, 6). Sextus Empir. p. 754, 3: λέγοντες τοὐναντίον αὐτὴν ἀσύμφορον εἶναι καὶ 'ἀργήν, φίλοινον, χρημάτων ἀτημελῆ'. vs. 1 restituit Porsonus. vs. 2 ἀργόν Dio Chr., ἀργήν Sextus.

185

. . . ἀμελεῖς ὧν [σε φροντίζειν ἐχρῆν·]
ψυχῆς [ἔχων γὰρ] ὧδε γενναίαν φύσιν
γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι
. . . . . κοὔτ' ἂν ἀσπίδος κύτει
[ὀρθῶς] ὁμιλήσειας οὔτ' ἄλλων ὕπερ
νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιό [τι].

Plato Gorg. p. 485 E: κινδυνεύω οὖν πεπονθέναι νῦν ὅπερ ὁ Ζῆθος πρὸς τὸν Ἀμφίονα ὁ Εὐριπίδου, οὗπερ ἐμνήσθην· καὶ γὰρ ἐμοὶ τοιαῦτ' ἄττα ἐπέρχεται πρὸς σὲ λέγειν οἷάπερ ἐκεῖνος πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὅτι ἀμελεῖς, ὦ Σώκρατες, ὧν δεῖ σε ἐπιμελεῖσθαι, καὶ φύσιν ψυχῆς ὧδε γενναίαν μειρακιώδει τινὶ διαπρέπεις μορφώματι, καὶ οὔτ' ἂν δίκης βουλαῖσι προσθεῖ' ἂν ὀρθῶς λόγον οὔτ' εἰκὸς ἂν καὶ πιθανὸν ἂν λάβοις (λάκοις Bonitzius) οὔθ' ὑπὲρ ἄλλου νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιο. ubi v. Schol. p. 911 b 1. cf. Olympiodorus in *Archiv f. Philol. u. Paedag.* vol. 14 p. 285 Philostr. V. Apollon. 4, 21 p. 73, 26 (Phot. Bibl. p. 333 b 2) Clemens Alex. Paed. III p. 286. ex his locis temptavi Euripidea verba restituere. vs. 5 ἀστῶν ὕπερ malim.

186

πῶς γὰρ σοφὸν τοῦτ᾽ ἔστιν, εἴ τις εὐφυῆ
λαβοῦσα τέχνη φῶτ᾽ ἔθηκε χείρονα;

Plato Gorg. p. 486 B: καίτοι πῶς σοφὸν τοῦτ᾽ ἔστιν, ὦ Σώκρατες, εἴ τις εὐφυῆ λαβοῦσα τέχνη φῶτα ἔθηκε χείρονα, μήτε αὐτὸν αὑτῷ δυνάμενον βοηθεῖν μηδ᾽ ἐκσῶσαι ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων μήτε ἑαυτὸν μήτε ἄλλον μηδένα, ὑπὸ δὲ τῶν ἐχθρῶν περισυλᾶσθαι πᾶσαν τὴν οὐσίαν, ἀτεχνῶς δὲ ἄτιμον ζῆν ἐν τῇ πόλει; versus Euripideos agnovit Grotius. vs. 1 ἥτις εὐφυᾶ Dobraeus. deinceps Euripidem scripsisse

μήτ᾽ αὐτὸν αὑτῷ δυνάμενόν γ᾽ ἐπαρκέσαι

coniecit Valck., δυνάμενον προσαρκέσαι Matthiae.

187

ἀνὴρ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος
τὰ μὲν κατ᾽ οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς ἐᾷ,
μολπαῖσι δ᾽ ἡσθεὶς τοῦτ᾽ ἀεὶ θηρεύεται,
ἀργὸς μὲν οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται,
φίλοισι δ᾽ οὐδείς· ἡ φύσις γὰρ οἴχεται,
ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων τις ᾖ.

Stob. Flor. 30, 1. vs. 1 expressit Diphilus (Com. 4 p. 411) ap. Ath. VI p. 247 C. vs. 3—6 affert Sextus Empir. p. 755, 15. vs. 4 ἀργὸς μὲν ἀστοῖς Elmsleius.

188

ἀλλ᾽ ἐμοὶ πιθοῦ·
παῦσαι μελῳδῶν, πολεμίων δ᾽ εὐμουσίαν
ἄσκει· τοιαῦτ᾽ ἄειδε καὶ δόξεις φρονεῖν,
σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμνίοις ἐπιστατῶν,
ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ᾽ ἀφεὶς σοφίσματα,
ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις.

Plato Gorg. p. 486 C: ἀλλ᾽ ὠγαθέ, ἐμοὶ πείθου· παῦσαι δ᾽ ἐλέγχων, πραγμάτων δ᾽ εὐμουσίαν ἄσκει, καὶ ἄσκει

ὁπόθεν δόξεις φρονεῖν, ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς εἴτε ληρήματα χρὴ φάναι εἶναι εἴτε φλυαρίας, 'ἐξ ὧν — δόμοις' (vs. 6), ζηλῶν οὐκ ἐλέγχοντας ἄνδρας τὰ μικρὰ ταῦτα, ἀλλ' οἷς ἔστι καὶ βίος καὶ δόξα καὶ ἄλλα πολλὰ ἀγαθά. quo de loco Olympiodorus in *Archiv f. Phil. u. Paed.* vol. 14 p. 285: ἐκεῖνος (Zethus) δὲ εἶπε τῷ Ἀμφίονι (ἀμφίω ὅτι cod.) πολέμων δὲ εὐμουσίαν ἄσκει. οὗτος δὲ φησὶ πραγμάτων. Stob. Flor. 56, 13: *Εὐριπίδου Ἀντιόπης.* 'τοιαῦτ' — σοφίσματα' (vs. 3—5). Dio Chrys. 73, 10: καὶ νὴ Δία λέγοι ἂν καὶ τόδε τὸ ἔπος 'ἐξ ὧν — δόμοις' (vs. 6). Euripidea verba ex his locis eruit Valckenarius Diatr. p. 86. vs. 2 traditum παῦσαι δ' ἐλέγχων in παῦσαι μελῳδῶν mutavi. cf. Ar. Av. 1382 et Com. anon. 4 p. 659. deinceps πολέμων Olymp., πολεμίων Valck.

189

ἐκ παντὸς ἄν τις πράγματος δισσῶν λόγων
ἀγῶνα θεῖτ' ἄν, εἰ λέγειν εἴη σοφός.

Stob. Flor. 82, 2 et Ath. XV p. 677 B (Eust. Il. p. 1192, 48). verba videntur Amphionis, sicut fr. 190—201. Zethi et Amphionis controversiam praeter Ciceronem (vide p. 42) respicit Aristides vol. 2 p. 133 sq.

190

λύρα βοῶν . . ῥύσι' ἐξερρύσατο

Anonymus de lyricis poetis in Anecd. Boiss. vol. 4 p. 459 (sive Append. Lex. Vindob. p. 322 sq.): λύρα τοίνυν προσηγορεύθη διὰ τὸ λύτρον ὑπὸ Ἑρμοῦ δεδόσθαι τῆς κλοπῆς τῶν βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος, καθάπερ φησὶν Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ 'λύρα βοῶν ῥύσα ἐξερρύσατο'. λύρα et ῥύσια coniecit Boiss., λύρα βοῶν νιν ῥύσι' ἐξερρύσατο Vnger Theb. Parad. p. 33.

191

. . κρεῖσσον ὄλβου κτῆμα

Philostr. V. Soph. 2, 27 p. 270, 11: μελέτης δὲ ὁ Ἱππόδρομος οὔτε ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος ἠμέλει οὔτε ὁδοιπορῶν οὔτε ἐν Θετταλίᾳ. ἀλλὰ καὶ 'κρεῖττον ὄλβου κτῆμα' ἐκάλει αὐτὴν ἐκ τῶν Εὐριπίδου τε ὕμνων καὶ Ἀμφίονος.

192

χρόνος θεῶν τε πνεῦμ' ἔρως θ' ὑμνῳδίας

Iulianus Suidae v. *Ἀμφίων*: *τρία δὲ ἅμα ταῦτα ξυνελθόντα ἤρκεσεν ἀποφῆναι τὸν Ἀμφίονα τῆς παλαιᾶς μουσικῆς εὑρετήν· χρόνος, θεοῦ πνεῦμα, ἔρως ὑμνῳδίας.* Euripideum versum agnovit Küster. *θεῶν* pro *θεοῦ* praebet Philostr. V. Apoll. 7, 34 p. 146, 27: *τίς ὁ ἀπολογησόμενος ἔσται; 'χρόνος' ἔφη 'καὶ θεῶν πνεῦμα καὶ σοφίας ἔρως, ᾧ ξύνειμι'.*

193

ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν χρεών,
μῶρος, παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα.

Stob. Flor. 58, 1. vs. 1 *πόλλ' ἃ* O. Hense. *χρεών*] *παρόν* libri.

194

ὁ δ' ἥσυχος φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος
πόλει τ' ἄριστος. μὴ τὰ κινδυνεύματα
αἰνεῖτ'· ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ
τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός.

Stob. Flor. 48, 3. vs. 2 *πόλει τ' ἀρεστός* scripserim. vs. 4 *χθονός*] *πόλεως* malim.

195

ἅπαντα τίκτει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει.

Orion. Flor. 2, 1 p. 252, 20. cf. Men. monost. 89 539 668.

196

τοιόσδε θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος·
οὔτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖ,
εὐδαιμονεῖ δὲ καὖθις οὐκ εὐδαιμονεῖ.
τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες
οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα μὴ λυπούμενοι;

Stob. Flor. 105, 11. vs. 4 et 5 affert Clemens Alex. Strom. VI p. 744. vs. 4 *μὴ ἀσφαλεῖ* F. G. Schmidtius.

197

βροτοῖσιν εὔκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδονή.

Phot. Lex. p. 34, 15: εὔκρας· εὔκρατος. Εὐριπίδης 'βροτοῖσιν — ἡδέως' ἐν Ἀντιόπῃ. Schol. Plat. p. 957 b 43: εὐκράς εὔκρατος [ἢ εὐκέφαλος]. ὡς Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ. Anecd. Oxon. vol. 4 p. 335, 1: τὸ μέντοι εὔκρας παρ' Εὐριπίδῃ ἀνεγνώσθη. ἡδονή Lobeckius, ἡδέως Phot.

198

εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος
μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται,
ἐγὼ μὲν οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ,
φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα.

Stob. Flor. 16, 4. vs. 2 μηδὲν δόμοισι] μηδὲν δ' ὅμως τι Floril. Vatic. MS. in Maii Script. vet. nov. coll. vol. 2 p. XXVII. vs. 4 εὐδαίμονα] an δυσδαίμονα leg.?

199

τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος
κακῶς ἐμέμφθης· εἰ γὰρ εὖ φρονεῖν ἔχω,
κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος.

Stob. Flor. 3, 12 et Flor. Lips. 2, 25 p. 16 ed. Westerm. vs. 2 φρονεῖν] φρενῶν Valck.

200

καὶ μὴν ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν
ἀσκοῦσι βίοτον, ἢν σφαλῶσι χρημάτων,
κακοὶ πολῖται· δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον
ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς ἐν ταὐτῷ μένειν.

Stob. Flor. 6, 22. vs. 4 γαστρὸς suspectum.

201

ἐγὼ μὲν οὖν ᾄδοιμι καὶ λέγοιμί τι
σοφόν, ταράσσων μηδὲν ὧν πόλις νοσεῖ.

Stob. Flor. 3, 27. vs. 2 νοσεῖ Badham.

202

ἔνδον δὲ θαλάμοις βουκόλον . . . .
κομῶντα κισσῷ στῦλον εὐίου θεοῦ.

Clemens Alex. Strom. I p. 418: λέγεται δὲ καὶ ἐν χρησμῷ τινι 'στῦλος Θηβαίοισι Διώνυσος πολυγηθής', ἐκ τῆς παρ' Ἑβραίοις ἱστορίας. ἀλλὰ καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ φησίν 'ἔνδον — θεοῦ'. vs. 1 εἶδον δὲ Bothius. vs. 2 κοσμοῦντα Toupius.

203

πόλλ' ἔστιν ἀνθρώποισιν, ὦ ξένοι, κακά.

Stob. Flor. 98, 36. cf. Philem. Com. 4 p. 56: πόλλ' ἔστιν ἐν πολλαῖσιν οἰκίαις κακά.

204

φρονῶ δ' ἃ πάσχω, καὶ τόδ' οὐ σμικρὸν κακόν·
τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ
νοσοῦντα, κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία.

Stob. Flor. 99, 12. vs. 1 habet Erotianus Gloss. Hippocr. p. 84, 4. ἃ Stob., ὃ Erot.

205

ὦ παῖ, γένοιντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι
ψευδεῖς, ἐπῶν δὲ κάλλεσιν νικῷεν ἂν
τἀληθές· ἀλλ' οὐ τοῦτο τἀκριβέστατον,
ἀλλ' ἡ φύσις καὶ τοὐρθόν· ὃς δ' εὐγλωσσίᾳ
νικᾷ, σοφὸς μέν, ἀλλ' ἐγὼ τὰ πράγματα
κρείσσω νομίζω τῶν λόγων ἀεί ποτε.

Clemens Alex. Strom. I p. 340 sq.: ἐγὼ γοῦν καὶ πάνυ ἀποδέχομαι τὴν τραγῳδίαν λέγουσαν 'ὦ παῖ — ἀεί ποτε'. Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 697, 5: Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ. 'ὃς δ' εὐγλωσσίᾳ — ἀεί ποτε' (vs. 4—6).

206

κύουσα τίκτω ἡνίκ' ἠγόμην πάλιν

Ammonius Valck. p. 86: *κύειν μὲν τὸ ἔγκυον εἶναι, τίκτειν δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ κύειν. Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ ʽκύουσα τίκτω᾽ εἶπεν ʽἡνίκ᾽ ἠγόμην πάλιν᾽.* ubi *τίκτω θ᾽* et *πάλαι* coniecit Valck. Eustathius Od. p. 1799, 54: *καὶ φέρεται εἰς τοῦτο χρῆσις ἐξ Ἀντιόπης τὸ ʽκύουσα τίκτον᾽.*

207

εἰ δ᾽ ἠμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ᾽ ἐμώ,
ἔχει λόγον καὶ τοῦτο· τῶν πολλῶν βροτῶν
δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ᾽ εὐτυχεῖς.

Stob. Flor. 98, 38: *Εὐριπίδου Ἀντιόπης. ʽἔχει λόγον — εὐτυχεῖς᾽* (vs. 2 et 3). initium sine poetae nomine servavit Marcus Antoninus 7, 41 et 11, 6: *ʽεἰ δ᾽ — καὶ τοῦτο᾽.* vs. 3 extat in Men. mon. 125. eundem respicit Hierocles Gaisf. p. 69.

208

οὐ σωφρονίζειν ἔμαθον· αἰδεῖσθαι δὲ χρή,
γύναι, τὸ λίαν καὶ φυλάσσεσθαι φθόνον.

Stob. Flor. 74, 18.

209

οὐδὲ γὰρ λαθραῖα δοκῶ
φωτὸς κακούργου σχήματ᾽ ἐκμιμούμενον
σοὶ Ζῆν᾽ ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄνθρωπον μολεῖν.

Clemens Alex. Strom. V p. 715 sq. (Euseb. Pr. E. p. 679 D): *οὔκουν ἔτι κατὰ τὴν πολλῶν δόξαν περὶ τοῦ θεοῦ* (*θείου* Euseb.) *ὑποληπτέον. ʽοὐδὲ γὰρ — μολεῖν᾽, Ἀμφίων λέγει τῇ Ἀντιόπῃ.*

210

φεῦ φεῦ, βροτείων πημάτων ὅσαι τύχαι
ὅσαι τε μορφαί· τέρμα δ᾽ οὐκ εἴποι τις ἄν.

Stob. Flor. 98, 34 et Clemens Alex. Strom. III p. 521.

211

εἰ νοῦς ἔνεστιν· εἰ δὲ μή, τί δεῖ καλῆς
γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι;

Stob. Flor. 72, 8.

212

κόρος δὲ πάντων· καὶ γὰρ ἐκ καλλιόνων
λέκτροις ἐπ' αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους,
δαιτὸς δὲ πληρωθείς τις ἄσμενος πάλιν
φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα.

Stob. Flor. 63, 2. vs. 4 habet Athenaeus X p. 421 F.

213

κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεών.

Stob. Flor. 70, 3: Εὐριπίδου Ἀντιόπη. 'κῆδος — χρεών'. in lemmate fortasse Ἀντιγόνῃ scribendum.

214

πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς
ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν εὐγενῆ σπείρειν τέκνα.

Stob. Flor. 70, 10. ubi quae continuo accedunt, οὐ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐς τέλος κακῶς (cf. Eur. Andr. 1283), cum hoc loco non cohaerent. vs. 2 ἀνδρῶν vitiosum, ἀρχῶν suasit Meinekius, ἀλόχων Herwerdenus, mihi ἐσθλοῖν ἀπ' ἀμφοῖν scribendum videtur, cf. *Eurip. Stud.* II p. 79 sq.

215

οὐ χρή ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας
γνώμας διώκειν οὐδ' ἐς ἀργίαν βλέπειν.

Stob. Flor. 62, 4: Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ (sic MVind., Εὐρ. Ἀντιγόνη A). 'οὐ χρή — βλέπειν'.

216

. . τὸ δοῦλον οὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν;

Stob. Flor. 62, 12

217

φεῦ φεῦ, τὸ δοῦλον ὡς ἁπανταχῇ γένος
πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεός.

Stob. Flor. 62, 41

218

κόσμος δὲ σιγῆς στέφανος ἀνδρὸς οὐ κακοῦ·
τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' ἡδονῆς μὲν ἅπτεται,
κακὸν δ' ὅμιλημ', ἀσθενὲς δὲ καὶ πόλει.

Stob. Flor. 36, 10. vs. 1 σιγὴ στεφανὸς Herwerdenus.

219

τρεῖς εἰσὶν ἀρεταί, τὰς χρεών σ' ἀσκεῖν, τέκνον,
θεούς τε τιμᾶν τούς τε θρέψαντας γονῆς
νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος· καὶ ταῦτα δρῶν
κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί.

Stob. Flor. 1, 8: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη* (sic ed. Trinc., *Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις* AM). 'τρεῖς — ἀεί'. vs. 2 *γονῆς* scripsi, *γονεῖς* libri.

220

γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις,
εὖ δ' οἶκος, εἴς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα·
σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας
νικᾷ, σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλεῖστον κακόν.

Stob. Flor. 54, 5. vs. 1—4 afferunt Plutarchus V. Hom. c. 156 vol. 5 p. 1196 et Orion Flor. Eurip. 17 p. 266, 7. initium loci respiciunt Diogenes cynicus ap. Diog. L. 6, 104 Epictetus (fr. 82) in Stob. Flor. 46, 82 Clemens Alex Strom. II p. 483 sq. vs. 3 et 4 afferunt Galenus vol. 1 p. 35 (vol. 1 p. 5 ed. Bas., vol. 2 p. 14 Chart.) Sextus Empir. p. 663, 8 Schol. Il. B, 372. verba *σοφὸν — νικᾷ* apponunt Polybius 1, 35, 4 Eust. Il. p. 240, 42 Nicephorus Bryennius 4, 28 p. 156, 1 Plutarchus Mor. p. 790 A Themistius p. 207 D Doxopater Rhet. vol. 2 p. 303, 25. cf. Philodemus

in Vol. Hercul. VIII col. 14 p. 27 Themist. Orat. XV p. 191 A Orat. XXXIV p. 56 Liban. Decl. vol. 3 p. 309, 10 Nicolaus Rhet. vol. 1 p. 278 Constant. Manass. fragm. 9, 75 p. 403 ed. Boiss. Ioh. Cinnam. 2, 6 p. 45, 11 Iul. Valer. de rebus gestis Alex. 3, 2 in Maii Class. auct. VII p. 171. vs. 1 *γνώμαις*] *γνώμῃ* Stob., *βουλαῖς* Clem. *ἀνδρὸς* Stob. Plut., *ἀνδρῶν* Or. Diog. Epict. Clem. vs. 2 *εἷς δ'* Plut., *εἷς τ'* Stob. Or. vs. 4 *ὄχλῳ*] *ὅπλοις* Galen. *σὺν ὄχλου δ' ἀμαθίᾳ* Heimsoethius. *πλεῖστον*] *πλέον* Stob., *χεῖρον ἢ* Galen.

221

πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακόν·
γνώμῃ φρονοῦντες οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν
ψυχῇ, τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι.

Stob. Flor. 30, 9. vs. 2 *αὐτοὶ φρονοῦντες* suasit O. Hense.

222

εἰ δέ που τύχοι
πέριξ ἑλίξας . . εἷλχ' ὁμοῦ λαβὼν
γυναῖκα πέτραν δρῦν μεταλλάσσων ἀεί.

Longinus de subl. c. 40, 4: *ἐπὶ δὲ τῆς συρομένης ὑπὸ τοῦ ταύρου Δίρκης* (sc. *φησὶν Εὐριπίδης*) '*εἰ δέ — ἀεί*' vs. 2 *ἑλίξας ταῦρος εἷλχ' ὁμοῦ λαβὼν* Valck., *ἑλίξας εἷλκε συλλαβὼν ὁμοῦ* O. Hense.

223

τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου,
δείκνυσι δ' ἡμῶν ὅστις ἐστὶ μὴ κακός.

Stob. Ecl. 1, 3, 33 p. 122. cum vs. 1 cf. Eur. fr. 150, 1. vs. 2 *ἐστὶ*] *ἔστ' ἢ* Porsonus.

224

δίκα τοι δίκα χρόνιος· ἀλλ' ὅμως ὑποπεσοῦσ'
ἔλαθεν, ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν.

Stob. Ecl. 1, 3, 25 p. 118: *Εὐριπίδου* (*Αἰσχύλου* A)

Ἀντιόπῃ. ‘δίκα τοι — βροτῶν’. vs. 2 ἔχῃ] ἕλῃ Fixius, ἴδῃ Meinekius.

225

Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον
οἰκεῖν κελεύω, τὸν δὲ μουσικώτατον
κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα.

Eubulus (Com. 3 p. 208) ap. Ath. II p. 47 B: *Ζῆθον μὲν ἐλθεῖν ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύει· καὶ γὰρ ἀξιωτέρους πωλοῦσιν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἄρτους ἐκεῖ· σὺ δ' ὀξύπεινος· τὸν δὲ μουσικώτατον κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα, οὗ ῥᾷστ' ἀεὶ πεινῶσι Κεκροπιδῶν κόροι κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σιτούμενοι.* dubitari non potest quin verba supra exhibita tragici sint poetae, nec video unde petita esse possint nisi ex Euripidis Antiopa.

226

Probus in Vergil. Ecl. 6. 31 p. 21, 6: *sunt qui binis principiis mundum discriminent. nam Xenophanes Colophonius terram et aquam prodidit: — consentit in numero Euripides, sed speciem discriminat. terram enim et aerem inducit principia rerum esse in Antiopa* ..... verba Euripidea exciderunt, significari versus notissimos ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα κτἑ. (fr. 935), quos ipse Probus p. 11, 8 affert, coniecit Schneidewinus.

227

νόσον ἔχειν

Anecd. Bekk. p. 109, 17: *νόσον ἔχειν· ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἦθος ἔχειν. Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ.* cf. Phot. Lex. p. 303, 4 et Suid. v. *νόσον ἔχειν.*

228

εὐθύδημον

Hesych.: *εὐθυδήμονα· ἁπλοῦν δημότην. Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ.* rectius Phot. Lex. p. 32, 5: *εὐθύδημον· ἁπλοῦν δημότην.*

ΑΡΧΕΛΑΟΣ

Agatharchides in Phot. Bibl. p. 444b 29: *οὐδ' Εὐριπίδου κατηγορῶ τῷ μὲν Ἀρχελάῳ περιτεθεικότος τὰς Τημένου πράξεις, τὸν δὲ Τειρεσίαν βεβιωκότα παρεισάγοντος πέντε γενεῶν πλέον.* de argumento cf. Hyginus fab. 219. in Archelai Macedonum regis honorem fabulam compositam fuisse tradit auctor vitae Euripideae ab Elmsleio editae (Westerm. *Βιογρ.* p. 134, 21): *ἐκεῖθεν δ' εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχέλαον γεγονὼς διέτριψε*) καὶ χαριζόμενος αὐτῷ δρᾶμα ὁμωνύμως ἔγραψε.* contra Diomedes p. 488, 20: *tristitia namque tragoediae proprium, ideoque Euripides petente Archelao rege ut de se tragoediam scriberet abnuit ac deprecatus est, ne accideret Archelao aliquid, tragoediam ostendens nihil aliud esse quam miseriarum comprehensionem.* obiter huius fabulae meminit Libanius Declam. vol. 4 p. 313, respicere videtur Dio Chrysost. 4, 71: *ἢ οὐκ αἰπόλος ἦν ὁ Ἀρχέλαος, οὐδὲ ἦλθεν εἰς Μακεδονίαν αἶγας ἐλαύνων;* duplicem fuisse recensionem e fr. 229 collegit Valckenarius Diatr. p. 162, cf. Fritzschius in Ar. Ran. p. 366 sq

229

Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχών

Aristoph. Ran. 1206 Euripideos prologos ridens: '*Αἴγυπτος — κατασχών*' ubi Scholia: *Ἀρχελάου αὕτη ἐστὶν ἡ ἀρχή, ὥς τινες, ψευδῶς· οὐ γὰρ φέρεται νῦν Εὐριπίδου λόγος οὐδεὶς τοιοῦτος. οὐ γάρ ἐστι, φησὶν Ἀρίσταρχος, τοῦ Ἀρχελάου, εἰ μὴ αὐτὸς μετέθηκεν ὕστερον. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸ ἐξ ἀρχῆς κείμενον εἶπε.* qui locus docet versus supra scriptos neque in Archelao neque in alia fabula ab Aristarcho inventos fuisse; aut igitur diversi extiterunt eiusdem

---

*) Euripidem spectare videntur quae Philodemus habet de vitiis libro X p. 20 ed. Saupp.: *διὸ καὶ φασὶν ἀχθόμενον αὐτὸν ἐπὶ τῷ σχεδὸν πάντας ἐπιχαίρειν πρὸς Ἀρχέλαον ἀπελθεῖν.*

tragoediae prologi aut errarunt qui Archelai initium proferri ab Aristophane dicerent.

230

Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ
Νείλου λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίας ὕδωρ,
ὃς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται ῥοὰς
Αἰθιοπίδος γῆς, ἡνίκ' ἂν τακῇ χιὼν
τέθριππ' ἔχοντος ἡλίου κατὰ χθόνα,
ἐλθὼν ἐς Ἄργος ᾤκισ' Ἰνάχου πόλιν·
Πελασγιώτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν
Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα.

Tiberius *περὶ σχημάτων* Rhet. vol. 8 p. 577: *καὶ Εὐριπίδης* '*Δαναὸς — πόλιν*' (vs. 1—6). Strab. V p. 221: *καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Ἀρχελάῳ φησὶν ὅτι* '*Δαναὸς — πατὴρ ἐλθὼν ἐς Ἄργος — ἀν' Ἑλλάδα*' (vs. 1 et 6—8). versum 1 afferunt auctor vit. X oratorum (Plut. Mor.) p. 837 E (cf. Vita Isocr. in Westerm. *Βιογρ.* p. 258, 48) et Plut. Mor. p. 497 B. vs. 2—5 anonymus de Nilo in Athenaei edit. Dind. p. 164 sq. vs. 2—4 Diod. Sic. 1, 38. vs. 4 Steph. Byz. v. *Αἰθίοψ* p. 47, 14. vs. 7 et 8 Strab. VIII p. 371. vs. 2—5 respicit Seneca Natur. Quaest. IV, 2, 16. cf. Ioh. Lydus de mens. 4, 68 p. 96, 19 et Theophyl. Simoc. Hist. 7, 17 p. 304. vs. 2 nondum emendatus. vs. 3 *ῥοὰς*] *θέρει* anon. de Nilo. vs. 5 *κατὰ χθόνα* anon., *κατ' αἰθέρα* Tiber. vs. 6 *ἐς* Strab., *κατ'* Tiber.

231

βασιλεῦ χώρας τῆς πολυβώλου
Κισσεῦ, πεδίον πυρὶ μαρμαίρει

Dionys. de C. V. 25 vol. 5 p. 203 (p. 394 Schaef.): '*περὶ τοῦ τὴν Χερρόνησον ἔχειν —*' *ὅμοιον τῷ παρ' Εὐριπίδῃ* '*βασιλεῦ — μαρμαίρει*'. locum huc rettulit Musgravius.

232

οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν

δυνάμεσθ᾽· ἔτι γὰρ θάλλει πενία
κακὸν ἔχθιστον, φεύγει δ᾽ ὄλβος.

Stob. Flor. 96, 3.

233

ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρείαν ἔχων;
πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γεγώς.

Stob. Flor. 88, 3.

234

ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετὴ τῶν εὐγενῶν
ἔλαμψε, κρεῖσσόν τ᾽ ἐστὶ πλουσίου γάμου
γένος· πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν᾽ ἀπώλεσεν
τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον.

Stob. Flor. 88, 5: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἀρχελάῳ. ʻἐν τοῖς -- γάμουʼ (vs. 1 et 2). vs. 3 γένος addidi. quae sequuntur olim cum fr. 233 copulata, πένης — γενναῖον, h. l. habent BM, om. AVind.

235

σοὶ δ᾽ εἶπον, ὦ παῖ, τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων
θηρᾶν· ὁρᾷς γὰρ πατέρα σὸν τιμώμενον.

Stob. Flor. 29, 13.

236

πατρὸς δ᾽ ἀνάγκη παισὶ πείθεσθαι λόγῳ.

Stob. Flor. 79, 19.

237

πλουτεῖς· ὁ πλοῦτος δ᾽ ἀμαθία δειλόν θ᾽ ἅμα.

Stob. Flor. 93, 12.

238

σὺν μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.

Stob. Flor. 29, 44. σὺν] ἐν Men. mon. 176.

239

νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ τολμᾶν ἀεί.
οὐδεὶς γὰρ ὢν ῥάθυμος εὐκλεὴς ἀνήρ,
ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν.

Stob. Flor. 51, 4 et Orion Flor. Eurip. 22 p. 266, 26. vs. 2 et 3 repetit Stob. Flor. 29, 32. vs. 3 εὐανδρίαν] εὐδοξίαν (cum v. l. εὐανδρίαν) Stob. Flor. 51. eadem fere verba leguntur in fr. 1039, 7.

240

οὐκ ἔστιν ὅστις ἡδέος ζήλῳ βίου
εὔκλειαν εἰσεκτήσατ', ἀλλὰ χρὴ πονεῖν.

Stob. Flor. 29, 14. vs. 1 ἡδέος ζήλῳ βίου scripsi. ἡδέως ζητῶν βιοῦν libri. vs. 2 εἰσεκτήσατο vitiosum, emendatio incerta.

241

ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακή τ' ἀνανδρία
οὔτ' οἶκον οὔτε πόλιν ἀνορθώσειεν ἄν.

Stob. Flor. 8, 13. cf. Eur. fr. 366.

242

ἐμὲ δ' ἄρ' οὐ
μοχθεῖν δίκαιον; τίς δ' ἄμοχθος εὐκλεής;
τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο;

Stob. Flor. 51, 7. versum 3 a praegressis dirimit Badham.

243

ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναστέψαι θέλω.

Schol. Eur. Phoen. 1159: ἀμφίβολον πότερον τὸν κρᾶτα εἶπεν ἢ τὸ κρᾶτα. ἐπεὶ καὶ ἐν Ἀρχελάῳ 'ἐγὼ — θέλω'. ἀναστρέψαι ante Barnesium.

244

φέρει δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρόν, εὐγενὴς
ἀνὴρ στρατηγῶν εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν.

Stob. Flor. 54, 11: ἐν ταὐτῷ (sc. Eur. Archel.). 'ἔχει δὲ — φάτιν'. Stob. Flor. 88, 4: ἐν τῷ αὐτῷ. 'φέρει δὲ — φάτιν'. vs. 1 φέρει] ἔχει Stob. loco priore, σθένει malim.

245

ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ
κρεῖσσον στρατηγοῦ μυρίου στρατεύματος.

Stob. Flor. 54, 10. vs. 2 στρατηγοῦ] στρατηγῷ Grotius, σάφ' ἡγοῦ Conington.

246

ὀλίγοι γὰρ ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν.

Stob. Flor. 51, 9 et Orion. Flor. 7, 3 p. 259, 22.

247

ἓν δέ σοι μόνον προφωνῶ, μὴ ἐπὶ δουλείαν ποτὲ
ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς παρὸν σοὶ κατθανεῖν ἐλευθέρῳ.

Stob. Flor. 7, 5.

248

νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα·
ταῦτ' εἰς ἓν ἐλθόντ' ἄξι' ἐνθυμήσεως.

Stob. Flor. 52, 4.

249

τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς;

Stob. Flor. 91, 16.

250

οὐκ ἔστι πενίας ἱερὸν αἰσχίστης θεοῦ.
μισῶ γὰρ ὄντως οἵτινες φρονοῦσι μέν,
φρονοῦσι δ' οὐδενός γε χρημάτων ὕπερ.

Stob. Flor. 96, 4. vs. 1 ἐχθίστης Bergkius. vs. 3 οὐδὲν χρημάτων ὑπέρτερον Pflugkius. vs. 2 et 3 a primo dirimendos esse coniecit Musgravius.

251

μὴ πλούσιον θῇς· ἐνδεέστερος γὰρ ὢν
ταπεινὸς ἔσται· κεῖνο δ' ἰσχύει μέγα,
πλοῦτος λαβών τε τοῦτον εὐγενὴς ἀνήρ.

Stob. Flor. 91, 18.

252

τυραννίδ' ἣ θεῶν δευτέρα νομίζεται·
τὸ μὴ θανεῖν γὰρ οὐκ ἔχει, τὰ δ' ἄλλ' ἔχει.

Stob. Flor. 47, 5.

253

κρείσσω γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ' ἐλεύθερον
τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσιν.

Stob. Flor. 62, 11.

254

εἰ τῶν δικαίων γὰρ νόμοι τ' αὐξήματα
μεγάλα φέρουσι, πάντα δ' ἀνθρώποις . .
τάδ' ἐστὶ χρήματ', ἤν τις εὐσεβῇ θεόν.

Orion Flor. 3, 1 p. 253, 4. vs. 1 et 2 nondum emendati. vs. 3 θεόν] f. θεούς leg.

255

ἁπλοῦς ὁ μῦθος, μὴ λέγ' εὖ· τὸ γὰρ λέγειν
εὖ, δεινόν ἐστιν, εἰ φέροι τινὰ βλάβην.

Stob. Flor. 34, 2.

256

Α. πόλλ', ὦ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί.
Β. τὸ ῥᾷστον εἶπας, αἰτιάσασθαι θεούς.

Plut. Mor. p. 20 D: δεῖ τῷ βελτίονι συνηγορεῖν, ὥσπερ ἐν τούτοις 'πόλλ' — θεούς'. vs. 1 ex Euripidis Archelao affert Iustinus M. de monarchia c. 5. vs. 2 habet Plut. Mor. p. 1049 F. versus prior Cissei videtur, Archelai alter.

257

δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ξυνετὰ νικήσειν ποτὲ
καὶ τὴν δίκην που μάκρ' ἀπῳκίσθαι βροτῶν·
ἣ δ' ἐγγύς ἐστιν, οὐχ ὁρωμένη δ' ὁρᾷ
ὃν χρὴ κολάζειν τ' οἶδεν· ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
ὁπόταν ἄφνω μολοῦσαι διολέσῃ κακούς.

Stob. Ecl. 1, 3, 47 p. 130 sine lemm.: '*δοκεῖς — κακούς*'. Orion Flor. 5, 1 p. 255, 7: *ἐκ τοῦ Ἀρχελάου Εὐριπίδου.* '*δοκεῖς — ὁρᾷ*' (vs. 1—3).

258

μακάριος ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾷ θεὸν
καὶ κέρδος αὑτῷ τοῦτο ποιεῖται μέγα.

Orion Flor. 3, 2 p. 253, 8. vs. 1 fort. *θεοὺς* leg.

259

πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν
ἥ τ' ἀξυνεσία, δύο κακὼ τοῖς χρωμένοις.

Stob. Flor. 20, 11.

260

τῷ γὰρ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν
εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν τοῦ λίαν παρείλετο.

Stob. Flor. 20, 25.

261

ὀργῇ δὲ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα.

Stob. Flor. 20, 12: *Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ.* '*ὀργῇ — ἀσχήμονα. ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος. πόλλ' ἐστὶν ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου κακά*'. tria haec esse fragmenta vidit Grotius; vs. 2 ex Eur. Hypsip. desumptus est (fr. 760), vs. 3 nescio cuius poetae. Archelai versus recurrit in Men. mon. 687.

262

ἔπαυσ' ὁδουροὺς λυμεῶνας

Schol. Pind. Pyth. 2. 54: *πειρατὰς τοὺς κατὰ πέλαγος λῃστὰς λέγομεν, κυρίως δὲ τοὺς ἐν ὁδῷ κακουργοῦντας· παρ' ὃ δὴ καὶ ὁδουροὺς αὐτοὺς λέγουσιν Εὐριπίδης ἐν Ἀρχελάῳ ‘ἔπαυσ' ὁδ. λ.’ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ* —.

263

ἔσωσα δούλην οὖσαν· οἱ γὰρ ἥσσονες
τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν.

Stob. Flor. 62, 13. vs. 1 *ἔσωσε* vel *ἐγῷδα* Meinekius.

264

πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν
ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν· ὃς γὰρ ἂν σφαλῇ
εἰς ὀρθὸν ἔστη χὠ πρὶν εὐτυχῶν πίτνει.

Stob. Flor. 105, 31 et Orion Flor. 8, 2 p. 261, 21. vs. 1 *σκοποῦμαι*] *σκοποῦμεν* Or. *τὰς ἐφημέρων τύχας* O. Hense. vs. 2 *ὡς εὖ*] *ὅσον* Herwerdenus, *ὡς θεοὶ* O. Hense.

265

ἔστι τι καὶ παρὰ δάκρυσι
κείμενον ἡδὺ βροτοῖς, ὅταν
ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκῳ.

Stob. Flor. 122, 7. vs. 1 *τι* addidit Meinekius.

266

τὰ γὰρ οὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς
τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθεν.

Stob. Ecl. 1, 3, 35 p. 124.

ΑΥΓΗ

Aristoph. Ran. 1080: *οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος* (Euripides) *καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς*; ubi Scholion codicis Paris. 2821: *τικτούσας μὲν ἐν τοῖς ἱεροῖς. ὡς ἡ Αὔγη ἡ θυγάτηρ Ἀλέου ἱέρεια οὖσα Ἀθηνᾶς ἐν τῷ ἱερῷ γεννᾷ τὸν Τήλεφον.* Strab. XIII p. 615: *Εὐριπίδης δ' ὑπὸ Ἀλέου φησὶ τοῦ τῆς Αὔγης πατρὸς εἰς λάρνακα τὴν Αὔγην κατα-*

τεθεῖσαν ἅμα τῷ παιδὶ Τηλέφῳ καταποντωθῆναι, Ἀθηνᾶς δὲ προνοίᾳ τὴν λάρνακα περαιωθεῖσαν ἐκπεσεῖν εἰς τὸ στόμα τοῦ Καΐκου, τὸν δὲ Τεύθραντα ἀναλαβόντα τὰ σώματα τῇ μὲν ὡς γαμετῇ χρήσασθαι, τῷ δ' ὡς ἑαυτοῦ παιδί. Aelianus N. A. 3, 47: *δότε μοι τοὺς τραγῳδοὺς — ἐρέσθαι τί βουλόμενοι τοσαύτην ἄγνοιαν τοῦ παιδὸς τοῦ Λαΐου καταχέουσι τοῦ συνελθόντος τῇ μητρὶ τὴν δυστυχῆ σύνοδον, καὶ τοῦ Τηλέφου τοῦ μὴ πειραθέντος μὲν τῆς ὁμιλίας, συγκατακλινέντος δὲ τῇ γειναμένῃ καὶ πράξαντος ἂν τὰ αὐτὰ. εἰ μὴ θείᾳ πομπῇ διεῖρξεν ὁ δράκων.* plura et partim diversa tradunt Apollod. 2, 7, 4 et 3, 9, 1 Hyginus fab. 99 et 100. cf. Paus. VIII, 4, 9 et 48, 7. memoriae errore Diogenes L. 2, 33 verba *κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα* (Eur. El. 379) ex hac fabula affert. comici poetae *Αὔγην* spectare videtur Schol. Eur. Rhes. 419, ubi de v. *ἄμυστις* agitur: *ὡς ἐν Αὔγῃ 'σὺν τῷ βαθείας καὶ πυκνὰς | ἕλκουσι τὰς ἀμυστίδας'.* versus sunt dimetri iambici; *Σκυθῶν* pro *σὺν τῷ* coniecit Fritzschius. Euripideae fabulae fragmentum latere suspicor apud Teletem in Stob. Flor. 108, 83: *καὶ ταύτην* (fort. *Αὔγην* leg.) *μὲν ἐπαινοῦσιν ἐντελλομένην 'σὺ δ', ὦ τεκοῦσα, μὴ τὴν σὴν λιβάσι κατάσπενδε παρηίδα'.* neque improbabile duco dixisse Euripidem in Auga

ὦ πότνι' Εἰλείθυια,

cf. Meinek. Vind. Aristoph. p. 129 et quae diximus in *Mélanges Gréco-Rom.* II p. 730 sq.

267

νῦν δ' οἶνος ἐξέστησέ μ'· ὁμολογῶ δέ σε
ἀδικεῖν, τὸ δ' ἀδίκημ' ἐγένετ' οὐχ ἑκούσιον.

Stob. Flor. 18, 20.

268

σκῦλα μὲν βροτοφθόρα
χαίρεις ὁρῶσα καὶ νεκρῶν ἐρείπια,
κοὐ μιαρά σοι ταῦτ' ἔστιν· εἰ δ' ἐγὼ ἔτεκον,
δεινὸν τόδ' ἡγεῖ;

Clemens Alex. Strom. VII p. 841 sq.: *εὖ δὲ καὶ ἡ Αὔγη*

(ἡ αὐτὴ libri) δικαιολογουμένη πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ τῷ χαλεπαίνειν αὐτῇ τετοκυίᾳ ἐν τῷ ἱερῷ λέγει 'σκῦλα — ἡγῇ'. καίτοι καὶ τὰ ἄλλα ζῷα ἐν τοῖς ἱεροῖς τίκτοντα οὐδὲν ἀδικεῖ. Euripidi versus tribuit Grotius.

269

δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά.

Stob. Flor. 43, 12. *δεινὴ νοσοῦσα πόλις* malit O. Hense.

270

καὶ βουθυτεῖν γὰρ ἠξίους ἐμὴν χάριν.

Apollon. de coni. p. 514, 11 de accusativo *χάριν*: ὀνοματικῆς συντάξεως ἔτυχεν. ἐν μὲν γὰρ Κρήσσαις 'ἐγὼ — κατακτενῶ' καὶ ἐν Αὔγῃ 'καὶ βουθυτεῖν — χάριν'.

271

Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν
καὶ τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον,
ἢ σκαιός ἐστιν ἢ καλῶν ἄπειρος ὢν
οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.

Stob, Flor. 63, 11. vs. 1 3 4 affert Ath. XIII p. 600 D. Latine locum expressit Caecilius Statius (Com. Lat. Ribbeck. p. 65) ap. Cic. Tusc. 4, 32, 68: . . [*Amorem*] *deum qui non summum putet, aut stultum aut rerum esse imperitum existumo.* vs. 1 *θεὸν κρίνει μέγαν*] *μόνον κρίνει θεόν* Ath. vs. 4 *οὐκ οἶδεν ὅνθ' ἥδιστον* Meinekius.

272

οὐ τῶν κακούργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης.

Stob. Flor. 46, 9. *οἶκος* Bothius.

273

πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον τὰς ἐλπίδας
οὐχ ἡ τύχη γε· τῆς τύχης δ' οὐχ εἷς τρόπος.

Stob. Flor. 111. 1: *Εὐριπίδου Αὔγης* (sic Vind., *Αἰγέως* A, fab. nomen om. M). '*πτηνὰς — τρόπος*'. vs. 2 *ἔχει*

τύχη σε Hermannus, alii alia: ante vs. 2 non nihil intercidisse statuit Meinekius.

274

τίς δ' οὐχὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν;

Stob. Flor. 78, 4.

275

πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν, οὐχ ἡμῖν μόνον,
ἢ καὶ παραυτίκ' ἢ χρόνῳ δαίμων βίον
ἔσφηλε, κοὐδεὶς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ.

Stob. Flor. 105, 15. vs. 1 μόνοις B.

276

. . τὸ δ' ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς ξυμφοράς.

Stob. Flor. 37, 20. τὸ δ'] τὸ γὰρ Grotius.

277

κακῶς δ' ὄλοιντο πάντες οἳ τυραννίδι
χαίρουσιν ὀλίγῃ τ' ἐν πόλει μοναρχίᾳ·
τοὐλεύθερον γὰρ ὄνομα παντὸς ἄξιον,
κἂν σμίκρ' ἔχῃ τις, μεγάλ' ἔχειν νομιζέτω.

Stob. Flor. 49, 3. vs. 2 ὀλίγων Grotius. vs. 3 et 4 affert Philo Iud. vol. 2 p. 467.

278

γυναῖκές ἐσμεν· τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα,
τὰ δ' οὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις.

Stob. Flor. 73, 41.

279

ποῖ; πῶς δὲ λήσει; τίς δὲ νῷν πιστὸς φίλος;
ζητῶμεν· ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακόν,
καὶ τοὐπιχειρεῖν γ' ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ.

Stob. Flor. 22, 7.

280

κέρας ὄρθιον

Hesych.: *κέρας ὄρθιον· ἡ νευρά. Εὐριπίδης δὲ Αὔγῃ* (*αὐγήν* cod.). locus mutilus videtur.

281

ἀπενήσω

Hesych.: *ἀπενήσω· ἀπέβαλες. Εὐριπίδης Αὔγῃ.*

282

διέφθειρε

Hesych.: *διέφθειρε· διῆγεν. Εὐριπίδης Αὔγῃ. διέφερε* Küster.

283

φιλοτραφής

Antiatt. p. 116, 2: *φιλοτραφής, ὃν ἡ συνήθεια φιλότροφον λέγει. Εὐριπίδης Αὔγῃ.*

ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

Tzetzes postquam de Autolyci furtis narravit, haec addit Chil. 8, 459: *ἐν Αὐτολύκῳ δράματι σατυρικῷ τὰ πάντα ὁ Εὐριπίδης ἀκριβῶς τὰ περὶ τούτου γράφει.* de argumento v. Hygin. fab. 201: *Mercurius Autolyco, ex Chione quem procreaverat, muneri dedit ut furacissimus esset nec deprehenderetur in furto, ut quidquid subripuisset in quamcunque effigiem vellet transmutaretur, ex albo in nigrum vel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, in mutilum ex cornuto. is cum Sisyphi pecus adsidue involaret nec ab eo posset deprehendi, sensit eum furtum sibi facere, quod illius numerus augebatur et suus minuebatur. qui ut eum deprehenderet, in pecorum ungulis notam imposuit. qui cum solito more involasset et Sisyphus ad eum venisset, pecora sua ex ungulis deprehendit.* cf. Polyaen. 6, 52. Diomedes p. 490, 20: *Latina Atellana a Graeca satyrica differt, quod in satyrica fere satyrorum personae inducuntur aut si quae sunt ridiculae similes satyris, Autolycus, Busiris.* duas fuisse fabulae editiones docere videtur Ath

X p. 413 C, ubi *Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ* legitur, sed fortasse *πρώτῳ* corruptum ex *σατυρικῷ*.

284

κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα
οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους.
οἳ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ
οὔτ' ἂν δύναιντο· πῶς γὰρ ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσσημένος
κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
οὐδ' αὖ πένεσθαι καὶ ξυνηρετεῖν τύχαις
οἷοί τ'· ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ
σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανα.
λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
φοιτῶσ'· ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν,
τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας.
ἐμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
οἳ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν.
τίς γὰρ παλαίσας εὖ, τίς ὠκύπους ἀνὴρ
ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθον παίσας καλῶς
πόλει πατρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβών;
πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν
δίσκους ἔχοντες ἢ δι' ἀσπίδων ποσὶ
θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
στάς. ἄνδρας οὖν χρῆν τοὺς σοφούς τε κἀγαθοὺς
φύλλοις στέφεσθαι, χὤστις ἡγεῖται πόλει
κάλλιστα σώφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ,
ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις· τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε ταύτῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλά.

Ath. X p. 413 C: *πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ τῶν γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκονται· διὸ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ λέγει ʽκακῶν — καλά'. ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου ἐλεγειῶν Ξενοφάνους* (Bergk. Lyr. p. 357). vs. 1—9 et 16—22 affert Galenus vol. 1 p. 23 sqq. (vol. 1 p. 4 ed. Basil., vol. 2 p. 10 Chart.), vs. 1 et 2 Eust. Il. p. 1299, 20, vs. 12 Diog. L. 1, 56, vs. 19 sq. (*πότερα — ἔχοντες*) iterum Galenus vol. 1 p. 33 (vol. 1 p. 5 ed. Basil., vol. 2 p. 13 sq. Chart.), vs. 22 Plut. Mor. p. 581 F p. 803 B Galenus vol. 1 p. 33. vs. 1 *γὰρ ὄντων*] *γε ὄντων* Ath., unde *γεγώτων* scripserim. vs. 5 *ἡσσώμενος* Herwerdenus. vs. 6 *ὑπεκτροφὴν* Gal. vs. 7 *κἀξυπηρετεῖν* Gal. vs. 14 *συλλόγους* malim. vs. 20 *δίχ' ἀσπίδων* Lobeckius. *ποσὶ* Gal., *χερὶ* vel *χεροῖν* Ath.

285

τοὺς ὄνους τοὺς λαρκαγωγοὺς ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα

Pollux 10, 111 de nomine *λάρκος* disputans: *Εὐριπίδης μὲν εἴρηκεν ἐν Αὐτολύκῳ σατυρικῷ ʽτοὺς — ξύλα'.*

286

σχοινίνας γὰρ ἵπποισι φλοΐνας ἡνίας πλέκει.

Pollux 10, 178: *φλοΐνην δὲ ἐσθῆτα Ἡροδότου εἰπόντος σοὶ τοῦτο ὑπάρχει λέγειν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλεγμάτων — μάλιστα καὶ Εὐριπίδου ἐν Αὐτολύκῳ σατυρικῷ εἰπόντος ʽσχοινίνας — πλέκει'.* videtur tetrameter trochaicus restituendus esse.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ

De argumento cf. Pind. Isthm. 7, 44: *ὅ τοι πτερόεις ἔρριψε Πάγασος δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν Ζανός.* Asclepiades in Schol. Il. Z, 155: *λέγεται δὲ αὐτὸν* (Bellerophontem) *ἐπαρθέντα ἐφ' οἷς ἔπραξε θελῆσαι μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρα-*

*νὸν κατοπτεῦσαι**) — *τὸν δὲ Δία μηνίσαντα οἶστρον ἐμβαλεῖν τῷ Πηγάσῳ ὥστε ἐκπεσεῖν μὲν τὸν Βελλεροφόντην καὶ κατενεχθῆναι εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίον τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον Ἀλήιον πεδίον. ἀλᾶσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα.* heroem claudum et sordida veste indutum saepius ridet Aristophanes, cf. Pac. 135: *ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν, ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.* et 146: *ἐκεῖνο τήρει. μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς ἐντεῦθεν. εἶτα χωλὸς ὢν Εὐριπίδῃ λόγον παράσχῃς καὶ τραγῳδία γένῃ.* ubi Schol. vs. 136: *αἰνίττεται δὲ εἰς τὸν Πήγασον καὶ τὸν Βελλεροφόντην Εὐριπίδου.* Schol. Ven. vs. 147: *λέγει δὲ περὶ Φιλοκτήτου καὶ Βελλεροφόντου.* Ar. Ach. 426: *ἀλλ' ἦ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί;* ubi Scholia: *εἰσήγαγε γὰρ καὶ τοῦτον καταβληθέντα ἐκ τοῦ Πηγάσου καὶ ἐρρυπωμένα ἱμάτια ἔχοντα.* verba *δυσπινῆ πεπλώματα* tragoediam sapiunt; utrum ex hac fabula an aliunde repetita sint nescimus. Acharnensium locus fabulam ante olymp. 88, 3 scenae commissam esse docet. aliquot locos ex hac fabula laudatos ad Stheneboeam rettulimus (fr. 663 665 670). Danaen et Bellerophontem Seneca confudit (fr. 326), Alcmaeonem et Bellerophontem Michael Ephesius (fr. 69).

287

ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρυλούμενον
κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ·
τρισσῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν,
πλούτου τε χὤτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ
πενίας τ'· ἀριθμὸν γὰρ τοσόνδε προυθέμην.
ὁ μὲν ζάπλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχής,
ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ, παγκάλως δ' ἀλγύνεται
ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον χερί.
ἔξω δὲ βαίνων τοῦδε τὸν πάρος χρόνον

---

*) Pollux 4. 128: *ἡ μηχανὴ δὲ θεοὺς καὶ ἥρως τοὺς ἐν ἀέρι, Βελλεροφόντας ἢ Περσέας.* similiter Schol. Clem. Alex. p. 98.

πλουτῶν ὑπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλει πεσών.
ὅστις δὲ γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων
βίου σπανίζει, τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ,
πενίᾳ δ' ἐλάσσων ἐστίν, ἐν δ' ἀλγύνεται
φρονῶν, ὑπ' αἰδοῦς δ' ἔργ' ἀπωθεῖται χερῶν.
ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν
τοσῷδε νικᾷ· τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος
οὐκ οἶδεν, ἀεὶ δυστυχῶν κακῶς τ' ἔχων.
οὕτως ἄμεινον μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν.
ἐκεῖνο γὰρ μεμνήμεθ'· οἷος ἦν ποτε
κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἡνίκ' εὐτύχουν βίῳ.

Stob. Flor. 97, 16: *Εὐριπίδου.* '*ἐγὼ — εὐτύχουν ποτέ*' (vs. 1—20). Stob. Flor. 98, 39: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου.* '*ἐγὼ — βροτῷ*' (vs. 1 et 2). Stob. 96, 1: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντῃ* (*βελλεροφῶντι* M). '*ὅστις δὲ — χερῶν*' (vs. 11—14). vs. 6 fortasse spectat Hesych.: *ζάπλουτος· πλούσιος πάνυ.* Phot. Lex. p. 51, 19: *ζάπλουτος· μεγαλοπλούσιος.* vs. 7 *ἀλγεῖ μέν. ἄλγος δ' εὐκόλως ἀμύνεται* Hermannus. *ἀλγεῖ μέν. ἀλγεῖ παγκάλως δ' ἀμύνεται* Badham. *ἀβρύνεται* pro *ἀμύνεται* scribendum esse ci. Madwig. vs. 8 *ὄλβου*] *πλούτου* Plut. Mor. p. 1069 A. vs. 9 *τοὐδε*] *τοὐδ' ὁ* Badham. vs. 10 *ζεύγματ' ἀσχάλλει* Badham. vs. 13 *πενίας* Badham. vs. 14 *φρονῶν δ' ὑπ' αἰδοῦς* Stob. Flor. 96. *φρενῶν ὑπ' αἰδοῦς δ'* 97. vs. 19 et 20 om. AMVind., qui cum h. l. iungunt adesp. fr. 461. vs. 19 fort. *μεμνήμεθ' οἷον ἦν ποτε* leg. vs. 20 *εὐτύχουν ποτέ* vulgo, *εὐτύχουν βίῳ* Ioh. Damasc. in Stob. Ecl. Gaisf. p. 762, 25, ubi vs. 20 sine lemmate extat. in codice M vs. 15—20 leguntur item supra inter Flor. 97, 9 et 10 cum lemm. *Εὐρ. Βελλεροφόντι.*

288

φησίν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεούς;
οὐκ εἰσίν, οὐκ εἴσ'. εἴ τις ἀνθρώπων θέλει
μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὢν χρῆσθαι λόγῳ.
σκέψασθε δ' αὐτοί, μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις

γνώμην ἔχοντες. φήμ' ἐγὼ τυραννίδα
κτείνειν τε πλείστους χρημάτων τ' ἀποστερεῖν
ὅρκους τε παραβαίνοντας ἐκπορθεῖν πόλεις·
καὶ ταῦτα δρῶντες μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες
τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν.
πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεούς,
αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων
λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι.
οἶμαι δ' ἂν ὑμᾶς, εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς
εὔχοιτο καὶ μὴ χειρὶ συλλέγοι βίον,
τὰ θεῖα πυργοῦσιν αἵ κακαί τε συμφοραί.

Iustinus Mart. de monarchia c. 5: *καὶ ἐν Βελλεροφόντῃ* '*εἰ θεοί — εἰσὶν θεοί*' (fr. 294, 7). *καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ* '*φησίν — συμφοραί*'. vs. 15 non expedio.

289

τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών·
μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν· ἀλλ' οὑντυγχάνων
τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἢν τιθῇ, πράσσει καλῶς.

Stob. Flor. 108, 20. cum Eur. fr. 1040 hi versus coaluerunt in Stob. Flor. 54, 14. eosdem habent Plut. Mor. p. 467 A et Plut. q. d. de vita Hom. c. 153 vol. 5 p. 1194. vs. 1 et dimidium 2 (*τοῖς πρ. — οὐδέν*) Marcus Anton. 7, 38 et vs. 1 omisso *χρεών* idem 11, 6. cum vs. 1 cf. versus interpolatus Eur. Bacch. 673: *τοῖς γὰρ δικαίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών.*

290

δόλοι δὲ καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα
χρείας ἀνάνδρου φάρμαχ' εὕρηται βροτοῖς.

Stob. Flor. 8, 1. vs. 2 *χρείας* suspectum.

291

νείκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χρεὼν

δόλοισι κλέπτειν· τῆς δ' ἀληθείας ὁδὸς
φαύλη τίς ἐστι· ψεύδεσιν δ' Ἄρης φίλος.

Stob. Flor. 54, 19.

292

ἀεὶ γὰρ ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει
ἧσσον δέδοικα τἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ

Stob. Flor. 54, 7.

293

ὦ παῖ, νέων τοι δρᾶν μὲν ἔντονοι χέρες,
γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων·
ὁ γὰρ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον

Stob. Flor. 115, 2. vs. 1 *εὔτονοι* malim. Cornutus de N. D. 31 p. 189: *οἰκείως δὲ παρέδοσαν αὐτὸν* (Herculem) *Κῷοι τῇ Ἥβῃ συνοικοῦντα. ὡς ὁλοσχερέστερον αὐτὸν τὴν διάνοιαν ὄντα· ὡς γὰρ νέων τι* (*τοι* Par. 4) *δρᾶν μὲν εὐτονώτεραι χέρες, ψυχαὶ δ' ἀμείνους τῶν γεραιτέρων πολύ.* vs. 2 extat in Men. mon. 101.

294

πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν
ἰδόντ' ἀκεῖσθαι, μὴ 'πιτὰξ τὰ φάρμακα
διδόντ', ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπῃ.
νόσοι δὲ θνητῶν αἳ μέν εἰσ' αὐθαίρετοι,
αἳ δ' ἐκ θεῶν πάρεισιν, ἀλλὰ τῷ νόμῳ
ἰώμεθ' αὐτάς. ἀλλά σοι λέξαι θέλω,
εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρόν, οὐκ εἰσὶν θεοί.

Stob. Flor. 100, 3: *Εὐριπίδου.* '*πρὸς — πρέπῃ*' (vs. 1—3). et 100, 4: '*νόσοι δὲ — θεοί*' (vs. 4—7). quos locos duce codice Vind. iunxi. AM lemma praebent *Θελλέροφος* et Flor. 100, 3 et 4 post 100, 4 repetunt. vs. 2 *ἐπιτὰξ*] cf. Etym. M. p. 365, 29: *ἐπιτάξ — εἰς δὲ ῥητορικὸν λεξικὸν εὗρον τὴν λέξιν σημαίνειν τὸ συντόμως — οὐχ ὡς οἱ τραγικοί, μακρῶς.* vs. 7 afferunt Plut. Mor. p. 21 A p. 1049 F et Iustinus M. de monarchia c. 5. *δρῶσιν αἰσχρόν*] *δρῶσι φαῦλον* Plut. priore loco et Iustinus.

295

Α. τιμή σ' ἐπαίρει τῶν πέλας μεῖζον φρονεῖν.
Β. θνήσκοιμ' ἄν· οὐ γὰρ ἄξιον λεύσσειν φάος
κακοὺς ὁρῶντας ἐκδίκως τιμωμένους.

Stob. Flor. 106, 1. inter duas personas versus distribuit Matth., sed fortasse, id quod Meinekius conicit, ab vs. 2 aliud fragmentum orditur. vs. 1 μεῖζον Cobetus, μᾶλλον libri. vs. 3 ὁρῶντα μὴ ἐνδίκως Dobraeus.

296

φθονοῦσιν αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες·
εἰς τἀπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ.

Stob. Flor. 38, 13.

297

ἤδη γὰρ εἶδον καὶ δίκης παραστάτας
ἐσθλοὺς πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους.

Stob. Flor. 38, 19. vs. 2 πονηρῶν Bothius.

298

ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε,
κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδονῇ·
φιλεῖ δὲ θοὑμόφυλον ἀνθρώπους ἄγειν.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 706, 7. vs. 1 legitur in Men. mon. 28. vs. 2 respicit Aristot. Eth. M. 2, 11 p. 1209 b 36: οἱ φαῦλοι, ὥς φησὶν Εὐριπίδης, αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἡδεῖς εἰσίν· κακὸς κακῷ γὰρ συντέτηκεν. Eth. Eud. 7, 2 p. 1238 a 34: ὅθεν λέγεται 'ἧλιξ ἥλικα τέρπει' καὶ 'κακὸς κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ'. Eth. Eud. 7, 5 p. 1239 b 22: ἐνδέχεται καὶ τοὺς φαύλους ἀλλήλους φιλεῖν· 'κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδονῇ'. κακὸς κακῷ δὲ] κακῷ κακός τε Ioh. Dam. ἡδονῇ] ἡδοναῖς Ioh. Dam.

299

ὡς ἔμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη·

ὅστις δὲ πλεῖστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν
κακὸς γένηται, τῷδε συγγνώμη μὲν οὔ,
πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων
τὸν τῶν ψεγόντων ῥᾷον ἂν φέροι λόγον

Stob. Flor. 10, 17.

300

οὐκ ἂν γένοιτο τραῦμ', ἐάν τις ἐγξύσῃ
θάμνοις ἐλείοις, οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς
ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες εἰς ἀλκὴν δορός.

Stob. Flor. 90, 10. vs. 1 ἐάν scripsi, εἴ libri.

301

πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τἄλλ' ἔστ' ἀσθενῆ.

Stob. Ecl. 1, 4, 2 b p. 154. τἄλλ' ἔστ' ἀσθενῆ] τἄλλα δεύτερα O. Hense.

302

οἴμοι· τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν.

Diog. L. 4, 26 (cf. Hesych. Miles. 39 in Mülleri Fragm. Hist. 4 p. 167): ἐθαύμαζε δὲ ὁ Κράντωρ πάντων δὴ μᾶλλον Ὅμηρον καὶ Εὐριπίδην — καὶ προεφέρετο τὸν στίχον τὸν ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου 'οἴμοι — πεπόνθαμεν'. Suid. v. οἴμοι: καὶ Εὐριπίδης ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου 'οἴμοι — πεπόνθαμεν'. eundem versum habent Plut. Mor. p. 475 C et Synesius Epist. 126 p. 261 C.

303

ὁρᾷς δ' ἀέλπτων μυρίων ἀναστροφάς·
πολλοὶ μὲν οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον,
πολλοὶ δὲ λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες
ἥσσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην.

Stob. Flor. 111, 9. vs. 3 ἀμεινόνων Grotius.

304

θάρσος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει.

Stob. Flor. 7, 1.

305

οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς ὑπέρφρονά τ' ὄλβον
βέβαιον εἰκάσαι χρεών,
οὐδ' ἀδίκων γενεάν· ὁ γὰρ οὐδενὸς ἐκφὺς
χρόνος δικαίους ἐπάγων κανόνας
δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας ἐμοί.

Stob. Flor. 2, 15 et Theophilus ad Autol. 2, 37 p. 180.

306

ποῦ δὴ τὸ σαφὲς θνατοῖσι βιοτᾶς;
θοαῖσι μὲν ναυσὶ πόρον πνοαὶ κατὰ βένθους ἅλιαι
ἰθύνουσι· τύχας δὲ θνητῶν
τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος
μεθίστησι, τὸ δὲ μεῖον αὔξων

Stob. Flor. 105, 12. vs. 2 μὲν] μὲν καὶ M. metrum loci laborat.

307

καὶ ξεστὸν ὄχθον Δαναϊδῶν ἑδρασμάτων
στὰς ἐν μέσοισιν εἶπε κηρύκων . .

Schol. Eur. Or. 872: δεικνύουσιν ἔτι καὶ νῦν ὑπεράνω τοῦ καλουμένου πρωνὸς χῶμα παντελῶς, οὗ συμβαίνει τοὺς Ἀργείους δικάζειν. τάχα δ' ἂν τούτου καὶ ἐν Βελλεροφόντῃ μνημονεύοι εἰπών 'καὶ ξεστὸν — κηρύκων'. vs. 2 κηρύκων ὕπο Cobetus.

308

ἄγ', ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν . .

Ar. Pac. 76: ὦ Πηγάσιόν μοι φησί, γενναῖον πτερόν. ubi Scholia: παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. ἐκεῖνος γὰρ διὰ Πηγάσου τοῦ πτερωτοῦ ἐπεθύμει εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. 'ἄγ' — πτερόν'. cf. Suid. v. ἐώρημα: καὶ φησὶν Εὐριπίδης 'ἄγ' — Πηγάσου ταχὺ πτερόν'. ubi ταχὺ ver-

sus supplendi causa additum suspicor. Ar. Pac. 135: ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν.

309

ἴθι χρυσοχάλιν' αἴρων πτέρυγας

Ar. Pac. 154: ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων. χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν. ubi Scholia Ven.: καὶ τάδε ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου 'ἴθι χρυσεοχάλινε αἴρων πτέρυγας'.

310

πάρες, ὦ σκιερὰ φυλλάς, ὑπερβῶ
κρηναῖα νάπη· τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς
αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω, τίν' ἔχει
στάσιν Εἰνοδία.

Ar. Vesp. 757: σπεῦδ', ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή. πάρες, ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα κτἑ. ubi Scholia Ven.: παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου παίζει ταῦτα 'πάρες — εὐοδίας'. vs. 4 εὐοδίας ante Valck.

311

ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον ἢ μᾶλλον θέλοι

Plut. Mor. p. 529 E: οὐδὲ δεῖ τοῖς ἐπαίνοις κηλούμενον ἥδεσθαι — μηδ' ὥσπερ ὁ Εὐριπίδου Πήγασος 'ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον ἢ θέλοι' τῷ Βελλεροφόντῃ, τοῖς δεομένοις ἑαυτὸν ἐκδιδόναι. p. 807 E: Ἀγησίλαος δὲ περὶ τὰς τῶν φίλων σπουδὰς αὐτὸς αὑτοῦ γιγνόμενος ἀσθενέστατος καὶ ταπεινότατος ὥσπερ ὁ Εὐριπίδου Πήγασος 'ἔπτηξ' ὑπείκων μᾶλλον ἢ μᾶλλον θέλοι'. καὶ ταῖς ἀτυχίαις προθυμότερον βοηθῶν τοῦ δέοντος ἐδόκει συνεξομοιοῦσθαι ταῖς ἀδικίαις. poetae verba mihi obscura.

312

κομίζετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.

Ar. Eq. 1249: κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα. ubi Scholia: ταῦτα δὲ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. τὸ δὲ κυλίνδετ' ἀντὶ τοῦ κομίζετε.

313

ἦσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβής, ὅτ' ἦσθ', ἀεὶ
ξένοις τ' ἐπήρκεις οὐδ' ἔκαμνες εἰς φίλους.

Aelian N. A. 5, 34: τοιοῦτόν τινα καὶ τὸν Βελλεροφόντην ἡρωικῶς καὶ μεγαλοψύχως εἰς θάνατον παρεσκευασμένον ὁ Εὐριπίδης ὑμνεῖ· πεποίηκε γοῦν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν λέγοντα αὐτόν 'ἦσθ' — φίλους' καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις.

314

ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

Ar. Pac. 722: ΕΡΜ. οὐκ ἐνθάδ'. ὦ τᾶν, ἔστι (sc. ὁ κάνθαρος). ΤΡΥΓ. ποῖ γὰρ οἴχεται; ΕΡΜ. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ. ubi Schol. Ven.: ὁ στίχος ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

De argumento cf. Apollod. 2, 5, 11: ἐννέα — ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε, Φράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου μάντις τὴν ἐπιστήμην ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκεῖνον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαζε. συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο. τὰ δὲ δεσμὰ διαρρήξας τόν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε. Dio Chrys. 8, 32: τὸν δὲ Βούσιριν εὑρὼν πάνυ ἐπιμελῶς ἀθλοῦντα καὶ δι' ὅλης ἡμέρας ἐσθίοντα καὶ φρονοῦντα μέγιστον ἐπὶ πάλῃ, διέρρηξεν ἐπὶ τὴν γῆν καταβαλών. Schol. Ap. Rh. 4, 1396: Βούσιριν τὸν Ποσειδῶνος κτείνει καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰφιδάμαντα καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην καὶ τοὺς ὀπάονας πρὸς τῷ βωμῷ τοῦ Διός, ἔνθα ἐξενοκτόνουν. satyricam fuisse fabulam docet Diomedis locus supra p. 66 allatus.

315

δούλῳ γὰρ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν,
εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι.

Stob. Flor. 62, 21.

316

ἁγνίσαι

Hesych.: *ἁγνίσαι· ἀποθῦσαι. Βουσίριδι.*

317

ἀτρεκήσασα

Hesych.: *ἀτρεκήσασα· ἀκριβωσαμένη. Εὐριπίδης Βουσίριδι.*

ΓΛΑΥΚΟΣ v. ΠΟΛΥΙΔΟΣ

ΔΑΝΑΗ

Argumentum fabulae indicat Iohannes Mal. p. 34. 19: *περὶ ἧς ἐμυθολόγησεν Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ἐν τῇ συντάξει τοῦ αὐτοῦ δράματος ἐν κιβωτίῳ τινὶ βληθεῖσαν καὶ ῥιφεῖσαν τὴν Δανάην. ὡς φθαρεῖσαν ὑπὸ Διὸς μεταβληθέντος εἰς χρυσόν.* quicum conferas hypothesin huius fabulae in Ps.-Eur. fr. 1117 allatam. chorum mulieres efficiebant, id quod docet Pollux 4, 111: *τῶν δὲ χορικῶν ᾀσμάτων τῶν κωμικῶν ἕν τι καὶ ἡ παράβασις. ὅταν ἃ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸ θέατρον βούλεται λέγειν. ὁ χορὸς παρελθὼν λέγῃ. ἐπιεικῶς δ᾽ αὐτὸ ποιοῦσιν οἱ κωμῳδοποιηταί. τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν· ἀλλ᾽ Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν μέν γε τῇ Δανάῃ τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας παρᾴδειν, ἐκλαθόμενος ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας.* mulieres de se dicentes uti interdum genere masculino notissimum est (cf. Eur. fr. 417, 4); parabasi tragicorum poetarum quemquam usum esse non credibile videtur. ex hac fabula petitos suspicor versus septendecim quos Sophocli tribuit Stobaeus Flor. 63, 6: vide Soph. fr. 856.

318

γύναι, φίλον μὲν φέγγος ἡλίου τόδε,
καλὸν δὲ πόντου χεῦμ᾽ ἰδεῖν εὐήνεμον,
γῆ τ᾽ ἠρινὸν θάλλουσα πλούσιόν θ᾽ ὕδωρ,
πολλῶν τ᾽ ἔπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν·
ἀλλ᾽ οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν οὐδ᾽ ἰδεῖν καλὸν

ὡς τοῖς ἄπαισι καὶ πόθῳ δεδηγμένοις
παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν φάος.

Stob. Flor. 75, 4. vs. 3 ποτάμιόν θ᾽ ὕδωρ coniecit Meinekius, πλούσιον θάλος Schneidewinus; suspicabar huc spectare Hesychium: πλούσιον· θαλασσιοειδές. οἱ δὲ τὸ ὕδωρ. vs. 4 ἄλλων τ᾽ Meinekius. vs. 7 νεογνὸν — ἰδεῖν θάλος F. G. Schmidtius.

319

καὶ νῦν παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις
μὴ πρὸς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιουμένοις
σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας· οὐ γὰρ ἡδονή,
γυναικί τ᾽ ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ·
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα. καὶ γὰρ ἐκτροφαὶ καλαὶ
καὶ συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρί.

Stob. Flor. 71, 7. vs. 2 ἀναβολὰς scripsi, τοὺς γάμους libri. vs. 4 delendus videtur, certe νέᾳ γυναικί dicendum erat, sicut fr. 804.

320

γυνὴ γὰρ ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων
οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ λέχους·
τὸ δ᾽ ἄρσεν ἕστηκ᾽ ἐν δόμοις ἀεὶ γένος
θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάορον.

Stob. Flor. 77, 1. vs. 1 et 2 habet Stob. Flor. 73, 11.

321

συμμαρτυρῶ σοι· πανταχοῦ λελείμμεθα
πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα.

Stob. Flor. 73, 22.

322

οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα
οὔτ᾽ ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή.

Stob. Flor. 74, 13. idem locus cum lemmate Ἀλέξιδος (Com. 3 p. 521) legitur 73, 42.

323

ἦν γάρ τις αἶνος, ὡς γυναιξὶ μὲν τέχναι
μέλουσι, λόγχῃ δ᾽ ἄνδρες εὐστοχώτεροι.
εἰ γὰρ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον,
ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα.

Stob. Flor. 73, 21. vs. 1 ἦν ἄρα τις αἶνος Meinekius.

324

ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφυ·
φιλεῖ κάτοπτρα καὶ κόμης ξανθίσματα,
φεύγει δὲ μόχθους. ἓν δέ μοι τεκμήριον·
οὐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἠράσθη βροτῶν,
ἐν τοῖς δ᾽ ἔχουσιν ἡβητὴς πέφυχ᾽ ὅδε.

Stob. Flor. 64, 5. vs. 1 τοῖς ἀργοῖς Piersonus, τοῖς ἔργοις Stob., τοιούτοις Plutarchus Mor. p. 757 A. cf. Plut. Mor. p. 760 D: σκόπει τοίνυν αὖθις, ἔφη, τοῖς Ἀρηίοις ἔργοις ὅσον Ἔρως περίεστιν, οὐκ ἀργὸς ὤν, ὡς Εὐριπίδης ἔλεγεν, οὐδὲ ἀστράτευτος. vs. 5 ἡβητὴς corruptum.

325

τάχ᾽ ἂν πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέρνοις ἐμοῖς
πηδῶν ἀθύροι καὶ φιλημάτων ὄχλῳ
ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο· ταῦτα γὰρ βροτοῖς
φίλτρον μέγιστον, αἱ ξυνουσίαι, πάτερ.

Stob. Flor. 78, 8. vs. 2 πηδῶν] πεσὼν vel πίπτων scripserim. vs. 3 βροτοῖς om. AB. si hunc locum respexit Aristophanes Thesm. 21: οἷόν γε τοὐστὶν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι, suspicari possis: ταῦτα γάρ, πάτερ, φίλτρον μέγιστον, αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.

326

ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς,
ὡς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ᾽ ἔχει,
οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν, οὐ φίλος πατήρ
[οἵας σὺ χοἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι].

εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ,
οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὐτὴν ἔχειν.

Stob. Flor. 91, 4. eundem locum attulit Ath. IV p. 159 B, item vs. 1—4 Sextus Empir. p. 663, 23, vs. 1 2 et tertii initium Athenag. Legat. c. 29 p. 154, vs. 1 et alterius initium Diodorus exc. Vat. p. 135, denique vs. 1 Lucianus Timon. 41 vol. 1 p. 153 Somn. 14 vol. 2 p. 725 Sextus Empir. p. 570, 14. respicit vs. 1 Tzetzes Epist. 43 p. 38. vs. 3 ἀνθρώποισιν] ἐν δόμοισιν Ath. vs. 4 om. Stobaeus et Seneca. v. 6 τρέφειν Stob., ἔχειν Ath. e Bellerophonte locum petitum narrat Seneca Epist. 115: *nec apud Graecos tragicos desunt qui lucro innocentiam salutem opinionem mutent —*

pecunia ingens generis humani bonum,
cui non voluptas matris aut blandae potest
par esse prolis, non sacer meritis parens.
tam dulce si quid Veneris in vultu micat,
merito illa amores caelitum atque hominum movet.

cum hi novissimi versus in tragoedia Euripidis pronuntiati essent, totus populus ad eiciendum et actorem et carmen consurrexit uno impetu, donec Euripides in medium ipse prosiluit petens ut expectarent viderentque quem admirator auri exitum faceret. dabat in illa fabula poenas Bellerophontes'. si ipsorum versuum sententiam consideres, errasse Senecam fateare necesse est*). item erravit Gregorius Nys-

*) De Ixione similia tradit Plutarchus Mor. p. 19 E: *Εὐριπίδης εἰπεῖν λέγεται πρὸς τοὺς τὸν Ἰξίονα λοιδοροῦντας ὡς ἀσεβῆ καὶ μιαρόν, 'οὐ μέντοι πρότερον αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξήγαγον ἢ τῷ τροχῷ προσηλῶσαι'*. quae paulo maiorem habent veritatis speciem, vera esse non affirmarim. Palamedes Euripidis fabula scenae commissa est duodecim annis ante Socratis mortem ineunte olympiade 91; nihilo minus Diog. L. 2, 44 narrat ad damnatum Socratem hac tragoedia poetam allusisse (vide Eur. fr. 591), quam fabellam exornavit auctor argumenti Isocr. Busir.: *λέγεταί τι τοιοῦτον, ὡς ὅτι Εὐριπίδου βουλομένου εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ* (de Socrate) *καὶ δεδιότος, ἀναπλάσασθαι τὸν Παλαμήδην, ἵνα διὰ τούτου σχοίη καιρὸν τοῦ αἰνίξασθαι εἰς τὸν Σωκράτη καὶ εἰς τοὺς Ἀθηναίους 'ἐκάνετε ἐκάνετε τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον', ὅ ἐστιν ἐφονεύσατε· καὶ νοῆσαν τὸ θέατρον ἅπαν ἐδάκρυσε, διότι περὶ Σωκράτους ἠνίττετο.*

senus Epist. 11 in Gallandi Bibl. Patr. vol. 6 p. 614 C: ἀλλ' ὁ παντὸς πλούτου τοῖς γε νοῦν ἔχουσιν ὑψηλότερόν ἐστι, τὸ κάλλιστον ὄντως δεξίωμα κατὰ Πίνδαρον, τὰ σά φημι γράμματα.

327

κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ,
πλὴν εἴ τις· ὅστις δ' οὗτός ἐστιν οὐχ ὁρῶ.

Stob. Flor. 10, 18. vs. 2 εἷς τις Porson. οὐκ ἐρῶ Badham.

328

ἆρ' οἶσθ' ὁθούνεχ' οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν
πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι,
οἳ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν,
δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν
καὶ συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων;
δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ
πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κἀγαθῷ·
κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι.

Stob. Flor. 91, 23 et 92, 6. vs. 8 ὄλβιοι] εὐγενεῖς O. Hense.

329

φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ
σοφοὺς ἡγεῖσθαι τοὺς λόγους, ὅταν δέ τις
λεπτῶν ἀπ' οἴκων εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ,
γελᾶν· ἐγὼ δὲ πολλάκις σοφωτέρους
πένητας ἄνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων
καὶ θεοῖσι μικρὰ χειρὶ θύοντας τέλη
τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους.

Stob. Flor. 97, 14. vs. 2 ἡγεῖσθαι] τίθεσθαι Valck., ἄγεσθαι Conington. vs. 6 et 7 affert Ath. II p. 40 D, vs. 6 Eust. Il. p. 892, 39.

330

ὅστις δόμους μὲν ἥδεται πληρουμένους,

γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνος κακοῖ,
τοῦτον νομίζω κἂν θεῶν συλᾶν βρέτη
τοῖς φιλτάτοις τε πολέμιον πεφυκέναι.

Stob. Flor. 16, 6.

331

φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἁπανταχοῦ
πρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν.

Stob. Flor. 7, 6. cum vs. 1 cf. Eur. fr. 953. vs. 2 *ῥέπει* malim.

332

ἐς ταὐτὸν ἥκειν φημὶ ταῖς βροτῶν τύχαις
τόνδ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρ', ᾧ τάδ' ἔστι δή.
οὗτος θέρους τε λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας,
χειμῶνά τ' αὔξει συντιθεὶς πυκνὸν νέφος,
θάλλειν τε καὶ μή, ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ·
οὕτω δὲ θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ
λαμπρᾷ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννέφει πάλιν,
ζῶσίν τε σὺν κακοῖσιν, οἱ δ' ὄλβου μέτα
φθίνουσ' ἐτείοις προσφερεῖς μεταλλαγαῖς.

Stob. Ecl. 1, 7, 8 p. 216. vs. 2 *ᾧ τάδ*] *ὅστις* Porson. vs. 3 fortasse *λαμπρὸν ἐκπέμπει* legendum.

ΔΙΚΤΥΣ

Argum. Eur. Med.: *ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος ὀλυμπιάδος πζ' ἔτει πρώτῳ· πρῶτος Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης Μηδείᾳ, Φιλοκτήτῃ, Δίκτυϊ, Θερισταῖς σατύροις.* de mytho cf. Apollod. 2, 4, 1: *προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος* (qua Danae exposita erat) *Σερίφῳ Δίκτυς ἄρας ἀνέτρεφε τοῦτον* (Perseum). *βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης ἀδελφὸς Δίκτυος, Δανάης ἐρασθεὶς καὶ ἠνδρωμένου Περσέως μὴ δυνάμενος αὐτῇ συνελθεῖν* — (Perseo) *ἐπέταξε τῆς Γοργόνος κομίζειν τὴν κεφαλήν.* ibid. § 3: *παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον* (sc. ὁ *Περσεύς*) *καὶ καταλαβὼν προσπεφευγυῖαν τοῖς βωμοῖς μετὰ*

τοῦ Δίκτυος τὴν μητέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλέα — ἀπεστραμμένος τὴν κεφαλὴν Γοργόνος ἔδειξε, τῶν δὲ ἰδόντων ὁποῖον ἕκαστος ἔτυχε σχῆμα ἔχων ἀπελιθώθη.

333

ἐγὼ νομίζω πατρὶ φίλτατον τέκνα
παισίν τε τοὺς τεκόντας, οὐδὲ συμμάχους
ἄλλους γενέσθαι φήμ᾽ ἂν ἐνδικωτέρους.

Stob. Flor. 83, 18.

334

εἷς γάρ τις ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος
καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν, ὡς σαφῶς λέγω,
θηρσίν τε πᾶσι, τέκνα τίκτουσιν φιλεῖν.
τὰ δ᾽ ἄλλα χωρὶς χρώμεθ᾽ ἀλλήλων νόμοις.

Stob. Flor. 83, 17. vs. 2 τοῦτο] ταὐτὸ Heathius.

335

νέος, πόνοισι δ᾽ οὐκ ἀγύμναστος φρένας.

Stob. Flor. 52, 5.

336

δοκεῖς τὸν Ἅιδην σῶν τι φροντίζειν γόων
καὶ παῖδ᾽ ἀνήσειν τὸν σόν, εἰ θέλοις στένειν;
παῦσαι· βλέπουσα δ᾽ εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ
ῥάων γένοι᾽ ἄν, εἰ λογίζεσθαι θέλοις
ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται βροτῶν
ὅσοι τε γηράσκουσιν ὀρφανοὶ τέκνων,
τοὺς δ᾽ ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος
τὸ μηδὲν ὄντας· ταῦτά σε σκοπεῖν χρεών.

Plut. Mor. p. 106 A: ὁ δὲ παραμυθούμενος τὴν Δανάην δυσπενθοῦσαν Δίκτυς φησί 'δοκεῖς — χρεών'. vs. 5 ἐμμεμόχλευνται Bentleius. vs. 7 μέγιστον Elmsleius. Euripidis Dictyi hos versus vindicavit Musgravius.

337

. . τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένην
ὀρθοῖς;

Soph. Ai. 787: τί μ' αὖ τάλαιναν ἀρτίως πεπαυμένην κακῶν ἀτρύτων ἐξ ἕδρας ἀνίστατε; ubi Scholia: παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐν Δίκτυϊ ‘τί μ' — ὀρθοῖς’. vs. 1 τί μ' ἄρτι] τί μ' ὦ ἄρτι codex Laur. teste G. Wolffio, qui τί μ', ὦ ξέν', ἄρτι conicit.

338

θάρσει· τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα.

Stob. Flor. 13, 13.

339

ὄντων δὲ παίδων καὶ πεφυκότος γένους
καινοὺς φυτεῦσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις,
ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις.

Stob. Flor. 83, 21. vs. 3 συμβαλῶν Bergkius.

340

πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν
φίλους ἔρωτας ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν,
παῖδάς τε πατρί· καὶ γὰρ οὐκ αὐθαίρετοι
βροτοῖς ἔρωτες οὐδ' ἑκουσία νόσος.
σκαιόν τι δὴ τὸ χρῆμα γίγνεσθαι φιλεῖ,
θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει.

Stob. Flor. 83, 16. vs. 2 φίλους] φίλος AB, ὦ φίλος Iacobsius, δεῖ τοὺς Meinekius.

341

Κύπρις γὰρ οὐδὲν νουθετουμένη χαλᾷ,
ἤν τ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ,
κἄπειτα τίκτει πόλεμον· εἰς δ' ἀνάστασιν
δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε.

Stob. Flor. 64, 8. vs. 1 et 2 habet Galenus vol. 5 p. 411

(vol. 1 p. 282 ed. Basil., vol. 5 p. 149 Chart.). vs. 1 οὐδὲ Stob., οὐδὲν Gal.

342

φίλος γὰρ ἦν μοι, καί μ' ἔρως ἕλοι ποτὲ
οὐκ εἰς τὸ μῶρον οὐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων.
ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως
ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς.
καὶ χρῆν δὲ τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον,
τῶν εὐσεβούντων οἵτινές γε σώφρονες
ἐρᾶν, Κύπριν δὲ τὴν Διὸς χαίρειν ἐᾶν.

Stob. Ecl. 1, 9, 4 p. 272. vs. 1 φίλον γὰρ ἡμῖν. εἴ μ' ἔρως temptabam. vs. 3 et 4 affert Plut. Mor. p. 11 F, item qui *Εὐριπίδου Θησέως* lemma habet Stobaeus Flor. 5, 21.

343

μὴ νεῖκος, ὦ γεραιέ, κοιράνοις τίθου·
σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας ἀρχαῖος νόμος.

Stob. Flor. 44, 2.

344

φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει·
οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός.

Stob. Flor. 90, 5. vs. 1 recurrit fr. 25, 1. vs. 2 habet anonymus in libro *Les papyrus Grecs* (Paris. 1866) p. 104.

345

εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά·
ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἔμοιγ' ἀνήρ,
ὁ δ' οὐ δίκαιος κἂν ἀμείνονος πατρὸς
Ζηνὸς πεφύκῃ, δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ.

Stob. Flor. 86, 1. vs. 4 Ζηνὸς] γένος Meinekius, ego ἶνις aut γόνος scripserim.

346

μή μοί ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ

κακῷ γενέσθαι, μηδ᾽ ὁμιλοίην κακοῖς.

Stob. Flor. 93, 6. eosdem versus habet Stob. Flor. 94, 3 coniunctos cum Eur. fr. 461.

347

πολλοῖς πάρεστι κἀφθόνησα δὴ βροτῶν
ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὅμοιος ᾖ,
λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιών·
τὸ δ᾽ ἦν ἄρ᾽ οὐκ ἀκουστὸν οὐδ᾽ ἀνασχετόν,
σιγᾶν κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων.

Stob. Flor. 106, 2. vs. 1 corruptus.

348

τυραννικόν τοι πόλλ᾽ ἐπίστασθαι λέγειν.

Stob. Flor. 36, 15.

349

εἰ δ᾽ ἦσθα μὴ κάκιστος, οὔποτ᾽ ἂν πάτραν
τὴν σὴν ἀτίζων τήνδ᾽ ἂν εὐλόγεις πόλιν·
ὡς ἔν γ᾽ ἐμοὶ κρίνοιτ᾽ ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν
ὅστις πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρους
ἄλλην ἐπαινεῖ καὶ τρόποισιν ἥδεται.

Stob. Flor. 39, 7 affert vs. 1 et 2, reliquos idem 39, 8. quos locos coniunxi.

350

ἀξοίμην

Hesych.: ἀξοίμην· ἀγανακτοῖμι. Εὐριπίδης Δίκτυϊ.

ΕΠΕΙΟΣ

Nusquam haec fabula commemoratur nisi in marmore Albano C. I. 6047, 25. ubi ΕΠΕΟΣ scribitur.

ΕΡΕΧΘΕΥΣ

Lycurgus c. Leocr. § 98: φασὶ γὰρ Εὔμολπον τὸν Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης μετὰ Θρᾳκῶν ἐλθεῖν τῆς χώρας ταύ-

της ἀμφισβητοῦντα, τυχεῖν δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους βασιλεύοντα Ἐρεχθέα, γυναῖκα ἔχοντα Πραξιθέαν τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα. μεγάλου δὲ στρατοπέδου μέλλοντος αὐτοῖς εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν, εἰς Δελφοὺς ἰὼν ἠρώτα τὸν θεὸν τί ποιῶν ἂν νίκην λάβοι παρὰ τῶν πολεμίων. χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα εἰ θύσειε πρὸ τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ, κρατήσειν τῶν πολεμίων, ὃ δὲ τῷ θεῷ πειθόμενος τοῦτ' ἔπραξε καὶ τοὺς ἐπιστρατευομένους ἐκ τῆς χώρας ἐξέβαλε. διὸ καὶ δικαίως ἄν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσειεν, ὅτι — τοῦτον τὸν μῦθον προείλετο ποιῆσαι. Plut. Mor. p. 310 D: Ἐρεχθεὺς πρὸς Εὔμολπον πολεμῶν ἔμαθε νικῆσαι ἐὰν τὴν θυγατέρα προθύσῃ. καὶ συγκοινωνήσας τῇ γυναικὶ Πραξιθέᾳ προέθυσε τὴν παῖδα. μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ. cf. Demaratus Tragodum. in Mülleri Fragm. Hist. vol. 4 p. 379 sq. Apollod. 3, 15, 1 et 4. fabulam paulo post olymp. 89. 4 actam esse e Plut. V. Niciae c. 9 (vide fr. 370) conclusit Meinekius. Porsonus probabiliter huc refert adesp. fr. 339: φιλῶ τέκν', ἀλλὰ πατρίδ' ἐμὴν μᾶλλον φιλῶ.

351

Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσ' ἐπὶ χθόνα.

Steph. Byz. v. *Αἰθίοψ* p. 47, 13: *λέγεται καὶ Αἰθιοπία γῆ. Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ 'Αἰθιοπίαν — χθόνα'.* Apollod. 3, 15, 4: *Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται· ἡ δὲ κρύφα τοῦ πατρὸς Εὔμολπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταφανής, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον· Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει καὶ δίδωσι Βενθεσικύμῃ τρέφειν.*

352

καί μοι, πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων,
φράσον σελήνας τάσδε πυρίνου χλόης

Suid. v. *ἀνάστατοι* et *σελῆναι*: *ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἴρηκεν Εὐριπίδης 'καί μοι — χλόης'.* cf. Suid. v. *βοῦς ἕβδομος*: *ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σελῆναι πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ, ἃ καὶ οὕτως ἐκάλουν· ἔστι δὲ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ καὶ παρ' Ἀχαιῷ ἐν Ἴριδι.* Hesych.: *σελήνας· πόπανα τῷ ἄστρῳ ὅμοια, πέμματα.* Steph. Byz. v. *Σελήνης*

πόλις p. 560. 18: ἔστι καὶ σελήνη πόπανόν τι τῷ ἄστρῳ παραπλήσιον.

353

ὀλολύζετ', ὦ γυναῖκες, ὡς ἔλθῃ θεὰ
χρυσῆν ἔχουσα Γοργόν' ἐπίκουρος πόλει.

Schol. Ven. Ar. Pac. 97: ὀλολύζειν — εὔχεσθαι. καὶ Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ (ἔρχεσθαι cod.) 'ὀλολύζετ' — πόλει'.

354

ὡς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ
στρατηλάτας χρή, τῶν θεῶν δὲ μὴ βίᾳ.

Stob. Flor. 54, 12.

355

οὐδεὶς στρατεύσας ἄδικα σῶς ἦλθεν πάλιν.

Stob. Flor. 54, 13.

356

τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἁρπαγὰς
τιμᾶν δίκαιον· οὔτε γὰρ πλοῦτός ποτε
βέβαιος ἄδικος

Stob. Flor. 94, 10. vs. 1 οὐσίας suspectum. vs. 2 οὔτι γὰρ Bothius.

357

ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον ἢ μικρὸν σκάφος.

Stob. Flor. 59, 13. πολλάκις ναὸς μεγίστης κρεῖσσον ἦν μικρὸν σκάφος Herwerdenus.

358

ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακούς.

Stob. Flor. 51, 12.

359

ζεῦγος τριπάρθενον

Hesych.: ζεῦγος τριπάρθενον· Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ. cf. Schol. Arat. 172: Εὐριπίδης μὲν οὖν ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας Ὑάδας φησὶ γενέσθαι τρεῖς οὔσας.

360

οὐκ ἔστι μητρὸς οὐδὲν ἥδιον τέκνοις·
ἐρᾶτε μητρός, παῖδες, ὡς οὐκ ἔστ' ἔρως
τοιοῦτος ἄλλος ὅστις ἡδίων ἐρᾶν.

Stob. Flor. 79, 4 et Orion Flor. Eurip. 8 p. 265, 11. vs. 1 οὐκ ἔστιν οὐδὲν μητρὸς Stob. vs. 3 ὅστις] οἷος Stob.

361

θετῶν δὲ παίδων ποῦ κράτος; τὰ φύντα γὰρ
κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεών.

Stob. Flor. 76, 12.

362

τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται,
ἥδιον ἐν βροτοῖσιν· οἳ δὲ δρῶσι μέν,
χρόνῳ δὲ δρῶσι, δυσγενέστερον . .
ἐγὼ δὲ δώσω παῖδα τὴν ἐμὴν κτανεῖν.
λογίζομαι δὲ πολλά· πρῶτα μὲν πόλιν
οὐκ ἄν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν·
ᾗ πρῶτα μὲν λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν,
αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις
πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι
ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι.
ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκήσῃ πόλιν,
ἁρμὸς πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγείς,
λόγῳ πολίτης ἐστί, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.
ἔπειτα τέκνα τοῦδ' ἕκατι τίκτομεν,
ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα.
πόλεως δ' ἁπάσης τοὔνομ' ἕν, πολλοὶ δέ νιν
ναίουσι· τούτους πῶς διαφθεῖραί με χρή,
ἐξὸν προπάντων μίαν ὑπερδοῦναι θανεῖν;
εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοὐλάσσονος
τὸ μεῖζον, οὑνὸς οἶκος οὐ πλέον σθένει

κταίσας ἁπάσης πόλεος οὐδ' ἴσον φέρει.
εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλειῶν στάχυς
ἄρσην, πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ,
οὐκ ἄν νιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός,
θάνατον προταρβοῦσ'; ἀλλ' ἔμοιγ' ἔστω τέκνα
ἃ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι,
μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.
τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα,
πολλοὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένους.
μισῶ γυναῖκας αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ
ζῆν παῖδας εἵλοντο καὶ παρῄνεσαν κακά.
καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα
τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὔκλειάν τ' ἴσην·
τὴμῇ δὲ παιδὶ στέφανος εἷς μιᾷ μόνῃ
πόλεως θανούσῃ τῆσδ' ὑπερδοθήσεται.
καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ δύο θ' ὁμοσπόρω
σώσει· τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν;
τὴν οὐκ ἐμὴν . . πλὴν φύσει δώσω κόρην
θῦσαι πρὸ γαίας. εἰ γὰρ αἱρεθήσεται
πόλις, τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι;
οὐκ οὖν ἅπαντα τοὔν γ' ἐμοὶ σωθήσεται;
ἄρξουσιν ἄλλοι, τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
ἐκεῖνο δ' οὗ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος,
οὐκ ἔσθ' ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ
προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ·
οὐδ' ἀντ' ἐλάας χρυσέας τε Γοργόνος
τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις
Εὔμολπος οὐδὲ Θρᾷξ ἀναστέψει λεὼς
στεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.
χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν.
σῴζεσθε, νικᾶτ'· ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὑμῖν τήνδ' ἐγὼ οὐ σώσω πόλιν.

ὦ πατρίς, εἴθε πάντες οἳ ναίουσί σε
οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγώ· καὶ ῥᾳδίως
οἰκοῖμεν ἄν σε, κοὐδὲν ἂν πάσχοις κακόν.

Lycurg. c. Leocr. § 100: *ἄξιον δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν ἰαμβείων ἀκοῦσαι ἃ πεποίηκε* (sc. Euripides Erechthei mythum tractans) *λέγουσαν τὴν μητέρα τῆς παιδός· ὄψεσθε γὰρ ἐν αὐτοῖς μεγαλοψυχίαν καὶ γενναιότητα ἀξίαν καὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ γενέσθαι Κηφισοῦ θυγατέρα.* '*τὰς χάριτας — πάσχοις κακόν*'. Plut. Mor. p. 604 D: *τίς γὰρ εἴρηκε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἐγκώμιον τοιοῦτον οἷον Εὐριπίδης:* '*ἣ πρῶτα — εἰσὶν ἐξαγώγιμοι*' (vs. 7—10), ubi qui accedunt versus quinque, *εἰ δὲ πάρεργον κτἑ.* videntur alius loci esse (cf. fr. 971). vs. 3 [*δρῶσι*] *δυσγενέστερον* Heinrichius, *δυσγενέστερον* [*λέγω*] Meinekius. vs. 4 *παῖδα τὴν ἐμὴν* scripsi, *τὴν ἐμὴν παῖδα* libri. vs. 6 *οὐκ ἄν — λαβεῖν*] *οὐκ ἄν — λάβοιν* Dind., *οὐκ ἦν — λαβεῖν* Both. vs. 9 *διαφορηθεῖσαι βολαῖς* Plut. vs. 10 *ἐξαγώγιμοι* Plut. vs. 11 *οἰκήσῃ* Meinekius. *οἰκίζει* libri. vs. 19 *εἰ γὰρ ἀριθμοὺς δίοιδα* Herwerdenus. vs. 20 *πλέον*] *πλεῖον* libri. vs. 31 *εἵλοντο παῖδας καὶ* Dobraeus, *ζῆν παῖδας εἵλοντ᾽ ἢ* Matthiae. vs. 38 *ἐμὴν οὖν* Nagel. vs. 44 *ἄτερ*] *ἄνερ* Valck., *ἀνὴρ* Bothius. vs. 48 *Θρῇξ* L. Dindorfius. vs. 52 *ὑμῖν τήνδ᾽ ἐγὼ οὐ*] *οὐ τήνδ᾽ ἐγὼ* Ald., *ὑμῖν ἐγὼ οὐ* Sauppius.

363

ἐγὼ δὲ τοὺς καλῶς τεθνηκότας
ζῆν φημι μᾶλλον τοῦ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς.

Stob. Flor. 121, 15. vs. 2 fort. *ζῆν φημί, φημὶ δ᾽ οὐ βλέπειν* leg.

364

ὀρθῶς μ᾽ ἐπήρου· βούλομαι δὲ σοί, τέκνον,
φρονεῖς γὰρ ἤδη κἀποσῶσαι᾽ ἂν πατρὸς
γνώμας φράσαντος, ἢν θάνω, παραινέσαι
κειμήλι᾽ ἐσθλὰ καὶ νέοισι χρήσιμα.
βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ.

πρῶτον φρένας μὲν ἠπίους ἔχειν χρεών·
τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος
ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσιν δίδου.
δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν πρὸς θάτερον
γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μέθες.
ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματ', ἢν βούλῃ πολὺν
χρόνον μελάθροις ἐμμένειν· τὰ γὰρ κακῶς
οἴκους ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν.
ἔχειν δὲ πειρῶ· τοῦτο γάρ τό τ' εὐγενὲς
καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν.
ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία,
κἂν ᾖ σοφός τις, ἥ τ' ἀτιμία βίου.
φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις
κέκτησο· τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ
τῇ σῇ πονηροὺς κλῇθρον εἰργέτω στέγης.
ὁμιλίας τε τὰς γεραιτέρας φίλει,
ἀκόλαστα δ' ἤθη λαμπρὰ συγγελᾶν μόνον
μίσει· βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς.
ἐξουσίᾳ δὲ μήποτ' ἐντυχών, τέκνον,
αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν.
ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται,
χρηστῶν πενήτων ἤν τις αἰσχύνῃ τέκνα.
καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὔξαν' ἐν πόλει·
κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες ἢ νομίσματος
ἢ πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα
σκιρτῶσιν, ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων.
ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χέρ', ὡς θίγῃ πατήρ,
καὶ χαῖρ'· ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι·
γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.

Stob. Flor. 3, 18. vs. 11—13 affert Stob. Flor. 94, 4. vs. 14—17 Stob. Flor. 91, 22 et 92, 2. vs. 18—20 Stob. Flor. 14, 3; eosdem τῇ τραγικῇ Μερόπῃ memoriae errore

tribuit Plut. Mor. p. 63 A. vs. 21—23 habet Stob. Flor. 115. 3. vs. 21 legitur in Men. mon. 421. vs. 24—27 Stob. Flor. 17, 7. vs. 28—31 Stob. Flor. 44, 4. vs. 29—31 Plut. Mor. p. 337 F. vs. 5 cf. Aesch. Prom. 505: *βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα* (*πολλὰ* malim) *συλλήβδην μάθε*. Lucret. 6, 1083: *sed breviter paucis praestat comprendere multa*. vs. 8 *εὐσεβῆ* scribendum suspicor. vs. 22 et 23 *ἀκόλαστα — κακῆς*] *βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς τίκτει λύπην* Stob. Flor. 3 turpi interpolatione. vs. 30 *ἀρχήν τινα*] *τιμάς τινας* Plut.

365

εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 191. 29: *δεῦρ' ἀεί — τινὲς ἀντὶ τοῦ ὡδί. τοῦτο μὲν δεῦρο ὧδε. τὸ δὲ δεῦρ' ἀεί που καὶ Εὐριπίδης 'εἷς — περαίνεται'.* eundem versum habet Ar. Lys. 1135. huc igitur cum Meinekio revocandum est quod ad Ar. Lys. 1131: '*Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ, πόσους*' Scholia annotant: *ὅλος ὁ ἴαμβος λέλεκται ἐξ Ἐρεχθέως*.

366

ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς·
ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακή τ' ἀνανδρία
οὔτ' οἶκον οὔτε βίοτον οὐδὲν ὠφελεῖ.

Stob. Flor. 29, 22. vs. 1—3 habet Orion Flor. 7, 2 p. 259, 18. vs. 1 recurrit in Stob. Flor. 29, 11 Schol. Aristot. Eth. Nic. in Anecd. Paris. vol. 1 p. 192, 27 Men. mon. 149. *τοι*] *γὰρ* Orion et Men. mon. vs. 2 *ἀτολμία* Orion. vs. 3 *γαῖαν ὀρθώσειεν ἄν* Orion (cf. Eur. fr. 241), *βίοτον οὐδὲν ὠφελεῖ* Stobaeus, ubi *οὐδὲν ὠφελεῖν* Vind., fortasse igitur *οἶδεν ὠφελεῖν* leg.

367

αἰδοῦς δὲ καὐτὸς δυσκρίτως ἔχω πέρι·
καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς κἄστιν αὖ κακὸν μέγα.

Clemens Alex. Strom. VI p. 741: *Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ γράφει 'αἰδοῦς — μέγα'.*

368[a]

τοὐνθένδ' ἀπίχθυς βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ

Eust. Od. p. 1720, 26: ἐν μέντοι τῷ περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους φέρεται ὅτι ἀπίχθυες κατά τινας οἱ μὴ ἐσθίοντες ἰχθῦς, καὶ φέρει ἐκεῖνος καὶ Ἀριστοφάνους χρῆσιν ἐξ Ἐρεχθέως ταύτην 'τοὐνθένδεν — δοκῶ'. Euripidis esse iambum, non Aristophanis, verissime iudicavit Dindorfius. Eustathius ut Ἀριστοφάνους χρῆσιν pro Εὐριπίδου χρῆσιν scriberet effecerunt verba τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους. ceterum τοὐνθένδεν Eust.

368[b]

ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ
εὕδουσι, πηγαῖς δ' οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας.

Clemens Alex. Strom. VI p. 739. vs. 2 cf. Eust. Il. p. 1058, 4 de Sellis: ὃ καὶ ἐν τῷ τοῦ Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ δηλοῦται εἰπόντος ὅτι πηγαῖς οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας.

369

μίασμα δρυός

Proverb. append. 3, 97: μίασμα δρυός· παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ αἰνιττόμενον τὸ Θηβαίων παρανόμημα εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον· — ἠσέβησαν γὰρ εἰς τὴν ἱέρειαν ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Δωδώνῃ λέβητα ζέοντα, ἐρωτικῶς διατεθεῖσαν εἰς ἕνα τῶν θεωρῶν.

370

κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις,
μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήρᾳ συνοικοίην·
ἀείδοιμι δὲ στεφάνοις κάρα πολιὸν στεφανώσας
Θρηίκιον πέλταν πρὸς Ἀθάνας
περικίοσιν ἀγκρεμάσας θαλάμοις
δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γῆρυν
ἂν σοφοὶ κλέονται.

Stob. Flor. 55, 4. vs. 1 affert Plut. vit. Niciae c. 9, re-

spicit Eust. Od. p. 1793, 40. ἀράχναις] ἀράχνῃ Stob. vs. 2 συνοικείην cod A, fortasse ξυνοικεῖν leg. vs. 3 ᾄδοιμι Valckenarius.

371

Etym. M. p. 153, 32: Ἀσιάδος κρούματα, τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης εἶπε παρῳδῶν τὸ ἐξ Ἐρεχθέως Εὐριπίδου. Aristophanis locus exstat Thesm. 120: Λατώ τε κρούματά τ' Ἀσιάδος ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα (παρ' εὔρυθμα Dindorfius) Φρυγίων δινεύματα Χαρίτων.

ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

Herculis in hac fabula partes fuisse docet fr. 372; de Lernaea hydra intellegenda videntur fr. 374 et 375.

372

πέμψεις δ' ἐς Ἅιδου ζῶντα κοὐ τεθνηκότα
καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον οἷ πορεύομαι.

Erotian. Gl. Hippocr. p. 126, 14: τέρθρον γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ ἔσχατον καὶ ἐπὶ τέλει, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα λέγοντα οὕτως 'πέμψεις — εἰσπορεύομαι'. vs. 2 οἷ πορεύομαι Erfurdtius, εἰσπορεύομαι libri. οἴμοι· τὸ τέρθρον δῆλον ὡς πορεύομαι Weilius.

373

οὐκ ἔστιν, ὦ γεραιέ, μὴ δείσῃς τάδε·
τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ
βλέπειν τ' ἀγάλμαθ'· ὧδ' ἀνὴρ κεῖνος σοφός.

Schol. Eur. Hec. 838: περὶ τῶν Δαιδάλου ἔργων ὅτι ἐκινεῖτο καὶ προΐει φωνὴν αὐτός τε Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ λέγει 'οὐκ ἔστιν — σοφός' καὶ Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις. hinc vs. 2 et 3 affert et Platoni comico male tribuit Tzetz. Chil. 1, 518. vs. 2 δόκει Valck.

374

πᾶς δ' ἐξεθέρισεν ὥστε πύρινον στάχυν
σπάθῃ κολούων φασγάνου μελανδέτου.

Pollux 10, 145: *ὅτι δὲ καὶ τὴν σπάθην ἐπὶ τοῦ ξίφους εἰρήκασιν. εὕροις ἂν ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ σατυρικῷ* ‘*πᾶς — μελανδέτου*’. vs. 1 *πᾶς* corruptum videtur, *τὰς* coniecit Weilius; an *πάσας δ' ἐθέρισεν*?

375

ἢ κύαθον ἢ χαλκήλατον
ἡθμὸν προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις

Pollux 10, 108: *σκεῦος δὲ μαγειρικὸν καὶ ἡθμός, Εὐριπίδου ἐν Εὐρυσθεῖ σατυρικῷ εἰπόντος* ‘*ἢ κύαθον — ὑπωπίοις*’.

376

πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον
τοιοῦτον εἶναι καὶ στέγειν τὰ δεσποτῶν.

Stob. Flor. 62, 23. vs. 1 *εἶναι χρὴ τὸν*] *εἶναί σε χρὴ* temptabam. vs. 2 *εἶναι*] *οἷον* Henr. Weilius.

377

οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας
ὀρθῶς ἀθρήσαντ' εἰδέναι τὸ δραστέον.

Stob. Flor. 98, 40.

378

μάτην δὲ θνητοὶ τοὺς νόθους φεύγουσ' ἄρα
παῖδας φυτεύειν· ὃς γὰρ ἂν χρηστὸς φύῃ,
οὐ τοὔνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ.

Stob. Flor. 77, 11. vs. 2 *φύῃ* Cobetus, *φυῇ* libri.

379

νῦν δ' ἥν τις οἴκων πλουσίαν ἔχῃ φάτνην,
πρῶτος γέγραπται τῶν τ' ἀρειόνων κρατεῖ·
τὰ δ' ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν.

Stob. Flor. 92, 7. vs. 1 *οἴκων — ἔχῃ*] *οἰκῇ — ἔχων* F. G. Schmidtius. vs. 2 *τῶν τ' ἀρειόνων κρατεῖ* Henr. Weilius (*ἀρειόνων* iam Erfurdtius), *τῶν κακιόνων κράτει* libri. huic loco fr. 1035, 4—6 praemitti iubet Th. Gomperzius.

380

σκύφος τε μακρός

Ath. XI p. 498 D: *Εὐριπίδης δ' ἐν Εὐρυσθεῖ ἀρσενικῶς ἔφη 'σκύφος τε μακρός'.* cf. Eust. Od. p. 1775, 19: *Εὐριπίδης 'σκύφος τε μακρός'. μακρός] μικρός* scripserim.

381

Ταρτάρειος

Stephanus Byz. p. 606, 12: *Τάρταρος — ὁ οἰκήτωρ Ταρτάριος, καὶ διὰ τῆς ΕΙ διφθόγγου παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Εὐρυσθεῖ σατυρικῷ.*

ΘΕΡΙΣΤΑΙ

Argum. Eur. Med., vide p. 83.

ΘΗΣΕΥΣ

De argumento parum constat. Theseum et Minoem graviter rixantes ostendit fr. 386, *οἱ ταττόμενοι παῖδες εἰς βορὰν τῷ Μινωταύρῳ* memorantur in Schol. Aristoph. (fr. 389), itaque probabiliter huc relata est Minotauri mentio quam habemus fr. 383 et 384. Tzetzes Chil. 11, 555: *εἰς ὃν* (labyrinthum dicit) *ἦν ὁ Μινώταυρος, βοάνθρωπον θηρίον· πολλοὶ δὲ ἐγκλειόμενοι ἐκεῖσε ἀνῃροῦντο ὑπὸ τοῦ Μινωταύρου μέν, ὥσπερ τισὶν ἀρέσκει καὶ Εὐριπίδῃ δὲ αὐτῷ ἐν δράματι Θησέι, κατά τινας ἑτέρους δὲ καμπαῖς δυσεξελεύστοις.* scenam in Creta fuisse consentaneum est. aliquot Dictyis versus (fr. 342) huic fabulae tribuit Stobaeus Flor. 5, 21, item Aegei locum (fr. 7) Flor. 9, 8.

382

σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας

Stephanus Byz. p. 287, 11: *Εὐρώπη — λέγεται καὶ Εὐρώπεια καὶ διὰ τοῦ Ι Εὐρωπία — Εὐριπίδης ἐν Θησεῖ 'σχεδὸν — Εὐρωπίας'.* Aristid. vol. 2 p. 444: *καίτοι κράσπεδον Εὐριπίδου φωνῇ μάλιστ' ἄν τις αὐτὴν* (Alexandriam) *Αἰγύπτου προσείποι.*

383

σύμμικτον εἶδος κἀποφώλιον τρέφος

Plut. V. Thesei c. 15: *τοὺς δὲ παῖδας εἰς Κρήτην κομιζομένους ὁ μὲν τραγικώτατος μῦθος ἀποφαίνει τὸν Μινώταυρον ἐν τῷ λαβυρίνθῳ διαφθείρειν ἢ πλανωμένους αὐτοὺς καὶ τυχεῖν ἐξόδου μὴ δυναμένους ἐκεῖ καταθνήσκειν, τὸν δὲ Μινώταυρον, ὥσπερ Εὐριπίδης φησί, 'σύμμικτον — βρέφος' γεγονέναι καὶ 'ταύρου — φύσει'* (fr. 384). Plut. Mor. p. 520 C: *καὶ ζητοῦντες εἴ τι γεγένηται 'σύμμικτον εἶδος κἀποφώλιον τέρας'.*

384

ταύρου μεμῖχθαι καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει.

Plut. V. Thesei c. 15, vide fr. 383.

385

ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις,
μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια.
κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος,
οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές·
τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο,
ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία·
τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὣς εἱλιγμένος·
τὸ δ' αὖ τέταρτον ἣ μὲν εἰς ὀρθὸν μία,
λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι
εἰσίν· τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι·
γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο,
αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν·
τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.

Ath. X p. 454 B: *Εὐριπίδης δὲ τὴν ἐν τῷ Θησεῖ τὴν ἐγγράμματον ἔοικε ποιῆσαι ῥῆσιν. βοτὴρ δ' ἐστὶν ἀγράμματος αὐτόθι δηλῶν τοὔνομαι τοῦ Θησέως ἐπιγεγραμμένον οὕτως 'ἐγὼ — προσεμφερές'.* vs. 3 *εὖ μετρούμενος* Meinekius. vs. 6 *δ' ἐν μέσαις*] *διαμέσους* Meinekius. vs. 11 *εἰσι τῶν διεστωσῶν* Herwerdenus.

386

ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σύ

Ar. Ran. 465: ΑΙΑΚΟΣ. ʽὦ βδελυρὲ — σύʼ, *καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε, ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον.* ubi Scholia Ven. vs. 467: *παραπλήσιά ἐστι τούτοις τὰ ἐν τῷ Θησεῖ πεποιημένα παρ' Εὐριπίδῃ· ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτος ἦν σπουδάζων καὶ τοιαῦτα λέγει πρὸς τὸν Μίνωα.* versus supra scriptus recurrit Ar. Pac. 182: ΕΡΜΗΣ. *ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ [καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε], πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;* cf. Pac. 362: *ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρέ, τι ποιεῖν διανοεῖ;* Nub. 1327: *ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.* Ar. Com. 2 p. 958: *ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνώνδα καὶ πονηρὲ σύ.* Com. anon. 4 p. 657: *ὦ προδότι καὶ παραγωγὲ καὶ μύραινα σύ.*

387

Ar. Ran. 470:

τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα
Ἀχερόντιός τε σκοπελὸς αἱματοσταγὴς
φρουροῦσι Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες
Ἔχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθάψεται
[Ταρτησία μύραινα]· τὼ νεφρὼ δέ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ᾑματωμένω
διασπάσονται Γοργόνες [Τιθράσιαι].

In his haud pauca inesse ex Euripidis Theseo petita Scholia indicant. ad vs. 470 codex Θ adscriptum habet *ἐκ Θησέως Εὐριπίδου.* cod. Ven.: *καὶ τὰ μὲν ἑαυτῷ πλάττων λέγει, τὰ δὲ ἐξ Εὐριπίδου.* Schol. vs. 475: *τὸ γὰρ Στυγὸς ἐκπληκτικὸν εἶπε τούτοις. ἔστι δὲ ταῦτα ἐν Θησεῖ πεποιημένα Εὐριπίδῃ· ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτός ἐστι σπουδάζων ὁ Εὐριπίδης οἷος ἐνταῦθα παίζων.* ipsa verba Euripidea restituere non licet. pro *Ταρτησία* (vs. 475) fortasse Eur. dixit *Τιταρησία.* *Τιθράσιαι* (vs. 477) substitutum esse pro Euripideo *Λιβυστικαί* coniecit Hermannus.

388

κάρα τε γάρ σου συγχέω κόμαις ὁμοῦ,

ῥανῶ πέδοι δ' ἐγκέφαλον· ὀμμάτων δ' ἄπο
αἱμοσταγεῖς πρηστῆρες ῥεύσονται κάτω.

Schol. Ar. Ran. 473: Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος] ὁ τόπος οὗτος παρὰ τὰ ἐν Θησεῖ Εὐριπίδου 'κάρα — κάτω'. vs. 3 ὕσονται Bentleius, οἴσονται Herwerdenus.

389

τί με δῆτ', ὦ μελέα μᾶτερ, ἔτικτες;

Ar. Vesp. 312:

ΠΑΙΣ. τί με δῆτ', ὦ μελέα μῆτερ, ἔτικτες;
ΧΟΡ. ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.
ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα.

ubi Scholia Ven. vs. 313: πράγματα βόσκειν] ὁ λόγος ἐκ Θησέως Εὐριπίδου. ἐκεῖ γὰρ ταῦτα λέγουσιν οἱ ταττόμενοι παῖδες εἰς βορὰν τῷ Μινωταύρῳ. καὶ τοῦτο (sc. vs. 314) παρὰ τὰ ἐκ Θησέως· ἔστι δὲ Ἱππόλυτος ὁ λέγων ταῦτα 'ἀνόνητον — τεκών' (fr. 390). Aristophanes Euripidea verba pro suo arbitrio mutavit: vitiosum autem *βόσκειν*, quod e *πόσθων* ortum suspicor.

390

ἀνόνητον ἄγαλμ', ὦ πάτερ, οἴκοισι τεκών

Schol. Ar. Vesp. 313, vide fr. 389.

391

καίτοι φθόνου μὲν μῦθον ἄξιον φράσω

Schol. Eur. Hec. 288: τὸν φθόνον νῦν ἐπὶ τοῦ μώμου τίθησιν, ὡς ἐν Θησεῖ 'καίτοι — φράσω'.

392

ἐγὼ δὲ τοῦτο παρὰ σοφοῦ τινος μαθὼν
εἰς φροντίδας νοῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην,
φυγάς τ' ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς
θανάτους τ' ἀώρους καὶ κακῶν ἄλλας ὁδούς,
ἵν' εἴ τι πάσχοιμ' ὧν ἐδόξαζον φρενί,
μή μοι νεῶρες προσπεσὸν μᾶλλον δάκοι.

Plut. Mor. p. 112 D: *καλῶς γὰρ ὁ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ Θησεὺς παρεσκευάσθαι φαίνεται πρὸς τὰ τοιαῦτα· ἐκεῖνος γάρ φησιν* '*ἐγὼ δὲ — δάκῃ*'. Galenus vol. 5 p. 418 (vol. 1 p. 283 ed. Basil., vol. 5 p. 151 Chart.): τοῦτο *λαβὼν Εὐριπίδης τὸ νόημα τὸν Θησέα πεποίηκε λέγοντα* '*ἐγὼ δὲ — δάκοι*'. Cic. Tusc. 3, 14, 29: *itaque apud Euripidem a Theseo dicta laudantur —*

nam qui haec audita a docto meminissem viro,
futuras mecum commentabar miserias,
aut mortem acerbam aut exili maestam fugam
aut semper aliquam molem meditabar mali,
ut si qua invecta diritas casu foret,
ne me imparatum cura laceraret repens.

cf. ib. 3, 24, 58: *atque hoc idem — Theseus* '*futuras mecum commentabar miserias*'. Terent. Phorm. 241—245: *quam ob rem omnis, quom secundae res sunt maxume, tum maxume Meditari secum oportet quo pacto advorsam aerumnam ferant. Pericla, damna peregre rediens semper secum cogitet Aut fili peccatum aut uxoris mortem aut morbum filiae, Communia esse haec, ne quid horum umquam accidat animo novom.* vs. 1 τοῦτο om. Galenus. vs. 5 *φρενί*] ποτε Gal. vs. 6 *μᾶλλον*] *ψυχὴν* Gal.

393

ἀνὴρ γὰρ ὅστις χρημάτων μὲν ἐνδεής,
δρᾶσαι δὲ χειρὶ δυνατός, οὐκ ἀνέξεται,
τὰ τῶν δ' ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν φιλεῖ.

Stob. Flor. 45, 1: *Εὐριπίδου Θησεῖ* (sic Vind., *Θησεῖ Αἰγεῖ* A). '*ἀνὴρ — φιλεῖ*'.

394

συμπολίτης

Pollux 3, 51: *συμπολίτης οὐ δόκιμον, εἰ καὶ Εὐριπίδης αὐτῷ κέχρηται ἐν Ἡρακλείδαις τε καὶ Θησεῖ.*

ΘΥΕΣΤΗΣ

Hanc fabulam respicere videtur Ar. Ach. 433: ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα· κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν, μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς. ubi Schol.: ἤτοι τὰ τῶν Κρησσῶν ἢ αὐτοῦ τοῦ Θυέστου. fortasse igitur, quae Valckenarii fuit suspicio, Thyestes et Cressae eandem fabulam significant. inter Romanos Thyestem scripserunt cum alii tum Ennius et Varius.

395

οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῶν·
σπουδάζομεν δὲ πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων, μάτην
πόνους ἔχοντες, οὐδὲν εἰδότες σαφές.

Orion Flor. 5, 7 p. 255, 27: ἐκ τοῦ αὐτοῦ (Θυέστου). 'οὐκ ἔστιν — σαφές. vs. 1 Theophil. ad Autol. 2, 8 p. 72: ὁμοίως καὶ Εὐριπίδης 'οὐκ ἔστιν — θεοῦ'. vs. 2 et 3 affert Theoph. ad Autol. 2, 8 p. 74: ὅθεν Εὐριπίδης ὁμολογεῖ λέγων 'σπουδάζομεν — εἰδότες', καὶ μὴ θέλοντες ὁμολογοῦσι τὸ ἀληθὲς μὴ ἐπίστασθαι. vs. 3 σαφές om. Theoph., quod probans Cobetus vs. 2 ὑπ' ἐλπίδων κενῶν suasit.

396

εἰ δ' ἄτερ πόνων
δοκεῖς ἔσεσθαι, μῶρος εἶ, θνητὸς γεγώς.

Stob. Flor. 98, 21.

397

γνώμης γὰρ οὐδὲν ἀρετὴ μονουμένη.

Orion Flor. 7, 4 p. 259, 24 et Flor. Eurip. 19 p. 266, 17.

398

οὐπώποτ' ἔργου μᾶλλον εἱλόμην λόγους.

Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. p. 697, 22.

399

πλούτου δ' ἀπορρυέντος ἀσθενεῖς γάμοι·

τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί,
μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν.

Stob. Flor. 92, 3. vs. 2 et 3 affert Aristoteles q. d. περὶ εὐγενείας in Stob. Flor. 86, 25. vs. 3 τοῖς εὐδαίμοσιν] τοῖσι πλουσίοις Stob. Flor. 86, 25. τοῖσιν ὀλβίοις O. Hense.

400

ἀλλ' εἴπερ ἔστιν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν
πιθανά, νομίζειν χρή σε καὶ τοὐναντίον,
ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς.

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1397 a 17 om. p. nom.: 'ἀλλ' — βροτοῖς'. ubi Scholia fol. 43 b 27: Εὐριπίδου ταῦτά φησι πρὸς τὸν Θυέστην, ὃς ταῦτά φησι πρὸς τὸν Ἀτρέα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

401

θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

Orion Flor. 5, 6 p. 255, 25: ἐκ τοῦ Θυέστου. 'θεοῦ — πλέοις'. Euripidis Thyestem dici probabile est; sequitur enim cum lemmate ἐκ τοῦ αὐτοῦ fr. 395. Theophilus ad Autol. 2, 8 p. 72: καὶ Θέστιος 'θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέῃς σῴζῃ'. Plut. Mor. p. 405 B: εἴ γε Πίνδαρος ἦν ὁ ποιήσας 'θεοῦ — πλέοις'. eundem versum afferunt Schol. Ar. Pac. 699 Schol. Eur. Phoen. 395 Schol. Lucian. p. 117 Stob. Ecl. 1, 2, 19 p. 38 Men. mon. 671 Macar. 4, 69. respicit Lucianus Hermot. 28 vol. 1 p. 768: ἐπὶ ῥιπός, ὡς ἡ παροιμία φησί, τὸν Αἰγαῖον ἢ τὸν Ἰόνιον διαπλεῦσαι θέλοντες. denique Ar. Pac. 699: ΤΡΥΓ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης. ΕΡΜ. Σιμωνίδης; πῶς; ΤΡΥΓ. ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. quo loco nixi alii Simonidi, alii Sophocli versum vindicandum existimarunt.

ΙΝΩ

Hyginus fab. 4: *Ino Euripidis. Athamas in Thessalia rex cum Inonem uxorem, ex qua duos filios . . . ., perisse putaret, duxit Nymphae* (*Hypsei* Muncker) *filiam The-*

mistonem uxorem. ex ea geminos filios procreavit. postea resciit Inonem in Parnaso esse, quae (*quam* Muncker) *bacchationis caussa eo pervenisse. misit qui eam adducerent. quam adductam celavit. resciit Themisto eam inventam esse, sed quae esset nesciebat. coepit velle filios eius necare. rei consciam, quam captivam esse credebat, ipsam Inonem sumpsit et ei dixit ut filios suos candidis vestimentis operiret. Inonis filios nigris. Ino suos candidis, Themistonis pullis opposuit* (*operuit* Tollius). *tunc Themisto decepta suos filios occidit. id ubi resciit, ipsa se necavit. Athamas autem in venatione per insaniam Learchum maiorem filium suum interfecit, Ino autem cum minore filio Melicerte in mare se deiecit et dea est facta.* Euripideam tragoediam spectat Ar. Ach. 435 (cf. p. 103). item Vesp. 1413: *γυναικὶ — θαψίνῃ Ἰνοῖ κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.* ubi Schol.: *εἰσήγαγε δὲ Εὐριπίδης τὴν Ἰνὼ ὠχρὰν ὑπὸ τῆς κακοπαθείας.*

402

εὕδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ πολὺν χρόνον
νῦν ὄμμ' ἐγείρει

Schol. Pind. Isthm. 4, 39: *ἀλλ' ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει] τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ Εὐριπίδης κέχρηται ʽἰδοῦσ' — ἐγείρει'.* vs. 1 *ἰδοῦσ' ἀδινοῦς συμφορὰν* libri, *εὕδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ* Musgravius. fortasse praestat *εὕδουσα δεινὴ συμφορὰ* scribi duce Plut. Anton. c. 36: *εὕδουσα δ' ἡ δεινὴ συμφορὰ χρόνον πολύν, ὁ Κλεοπάτρας ἔρως, δοκῶν κατευνάσθαι καὶ κατακεκηλῆσθαι τοῖς βελτίοσι λογισμοῖς, αὖθις ἀνέλαμπε καὶ ἀνεθάρρει.* quae si vera est coniectura, ad incertarum fabularum reliquias locus erit ablegandus.

403

φίλαι γυναῖκες πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους
Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι τῶν πεπραγμένων
δράσασα μηδέν;

Plut. Mor. p. 556 A: *ὥσπερ τῆς Ἰνοῦς ἐν τοῖς θεάτροις*

λεγούσης ἀκούομεν. ἐφ' οἷς ἔδρασε μεταμελομένης, 'φίλαι — μηδέν'. Euripidi locum vindicavit Valckenarius.

404

ὦ θνητὰ πράγματ', ὦ γυναικεῖαι φρένες·
ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα.

Stob. Flor. 73, 25: *τοῦ αὐτοῦ* (praecedit fr. 405). *'ὦ θνητὰ — κεκτήμεθα'.*

405

φεῦ,
ὅσῳ τὸ θῆλυ δυστυχέστερον γένος
πέφυκεν ἀνδρῶν· ἔν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς
πολλῷ λέλειπται κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον.

Stob. Flor. 73, 24: *Εὐριπίδου Ἰνοῦς* (*Οἰνεῖ* Arsenius p. 710, 21). *'φεῦ — πλέον'.*

406

νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι.
χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅπως πλείστας ἔχειν
γυναῖκας, εἴπερ τροφὴ δόμοις παρῆν·
ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων,
τὴν δ' οὖσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσῴζετο.
νῦν δ' εἰς μίαν βλέπουσι, κίνδυνον μέγαν
ῥίπτοντες· οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι
νύμφας ἐς οἴκους ἑρματίζονται βροτοί.

Stob. Flor. 68. 12. vs. 3 *εἴπερ ἐν δόμοις τροφὴ* Pflugkius, an *εἴπερ δώμασιν τροφὴ* leg.?

407

τίς ἆρα μήτηρ ἢ πατὴρ κακὸν μέγα
βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον;
ποῦ καί ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος;
ἐν χερσὶν ἢ σπλάγχνοισιν ἢ παρ' ὄμματα

ἔσθ' ἡμῖν; ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας
τομαῖς ἀφαιρεῖν ἢ ποτοῖσι φαρμάκοις
πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων.

Stob. Flor. 38, 8. vs. 2 respicit Aelianus N. A. 3, 17. vs. 3 ποῦ καί] τί δή Valck. vs. 4 sq. παρ' ὄμματα; οὐκ ἔστιν· ὡς ἦν Meinekius. vs. 7 cf. Eur. Med. 471.

408

τό τ' εὐγενὲς
πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ' ὡς ἄρξουσι γῆς.

Stob. Flor. 88, 9: τοῦ αὐτοῦ Ἰνοῖ (sic A Vind., Οἰνεῖ M). 'τό — γῆς'.

409

τὴν εὐγένειαν, κἂν ἄμορφος ᾖ γάμος,
τιμῶσι πολλοὶ πρὸς τέκνων χάριν λαβεῖν,
τό τ' ἀξίωμα μᾶλλον ἢ τὰ χρήματα.

Stob. Flor. 88, 10: ἐν τῷ αὐτῷ (praecedit fr. 408). 'τὴν — χρήματα'. vs. 1 γυνή scripserim. vs. 2 corruptus.

410

μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν
πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας, ἄνθρωπος γεγώς.

Stob. Flor. 112, 3.

411

ἀμουσία τοι μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ
στάζειν· κακὸν δέ, χρημάτων ὄντων ἄλις,
φειδοῖ πονηρᾷ μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν.

Stob. Flor. 16, 5: Εὐριπίδου Ἰνοῖ. 'ἀμουσία — βροτῶν'. ibid. 113, 3: Εὐριπίδου Ἰνοῖ (sic A, οἰνεῖ M). 'ἀμουσία — στάζειν' (vs. 1 sq.).

412

ἐν ἐλπίσιν χρὴ τοὺς σοφοὺς ἔχειν βίον.

Stob. Flor. 110, 3.

413

μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα
κακῶς τε πράσσουσ' ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου.

Stob. Flor. 110, 5.

414

τοιάνδε χρὴ γυναικὶ πρόσπολον ἐᾶν,
ἥτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγήσεται,
τὰ δ' αἰσχρὰ μισεῖ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἔχει.

Stob. Flor. 85, 2. vs. 1 ἐᾶν] περᾶν Valck., νέμειν Dobraeus. vs. 2 σιγῇ στέγει F. G. Schmidtius. vs. 3 ψέγει idem.

415

ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ' ἃ σιγᾶσθαι χρεών·
μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας
πρήσειεν ἄν τις, καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα
πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες ἃ κρύπτειν χρεών.

Stob. Flor. 41, 1. vs. 2—4 habet Plut. Mor. p. 507 B, vs. 2 sq. μικροῦ — ἄν τις Schol. Pind. Pyth. 3, 66. vs. 3 καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα Plut., κἂν πρὸς ἕνα εἴποις ποτέ Stob., χἂν πρὸς ἄνδρ' εἴπῃς ἕνα Herwerdenus. vs. 4 οὓς κρύπτειν Dobraeus, ἃ στέγειν Enger. Herwerdeno verba ἃ κρύπτειν χρεών, quae Plutarchus omittit, spuria videntur.

416

ἐμοὶ γὰρ εἴη πτωχός, εἰ δὲ βούλεται,
πτωχοῦ κακίων, ὅστις ὢν εὔνους ἐμοὶ
φόβον παρελθὼν τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ.

Stob. Flor. 13, 7 et Plut. Mor. p. 63 A. vs. 1 γὰρ εἴη Plut., γένοιτο Stob.

417

ἐπίσταμαι δὲ πάνθ' ὅσ' εὐγενῆ χρεών,
σιγᾶν θ' ὅπου χρὴ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές,
ὁρᾶν θ' ἃ δεῖ με κοὐχ ὁρᾶν ἃ μὴ χρεών,

γαστρὸς κρατεῖν δέ· καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὢν
ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις.

Stob. Flor. 89, 9: Εὐριπίδου Ἰνοῖ (sic A Vind., οἰνεῖ M). 'ἐπίσταμαι — τρόποις'. Orion Flor. 1, 5 p. 249, 16: ἐκ τῆς Ἰνοῦς. 'ἐπίσταμαι — ἃ μὴ πρέπει' (vs. 1—3). vs. 2 Plut. Mor. p. 506 C: ἡ δ' Εὐριπίδειος Ἰνὼ παρρησίαν ἄγουσα περὶ αὑτῆς εἰδέναι φησὶ 'σιγᾶν — ἀσφαλές'. Gellius N. A. 13, 19, 4: *id quoque animadvertimus aput Aeschylum* ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ *et aput Euripidem in tragoedia quae inscripta est* Ἰνώ *eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus sic* 'σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια', *Euripides ita* 'σιγᾶν — ἀσφαλές'. eundem versum habent Plut. Mor. p. 606 A et anon. Rhet. vol. 3 p. 643, 29. respicit Iulianus p. 328 D. cf. Anth. Pal. 14, 10. χρὴ] δεῖ Plut. Gell. Anth. Pal. vs. 3 χρεών Stob., πρέπει Or., με δεῖ coniecit Lud. a Sybel.

418

φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδώμεθα,
κακοὺς δ' ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιον.

Stob. Flor. 86, 8. vs. 2 ἀπολλύωμεν malim.

419

ἄνασσα, πολλοῖς ἔστιν ἀνθρώπων κακά,
τοῖς δ' ἄρτι λήγει, τοῖς δὲ κίνδυνος μολεῖν.
κύκλος γὰρ αὑτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς
θνητῶν τε γενεᾷ· τοῖς μὲν αὔξεται βίος,
τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερίζεται πάλιν.

Stob. Flor. 105, 19: Εὐριπίδου Ἰνοῖ (sic A Vind., οἰνεῖ M). 'ἄνασσα — πάλιν'. vs. 2 τοῖσδ' ἄρτι malim. vs. 3—5 attulit Plut. Mor. p. 104 B. vs. 3 κύκλος γὰρ αὑτὸς Plut., κύκλῳ γὰρ ἕρπει (quae verba sunt Eur. fr. 22, 3) Stob. vs. 4 τοῖς Plut., τῶν Stob. vs. 5 καὶ θ. Stob., κἀκθερίζεται Plut.

420

πολλοί γε θνητῶν τῷ θράσει τὰς συμφορὰς

ζητοῦσ' ἀμαυροῦν κἀποκρύπτεσθαι κακά.

Stob. Flor. 4, 9.

421

κέκτησο δ' ὀρθῶς· ἂν δ' ἔχῃς ἄνευ ψόγου,
κἂν σμικρὰ σῴζου, τοὔνδικον σέβουσ' ἀεί,
μὴ δ' ὡς κακὸς ναύκληρος εὖ πράξας ποτὲ
ζητῶν τὰ πλείον' εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν.

Stob. Flor. 94, 6. vs. 1 et 2 extant ibid. 9, 5. vs. 1 ἂν δ' ἔχῃς Dindorfius, ἂν ἔχῃς vel ἀνέχῃς libri. vs. 2 τῇ δίκῃ ξυνοῦσ' ἀεί Flor. 9, τοὔνεχ' ὃν σέβειν πρέπει Flor. 94, τοὔνδικον σέβουσ' ἀεί scripsi.

422

γίγνωσκε τἀνθρώπεια μηδ' ὑπερμέτρως
ἄλγει· κακοῖς γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη.

Stob. Flor. 124, 7.

423

βίᾳ νυν ἕλκετ' ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοί,
καὶ κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι,
σύμμικτα μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ·
ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.

Stob. Flor. 10, 23 et 93, 4. vs. 1 καὶ νῦν ἐφέλκετ' Flor. 93. vs. 4 τῶνδε] τοῦδε vel τόνδε Flor. 10 libri.

424

ὁρᾷς τυράννους διὰ μακρῶν ηὐξημένους,
ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα, καὶ μί' ἡμέρα
τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω.
ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε,
ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ.

Stob. Flor. 105, 1. cf. Philostr. V. Apoll. 7, 4 p. 131, 31: τραγῳδίας δὲ ὑποκριτοῦ παρελθόντος ἐς τὴν Ἔφεσον ἐπὶ τῇ Ἰνοῖ τῷ δράματι καὶ ἀκροωμένου τοῦ τῆς Ἀσίας ἄρ-

χοντος — ὁ μὲν ὑποκριτὴς ἐπέραινεν ἤδη τὰ ἰαμβεῖα ἐν οἷς ὁ Εὐριπίδης διὰ μακρῶν αὐξηθέντας τοὺς τυράννους ἁλίσκεσθαι φησὶν ὑπὸ μικρῶν, ἀναπηδήσας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος ʻἀλλ᾽ ὁ δειλὸςʼ ἔφη ʻοὗτος οὔτε Εὐριπίδου ξυνίησιν οὔτε ἐμοῦʼ. vs. 2 et 3 habet Plut. Mor. p. 104 A. verba μί᾽ ἡμέρα — ἦρ᾽ ἄνω (vs. 2 et 3) respicit Philo Iud. vol. 1 p. 644 (cf. Ioh. Lydus de mens. 4, 7 p. 55, 18) et vol. 2 p. 85. vs. 2 ὡς μικρὰ Stob., μικρότατα Plut. vs. 3 τὰ μὲν Plut., τὸν μὲν ceteri.

425

κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥστε θήρ, μόνος

Pollux 7, 178 de v. λύχνος et derivatis: Εὐριπίδης δ᾽ ἐν Ἰνοῖ ʻκοίλοις — μόνοςʼ.

426

πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ᾽ ἄπιστα Θεσσαλῶν

Schol. Ar. Plut. 521 (cf. Suid. v. ἀνδραποδίζω): διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισταὶ καὶ αἰσχροκερδεῖς καὶ ἄπιστοι. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἰνοῖ ʻπολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ᾽ ἄπιστοι Θετταλοίʼ. Schol. Eur. Phoen. 1408: λοιδορεῖ δὲ τοὺς Θεσσαλοὺς ὁ Εὐριπίδης ʻπολλοὶ γάρ εἰσιν, ἀλλ᾽ ἄπιστα Θεσσαλοῖςʼ. Θεσσαλῶν Hemsterhusius. ἐν Οἰνεῖ pro ἐν Ἰνοῖ scribendum esse coniecit Hartungius.

427

. . δ᾽ ἄρα

Hesych.: δ᾽ ἄρα· ὡς δή. Εὐριπίδης Ἰνοῖ. mira annotatio, quam sanam esse non crediderim.

ΙΞΙΩΝ

De mytho cf. Schol. Apoll. Rhod. 3, 62 Schol. Il. A 268 al. Plutarchus Mor. p. 19 E: ὥσπερ ὁ Εὐριπίδης εἰπεῖν λέγεται πρὸς τοὺς τὸν Ἰξίονα λοιδοροῦντας ὡς ἀσεβῆ καὶ μιαρόν, ʻοὐ μέντοι πρότερον αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξήγαγον ἢ τῷ τροχῷ προσηλῶσαιʼ. hinc et ingenium Ixionis et fabulae exitum cognoscimus. obiter huius tragoediae meminit

Suidas v. *Δημήτριος*, quo auctore Demetrii Adramytteni cognomen ex Euripidea hac fabula nonnulli derivandum putarunt: *Δημήτριος ὁ ἐπίκλην Ἰξίων, γραμματικὸς Ἀδραμυττηνός — ἐπεκλήθη δὲ τοῦτο — ὅτι ἀπεσύλησεν Εὐριπίδειον φιλότιμον τὸ δρᾶμα ἔχων τὸν Ἰξίονα.* quae refert Diog. L. 9, 55: *φησὶ δὲ Φιλόχορος πλέοντος αὐτοῦ* (Protagoram dicit) *ἐς Σικελίαν τὴν ναῦν καταποντισθῆναι. καὶ τοῦτο αἰνίττεσθαι Εὐριπίδην ἐν Ἰξίονι*, nihil nos morabuntur, cf. Clintoni Fast. Hell. vol. 2 p. 365.

428

Φλεγύαντος υἱέ, δέσποτ' Ἰξίων . .

Schol. Apoll. Rhod. 3, 62: *Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων. ὡς καὶ Εὐριπίδης 'Φλεγύαντος — Ἰξίων'.* Choerob. in Theodos. p. 119. 26 (Anecd. Bekk. p. 1185): *σημειοῦται δὲ ὁ τεχνικὸς τινὰ περιττοσυλλάβως κλιθέντα — Ἀφίας Ἀφίαντος παρ' Εὐφορίωνι, Φλεγύας Φλεγύαντος παρ' Εὐριπίδῃ.*

429

ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνήρ,
οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον οὐδὲ βούλεται
φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.

Stob. Flor. 10. 7. vs. 1 et 3 habet Stob. Flor. 22, 2. vs. 3 cf. Theodorus Metoch. p. 558.

430a

τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπείργασται βροτοῖς
τόλμ' ὥστε νικᾶν· οὔτε γὰρ τυραννίδες
χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν οὔτ' οἶκος μέγας.

Stob. Flor. 51, 11.

430b

Schol. Eur. Or. 73: *οἱ δὲ τοῖς ἐναγέσι προσφθεγγόμενοι αὐτοὶ δοκοῦσι μιαίνεσθαι. ὡς καὶ ἐν Ἡρακλεῖ καὶ Ἰξίονι δέδεικται.*

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

Argumentum fabulae idem fuit quod Hippolyti superstitis, tractandi ratio aliquantum diversa. Vita Eurip. in Westermanni *Βιογρ.* p. 137, 89: *λέγουσι δ' αὐτὸν γήμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοιρίνην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράψαι δρᾶμα τὸν πρότερον Ἱππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν θριαμβεύει τῶν γυναικῶν**). Argum. Eur. Hipp.: *ἔστι δὲ οὗτος Ἱππόλυτος δεύτερος ὁ καὶ στεφανίας προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερον γεγραμμένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ διώρθωται τῷ δράματι.* Schol. Theocr. 2, 10: *ταῖς ἔρωτι κατεχομέναις τὴν σελήνην μετακαλεῖσθαι σύνηθες, ὡς καὶ Εὐριπίδης ποιεῖ Φαίδραν πράττουσαν ἐν τῷ καλυπτομένῳ Ἱππολύτῳ.* Plut. Mor. p. 28 A: *καὶ ὁ σύσκηνος αὐτοῦ* (Sophoclis) *πάλιν ὁρᾷς ὅτι τήν τε Φαίδραν καὶ προσεγκαλοῦσαν τῷ Θησεῖ πεποίηκεν ὡς διὰ τὰς ἐκείνου παρανομίας ἐρασθεῖσαν τοῦ Ἱππολύτου.* titulum *Ἱππόλυτος καλυπτόμενος* praebent Pollux 9, 50 et Schol. Theocr. 2, 10.

431

οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν
νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις.

Stob. Flor. 63, 3 et Plut. Mor. p. 778 B. vs. 2 *τοῖς διώκουσιν ἄγαν* Stob.

432

ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ
μεῖζον ἐβλάστομεν γυναῖ-
κες πολὺ δυσμαχώτερον.

Stob. Flor. 73, 23 et Clemens Alex. Strom. VI p. 742. respicit Nicetas Eugen. 2, 347 sq.

433

ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον

---

*) Hinc Ar. Ran. 1043 Aeschylum haec dicentem facit: *ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας.*

ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον,
Ἔρωτα, πάντων δυσμαχώτατον θεόν.

Stob. Flor. 63, 23.

434

Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται
οὐδ' αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω
ψυχὰς χαράσσει κἀπὶ πόντον ἔρχεται·
καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει
Ζεύς, ἀλλ' ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται.

Stob. Flor. 63, 25: Σοφοκλέους Φαίδρᾳ (sic A, τοῦ αὐτοῦ Φαίδρᾳ Vind., Euripidi tribuit Voss.). 'ἔρως γὰρ — ἐγκλίνεται'. vs. 1—3 affert et Euripidi tribuit Clemens Alex. Strom. VI p. 745: Ἀνακρέοντος γὰρ ποιήσαντος 'Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρὸν μέλπομαι —' Εὐριπίδης γράφει 'Ἔρως — ἔρχεται'. vs. 3 ταράσσει Clemens.

435

αὐτός τι νῦν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει·
τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς ξυλλαμβάνει.

Schol. BL Il. Δ, 249: συνεισφέρειν τὸν οἰκεῖον πόνον κελεύει — ὥς φησὶ καὶ ὁ τραγικὸς ἔνθεν λαβὼν 'αὐτός — συλλαμβάνει'. vs. 1 habet Suidas v. αὐτός τι. δαίμονας Schol. Il., τοὺς θεοὺς Suid. vs. 2 cum lemmate Εὐριπίδου Ἱππολύτου affert Stobaeus Flor. 29, 34. contra Clemens Alex. Strom. VI p. 741: Εὐριπίδου μὲν ἐν Τημένῳ 'τῷ γὰρ — συλλαμβάνει'. eundem versum om. fab. nom. Euripidi tribuunt Anecd. Oxon. vol. 4 p. 255, 11 et Theodoretus vol. 4 p. 716, sine poetae et fab. nom. habet Clemens Alex. Strom. V p. 654. cf. Zenob. 5, 93. Euripides imitatus videtur Aeschyli Pers. 742: ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χὠ θεὸς ξυνάπτεται. Euripidem Menander Com. 4 p. 249: γινώσκων ὅτι τόλμῃ δικαίᾳ καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

436

ἔγωγε φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν

ἐν τοῖσι δεινοῖς τῶν ἀναγκαίων πλέον.

Stob. Flor. 12, 10. vs. 1 μὴ σθένειν Th. Gomperzius.

437

οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι,
τολμήμασιν δὲ καὶ χερῶν ὑπερβολαῖς
ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται.

Stob. Flor. 51, 10.

438

τί δ', ἢν λυθεὶς με διαβάλῃς, παθεῖν σε δεῖ;

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 62, 12: διεβλήθησαν· παρελογίσθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ φησίν 'τί — δεῖ'. λυθῇς] λυθεὶς Stephanus, ψύθη Conington.

439

ὦ πότνι' αἰδώς, εἴθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς
συνοῦσα τἀναίσχυντον ἐξῄρου φρενῶν.

Stob. Flor. 31, 3. vs. 1 verba ὦ πότνι' αἰδώς recurrunt Iphig. A. 821.

440

ὁρῶ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ
τίκτουσαν ὕβριν τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν.

Stob. Flor. 105, 43.

441

ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος, οὐ φειδὼ βίου.

Stob. Flor. 93, 3. οὐ scripsi, ἢ libri.

442

φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν
φωνήν, ἵν' ἦσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν.
νῦν δ' εὐτρόχοισι στόμασι τἀληθέστατα
κλέπτουσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἃ χρὴ δοκεῖν.

Stob. Flor. 82, 1. vs. 1 et 2 habet Plut. Mor. p. 802 A. vs. 3 et 4 Clemens Alex. Strom. I p. 340. vs. 2 ὧσι et λόγοι Stob. vs. 3 εὐτρόχοισι στόμασι Porsonus, εὐρόοισι στόμασι Clem., εὐρύθμοις πιστώμασι Stob.

443

Θησεῦ, παραινῶ σοι τὸ λῷστον, εἰ φρονεῖς,
γυναικὶ πείθου μηδὲ τἀληθῆ κλύων.

Stob. Flor. 73, 55.

444

χρόνος διέρπων πάντ' ἀληθεύειν φιλεῖ.

Stob. Ecl. 1, 8, 25 p. 234.

445

. . πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν

Pollux 9, 50: *στάσις ἵππων, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ καλυπτομένῳ* '*πρὸς — στάσιν*'.

446

ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος,
ὡς ἡδὺ λεύσσειν τοῖς τε πράσσουσιν καλῶς
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν, ὧν πέφυκ' ἐγώ.

Stob. Flor. 119, 8.

447

ὦ δαῖμον, ὡς οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς
τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν.

Stob. Flor. 98, 44: '*ὦ δαῖμον — κακῶν*'. de lemmate haec annotat Gaisf.: 'Euripidi tribuere videtur Tr., Brunckius Sophocli e cod. Vindob.; ex A nihil enotavi'. postea docuit *ἱππολ* lemma extare in codice Vindob. *Ἱπποθόωντος* coniecit Meinekius.

448

ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κρίνουσιν θεοί.

Iustinus M. de monarchia c. 5: ὁ αὐτὸς (Εὐρ.) καὶ ἐν Ἱππολύτῳ 'ἀλλ' — θεοί'.

449

ὦ μάκαρ, οἵας ἔλαχες τιμάς,
Ἱππόλυθ' ἥρως, διὰ σωφροσύνην·
οὔποτε θνητοῖς
ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων·
ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ' ἢ μετόπισθεν
τῆς εὐσεβίας χάρις ἐσθλή.

Stob. Flor. 5, 16.

450

δίοπος

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 61, 14: διόπῳ· τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελητῇ, παρὰ τὸ διέπειν. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις κειμένη — παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Ἱππολύτῳ.

ΚΑΔΜΟΣ

Fabulae notitiam uni debemus Probo; sed veri simile est, quod Valckenarius coniecit, huc referendum esse fr. 922, ac fortasse eodem spectat Horatius Epist. 2, 3, 187: *multaque tolles ex oculis — ne pueros coram populo Medea trucidet, aut humana palam coquat exta nefarius Atreus, aut in avem Procne vertatur, Cadmus in anguem.*

451

οὐρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς καινῶς φοτῶν ἕδος δαιμόνιον
τόδ' ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ χθονός,
οἳ μὲν ὀνομάζουσι χάος

Probus in Verg. Ecl. 6, 31 p. 11, 25: *accipere debemus aera, quem Euripides in Cadmo* χάος *appellavit sic* 'οὐρανὸς — χάος'. Graeca verba nituntur editionis principis fide admodum lubrica. Valckenarius haec lusit: οὐρανός θ' ἡμᾶς ὕπερ· καὶ γῆ βροτῶν κοινόν τε δαιμόνων θ' ἕδος· τὸ δ'

ἐν μέσῳ τοῦ τ' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς χάος μὲν ὀνομάζουσιν.

ΚΕΡΚΥΩΝ v. ΑΛΟΠΗ

ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ

De argumento fabulae cf. Hyginus fab. 137 et 184. Meropes filium, quem Telephontem appellat Hyginus, Aepytum Apollodorus 2, 8, 5 (cf. Pausan. 4, 3, 8), Euripides Cresphontem dixit, id quod et titulus tragoediae docet et Schol. Aristot. Eth. Nic. fol. 40 b (cf. Anecd. Paris. vol. 1 p. 191. 3), ubi ad Aristotelis verba '*οἰηθείη δ' ἄν τις καὶ τὸν υἱὸν πολέμιον εἶναι ὥσπερ ἡ Μερόπη*' (Eth. Nicom. 3, 2 p. 1111 a 11) haec annotantur: *ἔστι παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἐπιβουλεύουσα Κρεσφόντῃ τῷ υἱῷ δι' ἄγνοιαν.* Epigr. Cyzic. in Anthol. Pal. 3, 5: *Κρεσφόντου γενέτην πέφνες τὸ πάρος, Πολυφόντα, κουριδίης ἀλόχου λέκτρα θέλων μιανεῖν.* probabiliter huc rettulerunt fr. 1068. de Ennii Cresphonte v. Ribbeckii Trag. Lat. p. 25 sq.

452

ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποιουμένους
τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά,
τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον
χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.

Sextus Empir. p. 175, 17: *ὁ γοῦν Εὐριπίδης φησίν* '*ἐχρῆν — δόμων*'. eosdem versus afferunt Clemens Alex. Strom. III p. 517 (Theodoret. vol. 4 p. 820) Stob. Flor. 120, 22 Schol. Hermog. in Rhet. vol. 7 p. 765. vs. 1 et 2 profert Aristid. vol. 2 p. 264. vs. 2—4 Strabo XI p. 520 Plut. Mor. p. 36 F Menander Rhet. vol. 9 p. 282, vs. 2 et 3 Dio Chrys. 23, 2, vs. 2 Plato Axioch. p. 368 A (Stob. Flor. 98, 75) Procopius Gaz. in Cuiacii Epist. Graec. p. 444, vs. 4 Plut. Mor. p. 615 E et Seneca de morte Claud. 4. eundem vs. 4 respicit Heliod. 7, 11 p. 275. fabulae nomen unus prodidit Cicero Tusc. 1, 48, 115: *qua est sententia in Cresphonte usus Euripides*:

nam nos decebat coetus celebrantes domum
lugere, ubi esset aliquis in lucem editus,
humanae vitae varia reputantes mala;
at qui labores morte finisset graves,
hunc omni amicos laude et laetitia exsequi.

vs. 1 ἐχρῆν] ἔδει Aristid. Clem. Schol. Hermog. γὰρ] μὲν Stob. σύλλογον] συλλόγους vel συλλογισμοὺς v. l. in Schol. Hermog., συλλόγους ut videtur Cicero. vs. 2 τὸν ζῶντα Stob. vs. 3 καὶ κακῶν Sextus.

453

καὶ δὶς ἕπτ' αὐτῆς τέκνα
Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν

Schol. Eur. Phoen. 159: *περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτός φησιν Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ* '*καὶ δὶς — τοξεύμασιν*'. Gellius N. A. 20, 7, 2: *Homerus pueros puellasque eius* (Niobes) *bis senos dicit fuisse, Euripides bis septenos.*

454

εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς
ἐν τοῖσιν οὐκέτ' οὖσιν, οὐδὲν ἂν σθένοι.

Plut. Mor. p. 110 B: *ὁ Κρεσφόντης δέ που ὁ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ περὶ τοῦ Ἡρακλέους λέγων* '*εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ*' *φησί* '*νερτέρας — σθένοι*'.

455

αἱ τύχαι δέ με
μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα
σοφὴν ἔθηκαν.

Plut. Mor. p. 90 A: *ἕτεροι πράγμασιν ἀβουλήτοις περιπεσόντες διδάσκονται τὸ χρήσιμον, ὥσπερ ἡ Μερόπη φησίν* '*αἱ τύχαι — ἔθηκαν*'. Euripidi fr. hoc et 456 tribuit Barnesius.

456

τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν

οὐδ' ἀνδρὸς ἐστερήμεθ', ἀλλὰ μυρίαι
τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν ὡς ἐγὼ βίον.

Plut. Mor. p. 110 D: *ἡ δὲ Μερόπη λόγους ἀνδρώδεις προφερομένη κινεῖ τὰ θέατρα λέγουσα τοιαῦτα* '*τεθνᾶσι — βίον*'.

457

ὁσιωτέραν δὴ τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι
πληγήν

Plut. Mor. p. 998 E: *σκόπει δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ τραγῳδίᾳ Μερόπην ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτὸν ὡς φονέα τοῦ υἱοῦ πέλεκυν ἀραμένην καὶ λέγουσαν* '*ὠνητέραν — πληγήν*', *ὅσον ἐν τῷ θεάτρῳ κίνημα ποιεῖ συνεξορθιάζουσα φόβῳ. καὶ δέος μὴ φθάσῃ τὸν ἐπιλαμβανόμενον γέροντα καὶ τρώσῃ τὸ μειράκιον.* locum huc rettulit Valck. cf. Aristot. Poet. 14 p. 1454 a 5: *ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἡ Μερόπη μέλλει τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὔ, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν.* vs. 1 *ὠνητέραν δὴ* vulgo, *ὁσιωτέραν δη e mss.* Valckenarius Diatr. p. 181, *ὁσιαιτέραν δὴ* ed. Dübner, *ὦ νέρτερ' Ἅιδη* Porsonus. vs. 2 *πληγήν* delet Cobetus.

458

αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον.

Stob. Flor. 31, 15.

459

εἰ γάρ σ' ἔμελλεν, ὡς σὺ φής, κτείνειν πόσις,
χρῆν καὶ σὲ μέλλειν, ὡς χρόνος παρήλυθεν.

Gellius N. A. 6, 3. 28: *hoc vitio dat Lucilius poetae Euripidae quod, cum Polyphontes rex propterea se interfecisse fratrem diceret, quod ipse ante de nece eius consilium cepisset, Meropa fratris uxor hisce ad eum verbis eluserit* '*εἰ γάρ — παρήλυθεν*'.

460

ἐκεῖνο γὰρ πέπονθ' ὅπερ πάντες βροτοί·

φιλῶν μάλιστ' ἐμαυτὸν οὐκ αἰσχύνομαι.

Schol. Eur. Med. 85: τῇ δὲ διανοίᾳ ταύτῃ καὶ ἐν Κρεσφόντῃ κέχρηται οὕτως 'ἐκεῖνο — αἰσχύνομαι'. Polyphontae sunt verba.

461

κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν,
ἐφ' οἷσι μέλλει μήποθ' ὕστερον στένειν.

Stob. Flor. 94, 3.

462

Εἰρήνα βαθύπλουτε καὶ   στρ.
καλλίστα μακάρων θεῶν,
ζῆλός μοι σέθεν, ὡς χρονίζεις.
δέδοικα δὲ μὴ πρὶν πόνοις
ὑπερβάλῃ με γῆρας,
πρὶν σὰν χαρίεσσαν προσιδεῖν ὥραν
καὶ καλλιχόρους ἀοιδὰς
φιλοστεφάνους τε κώμους.
ἴθι μοι, πότνια, πόλιν.
τὰν δ' ἐχθρὰν στάσιν εἶργ' ἀπ' οἴ-   ἀντ.
κων τὰν μαινομέναν τ' ἔριν
θηκτῷ τερπομέναν σιδάρῳ.

Stob. Flor. 55, 1: Εὐριπίδου Κρεσφόντου. 'Εἰρήνη — σιδάρῳ'. Polyb. 12, 26: ὁμογνωμονεῖν δὲ τῷ ποιητῇ καὶ τὸν Εὐριπίδην ἐν οἷς φησίν 'Εἰρήνα — κώμους' (vs. 1—8). initium loci expressit Aristophanes in Γεωργοῖς Com. 2 p. 987: Εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζευγάριον βοεικόν. vs. 4 μὴ πρὶν πόνοις Stob., μὴ πρὶν Polyb., μὴ πόνοις Kayser. vs. 9 πότνα, πάλιν Bergkius.

ΚΡΗΣΣΑΙ

Fabula olymp. 85, 2 acta est, cf. Argum. Eur. Alc. supra p. 15 allatum. Cressas et Thyestem nonnisi titulo differre coniecit Valck., cui favet Schol. Ar. Ach. 433 (vide

supra p. 103). Aristophanis locum Ran. 849: ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας, γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων, ut Scholia tradunt, alii aliter interpretati sunt, Ἀπολλώνιος δὲ ὅτι δύναται καὶ εἰς τὴν Ἀερόπην τὴν ἐν ταῖς Κρήσσαις εἰρῆσθαι. ἣν εἰσήγαγε (Euripides) πορνεύουσαν. Sophocles Ai. 1297 Teucrum haec facit Menelao maledicentem: αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης (Aeropen dicit), ἐφ' ῇ λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιτύσας πατὴρ ἐφῆκεν (Aeropen) ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν. ubi Schol.: ἡ ἱστορία ἐν ταῖς Κρήσσαις Εὐριπίδου, ὅτι διαφθαρεῖσαν αὐτὴν λάθρα ὑπὸ θεράποντος ὁ πατὴρ (Catreus) Ναυπλίῳ παρέδωκεν ἐντειλάμενος καταποντῶσαι· ὃ δὲ οὐκ ἐποίησεν, ἀλλ' ἐνεγγύησε Πλεισθένει. Apollod. 3, 2, 2: Ἀερόπην δὲ καὶ Κλυμένην Κατρεὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς ἠπείρους ἀπεμπολῆσαι· τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγημε Πλεισθένης καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκε, Κλυμένην δὲ γαμεῖ Ναύπλιος. Apollod. 2, 1, 5: (Nauplius) ἔγημεν, ὡς — οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως. fortasse huc referendum fr. 848.

463

λύπη μὲν ἄτη περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι·
εἰ δ' οὖν γένοιτο, χρὴ περιστεῖλαι καλῶς
κρύπτοντα καὶ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε·
γέλως γὰρ ἐχθροῖς γίγνεται τὰ τοιάδε.

Stob. Flor. 109, 7.

464

οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν,
αἰσχρόν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν.

Stob. Flor. 29, 23.

465

ἐπίσταμαι δὲ καὶ πεπείραμαι λίαν,
ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι.

Stob. Flor. 91, 7. vs. 2 recurrit Stob. Flor. 92, 5 et Men. mon. 558.

466

οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ
δοῦναι χαλινοὺς οὐδ' ἀφέντ' ἐᾶν κρατεῖν·
πιστὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν· εἰ δέ τις κυρεῖ
γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ κακὸν λαβών.

Stob. Flor. 74, 2.

467

γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε, κᾆτα θνήσκετε
ἢ φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς ἢ δόλοις.

Stob. Flor. 72, 4.

468

Ἅιδης κρινεῖ ταῦτ' . . . . . .

Aristoph. Vesp. 763: τοῦτο δὲ Ἅιδης διακρινεῖ πρότερον ἢ ἐγὼ πείσομαι. ubi Schol.: ἐν Κρήσσαις Εὐριπίδου ὁ Ἀτρεὺς πρὸς τὴν Ἀερόπην 'κρινεῖ ταῦτα'. Ἅιδης addendum esse liquet.

469

ἐγὼ χάριν σὴν παῖδά σου κατακτενῶ;

Apollon. de coni. p. 514, 9 de v. χάριν: φησὶν ὁ Τρύφων ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ καὶ ἔτι ἄλλοις ποιηταῖς ὀνοματικῆς συντάξεως ἔτυχεν· ἐν μὲν γὰρ Κρήσσαις 'ἐγὼ — κατακτενῶ' καὶ ἐν Αὔγῃ—. παῖδας οὐ edidit Bekker, παῖδά σου Bastius in Greg. Cor. p. 32.

470

τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται;
πλήρης μὲν ὄψων ποντίων, πάρεισι δὲ
μόσχων τέρειναι σάρκες ἀρνεία τε δαὶς
καὶ πεπτὰ καὶ κροτητὰ τῆς ξουθοπτέρου
πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα.

Ath. XIV p. 640 B: ἔφη τις τῶν παρόντων· αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι (Eur. Hipp. 436). 'τί γὰρ — δεδευμένα', φησὶν ὁ Εὐριπίδης ἐν Κρήσσαις. vs. 2 sq. cf.

Eust. Od. p. 1532. 16. vs. 4 et 5 habet Plut. Mor. p. 1097 D. vs. 4 πεπτα] cf. Schol. Ar. Eq. 1181 et Suid. v. ἐλατήρ.

471

τὰ δ' ἄλλα χαῖρε κύλικος ἑρπούσης κύκλῳ.

Ath. XI p. 504 B, ubi τὸ κύκλῳ πίνειν illustratur: *καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Κρήσσαις 'τὰ δ' — κύκλῳ'*. Naber Proleg. in Phot. p. 52 huc refert fr. 1113.

472

. . νόμος δὲ λείψαν' ἐκβάλλειν κυσίν.

Ath. III p. 97 A: *τὰ ὀστᾶ, ὧν οὐδεὶς φθόνος αὐτοῖς* (cynicis) *ἀπολαύειν ὡς κυσί· τοῦτο γὰρ εἰσὶ καὶ εὔχονται καλεῖσθαι· 'νόμος — κυσίν' ἐν Κρήσσαις ὁ Εὐριπίδης ἔφη.*

473

πρὶν ἂν . . ἐκφλῆναί με καὶ μαθεῖν λόγον

Etym. M. p. 796, 12: *φλήναφος — παρὰ τὸ φλέω —. Εὐριπίδης παράγωγον ῥῆμα ἀπὸ τούτου ποιήσας φησὶν ἐν Κρήσσαις 'πρὶν ἂν ἐκφλῆναί — λόγον'.*

ΚΡΗΤΕΣ

Ar. Ran. 849: *ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας γάμους τ' ἀνοσίους εἰσφέρων.* ubi Schol.: *οἳ μὲν εἰς τὴν τοῦ Ἰκάρου μονῳδίαν ἐν τοῖς Κρησί — Τιμαχίδας δὲ διὰ τὴν ἐν τοῖς Κρησὶ* (verba *ἐν τοῖς Κρ.* om. R.) *μῖξιν Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον.* Ioh. Malalas p. 86, 10: *περὶ δὲ τῆς Πασιφάης ἐξέθετο δρᾶμα Εὐριπίδης ὁ ποιητής.* idem p. 31. 6: *ἐξ ἧς* (int. Europam) *ἔσχεν υἱὸν τὸν Μίνω, καθὼς καὶ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητικῶς συνεγράψατο. ὅς φησὶ Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς ταῦρον Εὐρώπην ἥρπασεν.* Libanius Decl. vol. 3 p. 375: *ἵνα μὴ τραγῳδὸς εἰσελθὼν Πασιφάην μιμήσηται τὴν ἐξοκείλασαν εἰς ἀλλόκοτον ἔρωτα.* ibid. p. 64: *οὐχ ὁρᾶτε τὸν Μίνω δεινὰ πάσχοντα ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διὰ τοῦ τῆς Πασιφάης ἔρωτος ἐν αἰσχύ-*

νη γεγενημένην; chori partes Curetes agunt, Διὸς Ἰδαίου μύσται. Valck. huc refert fr. 904.

474

ἀλλ᾽ ὦ Κρῆτες Ἴδης τέκνα

Ar. Ran. 1356: ἀλλ᾽ ὦ Κρῆτες, Ἴδης τέκνα. ubi Schol.: τοὺς Κρῆτας λέγει. ἔστι δὲ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου. quae subicit Aristophanes. τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε, Euripidea esse non credo.

475

Φοινικογενοῦς [παῖ τῆς Τυρίας] τέκνον Εὐρώπης
καὶ τοῦ μεγάλου Ζηνός, ἀνάσσων
Κρήτης ἑκατομπτολιέθρου·
ἥκω ζαθέους ναοὺς προλιπών,
οὓς αὐθιγενὴς τμηθεῖσα δοκὸς
στεγανοὺς παρέχει Χαλύβῳ πελέκει
καὶ ταυροδέτῳ κόλλῃ κραθεῖσ᾽
ἀτρεκεῖς ἁρμοὺς κυπαρίσσου.
ἁγνὸν δὲ βίον τείνομεν ἐξ οὗ
Διὸς Ἰδαίου μύστης γενόμην,
καὶ νυκτιπόλου Ζαγρέως βροντὰς
τάς τ᾽ ὠμοφάγους δαῖτας τελέσας
μητρί τ᾽ ὀρείῳ δᾷδας ἀνασχὼν
καὶ Κουρήτων
βάκχος ἐκλήθην ὁσιωθείς.
πάλλευκα δ᾽ ἔχων εἵματα φεύγω
γένεσίν τε βροτῶν καὶ νεκροθήκης
οὐ χριμπτόμενος τήν τ᾽ ἐμψύχων
βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι.

Porphyrius de abst. 4, 19: μικροῦ με παρῆλθε καὶ τὸ Εὐριπίδειον παραθέσθαι. ὃς τοὺς ἐν Κρήτῃ τοῦ Διὸς προφήτας ἀπέχεσθαι φησὶ διὰ τούτων· λέγουσι δ᾽ οἱ κατὰ τὸν

χορὸν πρὸς τὸν Μίνωα ‘Φοινικογενοῦς — πεφύλαγμαι’. vs. 1 verba *παῖ τῆς Τυρίας* delet Bothius. *Εὐρώπης* Dindorfius, *Εὐρώπας* libri. vs. 2 *Ζηνὸς* Dindorfius, *Ζανὸς* libri. vs. 3 respicit Ioh. Malalas p. 359, 17: *ἡ Κρήτη νῆσος ἥτις εἶχεν ἐν μέσῳ θαλάσσης ὑπαρχούσας πόλεις ἑκατόν, καθὼς περὶ τῆς αὐτῆς νήσου ἐξέθετο ὁ σοφώτατος Εὐριπίδης.* vs. 4—8 affert Erotianus Gloss. Hippocr. v. *ἀτρεκέως* p. 39, 1: *καὶ Εὐριπίδης ἐν Κρησὶ φησίν ‘ἥκω — ἁρμούς’.* vs. 7 *ταυροδέτῳ* Porph., *ταυρολέτῳ* Erot., *στερροδέτῳ* Herwerdenus. vs. 9 *τείνων* malim. vs. 11 *σπονδὰς* Lobeckius. vs. 12 *δαίτας* Porphyrii libri. respicit Hesychius: *ὠμοφάγους δαίτας· τοὺς τὰ ὠμὰ κρέα μερίζοντας καὶ ἐσθίοντας.* idem: *δαίτας· μεριστάς.* e Porphyrio hausit Hieronymus tom. 3 fol. 36 A ed. Basil.: *Euripides in Creta Iovis prophetas non solum carnibus sed et coctis cibis abstinuisse refert.*

ΛΑΜΙΑ

De fide tituli haud iniuria dubitarunt Elmsleius in Eur. Med. p. 71 et alii. Photius Amphiloch. 150 p. 237 sive Anonym. praef. ad Orac. Sibyll. p. 6 ed. Alex. sive Schol. Plat. p. 963 b 1: *Σίβυλλαι μὲν γεγόνασι δέκα, ὧν πρώτη ὄνομα Σαμβήθη — δευτέρα δὲ Λίβυσσα, ἧς μνήμην ἐποιήσατο ἐν τῷ τῆς Λαμίας προλόγῳ Εὐριπίδης· ὄνομα δὲ αὐτῆς οὐ πάνυ σαφηνίζουσι.* Lactantius Instit. 1, 6, 8: *Sibyllas decem numero fuisse — secundam Libycam, cuius meminit Euripides in Lamiae prologo.* sunt qui huc referant fr. 914. cf. C. Alexandre in Orac. Sibyll. II, 2 p. 75 sqq.

ΛΙΚΥΜΝΙΟΣ

Respicit hanc fabulam Ar. Av. 1242: *λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς καταιθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βολαῖς,* ubi *Λικυμνίαις* de suo Aristophanes addidit, cetera fortasse Euripidis sunt verba e Licymnio petita. non sufficiunt quae in Scholiis leguntur: *ὁ μὲν Καλλίμαχος γράφων οὕτως ‘Λικυμνίαις βολαῖς’ φησί ‘ταύτης τῆς διδασκαλίας οὐ μέμνηται’. ἐν δὲ ἐνίοις τῶν σχολικῶν ὑπομνήμασι ταυτὶ γέγραπται, ‘ἴσως ὁ Λικύμνιος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας’. ἐν δὲ τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Ἀπολλωνίου ταῦτα γέγραπται ὅτι*

ἡμίφλεκτόν τινα εἰσάγει εἰς τοιοῦτό τι κεκεραυνωμένον ἀπὸ τῆς περιστάσεως ἐκείνης. εἴη δ᾽ ἂν τοῦ Εὐριπίδου μεμνημένος ἀγγέλου τοῦ ἐν τῷ Λικυμνίῳ. λέγει γὰρ ἐπὶ τελευτῆς ἐκεῖνος. ἐν Λικυμνίῳ δράματι Εὐριπίδου εἰσήχθη τις κεραυνοβολούμενος. quae partim corrupta sunt, partim ab interpretibus scripta qui de Licymnio Euripidis nihil scirent. Hesychius: *Λικυμνίοις βολαῖς· τῶν ἐν τῷ Εὐριπίδου Λικυμνίῳ μνημονεύοι ἂν ἴσως. κεραυνοῦται γὰρ ἡ ναῦς κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον, οὐχ ὡς αὐτοῦ τοῦ Λικυμνίου κατεσκημμένου.*

476

φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστ᾽ ἀγαθόν,
πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον
σοφίαν, λέσχης ἀτρίβωνα

Diog. L. 3, 63: *ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ᾽ αὐτῷ* (int. Platonem) *καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ, ὡς καὶ παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐν Λικυμνίῳ φέρεται ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους οὑτωσί 'φαῦλον — ἀτρίβωνα'.* vs. 1 afferunt Didymus qui dicitur in Milleri libro *Mélanges de litt. Gr.* p. 402 Phot. Lex. p. 642, 20 Etym. M. p. 789, 34 Suidas v. *εἰδέα* et *φαῦλον* Schol. Plat. p. 920 a 36 Eust. Il. p. 1356, 62, denique partim Lex. Vindob. p. 187, 6. cf. Plutarchus V. Marcelli c. 21: *τὸν δῆμον — ῥαθυμίας ἄπειρον καὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδειον Ἡρακλέα 'φαῦλον — ἀγαθόν'.* similiter idem V. Cimon. c. 4. Anecd. Bachm. vol. 1 p. 412, 7: *φαῦλον — ἐπὶ δὲ ἀγαθοῦ Εὐριπίδης ἐν Ἡρακλεῖ 'φαῦλον — ἀγαθόν'.* respicit Phryn. Bekk. p. 6, 19 et p. 368, 31: *ἄκομψον καὶ φαῦλον· οἷον κομψείας καὶ πανουργίας ἀπηλλαγμένον.* item fortasse Iulianus p. 54 A: *φαύλῳ καὶ ἀκόμψῳ θεατῇ.*

477

πόνος γάρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ.

Stob. Flor. 29, 7. Sophocli hunc versum tribuit Maximus Planudes Rhet. vol. 5 p. 441.

478

τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον ζυγόν.

Stob. Ecl. 1, 4, 6 p. 156: *Εὐριπίδης Λικυμνίῳ* (*διδύμῳ* libri). ʻ*τὸ τῆς — ζυγόν*ʼ. fortasse hunc versum spectat Doxopater Rhet. vol. 2 p. 291: *μέλλει· τὸ θεῖον δʼ ἐστὶ τοιοῦτον φύσει* (Eur. Or. 420). ʻ*τὸ τῆς ἀνάγκης ἰσχυρὸν ζυγόν*ʼ. Euripidem scripsisse *τὸ τῆς ἀνάγκης δυσπαραίτητον* (vel *οὐ παραιτητὸν*) *ζυγόν* suspicor, cf. Iulian. Orat. VIII p. 246 B: *ἀπαραίτητον γάρ ἐστι τὸ λεγόμενον ζυγὸν τῆς ἀνάγκης*.

479

Τευθράντιον δὲ σχῆμα Μυσίας χθονός

Stephanus Byz. p. 618, 15: *Τευθρανία, Μυσίας πόλις — τὸ ἐθνικὸν Τευθράνιος — καὶ Τευθράντιος. Εὐριπίδης Λικυμνίῳ* ʻ*Τευθράντιον — χθονός*ʼ.

480

δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, Παιὰν Ἄπολλον εὔλυρε

Macrob. Sat. 1. 18, 6: *Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit* ʻ*δέσποτα — εὔλυρε*ʼ. fortasse *δέσποτα* | *φιλόδαφνε Παιὰν Βάκχʼ Ἄπολλον εὔλυρε* leg.

481

θριάζειν

Hesych.: *θριάζειν· φυλλολογεῖν. ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν. Εὐριπίδης Λικυμνίῳ καὶ Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ.*

482

Demetrius *π. ποιημάτων* in Volum. Hercul. ed. Oxon. 1 p. 115 (cf. Hercul. vol. coll. alt. V p. 4): . . . . *ιν κ* . . . . *παρ Εὐρειπίδῃ ἐν Νυσανίῳ φειμ* . . . . *τοῦ καὶ πόλεις α* . . . . . Legendum esse *παρ Εὐριπίδῃ ἐν Λικυμνίῳ* vidit Dobraeus.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ

Μελάνιππος vitiose scribitur in marmore Albano (Corp. Inscr. 6047) et in libris plerisque Eusebii Pr. E. p. 466 D

duae fuerunt huius tituli fabulae, quarum altera ἡ σοφή, altera ἡ δεσμῶτις appellatur; plerique tamen testes simpliciter Μελανίππην laudant, neque ausim decernere singuli loci utrius sint dramatis.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΣΟΦΗ

Gregorius Cor. Rhet. vol. 7 p. 1313: ἡ δὲ τῆς σοφῆς Μελανίππης αὕτη ἱστορία. Ἕλληνος τοῦ Διὸς Αἴολος τεκνωθεὶς ἐκ μὲν τῆς Εὐρυδίκης ἐγέννησε Κρηθέα καὶ Σαλμωνέα καὶ Σίσυφον*), ἐκ δὲ τῆς Χείρωνος θυγατρὸς Ἵππης κάλλει διαφέρουσαν Μελανίππην. αὐτὸς μὲν οὖν φόνον ποιήσας ἐπ' ἐνιαυτὸν ἀπῆλθε φυγάς, τὴν δὲ Μελανίππην Ποσειδῶν διδύμων παίδων ἔγκυον ἐποίησεν· ἡ δὲ διὰ τὴν τοῦ πατρὸς προσδοκίαν τοὺς γεννηθέντας εἰς τὴν βούστασιν ἔδωκε τῇ τροφῷ θεῖναι κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ κατασπείραντος. ὑπὸ δὲ τὴν κάθοδον τοῦ δυνάστου τὰ βρέφη τινὲς τῶν βουκόλων φυλαττόμενα μὲν ὑπὸ τοῦ ταύρου, θηλαζόμενα δὲ ὑπὸ μιᾶς τῶν βοῶν ἰδόντες, ὡς βουγενῆ τέρατα τῷ βασιλεῖ προσήνεγκαν· ὁ δὲ τῇ τοῦ πατρὸς Ἕλληνος γνώμῃ πεισθεὶς ὁλοκαυτοῦν τὰ βρέφη κρίνας Μελανίππῃ τῇ θυγατρὶ προσέταξεν ἐνταφίοις αὐτὰ κοσμῆσαι· ἡ δὲ καὶ τὸν κόσμον αὐτοῖς ἐπέθηκε καὶ τὸν λόγον εἰς παραίτησιν ἐξέθηκε φιλότιμον. Dionysius Hal. Rhet. 9, 11 vol. 5 p. 355: ἡ Μελανίππη σοφή, τὸ δρᾶμα Εὐριπίδου, ἐπιγέγραπται μὲν σοφή, ὅτι φιλοσοφεῖ καὶ διὰ τοῦτο τοιαύτης μητρός ἐστιν, ἵνα μὴ ἀπίθανος ᾖ ἡ φιλοσοφία· ἔχει δὲ διπλοῦν σχῆμα, τὸ μὲν τοῦ ποιητοῦ, τὸ δὲ τοῦ προσώπου τοῦ ἐν τῷ δράματι, τῆς Μελανίππης. et mox p. 356: ἡ δὲ Μελανίππη ἐπαιδεύθη (ἐπλήσθη Valck.) μὲν ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος. γέγονε δὲ ταύτῃ παιδία. ἐξέθηκε δ' αὐτὰ εἰς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια· ὁ δὲ πατὴρ ἡγεῖται ἐκ βοὸς εἶναι καὶ ὡς τέρας βούλεται κατακαῦσαι· βοηθοῦσα αὕτη (αὐτὴ Welck.) ἡ Μελανίππη ἀποφαίνεσθαι πειρᾶται ὅτι τέρας οὐδέν ἐστιν. οὕτω τὸ δρᾶμα ὅλον ἐσχημάτισται. καὶ ἅμα διδάσκει ἡμᾶς Εὐριπίδης ὅτι τὸν σχηματίζοντα ἐγγυτάτω δεῖ εἶναι τοῦ λῦσαι τὸ σχῆμα μετὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ σχή-

*) Ex his verbis conicere possis huius fabulae esse fr. 14.

ματος. περιερχομένη γὰρ πάσας αἰτίας τοῦ σῶσαι τὰ παιδία λέγει ʻ εἰ δὲ παρθένος φθαρεῖσα ἐξέθηκε τὰ παιδία καὶ φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ φόνον δράσεις;ʼ similiter idem Rhet. 8, 10 vol. 5 p. 300 sq.: *Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐν ὅλῳ δράματι λόγον ἐσχηματισμένον περαίνει, ἐν τῇ Μελανίππῃ τῇ σοφῇ. κἀκεῖ δὲ τὸ σχῆμα διπλοῦν, τὸ μὲν αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ, τὸ δὲ τοῦ ὑποκειμένου προσώπου, τῆς Μελανίππης κτἑ.* exitus fabulae continetur iis quae tradit Hyginus fab. 186: *Menalippen excaecavit* (pater) *et in munimento conclusit.* hanc fabulam respicit Tatianus Or. ad Gr. c. 33 p. 132: *Μελανίππη τις ἦν σοφή· διὰ τοῦτο ταύτην ὁ Λυσίστρατος ἐδημιούργησεν.* item ut videtur Ar. Thesm. 547: *ἐπίτηδες εὑρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ ἐγένετο. Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε.* Nonnus Dionys. 8, 236: *καὶ σὲ σοφῆς προβέβουλεν ἀειδομένης Μελανίππης.*

483

Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεύς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ

Lucian. Iov. trag. 41 vol. 2 p. 689: *ἐπεὶ καθ᾽ ἑαυτὸν ὁπόταν ὁ Εὐριπίδης μηδὲν ἐπειγούσης τῆς χρείας τῶν δραμάτων τὰ δοκοῦντά οἱ λέγῃ, ἄκουσον αὐτοῦ τότε παρρησιαζομένου ʻ ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ — θεόνʼ* (fr. 935) *καὶ πάλιν ʻ Ζεὺς ὅστις — λόγῳʼ καὶ τὰ τοιαῦτα.* Iustinus M. de monarchia c. 5: *ἐν Φρίξῳ ὁ τραγικός — ἐν Φιλοκτήτῃ — ἐν Ἑκάβῃ ʻ Ζεὺς ὅστις — λόγῳʼ.* Plut. Mor. p. 756 C: *ἀκούεις δὲ δήπου τὸν Εὐριπίδην ὡς ἐθορυβήθη ποιησάμενος ἀρχὴν τῆς Μελανίππης ʻ Ζεὺς γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳʼ. μεταλαβὼν δὲ χορὸν ἄλλον — ἤλλαξε τὸν στίχον ὡς νῦν γέγραπται ʻ Ζεὺς ὡς — ὕποʼ* (fr. 484). respicit Athenagoras Legat. pro Christ. c. 5 p. 24 *Ζῆνα γὰρ ὅστις ἐστὶ Ζεύς, οὐκ οἶδα πλὴν λόγῳ.* cf. Eur. Herc. F. 1263: *Ζεὺς δ᾽ ὅστις ὁ Ζεὺς πολέμιόν μ᾽ ἐγείνατο.*

484

Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,
Ἕλλην᾽ ἔτικτεν

Greg. Cor. Rhet. vol. 7 p. 1312: *καὶ Εὐριπίδης ʻ Ζεὺς —*

ὕπο' (vs. 1). οὗτος ὁ στίχος ἐν δυσὶν εὕρηται δράμασιν Εὐριπίδου, ἔν τε τῷ λεγομένῳ Πειρίθῳ (fr. 594, 4) καὶ ἐν τῇ σοφῇ Μελανίππῃ. — ἐν δὲ τῇ Μελανίππῃ παρεισάγει ταύτην προοιμιαζομένην 'Ζεὺς — ἔτικτεν'. vs. 1 habet Ar. Ran. 1244, ubi Schol.: Μελανίππης τῆς σοφῆς ἡ ἀρχή. item Plut. Mor. p. 756 C (vide fr. 483) et Hermogenes Rhet. vol. 3 p. 434.

485

ἣ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα προυμαντεύσατο
χρησμοῖσι σαφέσιν ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς

Clemens Alex. Strom. I p. 361: μαρτυρεῖ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Ἱπποῦς ὧδέ πως 'ἣ πρῶτα — ἀντολαῖς'. similiter Cyrillus c. Iulian. IV p. 134 B. locum huc rettulit Valck. in Eur. Phoen. 506.

486

τὸν δ' ἀμφὶ βοῦς ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν

Stephanus Byz. v. Βοιωτία p. 173, 17 de Boeoto: καὶ Εὐριπίδης 'τὸν — καλεῖν'. Eust. in Dionys. P. 426 p. 178, 13: ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔσχεν ὡς ῥιφεὶς ἀμφὶ τοὺς βόας. ῥιφθέντα Valck.

487

Aristophanes Lysistr. 1124:

ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι·
αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω·
τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.

Schol. de vs. 1125 annotant: ὁ στίχος (οἱ στίχοι Put.) ἐκ σοφῆς Μελανίππης Εὐριπίδου. videntur quattuor versus allati aut desumpti esse ex Euripide aut ad exemplum huius poetae compositi. vs. 1 μοῦσα δ' ἔστι μοι Suidas v. μουσωθῆναι.

488

κοὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα,
ὡς οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία·

ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα,
τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος,
δένδρη, πετεινά, θῆρας οὕς θ' ἅλμη τρέφει
γένος τε θνητῶν.

Dionys. Hal. Rhet. 9, 11 vol. 5 p. 356: *ὁμολογεῖ οὖν* (Eur.) *τὴν διδασκαλίαν τὴν ἀρχαίαν διὰ τῆς Μελανίππης* '*καὶ οὐκ ἐμὸς — μία*' (vs. 1 et 2). vs. 2—6 habet Diod. Sic. 1, 7 (quem locum repetit Eusebius Praep. Euang. p. 20 D). vs. 1 affert Dionys. Hal. Rhet. 8, 10 vol. 5 p. 301. respicit Plato Sympos. p. 177 A. item Callim. Lav. Pall. 56: *μῦθος δ' οὐκ ἐμός, ἀλλ' ἑτέρων*. Aristid. vol. 2 p. 41: *καὶ μὴν οὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἔφη ὁ Πλάτων τὸ τοῦ Εὐριπίδου προσπαίζων* (quibus verbis Eurip. Hipp. 352 respici falso statuit Schol. p. 398). Plut. Mor. p. 661 A: *οὐκ ἐμός, εἶπεν, ὁ μῦθος, ἀλλ' οὑτοσὶ Φίλων κτέ.* Iulianus p. 299 C: *οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος οὗτός ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ*. Aristid. vol. 1 p. 116 sq.: *καίτοι τοῦτό γε οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, ἀλλ' ἡ πόλις αὐτὴ συνομολογεῖ*. Hor. Sat. 2, 2, 2: *nec meus hic sermo est, sed quae praecepit Ofellus rusticus abnormis sapiens crassaque Minerva*. cf. Eur. Hel. 513: *λόγος γάρ ἐστιν οὐκ ἐμός, σοφῶν δ' ἔπος*. vs. 2—4 apponit Tzetzes Exeg. Il. p. 41, 18. hunc locum spectare videtur Aristot. Poet. c. 15 p. 1454 a 31: *παράδειγμα — τοῦ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἁρμόττοντος — ἡ τῆς Μελανίππης ῥῆσις*.

489

Dionys. Hal. Rhet. 8, 10 vol. 5 p. 301: *ὁ μὲν Εὐριπίδου σχηματισμὸς οὗτος· ὁ δὲ τῆς Μελανίππης* '*τίς τὰ παιδία ἐξέθηκεν εἰς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια*'. ibid. 9, 11 vol. 5 p. 355 sq.: *περιερχομένη γὰρ πάσας αἰτίας τοῦ σῶσαι τὰ παιδία λέγει* (Melanippe) '*εἰ δὲ παρθένος φθαρεῖσα ἐξέθηκε τὰ παιδία καὶ φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ φόνον δράσεις;*' poetae verba a Dionysio parum accurate reddita vix licet restituere, cf. Valck. Diatr. p. 183.

490

δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον

Aristot. Eth. Nicom. 5, 2 p. 1129 b 28: *κρατίστη τῶν ἀρετῶν εἶναι δοκεῖ ἡ δικαιοσύνη καὶ οὔθ' ἕσπερος οὔθ' ἑῷος οὕτω θαυμαστός.* ubi Scholion codicis Paris. 1854 ab Osanno in Wolfii Anal. vol. 2 p. 538 editum: *τοῦτο ἐκ τῆς Εὐριπίδου σοφῆς Μελανίππης· λέγει γὰρ ἐν αὐτῇ ‘δικαιοσύνης τὸ χρύσεον πρόσωπον’.* pro *τὸ χρύσεον* alter codex Parisinus 2023 *τηλαυγὲς χρυσοῦν* praebet, ubi *τηλαυγὲς* e Pindari Ol. 6, 4 immixtum esse suspicatus est Meinekius Exerc. philol. in Ath. II p. 25. idem Aristotelis ope Euripideum locum sic iussit restitui:

δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον·
οὔθ' ἕσπερος οὔθ' ἑῷος οὕτω
θαυμαστός.

Aristotelis vestigia legit Plotinus vol. 1 p. 5: *καλὸν τὸ τῆς δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης πρόσωπον καὶ οὔτε ἕσπερος οὔτε ἑῷος οὕτω καλά.* extremis verbis utitur auctor Timarionis dialogi in *Notices et Extraits* vol. IX, 2 p. 179: *καὶ οὔθ' ἕσπερος οὔθ' ἑῷος οὕτω θαυμαστὸς ὡς ἡμῖν ἐκεῖνος τῷ τότε παρανατέταλκε.* forma *δικαιοσύνας* debetur Athenaeo XII p. 546 B: *καί πού τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγξατο ‘δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον’ καὶ πάλιν* (Soph. fr. 11) *‘τὸ χρύσεον ὄμμα τὸ τᾶς Δίκας’.*

491

ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός

Ar. Ran. 100 et 311, quos locos attulimus fr. 43. Schol. Ar. Ran. 100: *αἰθέρα Διός] Εὐριπίδου ἐκ Μελανίππης ‘ὄμνυμι δ' — Διός’.* ubi *ἐκ Μελανίππης Σοφοκλέους* (omisso *Εὐριπίδου*) ed. Ald., *εἰς τὴν Μελανίππην Σοφοκλῆς* codex Mediol., *ἐκ Μελανίππης σοφῆς* Bergler. Suidas v. *παρακεκινδυνευμένον: Εὐριπίδης ‘ὄμνυμι δ' — Διός’.* utitur hoc versu leviter mutato Ar. Thesm. 272: *ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός.* ubi Scholia: *ἐκ τῆς Μελανίππης Εὐριπίδου.*

492

Hyginus Poet. Astr. 2, 18 p. 463: *Euripides autem in Menalippa Hippen Chironis Centauri filiam Thetin antea*

appellatam dicit, quae cum aleretur in monte Pelio et studium in venando maximum haberet, quodam tempore ab Aeolo Hellenis filio Iovis nepote persuasam concepisse, cumque iam partus appropinquaret, profugisse in silvam. — itaque cum parens eam persequeretur, dicitur illa petisse a deorum potestate ne pariens a parente conspiceretur. quae deorum voluntate postquam peperit, in equam conversa inter astra est constituta. cf. Eratosth. Catast. c. 18 et Schol. Germ. Caes. Arat. p. 79, 3 et 141, 6. huc spectat Pollux 4, 141: *τὰ δὲ ἔκσκευα πρόσωπα — Ἵππη ἡ Χείρωνος ὑπαλλαττομένη εἰς ἵππον παρ' Εὐριπίδῃ.*

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΔΕΣΜΩΤΙΣ

Argumentum tragoediae tradit Hyginus fab. 186. Epigr. Cyzic. Anthol. Pal. 3, 16: *Αἴολε καὶ Βοιωτέ, σοφὸν φιλομήτορα μόχθον πρήξατε, μητέρ' ἑὴν ῥυόμενοι θανάτου· τοὔνεκα γὰρ καὶ πεφήνατε ἄλκιμοι ἄνδρες, ὃς μὲν ἀπ' Αἰολίης, ὃς δ' ἀπὸ Βοιοτίης.* quo epigrammate celebrantur *Αἴολος καὶ Βοιωτὸς Ποσειδῶνος παῖδες ῥυόμενοι ἐκ δεσμῶν τὴν μητέρα Μελανίππην.* Strabo VI p. 265 de Metapontio disserens: *ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Μετάποντον μυθεύουσι καὶ τὴν Μελανίππην τὴν δεσμῶτιν καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς Βοιωτόν.*

493

σὺν τῷ θεῷ χρὴ τοὺς σοφοὺς ἀναστρέφειν
βουλεύματ' ἀεὶ πρὸς τὸ χρησιμώτερον.

Orion Flor. 5, 3 p. 255, 16: *ἐκ Μελανίππης δεσμώτιδος Εὐριπίδου.* '*σὺν — χρησιμώτερον*'.

494

ἴστω δ' ἄφρων ὢν ὅστις ἄτεκνος ὢν τὸ πρὶν
παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο,
τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων·
ᾧ γὰρ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα,
οὐ χρὴ μάχεσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐᾶν.

Stob. Flor. 76, 10: *Εὐριπίδου Μελανίππῃ.* '*ἴστω δ'*

— ἐᾶν'. vs. 4 φῦσαι Matthiae. vs. 5 μάχεσθαι Conington, γλεῖσθαι vel τλεῖσθαι libri.

495

ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος εἵνεκα
ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους· ἐγὼ δέ πως
μισῶ γελοίους, οἵτινες τήτει σοφῶν
ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα, κεἰς ἀνδρῶν μὲν οὐ
τελοῦσιν ἀριθμόν, ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς
οἰκοῦσιν οἴκους καὶ τὰ ναυστολούμενα
ἔσω δόμων σῴζουσι

Ath. XIV p. 613 D: καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν τῇ δεσμώτιδι Μελανίππῃ ἔφη 'ἀνδρῶν — σῴζουσι'. cf. Eust. Od. p. 1837, 1: ὁ καλὸς Εὐριπίδης ἐν τῷ 'οἳ γέλωτος εἵνεκα ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους εὐπρεπεῖς ὄντες ἐν γέλωτι'. vs. 1 εἵνεκα Eust., οὕνεκα Ath. vs. 3 τήτει L. Dindorfius, τί εἴ τι AB. vs. 4 ἀστῶν Meinekius. vs. 5 εὐτρεπεῖς malit Meinekius.

496

ἄλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος·
αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις
αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον
ταῖς οὐ κακαῖσιν αἱ κακαί· τὰ δ' εἰς γάμους
οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν.

Stob. Flor. 69, 19: Εὐριπίδου Μελανίππη. 'ἄλγιστόν — φρονεῖν'. locum huc referendum esse docet fr. 497.

497

τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται
γυναικός, ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν
πέφυκ' ἄμεινον· διαφέρουσι δ' αἱ φύσεις.

Stob. Flor. 69, 11: Εὐριπίδου Μελανίππη. 'τῆς μὲν — φύσεις'. Porphyrius in Euseb. Pr. E. p. 466 D: Εὐριπίδης δὲ ἐν Μελανίππῃ τῇ δεσμώτιδι 'τῆς μὲν — φύσεις'. vs. 1 οὐδὲν ἔστ' ἰδεῖν scripserim.

498

Ath. XII p. 523 D: ὠνομάσθη δ' ἡ Σῖρις, ὡς μὲν Τίμαιος φησὶ καὶ Εὐριπίδης ἐν δεσμώτιδι Μελανίππῃ, ἀπὸ γυναικός τινος Σίριδος.

499

τίσασθε τήνδε· καὶ γὰρ ἐντεῦθεν νοσεῖ
τὰ τῶν γυναικῶν· οἳ μὲν ἢ παίδων πέρι
ἢ συγγενείας εἵνεκ' οὐκ ἀπώλεσαν
κακὴν λαβόντες· εἶτα τοῦτο τἄδικον
πολλαῖς ὑπερρύηκε καὶ χωρεῖ πρόσω,
ὥστ' ἐξίτηλος ἀρετὴ καθίσταται.

Stob. Flor. 74, 6: *Εὐριπίδου Μελανίππη*. 'τίσασθε — καθίσταται'.

500

πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισῶ γένος.

Stob. Flor. 73, 10: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'πλὴν — γένος'.

501

μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος
ψάλλει κενὸν τόξευμα καὶ κακῶς λέγει·
αἳ δ' εἴσ' ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω.

Vita Eur. in Westerm. *Βιογρ.* p. 136, 73: ἐν γοῦν τῇ Μελανίππῃ περὶ αὐτῶν τάδε φησί 'μάτην — λέγω' καὶ τὰ ἑξῆς. vs. 2 verba καὶ κακῶς λέγει interpolatori tribuit Herwerdenus. vs. 3 ἐμῷ λόγῳ Fritzschius, malim ᾗ ἐγὼ λέγω.

502

ὅστις δ' ἄμικτον πατέρ' ἔχει νεανίας
στυγνόν τ' ἐν οἴκοις, μεγάλα κέκτηται κακά.

Stob. Flor. 83, 3: *Εὐριπίδου Μελανίππη*. 'ὅστις — κακά'.

503

γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους,
μάτην πονοῦσιν· ἡ δὲ τῷ χρεὼν πόσει
μένουσα κἀσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους.

Stob. Flor. 70, 1: Εὐριπίδου Μελανίππης. 'γάμους — δόμους'. vs. 1 ὅσαι Bergkius.

504

ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους
ἢ πολλὰ χρήματ', οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν·
τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασι
δουλοῖ τὸν ἄνδρα, κοὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος.
πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων
ἀνόνητος· αἱ γὰρ διαλύσεις οὐ ῥᾴδιαι.

Stob. Flor. 70, 4: τοῦ αὐτοῦ Μελανίππη. 'ὅσοι — ῥᾴδιαι'.

505

μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων
μετὰ σωφροσύνης
κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον.

Stob. Flor. 72, 13: τοῦ αὐτοῦ Μελανίππης. 'μετρίων — ἄριστον'. vs. 1 δὲ] γε M, τε scripserim.

506

ὦ τέκνον, ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίος
ὁ μικρὸς εὔκρας ἐγένεθ', οἷς δ' ὄγκος κακόν.

Stob. Flor. 94, 1: Εὐριπίδου Μελανίππη. 'ὦ — κακόν'.

507

τὰ τυγχάνοντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν,
σοφὸν νομίζω σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ.

Stob. Flor. 108, 24: Εὐριπίδου Μελανίππης. 'τὰ — δοκεῖ'. eosdem versus affert Plut. Mor. p. 116 F. vs. 1

τυγχάνοντα] προσπεσόντα Plut. vs. 2 σοφὸν νομίζω] ἄριστος εἶναι Plut.

508

δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς
πτεροῖσι, κἄπειτ' ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς
γράφειν τιν' αὐτά, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν
θνητοῖς δικάζειν; οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς
Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας
ἐξαρκέσειεν οὐδ' ἐκεῖνος ἂν σκοπῶν
πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν· ἀλλ' ἡ Δίκη
ἐνταῦθά ποὔστιν ἐγγύς, εἰ βούλεσθ' ὁρᾶν.

Stob. Ecl. 1, 3, 14 p. 108: *Εὐριπίδης Μελανίππῃ* '*δοκεῖτε — ὁρᾶν*'. vs. 5 spurium indicat Herwerdenus. vs. 7 *πέμπων θ'* Herwerdenus. quae subicit Stobaeus, *λύπας μὲν ἀνθρώποισιν κτέ.*, cum h. l. non cohaerere vidit Grotius.

509

οὐκ ἔστι πράσσοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν·
ὀξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.

Stob. Ecl. 1, 8, 19 p. 232: *Εὐριπίδου Μελανίππῃ* (*πηνελόπ* ante Musgr., *Ἀλόπῃ* coniecit Conington). '*οὐκ — ὁρᾷ*'.

510

τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι
καὶ τἀκχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα;

Stob. Flor. 124, 16: *Εὐριπίδου Μελανίππης.* '*τί — ἀλγήματα*'.

511

παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων,
βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος.

Stob. Flor. 115, 5: *Εὐριπίδου Μελανίππης.* '*παλαιὸς — κράτος*'.

512

τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ.

Stob. Flor. 116, 7: Εὐριπίδου Μελανίππης. 'τί — ἀνήρ'.

513

παπαῖ, νέος καὶ σκαιὸς οἷός ἐστ' ἀνήρ.

Stob. Flor. 52, 3: Εὐριπίδου Μελανίππῃ. 'παπαί, νέος — ἀνήρ'.

514

ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ οἶδ' ὅπως σκοπεῖν χρεὼν
τὴν εὐγένειαν· τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν
καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων,
κἂν ὦσι δούλων, εὐγενεστέρους λέγω.

Stob. Flor. 86, 9: Εὐριπίδου Μελανίππης. 'ἐγὼ μὲν — λέγω'. vs. 1 οὖν οὐκ οἶδ' ὅπως Matth., οὐκ οἶδ' ὅπως δὴ libri. vs. 2 sq. τὰς γὰρ ἀνδρείας φύσεις καὶ τὰς δικαίας καὶ κενὰς Heimsoethius. vs. 4 εὐγενεστέρας Heimsoethius.

515

δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοὔνομ' οὐ διαφθερεῖ,
πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων.

Stob. Flor. 62, 38: Εὐριπίδου Μελανίππης. 'δοῦλον — ἐλευθέρων'. vs. 1 legitur in Flor. Monac. 130 p. 277, 4.

516

ἀργὸς πολίτης κεῖνος, ὡς κακός γ' ἀνήρ.

Stob. Flor. 30, 11: Εὐριπίδου Μελανίππῃ. 'ἀργὸς — ἀνήρ'.

517

ἴσως ἀλάστορ' οὐκ ἐτόλμησε κτανεῖν.

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 46, 5: ἀλάστορες· Βακχεῖος μὲν ἐν πρώτῳ φονεῖς φησίν. ἐκ τῆς Εὐριπίδου Μελανίππης λέγοντος 'ἴσως — κτανεῖν'. ἴσως suspectum, δείσας coniecit Pflugkius. ἔσωσ' ἀλάστορ' οὐδ' Conington.

518

Schol. Plat. p. 965 a 28: *Ἀδώνιδος κῆποι, ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων. ἐμνήσθη δὲ αὐτῆς καὶ Εὐριπίδης Μελανίππῃ.*

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

Plutarchus Mor. p. 312 A: *Ἄρης Ἀλθαίᾳ συνῆλθε καὶ Μελέαγρον ποιήσας, ὡς Εὐριπίδης ἐν Μελεάγρῳ.* de mytho, quem ante Euripidem Sophocles, postea alii tractaverunt, cf. Apollod. 1, 8, 2 et 3 Ovid. Met. 8, 270—545 Hygin. fab. 174 Schol. Il. *I*. 534 548. eodem argumento enarrato Iohannes Mal. p. 166, 4 haec addit: *ὁ σοφὸς Εὐριπίδης δρᾶμα περὶ τοῦ αὐτοῦ Μελεάγρου ἐξέθετο.* probabiliter huc relatum est adespoton fr. 152: *ὦ Ζεῦ, γένοιτο καταβαλεῖν τὸν σὺν ἐμέ.* Euripidea fabula respici videtur Schol. Vergil. Aen. 12, 468: *has viragines dici[mus, . .] qualis in tragoediis Atalanta traditur.*

519

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίας χθονὸς
ἐν ἀντιπόρθμοις πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα·
Οἰνεὺς δ' ἀνάσσει τῆσδε γῆς Αἰτωλίας,
Πορθάονος παῖς, ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ,
Λήδας ὅμαιμον, Θεστίου δὲ παρθένον.

Aristot. Rhet. 3, 9 p. 1409 b 10: *δεῖ δὲ τὴν περίοδον καὶ τῇ διανοίᾳ τετελεῶσθαι καὶ μὴ διακόπτεσθαι ὥσπερ τὰ Σοφοκλέους ἰαμβεῖα 'Καλυδὼν — χθονός'* (vs. 1). ubi Scholia fol. 61 b 29: *'Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα' τοῦ Εὐριπίδου ἐστίν, κεῖται δὲ ἐν τῷ Μελεάγρῳ 'ἐν — παρθένον'* (vs. 2—5). ibidem fol. 61 a 42 versus primus affertur: *οἷόν ἐστι τὸ 'γένοιτο. Ζεῦ, τὸν σὺν καταβαλεῖν ἐμέ' καὶ οἷόν ἐστι καὶ τὸ 'Καλυδὼν — χθονός'.* vs. 1 et 2 habent Lucianus Symp. 25 vol. 3 p. 436 Demetrius de eloc. c. 58 (cf. Greg. Cor. Rhet. vol. 7 p. 1214). vs. 1 Schol. Ar. Ran. 1238 (vide fr. 520).

520

Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν

θύων ἀπαρχάς

Ar. Ran. 1238: ΕΥΡ. — Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς ΑΙΣΧ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. ΕΥΡ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον. ' Οἰνεύς — ἀπαρχάς' ΑΙΣΧ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. Scholia v. 1238: Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς. ἔστι μὲν ἐκ Μελεάγρου μετὰ ἱκανὰ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ δράματος ' Καλυδὼν — χθονός' (fr. 519). vs. 2 cf. Schol. Il. *I*, 535 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 240, 12 (Eust. Il. p. 770, 21): Οἰνεὺς ἀπαρχὰς θύων κατὰ Εὐριπίδην. Apollod. 1, 8, 2: τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι θύων.

521

Μελέαγρε, μελέαν γάρ ποτ' ἀγρεύεις ἄγραν

Etym. M. p. 576, 30: Μελέαγρος· ἐτυμολογεῖ Εὐριπίδης ' Μελέαγρε — ἄγραν'. cf. Proculus in Plat. Cratyl. c. 83 p. 43 (Anecd. Bekk. p. 1163): ἵνα μὴ τὸν Μελέαγρον ὥσπερ Εὐριπίδης κακῶς ἐτυμολογήσῃ διὰ τὴν μελέαν ἄγραν. ἀγρεύσεις Valckenarius.

522

καὶ κτῆμα δ', ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον τόδε,
πλούτου δὲ κρεῖσσον· τοῦ μὲν ὠκεῖα πτέρυξ,
παῖδες δὲ χρηστοί, κἂν θάνωσι, δώμασι
καλόν τι θησαύρισμα τοῖς τεκοῦσί τε
ἀνάθημα βιότου κοὔποτ' ἐκλείπει δόμους.

Stob. Flor. 75, 2. Meleagri sunt verba sicut fr. 523 et 524.

523

δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ
ἀριθμόν, ἀλλ' ἄπεισι κἂν παρῶσ' ὅμως.

Stob. Flor. 8, 3.

524

ἡγησάμην οὖν, εἰ παραζεύξειέ τις
χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν,

ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἂν φῦναι γόνον.

Stob. Flor. 72, 12.

525

ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν
ἐσθλήν, θύρασι δ' ἀξίαν τοῦ μηδενός.

Stob. Flor. 74, 12. vs. 1 εἶναι δόκει Herwerdenus, εἰπεῖν χρεὼν Heimsoethius.

526

εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος,
γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί·
ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐκπεπτωκότες
κεῖνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὐδ' ἡμεῖς ἔτι.

Stob. Flor. 73, 29. Welcker ante vs. 1 haec verba collocat πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις desumpta ex Ar. Av. 829: similis sententia praecessisse videtur, sed Aristophanem suspicor Sophoclis fr. 618, 1 aut Eur. Suppl. 447 expressisse.

527

κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας

Ar. Ran. 1316: ἱστότονα πηνίσματα, κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας. ubi Schol. v. 1315: τὸ δὲ κερκίδος ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου. Schol. cod. Ven. v. 1316: καὶ ταῦτα Εὐριπίδου. Fritzschius haec Euripidi tribuit: αἵ θ' ὑπωρόφιοι κατ' οἴ-|κους εἱλίσσετε δακτύλοις | ἱστότονα πηνίσματα, | κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας.

528

ἡ γὰρ Κύπρις πέφυκε τῷ σκότῳ φίλη,
τὸ φῶς δ' ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν.

Stob. Flor. 64, 10.

529

εἰ δ' εἰς γάμους ἔλθοιμ', ὃ μὴ τύχοι, ποτέ,
τῶν ἐν δόμοισιν ἡμερευουσῶν ἀεὶ

βελτίον' ἂν τέκοιμι δώμασιν τέκνα·
ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ
σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες.

Stob. Flor. 70, 6. vs. 4 et 5 habent Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 727, 22 et Clemens Alex. Strom. VI p. 741. vs. 4 ὅστις ἐκπονεῖ] ἐκπονουμένων Clemens. Atalantae haec verba videntur sicut fr. 530 et 531.

530

τό τοι κράτιστον, κἂν γονῇ κακός τις ᾖ,
τοῦτ' ἔστιν ἀρετή· τὸ δ' ὄνομ' οὐ διαφέρει.

Orion Flor. 7, 1 p. 259, 15. vs. 1 γονῇ Conington, γυνὴ cod. κακός τις ᾖ Th. Gomperzius, κράτι . . ῆ cod. vs. 2 οὐ διαφθερεῖ Conington.

531

μόνον δ' ἂν ἀντὶ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις
γενναιότητα κἀρετήν· καλὸς δέ τις
κἂν ἐκ πενήτων σωμάτων γένοιτο παῖς.

Stob. Flor. 87, 5. vs. 3 πενήτων F. G. Schmidtius, πονηρῶν libri.

532

μισῶ γυναῖκα πᾶσαν, ἐκ πασῶν δὲ σέ,
ἥτις πονηρὰ τἄργ' ἔχουσ' εἶτ' εὖ λέγεις.

Stob. Flor. 73, 31.

533

ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν
καὶ δεσπόταισι δοῦλον εὐμενῆ δόμοις.

Stob. Flor. 62, 3. vs. 1 in Men. mon. 556 sic scribitur: ὡς ἡδὺ δούλῳ δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν.

534

Τελαμὼν δὲ χρυσοῦν αἰετὸν πέλτης ἔπι
πρόβλημα θηρός, βότρυσι δ' ἔστεψεν κάρα,

Σαλαμῖνα κοσμῶν πατρίδα τὴν εὐάμπελον.
Κύπριδος δὲ μίσημ', Ἀρκὰς Ἀταλάντη, κύνας
καὶ τόξ' ἔχουσα, πελέκεως δὲ δίστομον
γένυν ἔπαλλ' Ἀγκαῖος· οἱ δὲ Θεστίου
παῖδες τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδός,
τὸ δ' ἐν πεδίλοις, ὡς ἐλαφρίζον γόνυ
ἔχοιεν, ὃς δὴ πᾶσιν Αἰτωλοῖς νόμος.

Macrobius Sat. 5, 18, 17: *morem vero Aetolis fuisse uno tantummodo pede calceato in bellum ire ostendit clarissimus scriptor Euripides tragicus, in cuius tragoedia quae Meleager inscribitur, nuntius inducitur describens quo quisque habitu fuerit ex ducibus qui ad aprum capiendum convenerant. in eo hi versus sunt:* 'Τελαμὼν — νόμος'. §18: *animadvertitis diligentissime verba Euripidis a Marone servata; ait enim ille* 'τὸ λαιὸν — ποδός' (vs. 7). mox § 20: *ipsa Aristotelis verba ponam ex libro quem de poetis secundum scripsit, in quo de Euripide loquens sic ait:* τοὺς δὲ Θεστίου κόρους τὸν μὲν ἀριστερὸν πόδα φησὶν Εὐριπίδης ἐλθεῖν ἔχοντας ἀνυπόδετον· λέγει γοῦν ὅτι τὸ λαιὸν ἴχνος ἦσαν ἀνάρβυλοι ποδός, τὸ δ' ἐν πεδίλοις, ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν. vs. 7 παῖδες] κόροι in Aristotelis loco. vs. 9 πᾶσιν] τοῖσιν scribendum suspicor.

535

σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον

Ar. Ran. 1402: ΕΥΡ. 'σιδηροβριθές — ξύλον'. ubi Schol. cod. Rav.: ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου.

536

τοὺς ζῶντας εὖ δρᾶν· κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ
γῆ καὶ σκιά· τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει.

Stob. Flor. 98, 4 et 121, 25. vs. 2 ῥέπει] βλέπει Flor. 98.

537

τερπνὸν τὸ φῶς τόδ'· ὁ δ' ὑπὸ γῆν Ἅιδου σκότος
οὐδ' εἰς ὄνειρον ἡδὺς ἀνθρώποις μολεῖν.

ἐγὼ μὲν οὖν γεγῶσα τηλικήδ' ὅμως
ἀπέπτυσ' αὐτὸ κοὔποτ' εὔχομαι θανεῖν.

Stob. Flor. 119, 9. vs. 1 ὑπὸ γῆς Osannus. vs. 4 αὐτὸν expectes.

538

τὸ μὲν γὰρ ἐν φῷ, τὸ δὲ κατὰ σκότος κακόν.

Etym. M. p. 803, 45: φῷ· ἀντὶ τοῦ φωτί, σὺν τῷ Ι Εὐριπίδης ἐν Μελεάγρῳ 'τὸ μὲν — κακόν'. verba τὸ δὲ — κακόν nondum sunt emendata.

539

ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπράυνας, τύχη;

Phot. Lex. v. νῦν δή p. 305, 15 et Suid. v. νῦν δή: καὶ Εὐριπίδης — ἐν Μελεάγρῳ 'ὁρᾷς — τύχη'.

540

φεῦ, τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς ταχὺ στρέφει θεός.

Stob. Flor. 105, 46. ταχὺ Meinekius, τάχιστα libri.

541

εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται
κάρηνα πυρσαῖς γένυσι Μελανίππου σπάσας.

Schol. Pind. Nem. 10, 12: (Tydeus) ἀπεγεύσατο τῶν Μελανιππείων κρεῶν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Μελεάγρῳ φησίν 'εἰς — σπάσας'.

542

ἀντήλιοι θεοί

Hesych.: ἀντήλιοι θεοί· οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρυμένοι. Εὐριπίδης Μελεάγρῳ.

543

καθωσίωσε

Hesych.: καθωσίωσε· κατέθυσεν. Εὐριπίδης Μελεάγρῳ.

ΜΥΣΟΙ (?)

Philodemus de piet. p. 22 ed. Gomp.: [*Εὐριπί*]*δης δ' ἐν Μυ*[*σοῖς καὶ*] *τὸν Δία καὶ* [*οὐρανὸ*]*ν ἡλιωπὸν* (*λέγει*). ita lacunosum locum restitui voluit Th. Gomperzius. Philodemum in nomine fabulae errasse Dindorfius suspicatur.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Iohannes Mal. p. 53, 12: *ὁ γὰρ σοφώτατος Εὐριπίδης ποιητικῶς ἐξέθετο δρᾶμα περὶ τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς Ἰοκάστης καὶ τῆς Σφιγγός.* summam argumenti omnes norunt, quid novarit Euripides et quam dispositionem instituerit parum constat. Vnger huic fabulae vindicandum suspicatur Soph. fr. 663, Meinekius adesp. fr. 107 et 309, alii adesp. fr. 6.

544

οὐρὰν ὑπίλασ' ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν
καθέζετο

Aelianus N. A. 12, 7: *τοῦτό τοι καὶ Εὐριπίδης ὑπαινίττεται λέγων* '*οὐρὰν — καθέζετο*'. Erotianus Gloss. Hippocr. p. 130, 7: *ὑπείλλει· ὑποστρέφει, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Οἰδίποδι φησίν* '*οὐρὰν — βάσιν*'. Ath. XV p. 701 B: *καὶ ταῦτ' εἰπὼν* '*οὐρὰν — ὑπὸ βάσιν*' *ὑπεξῆλθε τοῦ συμποσίου.* vs. 1 *οὐρὰν δ'* Ael.

545

ἡμεῖς δὲ Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ
ἐξομματοῦμεν καὶ διόλλυμεν κόρας.

Schol. Eur. Phoen. 61: *ἐν δὲ τῷ Οἰδίποδι οἱ Λαΐου θεράποντες ἐτύφλωσαν αὐτόν* (Oedipum)· '*ἡμεῖς — κόρας*'.

546

οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον
καὶ χρυσός ἐστιν, ἀλλὰ χἀρετὴ βροτοῖς
νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ᾗ χρῆσθαι χρεών.

Stob. Flor. 1, 3: *Εὐριπίδου Οἰδίποδος.* '*οὔτοι — χρεών*'. eosdem versus habet Orion Flor. Eurip. 20 p. 266,

18. vs. 1 et 2 Philodemus de rhetor. p. 237 Gr. (Herc. vol. V, 1 col. 27): ἄξιον Εὐριπίδῃ λέγοντι πιστεύειν ‘οὔτοι — μόνον. ἀλλὰ καὶ ἀρετὴ βροτοῖς’. item Clemens Alex. Strom. IV p. 575: οὔκουν μόνον τοῦτο νόμισμα λευκὸς ἄργυρος ἢ χρυσός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρετὴ βροτοῖς. ὥς φησὶν ὁ Σοφοκλῆς. vs. 3 ἣν κτᾶσθαι malim, sed fortasse ipse versus ab Euripide alienus est.

547

μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή·
ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω
τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων
ἀλόχου τε κεδνῆς, ὡς μόνον τῶν χρημάτων
ἢ κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρί, σώφρον' ἢν λάβῃ.

Stob. Flor. 67, 1. vs. 1 legitur in Men. mon. 363, ubi τελοῦσα pro τέκνα scriptum est. τυραννίς] τύχη τις Meinekius. vs. 2 ἀνδρὶ] οὐχὶ O. Hense. vs. 4 χρημάτων] κτημάτων G. Hermannus. post versum 4 complura intercidisse coniecit Meinekius. vs. 5 κρεῖσσον τόδ' ἐστὶν (deleto ἢ) Fixius, κράτιστόν ἐστιν Musgravius, γυνή ἐστι κρεῖσσον Dobraeus.

548

ἄλλων δὲ πάντων δυσμαχώτατον γυνή.

Stob. Flor. 73, 5. ἄλλως ed., ἄλλων M, κακῶν exspectabam.

549

πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἡ σώφρων γυνή·
ἡ δὲ μὴ σώφρων ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ.

Stob. Flor. 69, 18: Εὐριπίδου Οἰδίποδι. ‘πᾶσα — ὑπερφρονεῖ’. Clemens Alex. Strom. IV p. 592: πῶς οὐ μάτην Εὐριπίδης γράφει; ποτὲ μὲν ‘πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς — εὐδοκιμοῦσαν’ (fr. 550), ποτὲ δὲ ‘πᾶσα γαρ δούλη — ὑπερφέρει’. vs. 1 Stob. Flor. 67, 2. vs. 2 ὑπερφέρει Clemens. C. Fr. Hermannus huc refert Eur. fr. 901.

550

πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος,
κἂν ὁ κάκιστος
γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν.

Clemens Alex. Strom. IV p. 592 (v. fr. 549). Stob. Flor. 73, 28: *Εὐριπίδου Οἰδίπους.* '*κακίων ἄλοχος — εὐδοκιμοῦσαν*'. vs. 1 *κακίων* vitiosum, *χείρων* nescio quis apud Markland. in Eur. Suppl. p. 189 ed. Lips., ego *μείων* malim. vs. 2 *κράτιστος* Clem.

551

ἑνὸς δ' ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή·
οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν.

Stob. Ecl. 1, 9, 2 p. 270. dirimenda sunt ab hoc loco quae accedunt, *ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον κτέ.* (v. fr. 671).

552

νοῦν χρὴ θεᾶσθαι, νοῦν· τί τῆς εὐμορφίας
ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ;

Stob. Flor. 66, 1.

553

ἀλλ' ἦμαρ ἕν τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

Stob. Flor. 105, 45: *ἐν τῷ αὐτῷ* (sc. Eur. Oedip.). '*ἀλλ' — ἔχει*'. cf. Chaerem. fr. 20: *τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.*

554

ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χάρις μείζων βροτοῖς
φανεῖσα μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον.

Stob. Flor. 111, 5. vs. 2 aut spurius aut corruptus.

555

φθόνος δ' ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν
ἀπώλεσ' αὐτὸν κἀμὲ συνδιώλεσεν.

Stob. Flor. 38, 9.

556

πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον
συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ;
τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν, ἀλλ' ἀμύνεται,
τὸ δ' ἡσυχαῖον ἀργόν· ἐν δ' ἀμφοῖν νόσος.

Stob. Flor. 7, 10. vs. 2 κἀμαθῆ Grotius, κέμμανῆ libri.

557

ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὑτοῦ τύχας
εἰς πάντας ἀμαθές, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν.

Stob. Flor. 109, 6.

558

πολλάς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις
ἔδωκεν ἡμῖν μεταβολάς τε τῆς τύχης.

Stob. Flor. 105, 44. vs. 1 καταστάσεις Lud. a Sybel.

559

ὁρῶ γὰρ χρόνῳ
δίκαν πάντ' ἄγουσαν εἰς φῶς βροτοῖς.

Stob. Ecl. 1, 3, 3 p. 104. vs. 2 δίκαν A, δίκην al.

560

ἀηδόνα

Hesych.: ἀηδόνα· γλωσσίδα, μεταφορικῶς. Εὐριπίδης Οἰδίποδι. cf. fr. 923.

561

ἄναρθρος

Hesych.: ἄναρθρος· ἄτονος, ἀσθενής. Εὐριπίδης Οἰδίποδι.

ΟΙΝΕΥΣ

Fabulam ante olymp. 88, 3 actam esse docet Ar. Ach. 418: ΕΥΡ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὁδὶ ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο; ubi Schol.: γέγραπται τῷ Εὐριπίδῃ δρᾶμα Οἰνεύς. μετὰ δὲ τὸν θάνατον Τυδέως καὶ ἐπιστρά-

τευσιν *Διομήδους κατὰ Θηβαίων ἀφῃρέθη τὴν βασιλείαν Οἰνεὺς διὰ τὸ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παίδων καὶ περιῄει ταπεινός, ἄχρις οὗ ἐπανελθὼν ὁ Διομήδης Ἄγριον μὲν ἀνεῖλε, τὴν βασιλείαν δὲ Οἰνεῖ ἀπέδωκε.* cf. Hyginus fab. 175 et Apollodorus 1, 8. 6. libri inter *Οἰνεῖ* et *Ἰνοῖ* passim fluctuant (fr. 405 408 411 417 419, cf. fr. 426).

562

ΔΙΟΜ. *Ὦ γῆς πατρῴας χαῖρε φίλτατον πέδον*
Καλυδῶνος, ἔνθεν αἷμα συγγενὲς φυγὼν
Τυδεύς, τόκος μὲν Οἰνέως, πατὴρ δ' ἐμός,
ᾤκησεν Ἄργος, παῖδα δ' Ἀδράστου λαβὼν
συνῆψε γένναν

Aristot. Rhet. 3, 16 p. 1417 a 15: *ἔτι πεπραγμένα δεῖ λέγειν ὅσα μὴ πραττόμενα ἢ οἶκτον ἢ δείνωσιν φέρει. παράδειγμα δὲ ὁ Ἀλκίνου ἀπόλογος καὶ ὁ ἐν τῷ Οἰνεῖ πρόλογος.* ubi Scholia fol. 77 (vel potius 78) b 19: *ὁ δὲ ἐν τῷ Οἰνεῖ πρόλογος παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐστὶ τοιοῦτος 'ὦ γῆς — γένναν'.* verba sunt Diomedis, item fr. 563. cum vs. 2 cf. Eur. Suppl. 148. vs. 5 *συνῆψε κῆδος* Valck.

563

ἐγὼ δὲ πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην
σὺν τοῖς ἐφηβήσασι καὶ τῶν ὀλωλότων

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 125, 9: *τιμωρέουσα· βοηθοῦσα, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Οἰνεῖ φησίν 'ἐγὼ δὲ — ὀλωλότων'.* vs. 2 *ἐφηβήσασι*] *ἐφ' ἥβης παισὶ* Madwig. *καὶ* deleri iussit Grotius. *παισίν* post *ὀλωλότων* lectum fuisse coniecit Hermannus.

564

ἀλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις.

Clemens Alex. Strom. VI p. 739: *Εὐριπίδης ἐν τῷ Οἰνεῖ φησίν 'ἀλλ' — τρόποις'.*

565

. . . . . *σὺ δὲ τρέφοντά νιν τρέφεις;*

Philostr. Heroic. p. 285, 12: *νυνὶ δέ μοι ἐκεῖνο εἰπέ· οἰκεῖα γεωργεῖς ταῦτα, ἢ δεσπότης μὲν αὐτῶν ἕτερος, σὺ δὲ τρέφοντα τοῦτον τρέφεις, ὥσπερ τὸν τοῦ Εὐριπίδου Οἰνέα.*

566

πυκνοῖς δ' ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασι
κάρα γέροντος· τὸν βαλόντα δὲ στέφειν
ἐγὼ τετάγμην, ἆθλα κοσσάβων διδούς.

Ath. XV p. 666 C: *κότταβος δ' ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἆθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, ὡς Εὐριπίδης παρίστησιν ἐν Οἰνεῖ λέγων οὕτως 'πυκνοῖς — διδούς'.*

567

σχολὴ μὲν οὐχί, τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως
τερπνὸν τὸ λέξαι κἀποκλαύσασθαι πάλιν.

Stob. Flor. 113, 1. cf. Galenus vol. 5 p. 423 (vol. 1 p. 284 ed. Basil., vol. 5 p. 153 Chart.): *λέγεται δὲ καὶ τοιαῦτα — εἰς τὸ κατὰ τὴν λύπην ἀγωγόν 'τοῖς δὲ δυστυχοῦσί πως τερπνὸν τὸ κλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας'.* Galenum aberrasse ad Aesch. Prom. 637: *ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας*, vidit Huschkius. vs. 2 *πάλιν* suspectum.

568

ὅταν κακοὶ πράξωσιν, ὦ ξένοι, καλῶς,
ἄγαν κρατοῦντες κοὐ νομίζοντες δίκην
δώσειν ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ.

Stob. Flor. 106, 3. verba sunt Oenei.

569

ΔΙΟΜ. *σὺ δ' ὧδ' ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι;*
ΟΙΝ. *οἳ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἳ δ' ὄντες κακοί.*

Ar. Ran. 72: *δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ· 'οἳ μὲν — κακοί'* (vs. 2). ubi Schol.: *Εὐριπίδου ἐξ Οἰνέως 'σὺ δ' ὧδ' — κακοί'.* Diomedis priorem esse versum, alterum Oenei, vidit Grotius. vs. 2 habet Greg. Cypr. 3, 22 a, imitatus videtur

Rhinthon ap. Cic. ad. Att. 1, 20, 3: *nam ut ait Rhinthon, ut opinor*, οἱ μὲν παρ' οὐδέν εἰσι, τοῖς δ' οὐδὲν μέλει.

570

ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων·
κέρδους δ' ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ.

Stob. Flor. 75, 3. priorem versum Diomedi, alterum Oeneo tribuit Herwerdenus.

571

τὰς βροτῶν
γνώμας σκοπῶν ὥστε Μαγνῆτις λίθος
τὴν δόξαν ἕλκει καὶ μεθίστησιν πάλιν.

Phot. Lex. p. 73, 12 et Suid. v. Ἡρακλείαν λίθον: ἡ δὲ Μαγνῆτις ἀργύρῳ ὁμοία ἐστίν, ὡς Εὐριπίδης Οἰνεῖ (ὡς εὕροι νῦν Phot.) 'τὰς — πάλιν'. vs. 2 σκοπῶν] fort. δοκεύων legendum. respicit Plat. Ion. p. 533 D: ὥσπερ ἐν τῇ λίθῳ, ἣν Εὐριπίδης μὲν Μαγνῆτιν ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ Ἡρακλείαν.

572

Ar. Ach. 472: καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν ὀχληρός, οὐ δοκῶν με (γε cod. Rav.) κοιράνους στυγεῖν. ubi Schol.: ὀχληρός, οὐ δοκῶν μὲν κοιράνους] τοῦτο πεπαρῴδηται ἀσήμως ἐξ Οἰνέως Εὐριπίδου. ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ ἐκ Τηλέφου φησὶν αὐτό.

573

ἀθράνευτον

Hesych.: ἀθράνευτον· ἄστρατον. Εὐριπίδης Οἰνεῖ.

574

ἀκρίζων

Hesych.: ἀκρίζων· ἄκροις ποσὶν ἐπιπορευόμενος. Εὐριπίδης Οἰνεῖ.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ

Argum. Eur. Phoen.: ἐπὶ Ναυσικράτους ἄρχοντος δεύτερος Εὐριπίδης καθῆκε διδασκαλίαν περὶ τούτου καὶ γὰρ

ταῦτα ὁ Οἰνόμαος καὶ Χρύσιππος καὶ σώζεται. quibus verbis quamvis truncatis hoc certe docemur, Oenomaum una cum Chrysippo et Phoenissis actam esse; Nausicrates archon ignotus. de mytho vide Hygin. fab. 84 Schol. Il. B, 104 al.

575

ἀμηχανῶ δ' ἔγωγε κοὐκ ἔχω μαθεῖν,
εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα
θνητοῖσιν, εἴτ' ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον.
ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους·
ὅσοισι δ' εἰσίν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους.
καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος,
κἂν αὖ γένωνται σώφρονες, κακὸν μέγα,
λυποῦσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι.

Stob. Flor. 76, 2. vs. 6 ἐσχάτη malim.

576

ἓν ἐστι πάντων πρῶτον εἰδέναι τουτί,
φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως·
χοὖτός γ' ἀνὴρ ἄριστος αἵ τε συμφοραὶ
ἧσσον δάκνουσιν. ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν
ἐπιστάμεσθα, δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει.

Stob. Flor. 99, 8. vs. 1 τουτί] τόδε B, suspicabar βροτῷ.

577

ἀλλ' ἔστι γὰρ δὴ κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ
θνητοῖς ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιρροαί·
ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν
καὶ καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους.

Stob. Flor. 122, 8. cum vs. 1 cf. Men. mon. 182: ἔστιν τι κἀν κακοῖσιν ἡδονῆς μέρος. vs. 2 θρήνων τ' ὀδυρμοὶ Burges.

578

τεκμαιρόμεσθα τοῖς παροῦσι τἀφανῆ.

Clemens Alex. Strom. VI p. 746: *Εὐριπίδου δὲ ἐν μὲν τῷ Οἰνομάῳ γράφοντος 'τεκμαιρόμεσθα — τἀφανῆ'. ἐν δὲ τῷ Φοίνικι κτἑ.* repetiit Theodoretus vol. 4 p. 881. Euripidis versum fortasse respicit Nicephorus Chumnus Epist. 84 in Boiss. Anecd. nov. p. 106: *τὰ μέλλοντα τεκμαιρόμεθα τοῖς παροῦσιν.*

579

ὅστις δὲ θνητῶν βούλεται δυσώνυμον
εἰς γῆρας ἐλθεῖν, οὐ λογίζεται καλῶς·
μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόνους.

Stob. Flor. 116, 5. cum vs. 3 cf. adesp. fr. 465: *μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.*

580

ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν.

Stob. Flor. 58, 5. cf. adesp. fr. 259: *τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.*

581

ἐγὼ μὲν εὖτ' ἂν τοὺς κακοὺς ὁρῶ βροτῶν
πίπτοντας, εἶναι φημὶ δαιμόνων γένος.

Orion Flor. 5, 5 p. 255, 22: *ἐκ τοῦ Οἰνομάου. 'ἐγὼ — γένος'.* Euripidi locum tribuit Schneidewinus.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

Fabulam scenae commissam esse olymp. 91, 1 docet Aelianus V. H. 2. 8. quem locum p. 10 attulimus. argumentum tradere videtur Hyginus fab. 105. Polyaen. I prohoem. § 11: *οἷον δὲ κἀκεῖνο στρατήγημα Ὀδυσσέως οἱ τραγῳδοὶ ᾄδουσι. Παλαμήδην ἐνίκησεν Ὀδυσσεὺς ἐν δικαστηρίῳ τῶν Ἀχαιῶν ὑποβαλὼν αὐτοῦ τῇ σκηνῇ βαρβαρικὸν χρυσίον. καὶ ὁ σοφώτατος τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖνος ἥλω προδοσίας.* Xenoph. Mem. 4, 2. 33: *τὰ δὲ Παλαμήδους οὐκ ἀκήκοας πάθη; τοῦτον γὰρ δὴ πάντες ὑμνοῦσιν ὡς διὰ σοφίαν φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἀπώλετο.* Euripideam fabulam respicit Aristophanes, qui Mnesilochum haec dicentem

facit Thesm. 770: *τίν' οὖν ἂν ἄγγελον πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας ῥίψω γράφων.* et mox 778: *ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι, δέξασθε σμίλης ὁλκούς, κήρυκας ἐμῶν μόχθων.* ubi extrema verba fortasse ex ipso Euripide repetita sunt. rem illustrant Scholia vs. 771 (cf. Suid. v. *Παλαμήδης*): *ὁ γὰρ Εὐριπίδης ἐν τῷ Παλαμήδει ἐποίησε τὸν Οἴακα τὸν ἀδελφὸν Παλαμήδους ἐπιγράψαι εἰς τὰς ναῦς τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἵνα φερόμεναι αὗται ἔλθωσιν εἰς τὸν Ναύπλιον τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἀπαγγείλωσι τὸν θάνατον αὐτοῦ. ὥσπερ Οἴαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει ἐν τῷ Παλαμήδει Εὐριπίδου. ὁ γὰρ Οἴαξ ἐγχαράττει πολλαῖς πλάταις τὰ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ ἀφίησιν εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾷ γέ τινι τὸν Ναύπλιον προσπεσεῖν.* adde iudicium Aristophanis Thesm. 848: (Euripides) *τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.* versus a Stob. Flor. 9, 21 traditos

τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι καὶ θεοῖς
ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνου

ex hac fabula petitos esse coniecit Meinekius. idem de histrione qui Palamedem *λώπει* indutus inscite egerit intellegit gl. Hesychii: *λωπιστὸς ὁ Παλαμήδης· ἐκ τῆς τῶν ἱματίων ἐπιρρίψεως.*

582

τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας μόνος,
ἄφωνα καὶ φωνοῦντα συλλαβάς τε θεὶς
ἐξηῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι,
ὥστ' οὐ παρόντα ποντίας ὑπὲρ πλακὸς
τἀκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς,
παισίν τ' ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον
γράψαντας εἰπεῖν, τὸν λαβόντα δ' εἰδέναι.
ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακὰ
δέλτος διαιρεῖ, κοὐκ ἐᾷ ψευδῆ λέγειν.

Stob. Flor. 81, 7. vs. 3 respiciunt Schol. Dionys. Thr. p. 786, 12: *Στησίχορος δὲ Παλαμήδην εὑρετὴν αὐτῶν* (sc. *τῶν γραμμάτων*) *ποιεῖται, ᾧ συμφωνεῖ καὶ Εὐριπίδης.* cf.

Anecd. Oxon. vol. 4 p. 318. 20. vs. 6 ἀποθνήσκοντα suspectum. vs. 7 γράψαντα λείπειν Scaliger, γράψαντ' ἐνισπεῖν Th. Gomperzius. vs. 8 κακὴν Heathius. cum hoc loco Hermannus coniungit adesp. fr. 393:

ἔπειτα πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων
βίον διῴκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον
θηρσίν θ' ὅμοιον. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον
ἀριθμὸν εὕρηκ' ἔξοχον σοφισμάτων.

quos versus tradidit Stobaeus Ecl. 1, 1, 1 p. 4.

583

. . πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων,
σχολή μ' ἀπεῖργε

Schol. BL Il. *B*. 353: ἀστράπτων] ὅτι ἀκαταλλήλως εἴρηται· ἔδει γὰρ ἀστράπτοντα καὶ φαίνοντα. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδει 'Λάιε πάλαι — ἀπεῖργε'. fab. nom. om. anonymus περὶ σχημάτων in Rhet. vol. 8 p. 660 et Eust. Il. p. 236, 29. vs. 1 Λάιε πάλαι Schol. Il., πάλαι ceteri, Λάρτιε πάλαι Bergkius, πάλαι πάλαι temptabam, cf. Rhes. 396 Ar. Av. 921 Eur. Med. 1116.

584

Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσι χρήματα
μορφὴν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε·
τούτων δὲ πάντες, οἵ τε μουσικῆς φίλοι
ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι, χρημάτων ὕπερ
μοχθοῦσιν, ὃς δ' ἂν πλεῖστ' ἔχῃ σοφώτατος.

Stob. Flor. 91, 24. vs. 1 πᾶσι χρήματα AM, πᾶσιν αἱ τύχαι ceteri. vs. 2 μομφὴν Grotius. εἰς ἓν τόδε AM, εἰς χρήματα ceteri. vs. 3 τούτου Vind. οἵ τε] οὔτε AM. codex M repetit hunc locum post Flor. 91, 29 ibique vs. 1 πᾶσιν αἱ τύχαι, vs. 2 εἰς χρήματα, vs. 3 τούτου praebet. Heimsoethius vs. 1—3 hunc in modum refingi iussit: τὴν ἴσην, Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφὴν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε πάντων ἐπιμέλει'· οἵ τε μουσικῆς φίλοι κτἑ. Vlixis esse verba coniecit Valck.

585

στρατηλάται τἂν μυρίοι γενοίμεθα,
σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δύ' ἐν μακρῷ χρόνῳ.

Stob. Flor. 54, 8. vs. 1 *γενοίατο* Meinekius.

586

Aristophanes Ran. 1446—48:

εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρησαίμεσθ', ἴσως σωθεῖμεν ἄν.

ita Euripidem dicentem facit Aristophanes; respondet Dionysus vs. 1451: *εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.* hinc apparere videtur versus supra scriptos ex Euripidis Palamede esse depromptos*). quae his interposita sunt verba, *εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς τἀναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν*; spuria esse iam alii intellexerunt. Euripidis acumen ridere videtur Ar. Ran. 1443: *ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα, τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα.*

587

ὅστις λέγει μὲν εὖ, τὰ δ' ἔργ' ἐφ' οἷς λέγει
αἴσχρ' ἐστὶν αὐτοῦ, τὸ σοφὸν οὐκ αἰνῶ τόδε.

Orion Flor. 1, 6 p. 249, 20 et Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 697, 16. vs. 2 *τοῦτον οὐκ αἰνῶ ποτε* Ioh. Dam.

588

εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων
κρατεῖ τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβών.

Stob. Flor. 9, 13. vs. 2 *τὸ θεῖον*] *τό θ' ὅσιον* coniecit Meinekius.

589

Θύσαν Διονύσου

---

*) Id quod iam veteres coniecerunt interpretes. Schol. Ar. Ran. 1451: *εὖ γ', ὦ Παλάμηδες*] *πρὸς τὸν Εὐριπίδην, ὅτι εἰκὸς ἐκ Παλαμήδους πεπλάσθαι ταῦτα.*

κόραν, ὃς ἀν' Ἴδαν
τέρπεται σὺν ματρὶ φίλᾳ
τυμπάνων ἰάκχοις

Strab. X p. 470: *τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδειχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυξὶ περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις. Εὐριπίδης τε ἐν ταῖς Βάκχαις τὰ παραπλήσια ποιεῖ — καὶ ἐν Παλαμήδει φησὶν ὁ χορὸς* '*οὐ — ἰάκχοις*'. vs. 3 *τυμπάνων ἐπ' ἰάκχοις* Did. Volkmannus. *ἰάκχοις* ex *ἰαχαῖς* ortum suspicor.

590

. . . *κώπην χρυσόκολλον*

Pollux 10, 145: *Εὐριπίδης μὲν ἐν Παλαμήδει λέγει κώπην χρυσόκολλον, Μένανδρος δὲ κτέ.*

591

ἐκάνετ' ἐκάνετε τὰν
πάνσοφον, ὦ Δαναοί,
τὰν οὐδέν' ἀλγύνουσαν ἀηδόνα Μουσᾶν.

Philostr. Heroic. p. 313, 13: *ὡς σοφώτερόν τε καὶ ἀνδρειότερον ἑαυτοῦ τὸν Παλαμήδην ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπέκτεινεν, ἱκανῶς ἐκ τούτου διδάσκει ὁ Πρωτεσίλεως. ὅθεν καὶ τὸν θρῆνον τὸν παρ' Εὐριπίδῃ ἐπαινεῖ. ὁπότε Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδους μέλεσιν* '*ἐκάνετε*' *φησίν* '*ἐκάνετε — Μουσᾶν*'. eosdem versus habent Diog. L. 2, 44 Tzetz. Exeg. Il. p. 44, 14 et in Lycophr. 384. respicit auctor argumenti Isocr. Busir., cuius locum attulimus supra p. 81.

592

Harpocr. p. 61, 5: *διεκωδώνισε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας* (§ 167) *ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἤτοι ἀπὸ περιπολούντων σὺν κώδωσι τῆς νυκτός. Εὐριπίδης Παλαμήδει, ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρτυγας τῷ ἤχῳ τοῦ κώδωνος, ὡς Ἀρίσταρχος.* Schol. Ar. Av. 842: *κωδωνοφορῶν*] *οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυ-*

λακὰς περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον. — μήποτε δὲ παρακωμῳδεῖ τὸν Εὐριπίδου Παλαμήδην οὐ πρὸ πολλοῦ δεδιδαγμένον.

593

ἔμβολα

Hesych.: ἔμβολα· Εὐριπίδης Παλαμήδει καὶ Σκίρωνι, ἔμβολα· τὸ δὲ πολὺ ἀρρενικῶς λέγουσι τοὺς ἐμβόλους interpretatio excidit.

ΠΕΙΡΙΘΟΥΣ

De argumento tragoediae praeter Hygini fab. 79 cf. Schol. Tzetz. Chil. in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 359, 22: καὶ ἡ Κόρη, ἣν ὁ Πειρίθοός τε καὶ Θησεὺς ἁρπάζειν μέλλοντες συνεσχέθησαν· καὶ Πειρίθοος μὲν κατεβρώθη, ὁ δὲ Θησεὺς ἐσώθη παρ' Ἡρακλέους· κατ' Εὐριπίδην σῴζονται καὶ οἱ δύο. adde Greg. Cor. in Rhet. vol. 7 p. 1312 sq. minus probabilia videntur quae refert Tzetzes in Ar. Ran. 142 (v. Herwerd. in Soph. Oed. R. edit. mai. p. 214): Θησεὺς καὶ Πειρίθους συνέθεντο ἁρπάσαι τὴν Περσεφόνην, ἔρωτα σχόντος αὐτῆς τοῦ Πειρίθου. κατελθόντες οὖν ἐν τῷ ᾅδῃ κατεσχέθησαν· καὶ ὁ μὲν Πειρίθους ὡς ἅρπαξ τῷ Κερβέρῳ κατάβρωμα γίνεται, Θησεὺς δὲ ὡς συνεργὸς ἀλλ' οὐχ ἅρπαξ κατασχεθεὶς ἐδέθη· ὕστερον δὲ Ἡρακλεῖ κατελθόντι διὰ τὸν Κέρβερον πάντα Θησεὺς τὰ ἐκεῖ ἀκριβέστερον ὑποτίθησιν, ὡς Εὐριπίδης διδάσκει τοῖς δράμασιν αὐτοῦ. dubitatum fuisse utrum Euripidis esset fabula an Critiae docet Athenaeus (fr. 595). cf. Vita Eurip. p. 135, 33: τούτων (Εὐριπίδου δραμάτων) νοθεύεται τρία, Τέννης Ῥαδάμανθυς Πειρίθους. Welcker huc refert fr. 857 et 930.

594

ἐμοὶ πατρὶς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς,
θεῶν δὲ πάντων πατρὸς ἐξέφυν Διός·
ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος
Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.
ἥκω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως

Greg. Cor. in Rhet. vol. 7 p. 1312: *καὶ Εὐριπίδης* 'Ζεὺς — ὕπο' (vs. 4). οὗτος ὁ στίχος ἐν δυσὶν εὕρηται δράμασιν Εὐριπίδου, ἔν τε τῷ λεγομένῳ Πειρίθῳ καὶ ἐν τῇ σοφῇ Μελανίππῃ. ἐν μὲν γὰρ τῷ Πειρίθῳ παρεισάγεται Ἡρακλῆς ἐν (ἐς malim) Ἅιδου κατελθὼν κατὰ κέλευσιν Εὐρυσθέως καὶ ὑπὸ τοῦ Αἰακοῦ ἐρωτώμενος ὅστις ἔστι καὶ ἀποκρινόμενος 'ἐμοὶ — Εὐρυσθέως'. Euripidea verba prologum sapiunt. de vs. 4 cf. fr. 484.

595

ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον
χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν

Ath. XI p. 496 B: πλημοχόη. σκεῦος κεραμεοῦν βεμβικῶδες — χρῶνται δὲ αὐτῷ ἐν Ἐλευσῖνι τῇ τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων ἡμέρᾳ, ἣν καὶ ἀπ' αὐτοῦ προσαγορεύουσι πλημοχόας· ἐν ᾗ δύο πλημοχόας πληρώσαντες τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς τὴν δὲ πρὸς δύσιν ἀνιστάμενοι ἀνατρέπουσιν ἐπιλέγοντες ῥῆσιν μυστικήν. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τὸν Πειρίθουν γράψας, εἴτε Κριτίας ἐστὶν ὁ τύραννος ἢ Εὐριπίδης, λέγων οὕτως 'ἵνα — προχέωμεν'.

596

σὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθερίῳ
ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ',
ὃν πέρι μὲν φῶς, περὶ δ' ὀρφναία
νὺξ αἰολόχρως, ἄκριτός τ' ἄστρων
ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει

Clemens Alex. Strom. V p. 717 (Eusebius Pr. E. p. 681 B): ἐν δὲ τῷ Πειρίθῳ δράματι ὁ αὐτὸς (Eur.) καὶ τάδε τραγῳδεῖ 'σὲ τὸν — ἀμφιχορεύει'. vs. 1 et 2 habent Schol. Eur. Or. 981: ὅμοιον τούτῳ τὸ ἐν Πειρίθῳ 'σὲ τὸν — ἐμπλέξαντα'. Schol. Ap. Rhod. 4, 143: καὶ Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ 'σὲ τὸν — ῥύμβῳ'. cf. Eust. in Dionys. P. 1134: τινὲς δὲ ῥύμβον γράφουσι διὰ τοῦ Υ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ αἰθέριον ῥύμβον φησίν. Hesych.: αἰθέρος ῥύμβος· οὐρανός. vs. 5 spectare videtur Perictione Stobaei Flor. 79,

50: ἄστρων τὰ οὐρανὸς ἐναψάμενος (οὐρανὸν συναψάμενα coniecit Meinekius) ἀμφιχορεύει.

597

ἀκάμας τε πέριξ χρόνος ἀενάῳ
ῥεύματι πλήρης φοιτᾷ τίκτων
αὐτὸς ἑαυτόν, δίδυμοί τ' ἄρκτοι
ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς
τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον

Clemens Alex. Strom. V p. 667: περὶ τούτων οἶμαι καὶ ἡ τραγῳδία φυσιολογοῦσά φησιν 'ἀκάμας — πόλον. vs. 5 afferunt ex Euripidis Pirithoo Schol. Ar. Av. 179 (Suid. v. πόλος). vs. 1 πέριξ χρόνος Meinekius, χρόνος περί γ' Clem. vs. 5 τηροῦσι] φρουρῶν Schol. Ar. et Suid.

598

αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πέδαις

Plut. Mor. p. 482 A: οὐ γὰρ ὁ συμπότης οὐδὲ ὁ συνέφηβος οὐδὲ ὁ ξένος 'αἰδοῦς — πέδαις', ἀλλ' ὁ σύναιμος. ibid. p. 533 A: εἶτα ὥσπερ ἐνέχυρον προέμενος τὴν ἐπαγγελίαν 'αἰδοῦς — πέδαις'. Euripidis esse versum docet Plut. Mor. p. 763 F: φιλίας καὶ κοινωνίας, οὐχ οἵαν Εὐριπίδης φησὶν ἀχαλκεύτοις ἐζεῦχθαι πέδαις. ad hanc fabulam relatus est propter Plut. Mor. p. 96 C: ἔνιοι τῶν φίλων οὐδὲν ἀπολαύσαντες εὐτυχούντων συναπόλλυνται δυστυχοῦσιν, καὶ τοῦτο μάλιστα πάσχουσιν οἱ φιλόσοφοι καὶ χαρίεντες, ὡς Θησεὺς τῷ Πειρίθῳ κολαζομένῳ καὶ δεδεμένῳ 'πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας'. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις dixit Aesch. Choeph. 493. σώματα δεσμεύων ἐν ἀχαλκεύτοισι πέδῃσιν Orph. hymn. 85, 4.

599

οὐκ οὖν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς;

Stob. Flor. 121, 24: Εὐριπίδου Πειρίθου. 'οὐκ — κακῶς;' cf. Soph. fr. 445: τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς.

600

τρόπος δὲ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου·
τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ
λόγοις δύναιτο, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω
ῥήτωρ ταράσσων πολλάκις λυμαίνεται.

Stob. Flor. 37, 15: *Πειρίθου.* 'τρόπος — λυμαίνεται'. vs. 3 λόγοις δύναιτο scripsi. ῥήτωρ δύναιτο libri. vs. 4 λόγοις ταράσσων libri, ῥήτωρ ταράσσων scripsi, sed pro ταράσσων vide an πανοῦργος vel πονηρὸς restituendum sit. cf. Men. mon. 709 sive Greg. Naz. vol. 2 p. 154 C: ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους (τοῖς νόμοις Men. mon.) λυμαίνεται. huic fabulae locum vindicavit Valck.

601

ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ
ἔρριψεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον,
ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη.

Stob. Ecl. 2, 7, 4 p. 336: *Εὐριπίδου Πειρίθῳ.* 'ὁ πρῶτος — τύχη'. vs. 3 ὡς τοῖσιν] πᾶσιν γὰρ Men. mon. 462.

602

ἔφεξις

Hesych.: ἔφεξις· χάριν, ἕνεκα. ἐποχήν, πρόφασιν. *Εὐριπίδης Πειρίθῳ.* Schol. Ar. Vesp. 338: παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς ἔφεξις ἡ πρόφασις.

603

θρᾶξαι

Hesych.: θρᾶξαι· ταράξαι. λυπῆσαι. *Εὐριπίδης Πειρίθῳ.*

ΠΕΛΙΑΔΕΣ

Vita Eurip. p. 135, 30: ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος κατ' ὀλυμπιάδα ὀγδοηκοστὴν πρώτην· πρῶτον δ' ἐδίδαξε τὰς Πελιάδας ἔτει πρώτῳ. ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. de argumento pauca tradit Moses Chorenensis in Progymn. libro III (v. Maii Euseb. Chron. p. 43): *Euripides tragicus — in iis quae de Medea refert extremos mentiendi fines attingit. ait enim ipsam societate cum Iasone quodam*

inita e Scythia in Thessaliam navigavisse atque artes magicas hic professam regem qui terrae imperabat dolosis consiliis perdere decrevisse. idcirco apud eiusdem filias commemoratis diu patris devexa senectute masculaeque prolis defectu — opem suam obtulisse, qua illum — in iuvenilem aetatem denuo restitueret. his dictis pergit porro singillatim narrare qua ratione res patrata fuerit, nempe ut Medea laniatum arietem in lebetem coniecerit ignemque subdiderit, utque fervente cum motibus lebete viventis arietis speciem ostenderit eoque modo illusis filiabus Peliam laniandum curaverit; eratque, inquit, in lebete, et praeterea nihil addit. meliora praebet Hyginus fab. 24, quorum haec attulisse sufficiat: *inde Peliades, id est Alcestis, Pelopia, Medusa, Pisidice, Hippothoe, Medeae impulsu patrem suum occisum in aeneo coxerunt. cum se deceptas esse viderent, a patria profugerunt.* Elmsleius huc refert fr. 852 a.

604

Μήδεια πρὸς μὲν δώμασιν τυραννικοῖς

Schol. Eur. Med. 693, vide fr. 605.

605

τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.

Eur. Med. 693: 'τί χρῆμα — σαφέστερον'. ubi Schol.: σεσημείωται ὁ στίχος ὅτι καὶ ἐν Πελιάσιν ἔστιν, ὧν ἀρχή 'Μήδεια — τυραννικοῖς' (fr. 604).

606

αἰνῶ· διδάξαι δ' ὦ τέκνον σε βούλομαι.
ὅταν μὲν ᾖς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν,
ἐν παρθένοις δὲ παρθένου τρόπους ἔχειν,
ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσῃς,
. . . .
τὰ δ' ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν.

Stob. Flor. 74, 26. vs. 2 πλέον] πλέω AMVind. Voss., fortasse πέρα legendum.

607

πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου.

Stob. Flor. 3, 22 et Schol. Pind. Pyth. 2, 173.

608

τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς
τυραννίς, οὐχ εὕροις ἂν ἀθλιώτερον.
φίλους τε πορθεῖν καὶ κατακτανεῖν χρεών,
πλεῖστος φόβος πρόσεστι μὴ δράσωσί τι.

Stob. Flor. 49, 7. vs. 1 ἐσχάτως scripserim. vs. 3 fort. πόλεις τε π. καὶ φίλους κτανεῖν? vs. 4 πλεῖστος] ἐπεὶ Pflugkius.

609

οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δὲ
κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει.

Stob. Ecl. 2, 7, 2 p. 336 et Orion. Flor. Eur. 5 p. 265, 3. vs. 1 τὰ τῶν θεῶν Stob., τἀκ θεῶν Meinekius. ἄδικα, τὰν βροτοῖσι δὲ scribendum videtur.

610

ὁρῶσι δ' οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα.

Stob. Flor. 92, 4.

611

ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὡς φίλοι φίλων·
ὅταν δὲ πράξωσ' εὖ, διωθοῦνται χάριν
αὐτοὶ δι' αὑτοὺς εὐτυχεῖν ἡγούμενοι.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 721, 26. vs. 3 δι' αὑτῶν malim.

612

ὁ γὰρ ξυνὼν κακὸς μὲν ἢν τύχῃ γεγώς,
τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται,
χρηστοὺς δὲ χρηστός· ἀλλὰ τὰς ὁμιλίας

ἐσθλὰς διώκειν, ὦ νέοι, σπουδάζετε.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 706, 11 et p. 725, 10. vs. 1 γεγώς] γένος p. 725. vs. 2 ἐκπορίζεται p. 706.

613

φθείρου· τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 697, 28. ἔχεις] λέγεις nescio quis.

614

ἀντεμμάσασθαι

Hesych.: ἀντεμμάσασθαι· ἀνταποδοῦναι, ἐπιπλῆξαι. Εὐριπίδης Πολιάσιν (Πελιάσιν Meursius). fortasse ἀντεμμάξασθαι (vel cum M. Schmidtio ἀνταμμάξασθαι) et Εὔπολις Πόλεσιν leg.

615

ἀρταμεῖν

Hesych.: ἀρταμεῖν· κατακόπτειν. Εὐριπίδης Πελιάσι.

616

εὐστόχως

Antiatt. p. 95, 23: εὐστόχως· Εὐριπίδης Πελιάσιν.

617

κατηβολή

Schol. Plat. p. 904 a 22: κατηβολή, τὸ ἐπιβάλλον. Εὐριπίδης Τημένῳ καὶ Πελιάσι. eadem Hesychius, ubi κατηβόλη codex.

618

λύσιμον

Antiatt. p. 106, 27: λύσιμον· θηλυκῶς λέγει Εὐριπίδης Πελιάσιν.

619

ὄβρια

Aelianus N. A. 7, 47: τῶν δὲ ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων τὰ ἔκγονα ὄβρια (adde καὶ ὀβρίκαλα) καλεῖται· καὶ

μέμνηταί γε Εὐριπίδης ἐν Πελιάσι τοῦ ὀνόματος καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι καὶ Δικτυουλκοῖς. Euripides incertum utrum *ὄβρια* an *ὀβρίκαλα* dixerit.

ΠΗΛΕΥΣ

Fortasse hanc fabulam respiciunt Horatius Epist. 2, 3, 95: *et tragicus plerumque dolet sermone pedestri Telephus et Peleus, cum pauper et exul uterque proicit ampullas et sesquipedalia verba*, et Ar. Nub. 1063: *ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο* (sc. *διὰ τὸ σωφρονεῖν*) *τὴν μάχαιραν.* proposuerit poeta *Πηλέως συμφοράς, ὥς νιν χθονὸς Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος* (Eur. Tro. 1127), qua de re cf. Apollod. 3, 13, 3 et Antoninus Liber. c. 38.

620

οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτος σκότος,
οὐ χῶμα γαίας κληστόν, ἔνθα τὴν φύσιν
ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν εἴη σοφός.

Stob. Flor. 90, 7. vs. 2 *χῶμα* Meinekius, *δῶμα* libri. vs. 3 *κρύψας ἂν εἴη*] *κρύψειεν ἂν κἂν ᾖ* Lewis, *κρύψας ἂν ὀφθείη* Enger, fortasse *κρύψας ἂν ἐκβαίη* praeferendum.

621

τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς,
ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γραφὴν θεός.

Stob. Flor. 93, 10.

622

τὸ γῆρας, ὦ παῖ, τῶν νεωτέρων φρενῶν
σοφώτερον πέφυκε κἀσφαλέστερον·
ἐμπειρία γὰρ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.

Stob. Flor. 115, 6. vs. 3 *ἠμπειρία* Porsonus. *γὰρ* Men. mon. 169, *τε* Stob.

623

κλύετ' ὦ Μοῖραι Διὸς αἵ τε παρὰ

θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν ἑζόμεναι

Stob. Ecl. 1, 5, 10 p. 170.

624

. . *τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι λόγῳ*
δακρύων δυναίμην χωρίς

Ioh. Lydus de magistr. 3, 25 p. 217, 22: '*τὰ δ' ἔνθεν — χωρίς*' *κατὰ τὸν Εὐριπίδου Πηλέα.*

625ᵃ

βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν· ἰώ, πύλαισιν ἤ τις ἐν δόμοις;

Ar. Nub. 1154: *βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν. ἰώ, κλάετ' ὠβολοστάται.* ubi Schol.: *παρὰ τὰ ἐκ Πηλέως Εὐριπίδου· ἐπιφέρει γὰρ* '*ἰώ — δόμοις*'. *ἐν* om. R. *ἐκ Πηλέως Σοφοκλέους* Ven., ubi sequentia omittuntur. cf. Soph. fr. 448.

625ᵇ

πάρεσμεν, ἀλλ' οὐκ ᾖσθ' ἂν οὐ παρόντα με.

Etym. Flor. in Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 153: *ᾔδεισθα δὲ κατὰ συγκοπὴν ᾖσθα γράφεται μετὰ τοῦ Ι. Εὐριπίδης Πηλεῖ* '*πάρεσμεν — με*'. *Ὧρος ὁ Μιλήσιος.* poetam *ᾐσθάνου* voluisse conicit G. Wolffius.

626

ἀρκεῖ

Hesych.: *ἀρκεῖ· προσαρκεῖ. βοηθεῖ. Εὐριπίδης Πηλεῖ.*

ΠΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

Hyginus fab. 86: *Thyestes Pelopis et Hippodamiae filius quod cum Aeropa Atrei uxore concubuit, a fratre Atreo de regno est eiectus. at is Atrei filium Plisthenem, quem pro suo educaverat, ad Atreum interficiendum misit. quem Atreus credens fratris filium esse, imprudens filium suum occidit.*

627a

οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα, πολέμιόν γε μήν.

Schol. A Il. Δ, 319: ἔκταν — ἐν χρήσει ὁρᾶται Ἀττικοῖς Εὐριπίδης Πλεισθένει 'οὐ τὸν — μήν'. οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα] fortasse leg. τὸν σὸν κατέκταν παῖδα. quae verba sine p. et fab. nom. extant in Etym. M. p. 495 sq. et Etym. Gud. p. 305, 28. πολέμιόν γε μήν] πολέμιον δ' ἐμόν Th. Gomperzius.

627 b

καὶ κάταιθε χῶ τι λῇς ποίει.

Etym. Flor. in Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 205: λῇς (λῷς cod.) σὺν τῷ Ι δευτέρας συζυγίας ἀντὶ τοῦ θέλεις (θέλῃς cod.) Εὐριπίδης Πλεισθένει 'καὶ — ποίει'. κάταιθε χῶ τι λῇς Duebner, κάταιθ' ἔχ' ὠτειλῆς cod. cf. Etym. M. p. 564, 22: ὅθεν καὶ τὸ λῇς ἀντὶ τοῦ θέλεις μετὰ τοῦ Ι Εὐριπίδης. Meinekius πίμπρη με καὶ κάταιθε coniecit.

628

δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος
μήτ' αὖ κακώσῃς, πλοῦτον ἔντιμον τιθείς,
μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς ποτὲ
μηδ' αὖξε καιροῦ μεῖζον, οὐ γὰρ ἀσφαλές,
μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστοῦ φανῇ.
κόλουε δ' ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον·
πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος.

Stob. Flor. 43, 1. vs. 3 χρηστὸν Meinekius.

629

εἰσὶν γὰρ εἰσὶ διφθέραι μελαγγραφεῖς
πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων

Tzetz. in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 373, 20: Εὐριπίδης γὰρ μέμνηται διφθερῶν λέγων ἐν Πλεισθένει 'εἰσὶ γὰρ — γηρυμάτων'. vs. 2 πολιῶν malim.

630

μηλοσφαγεῖ τε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις

Eust. Od. p. 1564, 33: *Σοφοκλῆς δὲ καὶ ἀντὶ βωμοῦ οἶδεν ἐσχάραν. λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης ‘μηλοσφαγεῖ τε — ἐσχάραις’*. Ammonius Valck. p. 34: *παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κεῖται ἐν Πλεισθένει ‘μῆλος φάγεται δαιμόνων ἐπ' ἐσχάρας’*. cf. Ar. Av. 1232: *θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις*.

631

ἐγὼ δὲ Σαρδιανός, οὐκέτ' Ἀργόλας

Steph. Byz. v. *Ἄργος* p. 113, 9: *λέγεται γὰρ καὶ Ἀργόλας — Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει ‘ἐγὼ δὲ — Ἀργόλας’*.

632

πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς
Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ
μέλος ἐν δόμοισιν.

Ath. XV p. 668 B: *τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσσάβους. διὸ — καὶ Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει ‘πολὺς — δόμοισιν’*. cf. Eust. Il. p. 1170, 53: *κότταβον ὃν ὁ φιλοσίγματος Εὐριπίδης ἐν δυσὶ ΣΣ γράφει.* et mox *χρῆσις δὲ κοσσάβου ἐν τῷ ‘πολὺς κοσσάβων ἀραγμός.’* Hesych.: *κότταβος· λάταξ. Εὐριπίδης Πλεισθένει.*

633

πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν.

Stob. Flor. 93, 16.

634

μόμφος

Antiatt. p. 107, 19: *μόμφον· τὴν μέμψιν. Εὐριπίδης Πλεισθένει.* Eust. Od. p. 1761, 39: *ἐπὶ δὲ πᾶσι λέγει ὁ αὐτὸς γραμματικὸς* (Aristophanes) *καὶ μομφὸν παρ' Εὐριπίδῃ τὴν μέμψιν λεχθῆναι.*

ΠΟΛΥΙΔΟΣ

De argumento Euripideae tragoediae ex Hygini fab. 136 et Apollod. 3, 3, 1 coniecturam facere licet. Schol. Aristid.

p. 728 sq.: *Πολύειδος πεποίηται δρᾶμα Εὐριπίδῃ, ἐν ᾧ βοῦν τρίχρωμον ποιεῖ εὑρῆσθαι*, ubi quae accedunt *περὶ οὗ γέγονεν αὐτοῖς φιλονεικία βασιλείας*, homini debentur imperito. noctuam a Polyido visam commemorat Aelianus N. A. 5, 2: *ἐν τῇ Κρήτῃ γλαῦκα μὴ γίνεσθαι φασὶ τὸ παράπαν —, ἔοικε δὲ ὁ Εὐριπίδης ἀβασανίστως πεποιηκέναι τὸν Πολύειδον ὁρῶντα τήνδε τὴν ὄρνιν καὶ ἐξ αὐτῆς τεκμηράμενον ὅτι εὑρήσει καὶ τὸν Γλαῦκον τὸν τεθνεῶτα τῷ Μίνωι υἱόν*. Valckenarius huic fabulae adscripsit adespota fr. 137 et 348. *Γλαῦκον* fabulam, quam ter laudat Stobaeus (fr. 638 644 645), ab hac non diversam esse dudum intellexerunt.

635

ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὑτοῦ φύσιν,
οὗτος σοφὸς πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον.

Stob. Flor. 3, 20.

636

οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι
τῆς φαυλότητος· καὶ γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν
ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς κοὐκ εὐτυχές.

Stob. Flor. 61, 4.

637

ἔα ἔα·
ὁρῶ γ' ἐπ' ἀκταῖς νομάδα κυματοφθόρον
ἁλιάετον· τὸν παῖδα χερσεύειν μόρος.
εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπτατο
ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις, ἡρμήνευσεν ἂν
τὸν παῖδ' ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι·
νῦν δ' ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου
δεῦρ' ἔπτατ'· οὐκ οὖν ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν.

Hermog. in Rhet. vol. 3 p. 327: *ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ Εὐριπίδου ἐν Πολυΐδῳ* '*εἰ μὲν — τεθνηκέναι*' (vs. 4—6). *τῷ γὰρ οἰκῶν παράκειται τὸ ἡρμήνευσεν ἄν· καθ' αὑτὸ*

δ' ἂν ἦν σκληρόν πως. ubi Scholion ab Valck. Diatr. p. 201 sq. editum: οὕτως ἔχουσι τὰ τοῦ Πολυΐδου ῥητά 'ἔα ἔα· ὁρῶ — οἴδμασιν'. Schol. Hermog. Rhet. vol. 7 p. 1072: 'εἰ μὲν — θάλασσαν' (vs. 4) ἀντὶ τοῦ εἰ ὁ ἀμφίβιος ὄρνις εἰωθὼς εἰς γῆν πέτεσθαι ἐκ θαλάσσης καὶ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν, κατοικῶν δὲ ἐν ὕδασιν. τὸ ἡρμήνευσέν ἐστιν ἡ δριμύτης· ἡ γὰρ ἑρμηνεία κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπων ἐστίν, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐδήλωσε σημαίνει. ἡ πρώτη οὖν τροπὴ τὸ 'ὁ κύματα οἰκῶν' (vs. 5)· τὸ γὰρ οἰκεῖν οὐ κυρίως λέγοιτ' ἂν ἐπὶ κυμάτων· ἡ δευτέρα δὲ καὶ σκληροτέρα τὸ ἡρμήνευσεν, ὅπερ οὐ δοκεῖ τῷ παρακεῖσθαι τῷ οἰκῶν. similiter Ioh. Sicel. Rhet. vol. 6 p. 411 et Maximus Planudes Rhet. vol. 5 p. 536. vs. 2 κυματότροφον Ruhnk. vs. 7 νόμον vulgo, νομὸν L. Dindorfius.

638

φεῦ φεῦ, τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους.

Stob. Flor. 116, 2: Εὐριπίδου Γλαύκῳ. 'φεῦ φεῦ — νόσους'. quae his nectuntur, γέροντι δ' οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει, neque inter se neque cum versu supra scripto cohaerent. verba φεῦ φεῦ — νόσους repetit Floril. Monac. 129 p. 277, 3.

639

τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται;

Sextus Empir. p. 175, 1: ὁ γοῦν Εὐριπίδης φησίν 'τίς δ' — νομίζεται;' eosdem versus afferunt Diog. L. 9, 73 et Schol. Plat. p. 912 a 47. cf. Scholion recens Ar. Ran. 1478. versum priorem et alterius dimidium (τίς — δὲ ζῆν) habent Plato Gorg. p. 492 E (Stob. Flor. 121, 36 Iambl. Protr. c. 17 p. 246) Schol. Eur. Hipp. 192 Schol. Ar. Ran. 1082 (Suid. v. τίς δ' οἶδεν) Clemens Alex. Strom. III p. 517 Origenes c. Cels. 7, 50 vol. 1 p. 730 F, versum priorem Tzetz. in Anecd. Oxon. vol. 4 p. 25, 26 et Eust. Opusc. p. 122, 55. parodia versus expressit Ar. Ran. 1477: τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κῴδιον· respicit Ar. Ran. 1082: καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν. de

fabula plerique testes silent; e Phrixo locum esse petitum tradunt Schol. Ar. Ran. 1082: *παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου 'τίς δ' — δὲ ζῆν'. ἀλλ' ὁ λέγων ἐστὶ Φρίξος. οὗτος δὲ* (Aristophanes) *ὡς παρὰ γυναικὸς εἰρημένον αὐτὸ λέγει.* et Schol. Plat. l. l.: *τὰ ἰαμβεῖα ἐκ τοῦ Φρίξου τοῦ δράματος Εὐριπίδου 'τίς — νομίζεται'.* item Schol. Ar. Ran. 1478 (cf. Suid. v. *τίς δ' οἶδεν*): *τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν] παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου.* vide fr. 830. contra Schol. Eur. Hipp. 192: *ὡς καὶ αὐτὸς ἐν Πολυίδῳ 'τίς δ' — δὲ ζῆν'.* Schol. Ar. Ran. 1478: *ἐξ Ἱππολύτου Εὐριπίδου*, ubi *ἐκ Πολυΐδου* recte restituerunt. vs. 2 *κάτω νομίζεται] νομίζεται βροτοῖς* Diog. L., *ὑπνοῦν δὲ τὸ κατθανεῖν* Scholion recens Ar. Ran. 1478.

640

μάτην γὰρ οἴκῳ σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος

Schol. Il. *K*, 56: *τέλος — τὸ δαπάνημα, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πολυείδῳ 'μάτην — τέλος'.* fabulae nomen omittunt Eust. Il. p. 789, 14 Scholion recens Ar. Ran. 368 Philem. Lex. p. 161. *οἴκῳ σὸν] οἴκῳ σῷ* Valck., *οἴκων σῶν* Cobetus.

641

. . . ἀνθρώπων δὲ μαίνονται φρένες,
δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς.

Stob. Flor. 123, 1.

642

πλουτεῖς, τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι·
ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις,
πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ συγγενές.

Stob. Flor. 95, 7. vs. 3 affert Clemens Alex. Strom. IV p. 574: *εἴρηταί γε ἡ πενία σοφίαν λάχε διὰ τὸ συγγενές.* Themistius Orat. XIII p. 164 B: *ἤκουον γὰρ παρὰ τῶν ποιητῶν ὅτι πενίη σοφίαν ἔλαχε.* Zenobius 5, 72: *πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε· κομματικῶς τοῦτο ἐκ τῶν Εὐριπίδου εἵλκυσται. παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν.* Greg. Cypr. 3, 53: *πενίη σοφίην ἔλαχε.* cf. Diogenian. Vind. 3, 59 Greg. Cypr. Leid. 2, 100 Suid. v. *πενία.* Theodorus Prodro-

mus ἀνατροπὴν τοῦ 'ἡ πενίη σοφίην ἔλαχε' scripsit. συγγενές Clemens, δυστυχές Stob.

643

οὐ γὰρ παρὰ κρατῆρα καὶ θοίνην μόνον
τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει,
ἀλλ' ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει.

Stob. Flor. 91, 8. vs. 1 οὐ γάρ τι Meinekius, οὐκ ἆρα malim. vs. 2 et 3 ἔχει et φέρει transponenda suspicor.

644

βαρὺ τὸ φρόνημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ.

Stob. Flor. 22, 1: Εὐριπίδου Γλαύκῳ (lemma om. M). 'βαρὺ τὸ — κακοῦ'. βαρύ τι malim. φόρημ' Salmasius.

645

ὅταν κακός τις ἐν πόλει πράσσῃ καλῶς,
νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας,
παράδειγμ' ἔχοντας τῶν κακῶν ἐξουσίαν.

Stob. Flor. 45, 3: τοῦ αὐτοῦ Γλαύκῳ. 'ὅταν — ἐξουσίαν'.

646

οὐδεὶς παρανομῶν πρὸς θεοὺς ἐχέγγυος.

Stob. Ecl. 1, 3, 39 p. 126.

647

οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον;

Schol. Ar. Thesm. 870: 'οἶσθ' — δρᾶσον' Εὐριπίδης Πολυΐδῳ. Greg. Cor. p. 17 sq.: καὶ Εὐριπίδης ἐν Πολυΐδῳ τῷ δράματι 'οἶσθ' — δρᾶσον' ἀντὶ τοῦ δράσεις ἐξήνεγκε. iisdem verbis usus est Eur. Hec. 225 et alibi.

648

διαβάλλω

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 62, 13: διεβλήθησαν — μέμνηται τῆς λέξεως καὶ ἐν Πολυείδῳ καὶ ἐν Ὀρέστῃ.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ

Schol. Aristid. p. 671 sq.: *ὁ Πρωτεσίλαος δρᾶμα γέγραπται Εὐριπίδῃ. λέγει δὲ ὅτι γαμήσας καὶ μίαν ἡμέραν μόνην συγγενόμενος τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἠναγκάσθη μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Τροίας ἐλθεῖν καὶ πρῶτος ἐπιβὰς τῆς Τροίας ἐτελεύτησε. καὶ φασὶν ὅτι τοὺς κάτω δαίμονας ᾐτήσατο καὶ ἀφείθη μίαν ἡμέραν καὶ συνεγένετο τῇ γυναικὶ αὐτοῦ.* Euripidis vestigia legere probabile est Hyginum fab. 103 et 104. cf. Ovid. Heroid. Epist. 13.

649

ἄξιος δ' ἐμὸς
γαμβρὸς κέκλησαι παῖδά μοι ξυνοικίσας.

Phot. Lex. p. 410, 9, et Suid.: *πενθερὰ τῷ νυμφίῳ ἡ τῆς κόρης μήτηρ, καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ· Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. — καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀκάστῳ φησίν* ‘*ἄξιος — ξυνοικίσας*’. vs. 2 *κεκλῆσθαι* Valck.

650

οὐ γὰρ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων

Schol. Soph. Oed. C. 10 (Suid. v. *βέβηλος*): *βέβηλος ἀνήρ, ὁ μιαρός. Εὐριπίδης Πρωτεσιλάῳ* ‘*οὐ γὰρ — δόμων*’.

651

πέπονθεν οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει.

Stob. Flor. 124, 8.

652

πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι καὶ λόγοι βροτούς.

Stob. Flor. 111, 4. *καὶ ἄλογοι* libri, *καὶ λόγοι* Dindorfius

653

οὐ θαῦμ' ἔλεξας θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν

Stob. Flor. 98, 47.

654

ὦ παῖδες, οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός

Stob. Flor. 75, 7.

655

κοινὸν γὰρ εἶναι χρῆν γυναικεῖον λέχος.

Clemens Alex. Strom. VI p. 751: *Πλάτωνός τε ἐν πολιτείᾳ εἰπόντος κοινὰς εἶναι τὰς γυναῖκας, Εὐριπίδης ἐν Πρωτεσιλάῳ γράφει 'κοινὸν — λέχος'.*

656

δυοῖν λεγόντοιν, θατέρου θυμουμένου,
ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος.

Stob. Flor. 19, 3. eosdem versus habent Stob. Flor. 5, 18 et Plut. Mor. p. 10 A.

657

οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον.

Dio Chrysost. 37, 46: *ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν Εὐριπίδου Λαοδάμειαν 'οὐκ ἂν — φίλον'.*

658

ὅστις δὲ πάσας συντιθεὶς ψέγει λόγῳ
γυναῖκας ἑξῆς, σκαιός ἐστι κοὐ σοφός·
πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὑρήσεις κακήν,
τὴν δ' ὥσπερ αὕτη λῆμ' ἔχουσαν εὐγενές.

Stob. Flor. 69, 9.

ΡΑΔΑΜΑΝΘΥΣ

Veteres critici spuriam hanc fabulam iudicasse docet Vita Eurip. p. 135, 33. de argumento omnia incerta sunt. Preller huc referendum suspicatur Epigr. Cyzic. Anthol. Pal. 3, 13: *Ἀλκίδας ὁ θρασὺς Ῥαδαμάνθυϊ ματέρα τάνδε Ἀλκμήναν ὅσιον πρὸς λέχος ἐξέδοτο.*

659

οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα πρόσχωρον πόλιν

Strab. VIII p. 356: *Στησίχορον δὲ καλεῖν πόλιν τὴν χώραν Πίσαν λεγομένην, ὡς ὁ ποιητὴς τὴν Λέσβον Μάκαρος πόλιν. Εὐριπίδης δ' ἐν Ἴωνι — καὶ ἐν Ῥαδαμάνθυϊ 'οἳ γῆν — πόλιν'.*

660

ἔρωτες ἡμῖν εἰσὶ παντοῖοι βίου.
ὃ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν·
τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντίς, ἀλλὰ χρημάτων
πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πάτωρ δόμοις·
ἄλλῳ δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν
λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ·
οἳ δ' αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν
ζητοῦσιν. οὕτω βίοτος ἀνθρώπων πλάνη.
ἐγὼ δὲ τούτων οὐδενὸς χρῄζω τυχεῖν,
δόξαν δὲ βουλοίμην ἂν εὐκλείας ἔχειν.

Stob. Ecl. 2, 7, 12 p. 342: *τοῦ αὐτοῦ.* '*ἔρωτες ἡμῖν — εὐκλείας ἔχειν*'. Stob. Flor. 64, 24: *Εὐριπίδου Ῥαδάμανθυς.* '*ἔρωτες — πλάνη*' (vs. 1—8). vs. 4 sine fab. nom. affert Scholion Eur. Or. 1197. *δόμοις* Stob. Flor., *δόμων* Schol. Eur., *δ' ὅμως* Stob. Ecl.

661

οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς . . ἐξαιρήσεται.

Antiatt. p. 94, 1: *ἐξαιρεῖν ἀντὶ τοῦ ἀφαιρεῖν. Εὐριπίδης δὲ Ῥαδαμάνθυϊ* '*οὐδεὶς — ἐξαιρήσεται*', *ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσεται.*

ΣΘΕΝΕΒΟΙΑ

Ar. Ran. 1043 Aeschylum dicentem facit: *ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας.* Scholion Greg. Cor. e codice Mediceo partim in Rhet. vol. 7 p. 1321, integrum ab Welckero Tragod. p. 777 editum: *ταῦτα λέγει Εὐριπίδης ἐν Σθενεβοίᾳ τῷ δράματι εἰσάγων τὸν Βελλεροφόντην γνωμολογοῦντα. ἔστι δὲ ἡ ὑπόθεσις αὕτη. Προῖτος ἦν Ἄβαντος υἱός, Ἀκρισίου δὲ ἀδελφός, βασιλεὺς δὲ Τίρυνθος. γήμας δὲ Σθενέβοιαν ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε παῖδας**).

---

*) Apollod. 2, 2, 1: *ὁ δὲ* (Proetus) *ἧκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην, ὡς δὲ τινές φασὶ πρὸς Ἀμφιάνακτα, καὶ γαμεῖ τὴν τούτου θυγατέρα ὡς μὲν Ὅμηρος Ἄντειαν, ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ Σθενέβοιαν.*

Βελλεροφόντου δὲ φεύγοντος ἐκ Κορίνθου διὰ φόνον αὐτὸν μὲν ἥγνισε τοῦ μύσους, ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ τὸν Βελλεροφόντην ἠγάπησε· τυχεῖν δὲ οὐ δυναμένη τοῦ ἐπιθυμηθέντος διέβαλεν ὡς ἐπιθέντα αὐτῇ τὸν Κορίνθιον. πεισθεὶς δὲ ὁ Προῖτος ἐξέπεμψεν αὐτὸν εἰς Καρίαν ἵνα ἀπόληται, δέλτον δὲ ἣν ἐγεγράφει ἐκέλευσεν πρὸς Ἰοβάτην διακομίζειν. ὃ δὲ τοῖς γράμμασιν ἀκόλουθα πράττων προσέταξεν αὐτῷ διακινδυνεῦσαι πρὸς τὴν Χίμαιραν. ὃ δὲ ἀγωνισάμενος τὸ θηρίον ἀνεῖλε καὶ μετὰ ταῦτα ὑποστρέψας εἰς τὴν Τίρυνθα πρῶτον μὲν ἐμέμψατο τὸν Προῖτον, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν Σθενέβοιαν ἠπείλησεν ἀπάγξειν. μαθὼν δὲ τὴν γυναῖκα τοῦ Προίτου δεύτερον ἐπιβουλεύουσαν αὐτῷ ἀνεχώρησεν ἀναβιβάσας ἐπὶ τὸν Πήγασον τὴν Σθενέβοιαν. καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἤρθη εἰς ὕψος. γενόμενος δὲ κατὰ Μῆλον τὴν νῆσον εἰς τὴν θάλασσαν ἔρριψεν αὐτήν. ἣν ἀποθανοῦσαν εὑρόντες τινὲς ἁλιεῖς ἀναλαβόντες ἐκόμισαν εἰς Τίρυνθα. πάλιν δὲ ὑποστρέψας ὁ Βελλεροφόντης πρὸς τὸς Προῖτον αὐτὸς ὡμολόγησεν πεπραχέναι ταῦτα· δὶς γὰρ ἐπιβουλευθεὶς ὑπ' ἀμφοτέρων δίκην εἰληφέναι τὴν πρέπουσαν. τῆς μὲν εἰς τὸ ζῆν, τοῦ δὲ εἰς τὸ λυπεῖσθαι. Schol. Ven. Ar. Pac. 140 (cf. Suid. v. *τραγικώτερος*): *δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἀπατῆσαι ὡς ἕξων γυναῖκα καὶ ἐπιβιβάσας τοῦ Πηγάσου εἰς μέσην ῥῖψαι τὴν θάλασσαν.* Iohannes Malalas postquam de Proeto, Stheneboea, Bellerophonte, Iobata quaedam narravit, haec addit p. 84, 16: *καθὼς συνεγράψατο Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ποιητὴς πληρώσας τὸ δρᾶμα.* Ovidius Trist. 2, 397 tragoediarum argumenta recensens: *nam quid de tetrico referam domitore Chimaerae, quem leto fallax hospita paene dedit?* proclivi errore haec fabula cum Bellerophonte confunditur (vide fr. 663 665 670). Meinekius ex Stheneboea sumpta esse coniecit verba Aristophanis Pac. 140: *τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος;* v. Trag. adesp. 41. ego in iis quae Suidas v. *χαμαιεύρετος* habet, *χαμαιεύρετόν με εὗρε καὶ ἀνεθρέψατο.* Stheneboeae versum *χαμαιπετῆ μ' ὃς εὗρε κἀνεθρέψατο* latere olim suspicatus sum coll. Ioh. Mal. p. 83, 13.

662

Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὢν πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.

Ar. Ran. 1217: ΕΥΡ. — *πρὸς γὰρ τουτονὶ τὸν πρόλογον οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον. 'οὐκ ἔστιν — ἢ δυσγενὴς ὢν'* ΑΙΣΧ. *ληκύθιον ἀπώλεσεν.* ubi Schol. v. 1219: *τὸ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου 'πλουσίαν ἀροῖ πλάκα'. Σθενεβοίας δὲ ἡ ἀρχή.* eundem locum s. p. et fab. n. affert Gregorius Naz. vol. 2 p. 210 B. vs. 1 addito Euripidis nomine laudant Nicostratus Com. 3 p. 288 et Philippides Com. 4 p. 472, sine p. et fab. nom. habent Aristot. Rhet. 2, 21 p. 1394 b 2 anonymus in libro *Les papyrus Grecs* (Paris. 1866) p. 98 Plut. Mor. p. 103 B Men. mon. 697. vs. 3 affertur in Schol. Eur. Hec. 8 vol. 1 p. 223, 12.

663

πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους
γυνὴ κατῄσχυν' ἐν δόμοισι νηπία.

Stob. Flor. 68, 15. iidem versus cum lemmate *Εὐριπίδου Βελλεροφόντης* extant in Stob. Flor. 72, 6.

664

ἄνευ τύχης γάρ, ὥσπερ ἡ παροιμία,
πόνος μονωθεὶς οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς.

Stob. Flor. 29, 36. vs. 2 *οὐδὲν ἀλφάνει βροτοῖς* C. Schenkl.

665

πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται Κράγος
ἔνθηρος, ᾗ ληστῆρσι φρουρεῖται πόρος
κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοστόνῳ βρέμων.
πτηνὸς πορεύσει

Ar. Pac. 124: ΚΟΡΑΙ ΤΡΥΓΑΙΟΥ. *καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται; ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.* ΤΡΥΓΑΙΟΣ. *πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώ-*

σομαι. ubi Schol. Ven. v. 125: ὁ λόγος ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. τινὲς δὲ οἴονται ἐκ Βελλεροφόντου παρῳδῆσθαι. ἔστι δὲ ἐν Σθενεβοίᾳ παρὰ τῷ τραγικῷ οὕτως 'πέλας δὲ — πτηνὸς πορεύσει'. vs. 3 βαρυστόνῳ Dindorfius, βροτοκτόνῳ Meinekius. vs. 4 'πτηνὸς πορεύσει non liquet utrum tragici sint verba an Aristophanis ex versu proximo'. DINDORF. integrum versum πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι Euripidis esse coniecit Meinekius.

666

ποιητὴν δ' ἄρα
Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.

Ar. Vesp. 1074: ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν. ubi Schol.: ὁ στίχος Εὐριπίδου ἐκ Σθενεβοίας. Plut. Mor. p. 405 F: ὁ δ' Εὐριπίδης εἰπὼν ὡς Ἔρως ποιητὴν διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν, ἐνενόησεν ὅτι ποιητικὴν καὶ μουσικὴν ἔρως δύναμιν — κινεῖ. Plut. Mor. p. 762 B: καίπερ ὢν ἐρωτικὸς ὁ Εὐριπίδης τὸ σμικρότατον ἀπεθαύμασεν. ἐπεὶ 'ποιητὴν ἄρα Ἔρως — τὸ πρίν'. Plut. Mor. p. 622 C: πῶς εἴρηται τὸ 'μουσικὴν δ' ἄρα Ἔρως — τὸ πρίν' ἐζητεῖτο. Plat. Sympos. p. 196 E (Stob. Flor. 63, 36): πᾶς γοῦν ποιητὴς γίγνεται, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν, οὗ ἂν Ἔρως ἅψηται. Nicias Milesius in Argum. Theocr. Id. 11: ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο, Θεόκριτε· οἱ γὰρ ἔρωτες πολλοὺς ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους. Aristid. vol. 1 p. 51: (Διόνυσος) ποιεῖ χορευτήν, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν. ibid. p. 322: ὑφ' ὧν τις, 'κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν' κατ' Εὐριπίδην, ἐμμελής τε καὶ δεξιὸς εὐθὺς γίγνεται. Longinus de subl. c. 39, 2: οὐ γὰρ αὐλὸς — ἀναγκάζει βαίνειν ἐν ῥυθμῷ καὶ συνεξομοιοῦσθαι τῷ μέλει τὸν ἀκροατήν, κἂν ἄμουσος ᾖ παντάπασι. vs. 1 ποιητὴν] μουσικὴν Plut. Mor. p. 622 C.

667

πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός,
ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ 'τῷ Κορινθίῳ ξένῳ'.

Ath. X p. 427 E: τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν. διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθενεβοίας φησίν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν

Βελλεροφόντην τεθνάναι '*πεσὸν — ξένῳ*'. vs. 2 ridet Cratinus Com. 2 p. 179: *ἵησι λάταγας τῷ Κορινθίῳ πέει.* item Ar. Thesm. 404: *ἀνὴρ ἐρωτᾷ· τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα; οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.* ubi Scholia: *ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου.* Hesychius: *Κορίνθιος ξένος· ἐπὶ τῶν τὰς λάταγας ῥιπτούντων, ἀπὸ τῆς παρ' Εὐριπίδῃ Σθενεβοίας τῷ Βελλεροφῶντι ἀπογευούσης.*

668

τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' Ἔρως
μᾶλλον πιέζει

Ar. Vesp. 111: *τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἀεὶ μᾶλλον δικάζει.* ubi Schol.: *παρὰ τὰ Εὐριπίδου ἐκ Σθενεβοίας* '*τοιαῦτ' ἀλύει νουθετούμενος Ἔρως*'. Plut. Mor. p. 71 A: *οὐ γὰρ ἁπλῶς νουθετούμενος Ἔρως μᾶλλον πιέζει κατ' Εὐριπίδην, ἀλλ' ἐὰν νουθετῇ τις ἐν πολλοῖς κτέ.* verba *νουθετούμενος δ' Ἔρως μᾶλλον πιέζει* habet Galenus vol. 5 p. 411 (vol. 1 p. 282 ed. Basil., vol. 5 p. 149 Chart.).

669

τίς ἄνδρα τιμᾷ ξεναπάτην;

Phot. Lex. v. *ξεναπάτας* p. 309, 14: *Εὐριπίδης Σθενεβοίᾳ* '*τίς — ξεναπάτην*'. Pollux 3, 58: *ξεναπάτην δὲ Εὐριπίδης εἴρηκε καὶ ξενοφόνον.*

670

ὦ παγκακίστη καὶ γυνή· τί γὰρ λέγων
μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν;

Stob. Flor. 73, 20: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντης.* '*ὦ — ἄν*'. ex Stheneboea esse haec verba a Bellerophonte dicta coniecit Meinekius.

671

ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως
ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν· ὧν εἴην ἐγώ.

Aeschines c. Timarch. § 151 (Greg. Cor. Rhet. vol. 7 p. 1322, cf. Hermog. Rhet. vol. 3 p. 436): *Εὐριπίδης ἔν τι*

τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως ἐρᾶν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸν ἔρωτα ποιούμενος λέγει που 'ὁ δ' εἷς — ἐγώ'. quo de loco Schol. cod. Medic. Greg. Cor. Rhet. vol. 7 p. 1321: ταῦτα λέγει Εὐριπίδης ἐν Σθενεβοίᾳ τῷ δράματι εἰσάγων τὸν Βελλεροφόντην γνωμολογοῦντα. iidem versus cum Eur. fr. 551 iuncti leguntur in Stob. Ecl. 1, 9, 2 p. 270.

672

βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος
οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι.
ὑγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβής, τροφὸς
θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος
βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται.

Ath. X p. 421 F: ἐν Σθενεβοίᾳ δ' Εὐριπίδης περὶ εὐτελείας λέγων 'βίος — ἔρχεται'. vs. 1 πορφυρέως Lobeckius.

673

κομίζετ' εἴσω τήνδε· πιστεύειν δὲ χρὴ
γυναικὶ μηδέν, ὅστις εὖ φρονεῖ βροτῶν.

Stob. Flor. 85, 6.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

Acta est fabula olymp. 91, 1 teste Aeliano V. H. 2, 8 (vide p. 10). quae Plutarchus et Galenus ex Euripidis Sisypho afferunt, a Sexto Empirico probabilius tribuuntur Critiae, cuius cf. fr. 1.

674

χαίρω γέ σ', ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος,
. . . τόν τε μιαρὸν ἐξολωλότα.

Suidas: χαίρω σε ἐληλυθότα· Ὠρωπικοὶ οὕτω λέγουσι. Εὐριπίδης Σισύφῳ 'χαίρω — ἐξολωλότα'. cf. Etym. M. p. 808, 6, ubi Euripidis verba vulgo omissa unus habet codex Flor. in Milleri *Mél. de litt. Gr.* p. 306 haec: χαίρω σε, ὦ βέλτιστε, Ἀλκμήνης τέκος. vs. 1 γέ σ'] σέ γ' Heath. vs. 2 ἐλθόντα supplet Heathius, σωθέντα Cobetus.

675

ἑλίσσων

Hesych.: *ἑλίσσων· πλέκων, ψευδόμενος, οὐκ ἐπ᾽ εὐθείας λέγων, ἢ κινῶν* (*κοινόν* codex). *Εὐριπίδης Σισύφῳ*. poetam *λόγους ἑλίσσων* dixisse coniecit Matthiae.

ΣΚΕΙΡΩΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

De Scirone vide praeter alios Plut. V. Thesei c. 10. Euripidem quae de Procruste vulgo narrantur ad Scironem transtulisse e fr. 677 conclusit Boettiger.

676

καὶ τὰς μὲν ἄξει, πῶλον ἢν διδῷς ἕνα,
τὰς δ᾽ ἢν ξυνωρίδ᾽· αἳ δὲ κἀπὶ τεσσάρων
φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν. φιλοῦσι δὲ
τὸν ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέρῃ
πολλάς

Pollux 9, 75: *ἀλλὰ καὶ κόρη παρ᾽ Ἀθηναίοις νόμισμα ἦν* —. *τάχα δ᾽ ἂν εἴη κόρη, ὡς Εὐριπίδης ὠνόμασε παρθένον ἐν Σκίρωνι, λέγων περὶ τῶν ἑταιρίδων τῶν ἐν Κορίνθῳ* '*καὶ τὰς — πολλάς*'.

677

σχεδὸν χαμεύνῃ σύμμετρος Κορινθίας
παιδός, κνεφάλλου δ᾽ οὐχ ὑπερτείνεις πόδα.

Pollux 10, 35: *τῶν γὰρ ἀδοξοτέρων ἡ χαμεύνη καὶ τὸ χαμεύνιον· ἐν γοῦν τῷ σατυρικῷ Σκίρωνι Εὐριπίδης φησί* '*σχεδὸν — πόδα*'. vs. 2 *ὑπερτενεῖς* Meinekius.

678

οὐδὲ κωλῆνες νεβρῶν

Ath. IX p. 368 D: *καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν* — *Εὐριπίδης Σκείρωνι* '*οὐδὲ κωλῆνες νεκρῶν*'. cf. Hesych.: *κωλῆνες· ἀκροκώλια.*

679

ἔστι τοι καλὸν
κακοὺς κολάζειν

Stob. Flor. 46, 10.

680

ἢ προσπηγνύναι
κράδαις ἐριναῖς

Ath. III p. 76 C: μνημονεύει — ἐρινῶν συκῶν Εὐριπίδης ἐν Σκίρωνι 'ἢ — ἐριναῖς'.

681

ἁμαρτεῖν

Hesych.: ἁμαρτητήν· ὁμοῦ προήκοντα δόρατα. Εὐριπίδης Σκείρωνι. sequitur ἁμαρτεῖν· ἀκολουθεῖν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Φιλοκτήτῃ ἐπὶ τοῦ ἀποτυχεῖν. scribendum: ἁμαρτεῖν· ἀκολουθεῖν. Εὐριπίδης Σκείρωνι. Σοφοκλῆς δὲ κτέ. verbum ἁμαρτεῖν eadem qua ὁμαρτεῖν vi usurpari tradit Eust. Il. p. 592, 21.

682

ἔμβολα

Hesych., v. fr. 593.

ΣΚΥΡΙΟΙ

Argumentum fere idem fuerit quod cognominis fabulae Sophocleae, Achilles apud Lycomedem Scyri regem inter virgines delitescens et Vlixis dolo detectus. Σκύριοι bis Stobaeus (fr. 684 et 685), Σκύριαι Hesychius et Lex. rhet. (fr. 686 et 687).

683

ἡ παῖς νοσεῖ σου κἀπικινδύνως ἔχει.
ΛΥΚ. πρὸς τοῦ; τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται;
μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς;

Sextus Empir. p. 671, 22: τὸ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐπὶ τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηιδαμείᾳ λεγόμενον 'ἡ παῖς — χολῆς'. πυνθάνεται γὰρ μή τι πλευριτικὴ γέγονε διὰ τὸ

τοὺς πλευριτικοὺς βήσσοντας ὑπόχολον ἀνάγειν. locus huc relatus est secundum Apollod. 3, 13, 8: κακεῖ τρεφόμενος (Achilles) τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηιδαμείᾳ μίγνυται. vs. 3 χειμάζει Ruhnken. χολῇ Valck.

684

σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας.

Stob. Flor. 109, 8: Εὐριπίδου Σκυρίοις. 'σοφοὶ — βλάβας'. Orion Flor. 1, 10 p. 250, 12: ἐκ τῶν Σκυρίων. 'σοφοὶ — βλάβας'.

685

φεῦ, τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.
οἳ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ
σκληραὶ πάρεισιν εὐσεβοῦσιν εἰς θεούς,
καὶ πάντ' ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων βίον
οὕτω δικαίως ζῶσιν αἰσχύνης ἄτερ.

Stob. Flor. 105, 16: τοῦ αὐτοῦ Σκύριοι. 'φεῦ τῶν — ἄτερ'. vs. 1—3 attulit Ioh. Lydus de mens. 4, 7 p. 55, 7 et 4, 62 p. 94, 1. iidem leguntur in Anth. Pal. 10, 107. vs. 3 εἰς θεούς] πρὸς θεούς Anthol., πρὸς θεοῦ Lydus p. 55, πρὸς θεόν p. 94. vs. 4 καὶ] f. κἂν leg. vs. 5 σὺν τῷ δικαίῳ Gesner.

686

ζεύγλας

Hesych.: ζεύγλας· ζυγοὶ ἢ μέρη τοῦ ζυγοῦ. καὶ ζευκτῆρες ἱμαντόδεσμοι. καὶ τροπωτῆρες. μεταφορικῶς Εὐριπίδης Σκυρίαις.

687

παρασάγγης

Lex. rhet. Cantabr. post Phot. p. 674, 27 (in Append. Lex. Vindob. edit. meae p. 353, 4. quicum cf. Milleri *Mél. de litt. Gr.* p. 397, unde discimus haec ἐκ τῶν Κλαυδίου Κασίλωνος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ῥήτορσι ζητουμένων esse excerpta): σαγγάνδαι (expectes ἀστάνδαι) δὲ οἱ ἀποστελλόμενοι καλοῦνται· Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Ποιμέσι καὶ Εὐριπίδης ἐν Σκυρίαις παρασάγγας αὐτοὺς κεκλήκασιν.

ΣΥΛΕΥΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

Tzetzae Schol. Aristoph. Proleg. in Append. Lex. Vindob. edit. meae p. 245, 19: Ἡρακλῆς πραθεὶς τῷ Συλεῖ ὡς γεωργὸς δοῦλος ἐστάλη εἰς τὸν ἀγρόν, τὸν ἀμπελῶνα ἐργάσασθαι· ἀνεσπακὼς δὲ δικέλλῃ προρρίζους τὰς ἀμπέλους ἁπάσας νωτοφορήσας τε αὐτὰς εἰς τὸ οἴκημα τοῦ γεωργοῦ θωμοὺς μεγάλους ἐποίησε, τὸν κρείττω τε τῶν βοῶν θύσας κατεθοινᾶτο. καὶ τὸν πιθεῶνα δὲ διαρρήξας καὶ τὸν κάλλιστον πίθον ἀποπωμάσας τὰς θύρας τε ὡς τράπεζαν θεὶς ἤσθιέ τε καὶ ἔπινεν ᾄδων, καὶ τῷ προεστῶτι δὲ τοῦ ἀγροῦ δριμὺ ἐνορῶν φέρειν ἐκέλευεν ὡραῖά τε καὶ πλακοῦντας. καὶ τέλος ὅλον ποταμὸν πρὸς τὴν ἔπαυλιν τρέψας τὰ πάντα κατέκλυσεν. (ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον Εὐριπίδου δρᾶμα add. Anecd. Paris. vol. 1 p. 8, 3). Meinekius huc refert fr. 899.

688

πίμπρη, κάταιθε σάρκας, ἐμπλήσθητί μου
πίνων κελαινὸν αἷμα· πρόσθε γὰρ κάτω
γῆς εἶσιν ἄστρα, γῆ δ' ἄνεισ' ἐς αἰθέρα,
πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον.

Philo Iud. vol. 2 p. 461: ἴδε γοῦν οἷα παρ' Εὐριπίδῃ φησὶν ὁ Ἡρακλῆς 'πίμπρα. κάταιθε — λόγον'. idem paulo post: πάλιν τὸν αὐτὸν σπουδαῖον οὐχ ὁρᾷς ὅτι οὐδὲ πωλούμενος θεράπων εἶναι δοκεῖ, καταπλήττων τοὺς ὁρῶντας, ὡς οὐ μόνον ἐλεύθερος ὤν, ἀλλὰ καὶ δεσπότης ἐσόμενος τοῦ πριαμένου; ὁ γοῦν Ἑρμῆς πυνθανομένῳ εἰ φαῦλός ἐστιν, ἀποκρίνεται 'ἥκιστα — δραστήριος' (fr. 689). 'οὐδεὶς δ' — ἐμβολήν' (fr. 690). εἶτ' ἐπιλέγει τὸ ἦθος αὐτοῦ 'σοῦ κατηγορῶ — θέλοις' (fr. 691). ἐπεὶ δὲ καὶ πριαμένου Συλέως εἰς ἀγρὸν ἐπέμφθη, διέδειξεν ἔργοις τὸ τῆς φύσεως ἀδούλωτον. τὸν μὲν γὰρ ἄριστον τῶν ἐκεῖ ταύρων καταθύσας Διὶ πρόφασιν εὐωχεῖτο. πολὺν δ' οἶνον ἐμφορήσας ἀθρόον εὖ μάλα κατακλιθεὶς ἠκρατίζετο. Συλεῖ δὲ ἀφικομένῳ καὶ δυσανασχετοῦντι ἐπί τε τῇ βλάβῃ καὶ τῇ τοῦ θεράποντος ῥαθυμίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ περιττῇ καταφρονήσει, μηδὲν μήτε τῆς χρόας μήτε ὧν ἔπραττε μεταβαλὼν εὐτολμότατά φησι 'κλίθητι — ἔσῃ' (fr. 692). τοῦτον οὖν πότερον δοῦ-

λον ἢ κύριον τοῦ δεσπότου ἀποφαντέον, μὴ μόνον ἀπελευθεριάζειν ἀλλὰ καὶ ἐπιτάγματα ἐπιτάσσειν τῷ κτησαμένῳ τολμῶντι. ὡς καὶ εἰ ἀφηνιάζοι τύπτειν καὶ προπηλακίζειν, εἰ δὲ καὶ βοηθοὺς ἐπάγοιτο, πάντας ἄρδην ἀπολλύναι; versus supra scriptos sine poetae et fabulae nomine affert Philo Iud. vol. 1 p. 127 vol. 2 p. 53 et p. 449, item Euseb. Pr. E. p. 242 C. vs. 1 habet Artemidorus 4, 59.

689

ἥκιστα φαῦλος, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον·
πρόσχημα σεμνὸς κοὐ ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν
εὔογκος ὡς ἂν δοῦλος, ἀλλὰ καὶ στολὴν
ἰδόντι λαμπρὸς καὶ ξύλῳ δραστήριος.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688), qui Mercurii haec verba esse docet de Hercule dicta. vs. 2 τὸ σχῆμα Herwerdenus.

690

οὐδεὶς δ' ἐς οἴκους δεσπότας ἀμείνονας
αὑτοῦ πρίασθαι βούλεται· σὲ δ' εἰσορῶν
πᾶς τις δέδοικεν· ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις,
ταῦρος λέοντος ὡς βλέπων πρὸς ἐμβολήν.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688), qui cum fr. 689 iungit. Sylei potius verba sunt. vs. 1 δεσπότης Musgravius.

691

σοῦ κατηγορῶ
σιγῶντος ὡς εἴης ἂν οὐχ ὑπήκοος,
τάσσειν δὲ μᾶλλον ἢ ἐπιτάσσεσθαι θέλοις.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688).

692

κλίθητι καὶ πίωμεν· ἐν τούτῳ δέ μου
τὴν πεῖραν εὐθὺς λάμβαν' εἰ κρείσσων ἔσει.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688). vs. 1 κλίνηθι Herwerdenus.

693

τοῖς μὲν δικαίοις ἔνδικος, τοῖς δ' αὖ κακοῖς
πάντων μέγιστος πολέμιος κατὰ χθόνα.

Stob. Flor. 46, 1.

694

εἶα δή, φίλον ξύλον,
ἔγειρέ μοι σεαυτὸ καὶ γίγνου θρασύ.

Eust. Il. p. 107, 30: φέρει δὲ καὶ (Georgius Choerob.) χρῆσιν τῆς λέξεως (εἶα) κειμένην, φησί, παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Συλεῖ ταύτην 'εἶα — θρασύ'. verba εἶα — σεαυτό afferunt Ioh. Alex. de accent. p. 25, 7 et Etym. M. p. 294, 46. versum 2 Apollonius de pron. p. 93 C. vs. 1 φίλον om. Ioh. et Etym. M. ξύλον] alios τύλον legisse docet Hesychius: τύλον· τὸ αἰδοῖον. οἳ δὲ ξύλον. fortasse huc respicit Lucianus Asin. 5 vol. 2 p. 572: ἄγε δὴ σὺ ὁ φάσκων ἐπιθυμεῖν ταύτης τῆς παραδόξου θέας. ἔγειρέ μοι σεαυτὸν καὶ τέχνην εὕρισκε σοφήν. cf. Sueton. Ner. c. 49: ἄγ' ἔγειρε σεαυτόν.

695

βαυβῶμεν εἰσελθόντες· ἀπόμορξαι σέθεν
τὰ δάκρυα.

Antiatt. p. 85, 11: βαυβᾶν· ἀντὶ τοῦ καθεύδειν. Εὐριπίδης Συλεῖ 'βαυβῶμεν — δάκρυα'.

ΤΕΝΝΗΣ

Argumentum fabulae fortasse iis continetur quae prodit Conon Photii Bibl. p. 135b 19. spuriam hanc fabulam veteribus visam fuisse constat e Vita Eur. p. 135, 32 (vide supra p. 159). fortasse huc referendum est fr. 746.

696

φεῦ,
οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει.

Stob. Flor. 2, 17: τοῦ αὐτοῦ Τέννη (sic M, τένῦ A, Τημένῳ duo Schowii cod.). 'φεῦ — γένει'.

ΤΗΛΕΦΟΣ

Iacobi Geelii de Euripidis Telepho commentatio prodiit in Annal. inst. Belg. a. 1830. fabula acta est olymp. 85, 2 (v. supra p. 15). de argumento cf. Hygini fab. 101. Schol. Ar. Nub. 919: *διαβάλλει Εὐριπίδην ὡς πτωχὸν εἰσενεγκόντα τὸν Τήλεφον.* quibus accedunt haec quae a melioribus libris absunt: *ὁ Τήλεφος βασιλεὺς ἦν Μυσίας, ὃν πλανηθέντων, ὅτε εἰς Τροίαν ἀπήρχοντο, τῶν Ἑλλήνων καὶ δῃούντων τὴν αὐτοῦ γῆν ἀντὶ τῆς Τροίας, Ἀχιλλεὺς ἔτρωσεν· καὶ πάλιν ἀποροῦντα τοῦ θεραπεύσοντος τῆς Πυθίας 'ὁ τρώσας ἰάσεται' ἀνελούσης παραγενόμενον εἰς Θετταλίαν τῷ χρησμῷ πεισθεὶς θεραπείας ἠξίωσε. δυστυχήσαντα δὲ ὕστερον πεποίηκεν Εὐριπίδης ἐν δράματι πήραν ἔχοντα καὶ προσαιτοῦντα.* Tzetzes in Ar. Nub. 922 (quem locum edidit Herwerdenus in Soph. Oed. R. p. 214): *οἷον πτωχὸν Εὐριπίδης συσκευάζει τὸν Τήλεφον στρατηγὸν ὄντα Μυσίας μετὰ πηρίου ἐλθόντα προσαίτην εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τῆς Ἀγαμέμνονος αὐλῆς μόλις πυλωρὸν γεγονότα.* Telephi Euripidei habitum ridet Ar. Ach. 432 sqq., qui ei tribuit *ῥακώματα* 432, *πιλίδιον Μύσιον* 439, *πτωχικὸν βακτήριον* 448, *σπυρίδιον* 453, *κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον* 459, *χυτρίδιον* 463. cf. quod Antisthenes narrat in Diog. L. 6, 87, Cratetem cynicae philosophiae se addixisse *θεασάμενον ἔν τινι τραγῳδίᾳ Τήλεφον σπυρίδιον ἔχοντα καὶ τἆλλα λυπρόν.* Maximus Tyrius VII p. 126: *ὁ Ἀγαμέμνων τὸ σκῆπτρον φέρει, ὁ βουκόλος διφθέραν, ὁ Ἀχιλλεὺς ὅπλα, ὁ Τήλεφος ῥακία καὶ θύλακον.* Pollux 4, 117: *ῥάκια δὲ Φιλοκτήτου ἡ στολὴ καὶ Τηλέφου.* Synesius de provid. p. 106 A: *καθάπερ ἐπὶ σκηνῆς ὁρῶμεν τοὺς τῆς τραγῳδίας ὑποκριτάς, ὅστις καλῶς ἐξήσκησε τὴν φωνήν, ὁμοίως ὑποκρινεῖται τόν τε Κρέοντα καὶ τὸν Τήλεφον. καὶ οὐδὲν τὰ ἁλουργῆ τῶν ῥακίων διοίσει πρὸς τὸ μέγα καὶ καλὸν ἐμβοῆσαι.* item huc spectat Horatius Epist. 2. 3, 95 (v. p. 166). Euripidem secutus videtur Ennius in Telepho, et Aristophanes nullam tragoediam saepius quam hanc parodia expressit*). olim huc referebatur fr. 880.

*) Telephi versum spectari suspicamur ab Aristoph. Ach. 465 sive Av. 948:

ἄπελθε ταυτηνὶ (τουτονὶ) λαβών. ἀπέρχομαι.

vide quae dixi in *Mélanges Gréco-Rom.* III p. 55.

Symmachus e Telepho repetita esse suspicatus est verba Aristophanis *καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν ὀχληρός* Ach. 472, cf. fr. 572.

697

Ὦ γαῖα πατρίς, ἣν Πέλοψ ὁρίζεται,
χαῖρ', ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον
Πὰν ἐμβατεύεις, ἔνθεν εὔχομαι γένος.
Αὔγη γὰρ Ἀλέου παῖς με τῷ Τιρυνθίῳ
τίκτει λαθραίως Ἡρακλεῖ· ξύνοιδ' ὄρος
Παρθένιον, ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν
ἔλυσεν Εἰλείθυια.

Dionys. Hal. de C. V. 26 vol. 5 p. 219 sq. (p. 426 et 428 Schaef.): *ἐκ δὲ τῆς ποιήσεως τῆς ἰαμβικῆς τὰ Εὐριπίδου ταυτί 'ὦ — χαῖρ'· τὸ πρῶτον ἄχρι τούτου κῶλον. 'ὅστε — ἐμβατεύεις', τὸ δεύτερον μέχρι τοῦδε. 'ἔνθεν — γένος'. τοῦτο τὸ τρίτον. τὰ μὲν πρότερα μείζονα στίχου. τοῦτο δ' ἔλαττον. 'Αὔγη — Ἡρακλεῖ'. μετὰ τοῦτο 'ξύνοιδ' — Παρθένιον'· οὐδέτερον αὐτῶν στίχῳ συμμετρούμενον. εἶτ' αὖθις ἕτερον στίχου τ' ἔλαττον καὶ στίχου μεῖζον 'ἔνθα — Εἰλείθυια'. καὶ τὰ ἑξῆς.* locum ad Telephum rettulit Vptonus. vs. 1 *οἰκίζεται* scribendum suspicor. vs. 3 *γένος*] *γεγώς* olim Lobeckius.

698

πτώχ' ἀμφίβλητα σώματος λαβὼν ῥάκη
ἀρκτήρια τύχης

Diogenes Epist. 5 in *Notices et Extr.* X, 2 p. 241: *Τήλεφόν τε τὸν Ἡρακλέους, ἡνίκα εἰς Ἄργος παρεγένετο, πολὺ χείρονι σχήματι τοῦ ἡμετέρου ἐμφανισθῆναι* (tragici poetae dicunt) *'πτωχὰ — τύχης'*. vs. 2 *ἀλκτήρια* Bernhardy. *τύχης*] *ψύχους* Dobraeus.

699

δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν [εἶναι τήμερον],
εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή.

Ar. Ach. 440: *'δεῖ γάρ — δὲ μή'.* ubi Schol.: *οἱ δύο*

στίχοι οὗτοι ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. versus prior aut corruptus aut ab Aristophane mutatus; *εἰς τὸ σήμερον* Meinekius.

700

κώπης ἀνάσσων κἀποβὰς εἰς Μυσίαν
ἐτραυματίσθη πολεμίῳ βραχίονι.

Aristot. Rhet. 3, 2 p. 1405 a 29: *τὸ δὲ ὡς ὁ Τήλεφος Εὐριπίδου φησί· ‘κώπης ἀνάσσειν καὶ ἀποβὰς εἰς Μυσίαν’ ἀπρεπές, ὅτι μεῖζον τὸ ἀνάσσειν ἢ κατ᾽ ἀξίαν.* ubi Scholia fol. 53 b 10: *κώπης εἶπεν ἀνάσσειν τὸν ἄρχοντα, τὸν δέκαρχον. μεταφορά ἐστι καὶ αὕτη ἀπὸ τοῦ βελτίονος. καὶ τὸ ‘ἀποβὰς — βραχίονι’.* vs. 1 *ἀνάσσων* Stephani schol. in Anecd. Paris. vol. 1 p. 302, 25.

701

μή μοι φθονήσητ᾽, ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ᾽ ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν.

Ar. Ach. 497: *μή μοι φθονήσητ᾽, ἄνδρες οἱ θεώμενοι. εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ᾽ ἐν Ἀθηναίοις λέγειν μέλλω.* ubi Scholia: *ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου ‘μή μοι — ἐσθλοῖσιν λέγειν’.* vs. 1 repetit Alexis (Com. 3 p. 410) ap. Ath. XV p. 691 F.

702

καλῶς ἔχει μοι· Τηλέφῳ δ᾽ ἁγὼ φρονῶ

Ar. Ach. 446: *εὐδαιμονοίης· Τηλέφῳ δ᾽ ἁγὼ φρονῶ.* ubi Schol.: *παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου ‘καλῶς — φρονῶ’. καλῶς ἔχοιμι* libri, *κακῶς ἔχοι μοι* Dobraeus, ego *καλῶς ἔχει μοι* praetuli (*Eurip. Stud.* I p. 125). ceterum cf. Ath. V p. 186 C: *Ἀρκεσίλαον δὲ φασὶν εἰς συμπόσιον παρακληθέντα καὶ συγκατακλιθέντα ἐνὶ τῶν βορῶς ἐσθιόντων, αὐτὸν δὲ μηδενὸς ἀπολαῦσαι δυνάμενον, ἐπεί τις αὐτῷ τῶν παρόντων ἐξέτεινε, φάναι ‘εὖ σοι γένοιτο, Τηλέφῳ δ᾽ ἁγὼ νοῶ’.*

703

οἶδ᾽ ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον . . . .

εἴτ' ἐστὶ Μυσὸς εἴτε κἄλλοθέν ποθεν,
[ἐκ τοῦ] προσώπου Τήλεφος γνωρίζεται.

Plat. Gorg. p. 521 B: εἴ σοι Μυσόν γε ἥδιον καλεῖν, ὦ Σώκρατες. ubi Olympiodorus in *Archiv f. Philol. u. Pädag.* vol. XIV p. 527: ἡ παροιμία αὕτη ἐκ τοῦ Τηλέφου ἐστὶν Εὐριπίδου. ἐκεῖ γὰρ ἐρωτᾷ τις περὶ τοῦ Τηλέφου καὶ φησὶ τὸ 'Μυσὸν Τήλεφον. εἴτε δὲ Μυσὸς ἦν εἴτε ἄλλοθέν ποθεν, πῶς ὅτι ὁ Τήλεφος γνωρίζεται'. correxi haec ut potui; certum est quod vs. 1 addidi οἶδ' ἄνδρα ex Ar. Ach. 430, qui ipsa illa οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον Euripidi tribuit; ad integritatem versus haud incommode ξένος δ' ὅδε suppleveris. verba Vlixis esse suspicor.

704

ἄνασσα, πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος

Ar. Lys. 706: 'ἄνασσα — βουλεύματος'. ubi Schol.: ἄνασσα πράγους] ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. quae Aristophanes subicit, τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων; Euripidea esse coniecit Valck. Diatr. p. 210.

705

ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;

Ar. Eq. 1240: 'ὦ — ἐργάσει'. ubi Schol.: ὁ στίχος ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

706

Ἀγάμεμνον, οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων
μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν,
σιγήσομαι δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων.

Stob. Flor. 13, 10. Telephi verba videntur.

707

ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν.

Ar. Ach. 540: ἐρεῖ τις οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί ἐχρῆν εἴπατε. ubi Scholia: ἐρεῖ τις οὐ χρῆν] καὶ τοῦτο ἀπὸ Τηλέ-

φου Εὐριπίδου. Euripides quid in fine iambi dixerit, nescimus: certe τί ἐχρῆν εἴπατε non dixit.

708

. . τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νόσον;
σμίκρ' ἂν θέλοιμι καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων
ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον ἢ πλουτῶν νοσεῖν.

Sextus Empir. p. 557, 22: οὔτε ἡδονῆς οὔτε πλούτου ὄφελός τι ἔστιν ἀπούσης αὐτῆς (sc. τῆς ὑγείας)· 'τί γάρ — νοσεῖν'. cum lemmate Εὐριπίδου Τηλέφῳ vs. 2 et 3 affert Stob. Flor. 93, 19 et 97, 11.

709

οὔ τἄρ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος·
χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις ᾖ, σοφόν.

Stob. Flor. 29, 55. priorem versum habet Plut V. Lysandri c. 20, alterum in proverbium abiisse docet Suidas v. χρεία: καὶ παροιμία 'χρεία διδάσκει κἂν ἄμουσος ᾖ σοφὸν Καρχηδόνιον'. quae ad Menandri Καρχηδόνιον a Toupio relata sunt (cf. Meinek. Com. 4 p. 146). vs. 1 οὐκ ἄρα Plut., οὐ γὰρ Stob., οὐκ ἆρ' Valck., οὔ τἄρ' Porson.

710

καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ.

Ar. Ach. 543: καθῆσθ' — δεῖ. ubi Schol.: ἢ πολλοῦ γε δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου. Vlixis opinor verba sicut fr. 711 et 712, item 715 et 717.

711

τὸν δὲ Τήλεφον
οὐκ οἰόμεσθα; νοῦς ἄρ' ὑμῖν οὐκ ἔνι.

Ar. Ach. 555: ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδρᾶτε· 'τὸν δὲ — ἔνι'. ubi Schol.: τὸν δὲ Τήλεφον] καὶ ταῦτα Τηλέφου Εὐριπίδου. verba ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδρᾶτε Euripidea non sunt: an leg. ταῦτ', οἶδα, κἂν ἐδρᾶτε? certe sententia istius modi requiri-

tur. Aristides vol. 2 p. 19: τὸν δὲ Τήλεφον οὐκ οἴει τὰ αὐτὰ ταῦτα; ubi Schol. p. 376: τὶς τῶν ποιητῶν εἰσάγει τὸν Τήλεφον ἐλέγχοντα τὸν Ὀδυσσέα ἐκ τῶν αὐτοῦ (αὐτῶν recte p. 375) λόγων οὓς πρὸς τὸν Τήλεφον εἶπε. vs. 2 ὑμῖν] ἡμῖν Γ. nec vera est tradita lectio neque ἧμιν aut ὗμιν formam Euripides usurpavit.

712

εἶτα δὴ θυμούμεθα
παθόντες οὐδὲν μεῖζον ἢ δεδρακότες;

Ar. Thesm. 519: κᾆτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα, οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'εἶτα — δεδρακότες'. vs. 2 μεῖζον] μᾶλλον Schol.

713

ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ

Ar. Ach. 577: ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι 'ἅπασαν — κακορροθεῖ;' ubi Schol.: κακορροθεῖ· κακῶς ἀγορεύει. καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου.

714

τί δ' ὦ τάλας; σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις; .

Ar. Ach. 454: τί δ', ὦ τάλας, σὲ τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος; ubi Scholia: καὶ τοῦτο δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'τί δ' — μέλλεις'. Achillis verba fuerint. μέλλεις] θέλεις Valck., ego με λῇς temptabam.

715

ὥρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν.

Stob. Flor. 20, 37.

716

κακός τίς ἐστι προξένῳ σοὶ χρώμενος.

Ammon. Valck. v. πρόξενος p. 119: οὐκ ὀρθῶς οὖν Εὐριπίδης ἐν Τηλέφῳ πρόξενον εἴρηκε τὸν ἰδιόξενον 'κακός — χρώμενος'. eadem fere Etym. Gud. p. 481, 32.

717

Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν;

Clem. Alex. Strom. VI p. 746: *ἐν Τηλέφῳ εἰπόντος Εὐριπίδου 'Ἕλληνες — δουλεύσομεν;' Θρασύμαχος ἐν τῷ ὑπὲρ Λαρισαίων λέγει 'Ἀρχελάῳ δουλεύσομεν Ἕλληνες ὄντες βαρβάρῳ;'* Pseudo-Callisth. 1, 25 p. 25 sq.: *ἵνα μὴ Ἕλληνες ὄντες βαρβάρῳ δουλεύσωμεν.*

718

κακῶς ὄλοιτ'· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

Ar. Ach. 8: *φιλῶ τοὺς ἱππέας διὰ τοῦτο τοὔργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.* ubi Schol.: *τὸ ἡμιστίχιον ἐκ τοῦ Τηλέφου Εὐριπίδου, ἔχον οὕτως 'κακῶς — Ἑλλάδι'.* cf. Suid. v. *παρῳδούμενος: τὸ 'ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι' παρ' Εὐριπίδῃ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει εἰρημένον.*

719

μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.

Stob. Flor. 29, 9. idem versus est in Men. mon. 338, cum Sophoclis fr. 364 coniunctus exstat in Stob. Flor. 29, 25, sine p. et fab. n. legitur in Anecd. Boiss. vol. 1 p. 115 et Floril. Monac. 127 p. 276, 26.

720

τόλμα σὺ κἄν τι τραχὺ νείμωσιν θεοί.

Stob. Flor. 51, 8. verba poetae in libris leviter corrupta leguntur, quo factum est ut Meinekius in Men. p. 314 aliique non Euripidis, sed elegiaci poetae versum afferri existimarent.

721

ἴθ' ὅποι χρῄζεις· οὐκ ἀπολοῦμαι
τῆς σῆς Ἑλένης εἵνεκα

Ar. Nub. 891: *ἴθ' ὅποι χρῄζεις· πολὺ γὰρ μᾶλλόν σ' ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.* ubi Schol.: *πάντα δὲ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'ἴθ' — οὕνεκα'.* vs. 2 *εἵνεκα*] *οὕνεκα* vulgo.

722

Σπάρτην ἔλαχες, κείνην κόσμει·
τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ.

Stob. Flor. 39, 10: *Εὐριπίδου Τήλεφος.* '*Σπάρτην — ἰδίᾳ*'. priorem versum habent Cicero ad Att. 4, 6, 2 Plut. Mor. p. 472 E p. 602 B Diogenianus 8, 16 Schol. Theocr. 5, 61 Psellus Boiss. p. 168 Macarius 7, 78; genuina verba liberius mutant Diogenianus 8, 46: *ἣν ἔλαχες Σπάρταν κόσμει,* et Gregorius Cyprius 2, 76 (cf. Greg. Cypr. cod. Mosq. 3, 82): *κόσμει Σπάρταν, ἣν ἔλαχες.* eundem versum respiciunt Cicero ad Att. 1, 20, 3 Synesius Epist. 100 p. 239 D (cf. Suid. v. *κόσμει*) Theodorus Metoch. p. 16 sq. Theodorus Hyrtac. Epist. 46 61 87 in *Notices et Extr.* V p. 723 VI p. 25 43 Nicephorus Chumn. Epist. 4 in Boiss. Anecd. Nov. p. 5 Schol. Eur. Or. 537.

723

ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει

Ar. Eq. 813: '*ὦ πόλις — λέγει*'. ubi Schol. vs. 809: *τὸ δὲ 'ὦ πόλις Ἄργους' ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου· τὸ δὲ 'κλύεθ' οἷα λέγει' ἀπὸ Μηδείας.* Ar. Plut. 601: '*ὦ πόλις — λέγει*'. ubi Schol.: *ὦ πόλις Ἄργους] ταῦτα ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου τραγικεύεται.* verba *κλύεθ' οἷα λέγει* extant in Med. 168, iisdem in Telepho usum esse poetam probabiliter coniecit Elmsleius.

724

σὺ δ' εἴκ' ἀνάγκῃ καὶ θεοῖσι μὴ μάχου·
τόλμα δὲ προσβλέπειν με καὶ φρονήματος
χάλα. τά τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς
ταπείν' ἔθηκε καὶ συνέστειλεν πάλιν.

Stob. Flor. 22, 32.

725

πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν

Plut. Mor. p. 46 F: *οὐ γὰρ μόνον, ὡς Εὐριπίδης φησί, τὸ Τηλέφου τραῦμα 'πριστοῖσι — ῥινήμασιν', ἀλλὰ καὶ*

τὸν ἐκ φιλοσοφίας ἐμφυόμενον εὐφυέσι νέοις δηγμὸν αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἰᾶται.

726

ψυκτήρ

Schol. Plat. p. 960 b 7: *ψυκτήρ, σκεῦος ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια, ἢ ποτηρίου εἶδος, ὡς Εὐριπίδης Τηλέφῳ.*

727a

ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον τέκος.

Ar. Pac. 528: *ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.* ubi Schol. Ven.: *ἔστι δὲ Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου ἢ Τληπολέμου τὸ 'ἀπέπτυσ' — τέκος'.* verba *ἢ Τληπολέμου* delet Meinekius.

727b

λοχαῖον σῖτον

Etym. Flor. in Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 208: *λόχαιον· τὸν κεκλιμένον, ἐν ᾧ ἔστι λοχῆσαι. Εὐριπίδης Τηλέφῳ. καὶ ἐν Ἀλκήστιδι* (vs. 846) *'κἄνπερ λοχαίας αὐτὸν ἐξ ἕδρας'.* lemma *λοχαῖον σῖτον* restituit Dindorfius ex Phot. Lex. p. 232, 12: *λοχαῖος σῖτος· ὁ βαθὺς ἢ ὁ δι' ἐπομβρίαν κεκλιμένος.* eodem spectat corrupta Hesychii glossa *λοχαῖος.*

ΤΗΜΕΝΙΔΑΙ

Τημενίδες pro *Τημενίδαι* plerumque praebet Stobaeus, quem errorem esse suspicor librariorum, qui dativo *Τημενίδαις* vitiose *Τημενίδες* scripto decepti fuerint. genuinam inscriptionem confirmat Dioscorides Anth. Pal. 11, 195:

Γάλλον Ἀρισταγόρης ὠρχήσατο· τοὺς δὲ φιλόπλους
Τημενίδας ὁ κακὼν πολλὰ διῆλθον ἐγώ.
χὠ μὲν τιμηθεὶς ἀπεπέμπετο· τὴν δὲ τάλαιναν
Ὑρνηθὼ κροτάλων εἷς ψόφος ἐξέβαλεν.

de argumento fabulae praeter Pausan. 2, 19 et 28 cf. Nicol. Damasc. in Mülleri Fragm. Hist. vol. 3 p. 376 et Diod. Sic ibid. vol. 2 p. VIII.

728

. . φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντων τυχεῖν,
ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτώμασιν νεανιῶν,
κακοὺς δὲ μισεῖ. τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος
τόδ' ἐστί, τοῖς δὲ κατθανοῦσιν εὐκλεές.

Stob. Flor. 50, 1.

729

εἰκὸς δὲ παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ
πατρίδος ἐρῶντας ἐκπονεὶν σωτηρίαν.

Stob. Flor. 39, 1.

730

ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεὶ πόλις

Pollux 9, 27: τοῖς γὰρ ποιηταῖς καὶ τὰς χώρας λέγουσι πόλεις οὐ προσεκτέον. ὡς παρ' Εὐριπίδῃ — ἐν Τημενίδαις 'ἅπασα — πόλις'.

731

οὐκ ἔστι κρεῖσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί.

Stob. Flor. 51, 2.

732

ῥώμη δέ τ' ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην.

Stob. Flor. 54, 17. τ'] γ' Matthiae.

733

τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει.
κοινὸν δ' ἔχοντες αὐτὸ κοινὰ πάσχομεν
πάντες· τὸ γὰρ χρεὼν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεών.

Stob. Flor. 124, 29. vs. 2 fortasse πάντες δ' ἔχοντες legendum ex vs. 3, ubi scripserim τὸ γὰρ χρεὼν οὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποιεῖν (vide adesp. fr. 301).

734

ἀρετὴ δὲ κἂν θάνῃ τις οὐκ ἀπόλλυται,

ζῇ δ' οὐκέτ' ὄντος σώματος· κακοῖσι δὲ
ἅπαντα φροῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός.

Stob. Flor. 1, 4. vs. 1 affert Sextus Empir. p. 660, 25.

735

ἀσύνετος ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής,
λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα.

Stob. Flor. 4, 10.

736

ὡς σκαιὸς ἀνὴρ καὶ ξένοισιν ἄξενος
καὶ μνημονεύων οὐδὲν ὧν ἐχρῆν φίλον.
σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι,
κἂν ὁμόθεν ὦσι· τὸ γὰρ ἔχειν πλέον κρατεῖ
τῆς εὐσεβείας· ἡ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις
ἀπόλωλ', ὅταν τις ἐκ δόμων ἀνὴρ θάνῃ.

Stob. Flor. 126, 6 et 7. vs. 4 πλέον σθένει malim, sicut in Soph. fr. 854 πλέον σθένουσιν ἢ κράτος requiritur.

737

καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παρρησία.

Stob. Flor. 13, 8.

738

πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως
δείξουσιν αὑτοὺς τῶν κακῶν ἐξουσίᾳ.

Stob. Flor. 106, 7.

739

φεῦ φεῦ, τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενοῦς ἄπο
ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε.
κἂν γὰρ πένης ὢν τυγχάνῃ, χρηστὸς γεγὼς
τιμὴν ἔχει τιν', ἀναμετρούμενος δέ πως
τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ.

Stob. Flor. 88, 2. vs. 2 ἔχει δόκησιν ἀξιώματος Mei-

nekius, ἔχει τ' ὄνησιν ἀξίωμά τε Fr. G. Schmidtius. vs. 3 χρηστοῦ Valck. vs. 5 ὠφελεῖ τρόπῳ verba corrupta.

740

. . . . ἦλθεν δ'
ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον, μεγάλων
ἄθλων ἕνα δεινὸν ὑποστάς,
κατ' ἔναυλ' ὀρέων ἀβάτους ἐπί τε
λειμῶνας ποίμνιά τ' ἄλση.

Aelianus N. A. 7, 39: ἐν δὲ τοῖς Τημενίδαις τὸν Ἡράκλειον ἆθλον ἔλαφον κέρατα ἔχειν ὁ αὐτὸς Εὐριπίδης φησί, τὸν τρόπον τόνδε ᾄδων 'ἦλθεν — ἄλση'. vs. 4 ἐπί τε] ἐπιὼν aut ἐφέπων scripserim. vs. 5 ποίμνια (ποιμένια al.) suspectum.

741

Ar. Ran. 1338: ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε. ubi Scholia: Ἀπολλώνιος παρὰ τὰ ἐκ τῶν Τημενιδῶν (Εὐμενίδων ante Dobraeum). Euripidis quae verba fuerint incertum est.

ΤΗΜΕΝΟΣ

De argumento fabulae non constat. Temenum et Temenidas cur eandem tragoediam opinemur, nullam video rationem idoneam. quem versum e Κτιμένῳ (i. e. Τημένῳ) affert Clemens Alex., supra exhibuimus fr. 435, 2.

742

ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα.

Stob. Flor. 56, 14.

743

τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω, καλῶς
γνῶναι τὸν ἐχθρόν, ᾗ μάλισθ' ἁλώσιμος.

Stob. Flor. 54, 15. vs. 1 τὸ δὲ] τοῦ δὲ Dobraeus, ego τὸ δ' εὖ malim.

744

ἄρξεις γὰρ οὕτω· χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην

ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν.

Stob. Flor. 54, 16.

745

τολμᾶν δὲ χρεών· ὁ γὰρ ἐν καιρῷ
μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν
τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν.

Stob. Flor. 51, 3.

746

αἰδὼς γὰρ ὀργῆς πλείον' ὠφελεῖ βροτούς.

Stob. Flor. 31, 1: *Εὐριπίδου Τιμαίῳ* (sic M, ς νη Vind.) 'αἰδὼς — βροτούς'. *πλεῖον* libri. *πλείον'* scripsi. in lemmate olim *Τέννῃ* legendum suspicabar.

747

αἰσίως

Hesych.: *αἰσίως· καλῶς. δεξιῶς. Εὐριπίδης Τημένῳ* (*τί* codex).

748

ἀνανομήν

Hesych.: *ἀνανομήν· ἀναδασμόν. ἀνανέμειν γὰρ τὸ μερίζειν. Εὐριπίδης Τημένῳ.*

749

ἄπυργος

Hesych.: *ἄπυργος· ἀτείχιστος. Εὐριπίδης Τημένῳ.*

750

κατηβολή

Schol. Plat. p. 904 a 22 et Hesych., v. fr. 617.

751

σφακελισμός

Schol. Hippocr. (vol. 5 p. 214 Littr.) in Darembergii

Notices et extr. des manuscr. méd. 1 p. 217 sive Erotian. ed. Klein. p. 20, 14: *ὁ δὲ Βακχεῖος ὀδύνην καὶ ἄλγημα καὶ φλεγμονὴν φησὶν εἶναι τὸν σφακελισμόν, παραθέμενος Εὐριπίδου λέξεις ἐκ Τημένου καὶ Ἱππολύτου* (vs. 1352, ubi *σφάκελος* legitur).

ΥΨΙΠΥΛΗ

De argumento cf. Schol. Clem. Alex. p. 105 sq.: *ὅτε οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας σὺν Ἀδράστῳ καὶ Πολυνείκει ἐστρατεύοντο, παρέβαλον εἰς τὴν Νεμέαν· τόπος δὲ οὗτος τοῦ Ἄργους. ζητοῦντες δὲ ὑδρεύσασθαι συνέτυχον Ὑψιπύλῃ τῇ Θόαντος θυγατρὶ τρεφούσῃ παιδίον Ὀφέλτην καλούμενον, Εὐφήγου*) καὶ Εὐρυδίκης. ἡ δὲ ἀποθεμένη τὸ παιδίον ἀπῆλθεν αὐτοῖς ὑδρεύσασθαι βουλομένη. δράκων δὲ ἐν τοσούτῳ περιπεσὼν τῷ παιδίῳ ἀνεῖλεν αὐτό· ἡ δὲ ἐπανελθοῦσα ἐθρήνει. Ἀμφιάραος δὲ ὁ μάντις εἷς ὢν τῶν ἑπτὰ ἀπὸ τοῦ συμβάντος τοῖς Ἕλλησι θάνατον προεμαντεύσατο καὶ τὸν παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσεν. Ἄδραστος δὲ παραμυθούμενος τὴν Ὑψιπύλην ἐπ' αὐτῷ τὸν Νεμεακὸν ἀγῶνα συνεστήσατο.* similiter Apollod. 3, 6, 4 et Hyginus fab. 74. Hypsipylen ab Eurydices ultione tutam praestant filii, si recte fr. 765 interpretatur Welcker. scenae commissam esse fabulam paulo ante olymp. 93, 3 docet Schol. Ar. Ran. 53: *τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν. Ὑψιπύλης, Φοινισσῶν, Ἀντιόπης.* de Euripidea Hypsipyla dicta videntur quae narrat Ath. VIII p. 343 F: *ὀψοφάγος δ' ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος τραγῳδός, Ἀθηνίωνος μὲν μαθητής, οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα τοῦ Μαυρουσίων βασιλέως, ὥς φησιν Ἀμάραντος ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς, γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε τὸ ἐπίγραμμα τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ὑψιπύλην ὑπεκρίνατο ʻ μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κεναρήφαγον ἦχος* (*κιναρηφάγου ἦθος* coniecit Villebrunius) *λεύσσων Ὑψιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὅρα* (*ὡς κακὸν ἦτορ ἔλα* Iacobsius). *ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος' κτέ.*

---

*) Fortasse *Εὐφήτου* leg., cf. Schol. Pind. Nem. prol. p. 424: *ἐπὶ Ὀφέλτῃ τῷ Εὐφήτου καὶ Κρεούσης παιδί. Ophelten Lyci regis filium* dicit Hyginus fab. 74, ubi *Lycurgi filium* probabiliter corrigitur secundum Apollodorum et alios.

752

Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κάτα
πηδᾷ χορεύων παρθένοις σὺν Δελφίσιν

Ar. Ran. 1211: 'Διόνυσος — πηδᾷ χορεύων'. ubi Schol.: Διόνυσος ὃς] Ὑψιπύλης ἡ ἀρχή. Schol. vs. 1213: πηδᾷ χορεύων] — τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ στίχου 'παρθένοις σὺν Δελφίσιν'. Macrobius Sat. 1, 18, 4: *quod cum et Varro et Granius Flaccus adfirment, etiam Euripides his docet* 'Διόνυσος — πηδᾷ χορεύων' (vs. 1—3). vs. 1 legitur in Schol. Ar. Nub. 604, vs. 2 in Etym. M. v. ἄαπτος p. 1, 38.

753

δείξω μὲν Ἀργείοισιν Ἀχελῴου ῥόον

Didymus in Macrob. Sat. 5, 18. 12: Ἀχελῷον πᾶν ὕδωρ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὑψιπύλῃ· λέγων γὰρ περὶ ὕδατος ὄντος σφόδρα πόρρω τῆς Ἀκαρνανίας, ἐν ᾗ ἐστιν ὁ ποταμὸς Ἀχελῷος, φησί 'δείξω — ῥόον'. ῥόον] δρόσον vel ῥοάς Elmsleius.

754

ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ αἰρόμενος
ἄγρευμ' ἀνθέων ἡδομένᾳ ψυχᾷ
τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων

Plut. Mor. p. 93 D: ὥσπερ ὁ τῆς Ὑψιπύλης τρόφιμος εἰς τὸν λειμῶνα καθίσας ἔδρεπεν 'ἕτερον — ἔχων'. cf. Plut. Mor. p. 661 F, ubi libri haec praebent: ὥσπερ ὁ ** πύλης τρόφιμος ** νος 'ἕτερον ἀφ' ἑτέρας ἰώμενος ἄγρευμα ἀν συνηδόμεναι ψυχαὶ * μὴ πίον ἄπληστος ἐὼν' ἐπὶ πλεῖστον ἐξανθίζεται τοῦ λειμῶνος. vs. 1 αἰρόμενος p. 93, ἰώμενος p. 661, neutrum sufficit. vs. 2 ἁδομένᾳ Dindorfius. vs. 3 ἄχρηστον ἔχων p. 93, ἄπληστος ἐών p. 661. Euripidi locum vindicavit Valck. Diatr. p. 212, qui comparavit Statii Theb. 4, 786.

755

ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄστρον

Ar. Ran. 1328: ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον Κυρήνης μελοποιῶν. ubi Schol. (sicut Suidas v. δωδεκαμήχανον): ἔστι δὲ παρὰ τὰ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου 'ἀνὰ — ἄστρον'. ἄστρον] ἄντρον codex Θ in glossa.

756

περίβαλ', ὦ τέκνον, ὠλένας

Ar. Ran. 1322: περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας. Scholion vs. 1320: καὶ τὸ 'περίβαλ', ὦ τέκνον' ἐξ Ὑψιπύλης.

757

ἃ γοῦν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι, γύναι.
ἔφυ μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν,
θάπτει τε τέκνα χἄτερα κτᾶται νέα,
αὐτός τε θνῄσκει· καὶ τάδ' ἄχθονται βροτοί,
εἰς γῆν φέροντες γῆν. ἀναγκαίως δ' ἔχει
βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν,
καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή· τί ταῦτα δεῖ
στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν;
δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς.

Clemens Alex. Strom. IV p. 587 sq.: ὁ γοῦν Εὐριπίδης λέγει 'ἃ γοῦν — βροτοί' (vs. 1—4). εἶτα ἐπιφέρει 'ταῦτα δεῖ — βροτοῖς' (vs. 7—9). Plut. Mor. p. 110 F: οὐ φαύλως γὰρ ἂν δόξειεν ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ Ἀμφιάρεως παραμυθεῖσθαι τὴν Ἀρχεμόρου μητέρα δυσχεραίνουσαν, ὅτι νήπιος ὢν ὁ παῖς καὶ ἄγαν ἄωρος ἐτελεύτησε. φησὶ γὰρ οὕτως 'ἔφυ μὲν — βροτοῖς' (vs. 2—9). Stob. Flor. 108, 11: Εὐριπίδου Ὑψιπύλη. 'ἔφυ μὲν — διεκπερᾶν' (vs. 2—8). verba βίον — μή (vs. 6 et 7) apponit Marcus Anton. 7, 40. vs. 6 idem 11, 6. vs. 9 habent Stob. Flor. 29, 56 et Plut. Mor. p. 117 D. vs. 1 ταὐτά μοι Valck. vs. 2 οὐ πονεῖ βροτῶν] οὐκ ἀεὶ πονεῖ Stob. vs. 3 κτᾶται] σπείρει Clem. vs. 8 ἅπερ χρὴ Lud. a Sybel. Latine locum reddidit Cicero Tusc. 3, 25, 59: *Carneades — reprehendere Chrysippum solebat laudantem Euripideum carmen illud,*

mortalis nemo est, quem non attingit dolor
morbusque. multis sunt humandi liberi,
rursum creandi, morsque est finita omnibus.
quae generi humano angorem nequidquam afferunt.
reddenda terrae est terra, tum vita omnibus
metenda, ut fruges. sic iubet necessitas

758

κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον.

Stob. Flor. 10, 26.

759

πρὸς τὰς φύσεις χρὴ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν
καὶ τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε κἀγαθῶν,
πειθὼ δὲ τοῖς μὲν σώφροσιν πολλὴν ἔχειν,
τοῖς μὴ δικαίοις δ᾽ οὐδὲ συμβάλλειν χρεών.

Orion Flor. 7, 5 p. 259, 25: *ἐκ τῆς Ὑψιπύλης.* '*πρὸς τὰς — χρεών*'. vs. 1 habet Floril. Monac. 104 p. 275, 8.

760

ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος.

Stob. Flor. 20, 31. idem versus extat in Stob. Flor. 20, 12 (v. fr. 261) et in Flor. Monac. 150 p. 278, 13.

761

ἄελπτον οὐδέν, πάντα δ᾽ ἐλπίζειν χρεών.

Stob. Flor. 110, 16.

762

εὔσημα καὶ σᾶ καὶ κατεσφραγισμένα

Eust. Il. p. 959, 43 (Philem. Lex. p. 147): *λέγουσι δὲ καὶ σᾶ τὰ σῶα οἱ παλαιοί — Εὐριπίδης ἐν Ὑψιπύλῃ* '*εὔφημα — κατεσφραγισμένα*'.

763

ἢ ἑτέρᾳ φράσω;

Ar. Ran. 64: ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ ἑτέρᾳ φράσω; ubi Scholia: ἑτέρᾳ φράσω] — ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου. Bothius ad priora verba ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές hanc annotationem rettulit.

764

ἰδού, πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόρας
γραπτούς τ' ἐν ἀετοῖσι πρόσβλεψον τύπους.

Galenus vol. 18, 1 p. 519 (vol. 5 p. 615 ed. Basil., vol. 12 p. 376 Chart.) de v. ἀέτωμα sive ἀετός disputans: καὶ Εὐριπίδης ἐν Ὑψιπύλῃ φησί 'ἰδοὺ — τύπους'. vs. 2 τ' addidi et πρόσβλεπον in πρόσβλεψον mutavi.

765

οἰνάνθα τρέφει τὸν ἱερὸν βότρυν

Ar. Ran. 1320: οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου. ubi Schol.: παρὰ τὸ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου 'οἰνάνθα — βότρυν'. cf. Tzetzes in Ar. Ran. 1320 (*Rhein. Mus. N. F.* VI p. 617 sive Append. Lex. Vindob. p. 251, 7). Welcker conferri iubet Anth. Pal. 3, 10: φαῖνε, Θόαν. Βάκχοιο φυτὸν τόδε· ματέρα γὰρ σὰν ῥύσῃ τοῦ θανάτου οἰκέτιν Ὑψιπύλαν κτέ., cui epigrammati haec praemittuntur: ἐν δὲ τῷ κατὰ δύσιν πλευρῷ — Εὔνεως γεγλυμμένος καὶ Θόας, οὓς ἐγέννησεν Ὑψιπύλη, ἀναγνωριζόμενοι τῇ μητρὶ καὶ τὴν χρυσῆν δεικνύντες ἄμπελον. ὅπερ ἦν αὐτοῖς τοῦ γένους σύμβολον, καὶ ῥυόμενοι αὐτὴν διὰ τὸν Ἀρχεμόρου θάνατον τῆς παρ' Εὐρυδίκης τιμωρίας.

766

ἀναδρομαί

Hesych., vide fr. 850.

767

ἄρκτος

Harpocr. v. ἀρκτεῦσαι p. 34, 17: ὅτι δὲ αἱ ἀρκτευόμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται, Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ. Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Λυσιστράτῃ. similiter Anecd. Bekk. p. 444, 32 et Suid. v. ἀρκτεῦσαι.

768

ἐκδημία

Antiatt. p. 93, 26: ἐκδημία. οὐ μόνον ἀποδημία. Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ.

769

κροταλισάσης

Phot. Lex. p. 180, 12: κροταλίζειν· οὐ διὰ τῶν χειρῶν κροτεῖν. ἀλλὰ διὰ κροτάλου. τῆς κροταλισάσης, ὡς Εὐριπίδης (Εὐριπίδην ci. Dobr.) φησὶν ὁ κωμικὸς περὶ τῆς Ὑψιπύλης λέγων. cf. Ar. Ran. 1305: ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις αὕτη κροτοῦσα; δεῦρο, Μοῦσ' Εὐριπίδου. ubi Schol.: λέγεται δὲ εἰς τὴν Ὑψιπύλην ταῦτα. Phryn. Bekk. p. 45, 30: κροτεῖν ὀστράκοις· Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῆς Εὐριπίδου μελοποιίας. Euripides quid dixerit e Photii loco non satis apparet. verbo κροταλίζειν usus est Anaxilas Com. 3 p. 341.

770

νεαρός

Antiatt. p. 109, 15: νεαρός· ἀντὶ τοῦ νέος. Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ.

ΦΑΕΘΩΝ

Longiora duo huius fabulae fragmenta (775 et 781) extant in codicis Claromontani foliis duobus postremis (162 et 163), ubi Euripidei versus partim reciso margine inferiore perierunt, partim vetere scriptura deleta novaque inducta (continet ille codex Pauli epistolas) obscurati sunt et detriti. descripserunt illa fragmenta Imm. Bekker et C. B. Hase*), correcta edidit G. Hermannus Opusc. 3 p. 7—21. scena fabulae haud procul est ab Solis regia in finibus Aethiopum Oceano vicinorum, quorum rex Merops, coniux Clymenae, nuptias Phaethontis filii parat. Phaethon ut mortalis abnuit matrimonium cum dea ineundum; Clymene mater docet non Meropis ipsum, sed Solis esse filium, et fidem verbis suis fac-

*) Bekkeri et Hasii apographa significabo litteris *b* et *h*. dubias litteras punctis infra lineam positis indicabo.

tura imperat ut deum adeat. Phaethon Solis regiam petit et curru paterno impetrato magnis ausis excidit: fratrem mortuum lugent Heliades; cf. Plinius H. N. 37, 11.

771

Μέροπι τῆσδ' ἄνακτι γῆς,
ἣν ἐκ τεθρίππων ἁρμάτων πρώτην χθόνα
Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέᾳ βάλλει φλογί.
καλοῦσι δ' αὐτὴν γείτονες μελάμβροτοι
Ἕω φαεννὰς Ἡλίου θ' ἱπποστάσεις.

Strab. I p. 33: ὅ τ' *Εὐριπίδης ἐν τῷ Φαέθοντι τὴν Κλυμένην δοθῆναι φησί 'Μέροπι — ἱπποστάσεις'. νῦν μὲν δὴ κοινὰς ποιεῖται τὰς ἱπποστάσεις τῇ τε Ἠοῖ καὶ τῷ Ἡλίῳ, ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς πλησίον αὐτὰς φησὶν εἶναι τῇ οἰκήσει τοῦ Μέροπος· καὶ ὅλῃ γε τῇ δραματουργίᾳ τοῦτο παραπέπλεκται.* vs. 1 *δάμαρ δοθεῖσα* vel cum Bothio *Κλυμένη δοθεῖσα* supplere licuerit. vs. 3 cf. Hesych.: *ἀνίσχων· ἀνατέλλων.*

772

ἐλεύθερος δ' ὢν δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους,
πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων.

Eust. Od. p. 1731, 54: *ἡ δὲ τοιαύτη προὶξ ὅτι καὶ φερνὴ λέγεται δηλοῖ, φασίν, ἐν Φαέθοντι Εὐριπίδης εἰπών 'ἐλεύθερος — ἔχων'.* vs. 2 cf. Plut. Mor. p. 498 A: *ὑπομένει, τὸ σῶμα πεπραμένον τῆς φέρνης ἔχων, ὡς Εὐριπίδης φησίν.*

773

δεινόν γε, τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον,
σκαιοῖσιν εἶναι· τί ποτε τοῦδέ γ' αἴτιον;
ἆρ' ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρετεῖ,
τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης;

Stob. Flor. 93, 2. vs. 4 *καὶ τῆς τέχνης* Meinekius, *καὶ δυστυχεῖς* Maehly.

774

ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ.

Stob. Flor. 40, 2. eundem versum habet Flor. Monac. 146 p. 278, 7.

775

μνησθεὶς ὅ μοί ποτ' εἶφ' ὅτ' εὐνάσθη θεός.
αἰτοῦ τί χρήζεις ἕν· πέρα γὰρ οὐ θέμις
λαβεῖν σε· κἂν μὲν τυγχάνῃς ε . . .
θεοῦ πέφυκας· εἰ δὲ μή, ψευδὴς ἐγώ.
ΦΑΕ. πῶς οὖν πρόσειμι δῶμα θερμὸν Ἡλίου;
ΚΛΥ. κείνῳ μελήσει σῶμα μὴ βλάπτειν τὸ σόν.
ΦΑΕ. ἐπεὶ πατὴρ πέφυκεν; οὐ κακῶς λέγεις.
ΚΛΥ. σάφ' ἴσθι· πεύσει δ' αὐτὸ τῷ χρόνῳ σαφῶς.
ΦΑΕ. ἀρκεῖ· πέποιθα γάρ σε μὴ ψευδῆ λέγειν.
ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ αἵδ' ἔξω δόμων
δμωαὶ περῶσιν, αἳ πατρὸς κοιμωμένου
σαίρουσι δῶμα καὶ δόμων κειμήλια
καθ' ἡμέραν φοιβῶσι κἀπιχωρίοις
ὀσμαῖσι θυμιῶσιν εἰσόδους δόμων.
ὅταν δ' ὕπνον γεραιὸς ἐκλιπὼν πατὴρ
πύλας ἀμείψῃ καὶ λόγους γάμων πέρι
λέξῃ πρὸς ἡμᾶς, Ἡλίου μολὼν δόμους
τοὺς σοὺς ἐλέγξω. μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι.
ΧΟΡ. . . . . στρ. α'
. . . . . κατὰ γᾶν
. . α . . . . .
. . . .
μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν
ἀηδὼν ἁρμονίαν
ὀρθρευομένα γόοις
Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον.
σύριγγας δ' οὐριβάται ἀντ. α'

κινοῦσιν ποίμνας ἐλάται·
ἔγρονται δ᾽ εἰς βοτάναν
ξανθᾶν πώλων συζυγίαι.
ἤδη δ᾽ εἰς ἔργα κυναγοὶ
στείχουσιν θηροφόνοι,
πηγαῖσί τ᾽ ἐπ᾽ Ὠκεανοῦ
μελιβόας κύκνος ἀχεῖ.
ἄκατοι δ᾽ ἀνάγονται ὑπ᾽ εἰρεσίας στρ. β′
ἀνέμων τ᾽ εὐαέσιν ῥοθίοις
ἀνὰ δ᾽ ἱστί . . . .
. . . .
. . . .
. . . . . .
. . . .
σινδὼν δὲ πρότονον ἐπὶ μέσον πελάσει.
τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μέριμνα πέλει. ἀντ. β′
κῶμον δ᾽ ὑμεναίων δεσποσύνων
ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως
ὑμνεῖν· δμωσὶν γὰρ ἀνάκτων
εὐάμεροι προσιοῦσαι
μολπαὶ θράσος αἴρουσ᾽
ἐπὶ χάρματ᾽· εἰ δὲ τύχα τι τέκοι,
βαρὺν βαρεῖα φόβον ἔπεμψε φάτις.
ὁρίζεται δὲ τόδε φάος γάμων τέλος,
τὸ δή ποτ᾽ εὐχαῖς ἐγὼ
λισσομένα προσέβαν
ὑμέναιον ἀεῖσαι
φίλον φίλων δεσποτᾶν.
θεὸς ἔδωκε, χρόνος ἔκρανε
λέχος ἐμοῖσιν ἀρχέταις.
ἴτω τελεία γάμων ἀοιδά.
ἀλλ᾽ ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς πρὸ δόμων

κῆρύξ θ' ἱερὸς καὶ παῖς Φαέθων
βαίνουσι, τριπλοῦν ζεῦγος. ἔχειν χρὴ
στόμ' ἐν ἡσυχίᾳ·
περὶ γὰρ μεγάλων γνώμας δείξει,
παῖδ' ὑμεναίοις, ὥς φησί, θέλων
ζεῦξαι νύμφης τε λεπάδνοις.
ΚΗΡ. *Ὠκεανοῦ πεδίων οἰκήτορες,*
εὐφαμεῖτ', ὦ,
ἐκτόπιοί τε δόμων ἀπαείρετε,
ὦ ἴτε, λαοί.
κηρύσσω δ' ὁσίαν βασιλήιον,
αἰτῶ δ' αὐδὰν
εὐτεκνίαν τε γάμοις, ὧν ἔξοδος
ἅδ' ἕνεχ' ἥκει,
παιδὸς πατρός τε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη
κρᾶναι θελόντων· ἀλλὰ τῆλ' ἔστω λεώς.
ΜΕΡ. . . . .
. . . . *εἰ γὰρ εὖ λέγω*

Codex Clarom., nunc Paris. 107 fol. 162 verso continet vs. 1—35, eodem folio recto vs. 36—70. vs. 1—4 Clymenae sunt. vs. 3 ΤΥΓΧΑΝΗCΕ .... *b*, ΙΤΙΧΑΛΙΗΙΩΔΩ ΩΝ *h*, *τυγχάνῃς ἐτητύμως* Bekker, an *τυγχάνῃς δώρων θεοῦ* legendum? vs. 7 *ἐπεὶ* cod., *εἴπερ* m. sec. teste Bekkero. ΚΑΚΩC *h*, ΚΑΛΩC *b*. *εἴπερ πατὴρ πέφυκε κοὐκ ἄλλως λέγεις* Burges. vs. 12 *καὶ θεῶν* Burges. vs. 21 ΔΕΔΕΝΔΡΕCΙΛΕΠΤΑΝ *b*, ΔΕΔΕΝΔΡΩΝ ΚΛΕΙΝΗΗΝ *h*, unde *μέλπει δ' ἐν δένδρῳ ἐλεινὴν* suspicabar. *ἐν δένδρεσι* praeiit Burges. vs. 23 ΟΡΘΡΕΥΟΜΕΝΑΓΟΟΙC *b*, ΙΤΟΡΕΤΟΜΕΝΑΤΘΟΝ (initio Θ addidit et litteram Τ induxit m. alt.) *h*, *ὀρθρευομένα γοερὸν* vel *γοερῶς* suspicabar. *γόοισιν δ' ὀρθρευομένα* Eur. Suppl. 978 dixit. vs. 27 *ἔγρονται* vitiosum, *ἔρχονται* aut *ἵενται* expectes. vs. 28 *συνζυγίαι* cod. vs. 42 ΑΙΟΥC *b*, *αὔξουσ'* Herm., *αἴρουσ'* Fritzschius et Maur. Schmidtius. vs. 44 ΟΙΚΟΙC *b*, ΦΑΙΟ (C post O addidit m. sec.) *h*, *φάτις* Weilius. vs. 65 ΑΥΤΩΔΑΥΔΑΝ *b*,

ΑΤΙΩΔΑΤΔΑΝ *h*, *αἰτῶ δ αἶσαν* Herm., *αἰτῶ δ' αἴσια* Weilius, ego *αἴσια δ' αἰτῶ* malim.

776

θερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ ὑπερτέλλουσα γῆς
καίει τὰ πόρρω, τἀγγύθεν δ' εὔκρατ' ἔχει.

Stob. Ecl. 1, 25, 3 p. 540: *Εὐριπίδης, πῦρ εἶναι τὸν ἥλιον. λέγει γοῦν ἐν — Φαέθοντι* '*θερμὴ — γῆς*' (vs. 1). Vitruvius 9, 1, 13: *si radii* (solis) *per omnem mundum fusi circinationibus vagarentur neque extentionibus porrecti ad trigoni formam linearentur, propiora flagrarent. id autem etiam Euripides Graecorum poeta animadvertisse videtur; ait enim quae longius a sole essent, haec vehementius ardere, propiora vero eum temperata habere. itaque scribit in fabula Phaethonte sic*: '*καίει — ἔχει*'. coniunxit hos versus Barnesius.

777

χρυσέα βῶλος

Diog. L. 2, 10: *φασὶ δ' αὐτὸν* (Anaxagoram) *προειπεῖν τὴν περὶ Αἰγὸς ποταμὸν γενομένην τοῦ λίθου πτῶσιν, ὃν εἶπεν ἐκ τοῦ ἡλίου πεσεῖσθαι. ὅθεν καὶ Εὐριπίδην μαθητὴν ὄντα αὐτοῦ χρυσέαν βῶλον εἰπεῖν τὸν ἥλιον ἐν τῷ Φαέθοντι.* hinc fuerunt qui fr. 771, 3 *Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέᾳ βώλῳ φλέγει* scribendum ducerent (v. Valck. Diatr. p. 31); probabilius videtur quod Matthiae coniecit, respici Or. 983: *ἁλύσεσι χρυσέαισι φερομέναν δίναισι βῶλον.*

778

ἐν τοῖσι μώροις τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν,
ὅστις πατὴρ ὢν παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ
ἢ καὶ πολίταις παραδίδωσ' ἐξουσίαν.

Stob. Flor. 43, 2.

779

ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβαλών·
κρᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων, ἁψῖδα σὴν

κάτω διήσει . . . .
ἴει δ' ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον.
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶτ' ἔμαρψεν ἡνίας·
κρούσας δὲ πλευρὰ πτεροφόρων ὀχημάτων
μεθῆκεν, αἱ δ' ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτυχάς.
πατὴρ δ' ὄπισθε νῶτα σειραίου βεβὼς
ἵππευε παῖδα νουθετῶν· ἐκεῖσ' ἔλα,
τῇδε στρέφ' ἅρμα, τῇδε.

Longinus de sublim. c. 15, 4 de Euripide: ἥκιστά γέ τοι μεγαλοφυὴς ὢν ὅμως τὴν αὐτὸς αὑτοῦ φύσιν ἐν πολλοῖς γενέσθαι τραγικὴν προσηνάγκασε —. τῷ γοῦν Φαέθοντι παραδιδοὺς τὰς ἡνίας ὁ Ἥλιος 'ἔλα δὲ — δίεισι' (vs. 1—3) φησίν, εἶθ' ἑξῆς 'ἴει — ἅρμα τῇδε' (vs. 4—10). ἆρ' οὐκ ἂν εἴποις ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ γράφοντος συνεπιβαίνει τοῦ ἅρματος καὶ συγκινδυνεύουσα τοῖς ἵπποις συνεπτέρωται; vs. 7 πτύχας cod.

780

Schol. Arat. 172: φέρονται αἱ Ὑάδες ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ Ταύρου. Θαλῆς μὲν οὖν β' αὐτὰς εἶπεν εἶναι —. Εὐριπίδης δὲ ἐν τῷ Φαέθοντι γ', Ἀχαιὸς δὲ δ'. Ἱππίας δὲ καὶ Φερεκύδης ζ'.

781

πυρός τ' Ἐρινὺς ἐν νεκροῖς θερηνναι
ζῶσ' ἥδ' ἀνίησ' ἀτμὸν ἐμφανῆ . .
ἀπωλόμην· οὐκ οἴσετ' εἰς δόμους νέκυν;
νοεῖς; πόσις μοι πλησίον γαμηλίους
μολπὰς ἀυτεῖ παρθένοις ἡγούμενος.
οὐ θᾶσσον; οὐ σταλαγμὸν ἐξομόρξετε,
εἴ πού τις ἔστιν αἵματος χαμαὶ πεσών;
ἐπείγετ' εἶα, δμωίδες· κρύψω δέ νιν
ξεστοῖσι θαλάμοις, ἔνθ' ἐμῷ κεῖται πόσει
χρυσός· μόνη δὲ κλῇθρ' ἐγὼ σφραγίζομαι.
ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας

καὶ τόνδ᾽· Ἀπόλλων δ᾽ ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλεῖ,
ὅστις τὰ σιγῶντ᾽ ὀνόματ᾽ οἶδε δαιμόνων.

ΧΟΡ. Ὑμὴν Ὑμήν, στρ.
τὰν Διὸς οὐρανίαν ἀείδομεν
τὰν Ἐρώτων πότνιαν, τὰν παρθένοις
γαμήλιον Ἀφροδίταν.
πότνια, σοὶ τάδ᾽ ἐγὼ νυμφεῖ᾽ ὀφείλω,
Κύπρι θεῶν καλλίστα,
τῷ τε νεόζυγι σῷ
πώλῳ, τὸν ἐν αἰθέρι κρύπτεις
σῶν γάμων γένναν·
ἃ τὸν μέγαν ἀντ.
τᾶσδε πόλεως βασιλῆ νυμφεύεται,
ἀστερωποῖσιν δόμοισιν χρυσέοις
ἀρχόν, φίλον Ἀφροδίτᾳ.
ὦ μάκαρ, ὦ βασιλέως μείζων ἔτ᾽ ὄλβος·
ὃς θεὰν κηδεύσεις
καὶ μόνος ἀθανάτοις
γαμβρὸς δι᾽ ἀπείρονα γαῖαν
θνατὸς ὑμνήσει.

ΜΕΡ. χώρει σὺ καὶ τάσδ᾽ εἰς δόμους ἄγων κόρας
γυναῖκ᾽ ἄνωχθι πᾶσι τοῖς κατὰ στέγας
θεοῖς χορεῦσαι καὶ κυκλώσασθαι δόμους
σεμνοῖσιν ὑμεναίοισιν, Ἑστίας θ᾽ ἕδος,
ἀφ᾽ ἧς γε σώφρων πᾶς ἂν ἀρχετ . . .
εὐχὰς π . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
θεᾶς προσελθεῖν τέμενος ἐξ ἐμῶν δόμων.

ΘΕΡ. ὦ πάτορ, ἔστρεψ᾽ ἐκ δόμων ταχὺν πόδα.

οὐ γὰρ σὺ σῴζει σεμνὰ θησαυρίσματα
χρυσοῦ. δι' ἁρμῶν ἐξαμείβεται πύλης
καπνοῦ μέλαινα λιγνὺς ἔνδοθεν στέγης.
προσθεὶς πρόσωπον φλόγα μὲν οὐχ ὁρῶ πυρός,
γέμοντα δ' οἶκον μέλανος ἔνδον αἰθάλου.
ἀλλ' ἔσιθ' ἐς οἶκον, μή τιν' Ἥφαιστος χόλον
δόμοις ἐπεισφρεὶς μέλαθρα συμφλέξῃ πυρὶ
ἐν τοῖσιν ἡδίστοισι Φαέθοντος γάμοις.
ΜΕΡ. πῶς φής; ὅρα μὴ θυμάτων πυρουμένων
κατ' οἶκον ἀτμὸν κεῖσ' ἀποσταλέντ' ἴδῃς.
ΘΕΡ. ἅπαντα ταῦτ' ἠθρησεκαυπωτουσεχει
ΜΕΡ. οἶδεν δ' ἐμὴ τάδ' ἢ οὐκ ἐπίσταται δάμαρ;
ΘΕΡ. θυηπολοῦσα θεοῖς ἐκεῖσ' ἔχει φρένας.
ΜΕΡ. ἀλλ' εἶμ', ἐπεί τοι καὶ φιλεῖ τὰ τοιάδε
ληφθέντα φαύλως ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν.
σὺ δ' ὦ πυρὸς δέσποινα, Δήμητρος κόρη,
Ἥφαιστέ τ', ἔστε πρευμενεῖς δόμοις ἐμοῖς.
ΧΟΡ. τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, ποῖ πόδα
πτερόεντα καταστάσω;
ἀν' αἰθέρ' ἢ γᾶς ὑπὸ κεῦθος ἄφαν-
τον ἐξαμαυρωθῶ;
ἰώ μοί μοι, κακὰ φανήσεται·
βασίλεια τάλαινα παῖς τ' ἔσω
κρυφαῖος νέκυς·
ὀτοτοτοῖ, κεραύνιαί τ' ἐκ Διὸς
πυρίβολοι πλαγαὶ λέχεά θ' Ἁλίου.
ὦ δυστάλαινα τῶν ἀμετρήτων κακῶν
Ὠκεανοῦ κόρα.
πατρὸς ἴθι πρόσπεσε
γόνυ [λι]ταῖς, σφαγὰς
σφαγὰς οἰκτρά τ' ἀρκέσαι σᾶς δειρᾶς.
ΜΕΡ. ἰώ μοί μοι.

ΧΟΡ. ἠκούσατ' ἀρχὰς δεσπότου στεναγμάτων;
ΜΕΡ. ἰὼ τέκνον.
ΧΟΡ. καλεῖ τὸν οὐ κλύοντα δυστυχῆ γόνον
. . . . . . [ὀμμά]των ὁρᾶν σαφῆ.

Codex Clarom. fol. 163 verso continet vs. 1—37, folio recto vs. 38—75. vs. 1 ἐν νεκρῷ Herwerdenus ΘΕΡΗΝΥΑΙ b, ΘΕΡΗΙΟΝ h. κεραυνίου Herwerdenus. vs. 3 Ν... cod., νέκυν Bekker. vs. 6 ΟΙΘΑCCΕΟΥCΟΜΟΛΓΟΝ b, οὐ θᾶσσον; οὐ σταλαγμὸν Dobraeus. vs. 9 ἐμοὶ κεῖται πολὺς Burges. vs. 11 et 12 habent Schol. Eur. Or. 1389 et Macrob. Sat. 1, 17, 10. vs. 11 καλλιφεγγὲς] χρυσοφεγγὲς Macrob. vs. 12 ΚΑΙΤΟΝΔ b, καὶ τοῦδ' vel καὶ τόνδ' Schol. Eur., ὅθεν σ' Macrob., κἀκ τοῦδ' Porsonus. ΑΠΟΛΛΩΝΔΕΝΒΡΟΤΟΙCΟΡΘΟCΚΛΛΗ b, Ἀπόλλων οὕτως εἰκότως κλῄζῃ βροτοῖς Schol. Eur., Ἀπόλλων' ἐμφανῶς κλῄζει βροτός Macrob., Ἀπόλλων δ' εἰκότως κλῄζει βροτοῖς Hermannus. pro Ἀπόλλων δ' ἐν fortasse Ἀπόλλω σ' ἐν leg. vs. 18 ΝΥΜΦΙΑC.. b, ΝΥΜΦΙΑCΦΑ' h, νυμφεῖ' ὀφείλω Herm. vs. 36 ΠΑCΑΝCΑΡΧΕΤ.. b, πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι Herm. vs. 37 π[οιεῖσθαι] Herm. vs. 44 ΕΝΔΟΘΕΝΚΑΠΝΟΥ b, ΕΝΑΦΝΑΙΘΙΠΟΥ h, ἔνδον αἰθάλου Hermannus, ἔνδον αἰθίνου Maur. Schmidtius. vs. 50 ΤΑΥΤΗΘΡΗCΕΚΑΝΠΩΤΟΥCΕΧΕΙ b, ΤΑΠΑΙΘΡΗCΕΚΑΝΠΩΤΟΥCΟΔΟΙ h, ταῦτ' αἴθρῃ τ' ἀκάπνωτοί θ' ὁδοί Herm., πάτερ ᾔθρησα κἀντώπησ' ὁδῷ Bothius. vs. 56 ΕΙΗΡΕΠΕΥΜΕΝΕΙC b, τ' εἶτε πρευμενεῖς L. Dindorfius. pro εἶτε ego ἔστε praetuli. vs. 57 fort. ποῦ πόδα leg. vs. 61 καταφανήσεται cod., κακὰ φανήσεται Burges. vs. 68 πατρὸς ἴθι] fort. πρόσιθι leg., nec πρόσπεσε integrum puto. vs. 69 ΓΟΝΥΥΑΙCΦΑΓΑC b, f. γονυπετὴς σφαγὰς leg.

782

μισῶ δὲ . . . . ἀγκύλον
τόξον κρανείας γυμνάσιά τ' οἰχοίατο.

Plut. Mor. p. 608 E: ἀλλὰ δέδια πάλιν μὴ συνεκβάλωμεν τῷ λυποῦντι τὴν μνήμην ὥσπερ ἡ Κλυμένη λέγουσα 'μισῶ δ' εὐάγκαλον τόξον — οἰχοίατο'.

783

φίλος δέ μοι
ἄλουτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς.

Plut. Mor. p. 665 C: πολλοὶ γὰρ ουτε καίουσιν οὔτε κατορύττουσιν, ἀλλ' ἐῶσι περιφράξαντες ὥστε ὁρᾶσθαι τοὺς νεκροὺς ἀσήπτους ἀεί, τὴν Εὐριπίδου Κλυμένην ἐλέγχοντας ἐπὶ τοῦ Φαέθοντος εἰποῦσαν 'φίλος — νέκυς'.

784

ψυκτήρια
δένδρεα φίλαισιν ὠλέναισι δέξεται

Ath. XI p. 503 D de v. ψυκτήρια: Εὐριπίδης Φαέθοντι 'ψυκτήρια — δέξεται'. vs. 2 δένδρεα] δένδρων Dobraeus.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

Fabula scenae commissa est olymp. 87. 1: cf. Argum. Eur. Med. Euripidem secutus tragoediae mythum adumbrat Hyginus fab. 102. Aeschyli Euripidis Sophoclis tragoedias cognomines inter se comparat Dio Chrys. orat. 52, unde quae ad Euripideam fabulam cognoscendam faciunt apponimus. § 6 et 7: ὁ χορὸς αὐτῷ (Aeschylum dicit) παραιτήσεως, ὥσπερ ὁ τοῦ Εὐριπίδου, οὐδὲν ἐδεήθη· ἄμφω γὰρ ἐκ τῶν Λημνίων ἐποίησαν τὸν χορόν. ἀλλ' ὁ μὲν Εὐριπίδης εὐθὺς ἀπολογουμένους πεποίηκε περὶ τῆς πρότερον ἀμελείας, ὅτι δὴ τοσούτων ἐτῶν οὔτε προσέλθοιεν πρὸς τὸν Φιλοκτήτην οὔτε βοηθήσειαν οὐδὲν αὐτῷ. § 8: ὁ Εὐριπίδης τὸν Ἄκτορα εἰσάγει ἕνα Λημνίων ὡς γνώριμον τῷ Φιλοκτήτῃ προσιόντα καὶ πολλάκις συμβεβληκότα. § 11: ἥ τε τοῦ Εὐριπίδου σύνεσις καὶ περὶ πάντα ἐπιμέλεια, ὥστε μήτε ἀπίθανόν τι καὶ παρημελημένον ἐᾶσαι μήτε ἁπλῶς τοῖς πράγμασι χρῆσθαι, ἀλλὰ μετὰ πάσης ἐν τῷ εἰπεῖν δυνάμεως, ὥσπερ ἀντίστροφός ἐστι τῇ τοῦ Αἰσχύλου (ἁπλότητι addit Reiskius), πολιτικωτάτη καὶ ῥητορικωτάτη οὖσα καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι πλείστην ὠφέλειαν παρασχεῖν δυναμένη. εὐθὺς γοῦν πεποίηται προλογίζων αὐτῷ ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ἄλλα τε ἐνθυμήματα πολιτικὰ στρέφων ἐν ἑαυτῷ καὶ πρω-

τόν γε διαπορῶν ὑπὲρ αὐτοῦ. μὴ ἄρα δοκῇ μὲν τοῖς πολλοῖς σοφός τις εἶναι καὶ διαφέρων τὴν σύνεσιν, ᾖ δὲ τοὐναντίον. § 12: ἐξὸν γὰρ αὐτῷ ἀλύπως καὶ ἀπραγμόνως ζῆν, ὃ δὲ ἑκὼν ἀεὶ ἐν πράγμασι καὶ κινδύνοις γίγνεται. τούτου δὲ φησὶν αἴτιον εἶναι τὴν τῶν εὐφυῶν καὶ γενναίων ἀνδρῶν φιλοτιμίαν. δόξης γὰρ ἀγαθῆς ἐφιέμενοι καὶ τοῦ εὐκλεεῖς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι μεγίστους καὶ χαλεπωτάτους ἑκόντες πόνους ὑφίστανται· ʻοὐδὲν — ἔφυʼ (fr. 786, 1). ἔπειτα σαφῶς καὶ ἀκριβῶς δηλοῖ τὴν τοῦ δράματος ὑπόθεσιν καὶ οὗ ἕνεκεν ἐλήλυθεν εἰς τὴν Λῆμνον. § 13: φησί τε ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἠλλοιῶσθαι, ὥστε ἐντυχόντα τῷ Φιλοκτήτῃ μὴ γνωσθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ —. φησί τε πρεσβείαν μέλλειν παρὰ τῶν Τρώων ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸν Φιλοκτήτην δεησομένην αὐτόν τε καὶ τὰ ὅπλα ἐκείνοις παρασχεῖν ἐπὶ τῇ τῆς Τροίας βασιλείᾳ, ποικιλώτερον τὸ δρᾶμα κατασκευάζων καὶ ἀνευρίσκων λόγων ἀφορμάς, καθ᾽ ἃς εἰς τἀναντία ἐπιχειρῶν εὐπορώτατος καὶ παρ᾽ ὁντινοῦν ἱκανώτατος φαίνεται. § 14: οὐ μόνον δὲ πεποίηκε τὸν Ὀδυσσέα παραγινόμενον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Διομήδους — καὶ τὸ ὅλον, ὡς ἔφην, δι᾽ ὅλου τοῦ δράματος πλείστην μὲν ἐν τοῖς πράγμασι σύνεσιν καὶ πιθανότητα ἐπιδείκνυται, ἀμήχανον δὲ καὶ θαυμαστὴν ἐν τοῖς λόγοις δύναμιν, καὶ τά τε ἰαμβεῖα σαφῶς καὶ κατὰ φύσιν καὶ πολιτικῶς ἔχοντα καὶ τὰ μέλη οὐ μόνον ἡδονήν, ἀλλὰ καὶ πολλὴν πρὸς ἀρετὴν παράκλησιν. adde eiusdem Dionis Chrysost. orat. 59 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ inscriptam, quam integram subicimus.

ΟΔ. Φοβοῦμαι μή ποτε μάτην κατ᾽ ἐμοῦ φανῶσι ταύτην οἱ σύμμαχοι τὴν δόξαν εἰληφότες ὡς ἀρίστου δὴ καὶ σοφωτάτου τῶν Ἑλλήνων. καίτοι ποία τις ἡ τοιαύτη σοφία καὶ φρόνησις, δι᾽ ἥν τις ἀναγκάζεται πλείω τῶν ἄλλων πονεῖν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ νίκης, ἐξὸν ἕνα τοῦ πλήθους δοκοῦντα μηδενὸς ἔλαττον ἐν τούτοις ἔχειν τῶν ἀρίστων; ἀλλὰ γὰρ ἴσως χαλεπὸν εὑρεῖν οὕτω μεγαλόφρον καὶ φιλότιμον ὁτιοῦν ὡς ἀνὴρ πέφυκεν. τοὺς γὰρ φανεροὺς καὶ πλειόνων ἅπτεσθαι τολμῶντας σχεδὸν τούτους πάντες θαυμάζομεν καὶ τῷ ὄντι ἄνδρας ἡγούμεθα. 2. ὑφ᾽ ἧς φιλοτιμίας κἀγὼ προάγομαι πλεῖστα πράγματα ἔχειν καὶ ζῆν ἐπιπόνως παρ᾽ ὁντινοῦν, ἀεί τινα προσδεχόμενος και-

τὸν κίνδυνον, ὀκνῶν διαφθεῖραι τὴν ἐπὶ τοῖς ἔμπροσθε γεγονόσιν εὔκλειαν. νῦν οὖν κατὰ πρᾶξιν πάνυ ἐπισφαλῆ καὶ χαλεπὴν δεῦρο ἐλήλυθα εἰς Λῆμνον, ὅπως Φιλοκτήτην καὶ τὰ Ἡρακλέους τόξα κομίζοιμι τοῖς συμμάχοις. ὁ γὰρ δὴ μαντικώτατος Φρυγῶν Ἕλενος ὁ Πριάμου κατεμήνυσεν, ὅτε ἔτυχεν αἰχμάλωτος ληφθείς, ἄνευ τούτων μήποτ᾽ ἂν ἁλῶναι τὴν πόλιν. 3. πρὸς μὲν δὴ τοὺς βασιλέας οὐχ ὡμολόγησα τὴν πρᾶξιν, ἐπιστάμενος τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἔχθραν, ᾧ γε αὐτὸς αἴτιος ἐγενόμην καταλειφθῆναι, ὅτε δηχθεὶς ἔτυχεν ὑπὸ χαλεπῆς καὶ ἀνιάτου ἐχίδνης. οὐκ ἂν οὖν ᾤμην οὐδὲ πειθὼ τοιαύτην ἐξευρεῖν, ὑφ᾽ ἧς ἄν ποτε ἐκεῖνος ἐμοὶ πράως ἔσχεν, ἀλλ᾽ εὐθὺς ἀποθανεῖσθαι ᾤμην ὑπ᾽ αὐτοῦ. ὕστερον δέ, τῆς Ἀθηνᾶς μοι παρακελευσαμένης καθ᾽ ὕπνους, ὥσπερ εἴωθε, θαρροῦντα ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἰέναι· αὐτὴ γὰρ ἀλλάξειν μου τὸ εἶδος καὶ τὴν φωνήν, ὥστε λαθεῖν αὐτῷ ξυγγενόμενον· οὕτω δὴ ἀφῖγμαι θαρρήσας. 4. πυνθάνομαι δὲ καὶ παρὰ τῶν Φρυγῶν πρέσβεις ἀπεστάλθαι κρύφα, ἐάν πως δύνωνται τὸν Φιλοκτήτην πείσαντες δώροις ἅμα καὶ διὰ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀναλαβεῖν εἰς τὴν πόλιν αὐτὸν καὶ τὰ τόξα. τοιούτου προκειμένου ἄθλου πῶς οὐ πανταχῇ ἄνδρα γίγνεσθαι δεῖ πρόθυμον; ὡς διαμαρτόντι τῆς πράξεως ταύτης πάντα τὰ πρότερον εἰργασμένα μάτην πεπονῆσθαι ἔοικεν. 5. παπαῖ· πρόσεισιν ὁ ἀνήρ. αὐτὸς ὅδε ὁ Ποίαντος παῖς, οὐκ ἄδηλος τῇ ξυμφορᾷ, μόλις καὶ χαλεπῶς προβαίνων. ὢ τοῦ χαλεποῦ καὶ δεινοῦ ὁράματος οὕτως. τό τε γὰρ εἶδος ὑπὸ τῆς νόσου φοβερὸν ἥ τε στολὴ ἀήθης· δοραὶ θηρίων καλύπτουσιν αὐτόν. ἀλλὰ σὺ ἄμυνον, ὦ δέσποινα Ἀθηνᾶ, καὶ μὴ μάτην φανῇς ἡμῖν ὑποσχομένη τὴν σωτηρίαν. 6. ΦΙΛ. τί δὴ βουλόμενος ὅστις εἶ ποτε σὺ ἢ τίνα τόλμαν λαβών, πότερον ἁρπαγῆς χάριν ἥκεις ἐπὶ τήνδε τὴν ἄπορον στέγην ἢ κατάσκοπος τῆς ἡμετέρας δυστυχίας; ΟΔ. οὔτι γε ὁρᾷς ἄνδρα ὑβριστήν. ΦΙΛ. οὐ μὴν εἰωθώς γε πρότερον δεῦρο ἥκεις. ΟΔ. οὐ γὰρ εἰωθώς· εἴη δὲ νῦν ἐν καιρῷ ἀφῖχθαι. ΦΙΛ. πολλὴν ἔοικας ἀλογίαν φράζειν τῆς δεῦρο ὁδοῦ. ΟΔ. εὖ τοίνυν ἴσθι, οὐ χωρὶς αἰτίας με ἥκοντα καὶ σοί γε οὐκ ἀλλότριον φανησόμενον. 7. ΦΙΛ. πόθεν δή; τοῦτο γὰρ πρῶτον εἰκός με εἰδέναι. ΟΔ. ἀλλ᾽ εἰμὶ Ἀργεῖος τῶν ἐπὶ Τροίαν πλευ-

σάντων. ΦΙΛ. πόθεν; εἰπὲ πάλιν, ὡς εἰδῶ σαφέστερον. ΟΔ. οὐκοῦν ἔτι δεύτερον ἀκούεις· τῶν ἐπ' Ἴλιον στρατευσάντων Ἀχαιῶν εἶναι φημί. ΦΙΛ. καλῶς δῆτα ἔφησθα ἐμὸς εἶναι φίλος, ὁπότε γε τῶν ἐμοὶ πολεμιωτάτων Ἀργείων πέφηνας. τούτων δὴ τῆς ἀδικίας αὐτίκα μάλα σὺ υφέξεις δίκην. ΟΔ. ἀλλ' ὦ πρὸς θεῶν, ἐπίσχες ἀφεῖναι τὸ βέλος. ΦΙΛ. οὐ δυνατόν, εἴπερ Ἕλλην ὢν τυγχάνεις, τὸ μὴ ἀπολωλέναι σε ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. 8. ΟΔ. ἀλλὰ πέπονθά γε ὑπ' αὐτῶν τοιαῦτα ἐξ ὧν δικαίως σοὶ μὲν ἂν φίλος εἴην, ἐκείνων δὲ ἐχθρός. ΦΙΛ. καὶ τί δὴ τοῦτό ἐστιν ὃ πέπονθας οὕτω χαλεπόν; ΟΔ. φυγάδα με ἤλασεν ἐκ τοῦ στρατοῦ Ὀδυσσεύς. ΦΙΛ. τί δὲ ἔδρας ἐφ' ὅτῳ τῆσδε τῆς δίκης ἔτυχες; ΟΔ. οἶμαί σε γινώσκειν τὸν Ναυπλίου παῖδα Παλαμήδην· οὐδὲ γὰρ τῶν ἐπιτυχόντων οὐδὲ ὀλίγου ἄξιος συνέπλει οὔτε τῷ στρατῷ οὔτε τοῖς ἡγεμόσιν. τὸν δὴ τοιοῦτον ἄνδρα ὁ κοινὸς τῶν Ἑλλήνων λυμεὼν διέφθειρεν. ΦΙΛ. πότερον ἐκ τοῦ φανεροῦ μάχῃ κρατήσας ἢ μετὰ δόλου τινός; ΟΔ. προδοσίαν ἐπενεγκὼν τοῦ στρατοῦ τοῖς Πριαμίδαις. ΦΙΛ. ἦν δὲ κατ' ἀλήθειαν οὕτως ἔχον, ἢ πέπονθε κατεψευσμένος; ΟΔ. πῶς δ' ἂν δικαίως γένοιτο τῶν ὑπ' ἐκείνου γιγνομένων ὁτιοῦν; 9. ΦΙΛ. ὦ μηδενὸς ἀποσχόμενος τῶν χαλεπωτάτων, λόγῳ τε καὶ ἔργῳ πανουργότατε ἀνθρώπων Ὀδυσσεῦ, οἷον αὖ τοῦτον ἄνδρα ἀνῄρηκας, ὃς οὐδὲν ἧττον ὠφέλιμος ἦν τοῖς ξυμμάχοις ἤπερ οἶμαι σὺ τὰ κάλλιστα καὶ σοφώτατα ἀνευρίσκων καὶ συντιθείς· ὥσπερ ἀμέλει κἀμὲ ἐξέθηκας ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας τε καὶ νίκης περιπεσόντα τῇδε τῇ ξυμφορᾷ, δεικνύντα τὸν Χρύσης βωμόν, οὗ θύσαντες κρατήσειν ἔμελλον τῶν πολεμίων· εἰ δὲ μή, μάτην ἐγίγνετο ἡ στρατεία. ἀλλὰ τί δὴ σοὶ προσῆκον τῆς Παλαμήδους τύχης; 10. ΟΔ. εὖ ἴσθι ὅτι ἐπὶ πάντας τοὺς ἐκείνου φίλους ἦλθε τὸ κακὸν καὶ πάντες ἀπολώλασιν ὅστις μὴ φυγεῖν ἠδυνήθη. οὕτω δὴ κἀγὼ τῆς παροιχομένης νυκτὸς διαπλεύσας μόνος δεῦρο ἐσώθην. σχεδὸν μὲν οὖν ἐν ὅσῃ ἔγωγε χρείᾳ καθέστηκας αὐτός· εἰ δ' οὖν ἔχεις τινὰ μηχανήν, ξυμπροθυμηθεὶς ἡμῖν περὶ τὸν οἴκαδε ἀπόπλουν ἡμᾶς τε εὖ πεποιηκὼς ἔσῃ καὶ ἅμα ἄγγελον ἀποπέμψεις πρὸς τοὺς σεαυτοῦ οἴκαδε τῶν σοὶ παρόντων κακῶν. 11. ΦΙΛ. ἀλλ' ὦ δύστηνε, πρὸς τοιοῦ-

τον ἕτερον ἥκεις ξύμμαχον αὐτόν τε ἄπορον καὶ ἔρημον φίλων ἐπὶ τῆσδε τῆς ἀκτῆς ἐρριμμένον, γλίσχρως καὶ μόλις ἀπὸ τῶνδε τῶν τόξων πορίζοντα καὶ τροφὴν καὶ ἐσθῆτα. ὡς ὁρᾷς. ἣ γὰρ ἦν ἡμῖν ἐσθὴς πρότερον. ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀνάλωται. εἰ δὲ δὴ τοῦδ' ἐθελήσεις κοινωνεῖν τοῦ βίου μεθ' ἡμῶν ἐνθάδε. ἕως ἂν ἑτέρα σοι παραπέσῃ σωτηρία ποθέν, οὐκ ἂν φθονοῖμεν. δυσχερῆ γε μὴν τἄνδον ὁράματα, ὦ ξένε. τελαμῶνές τε ἕλκους ἀνάπλεοι καὶ ἄλλα σημεῖα τῆς νόσου· αὐτός τε οὐχ ἡδὺς ξυγγενέσθαι, ὅταν ἡ ὀδύνη προσπέσῃ. καίτοι λελώφηκε τῷ χρόνῳ τὸ πολὺ τῆς νόσου· κατ' ἀρχὰς δ' οὐδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν.

Ex hac paraphrasi aliquot poetae versus non sine probabilitate quadam eruere licuerit, velut

§ 6: *ΟΔ. πολλήν γ' ἔοικας ἀλογίαν φράζειν ὁδοῦ.*

§ 7: *ΦΙΛ. πόθεν δέ; πρῶτον γὰρ τόδ' εἰδέναι θέλω.*

ibid.: *ΦΙΛ. πόθεν; λέγ' αὖθις. ἵνα μάθω σαφέστερον.*

ibid.: *ΦΙΛ. οὐ δυνατόν, εἴπερ τυγχάνεις Ἕλλην γεγώς,*
τὸ μὴ οὐκ ὀλωλέναι σε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

§ 8: *ΦΙΛ. μάχῃ κρατήσας ἢ δόλου τινὸς μέτα;*

denique extrema verba: *κατ' ἀρχὰς δ' οὐδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν.* item versus quosdam sine poetae aut fabulae nomine traditos ex hac fabula repetitos esse Dionis paraphrasi docemur (vide fr. 785 787 788). respicit hanc tragoediam Ar. Ach. 423: *ποίας ποθ' ἁνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων; ἀλλ' ἢ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;* ubi Schol. vs. 424: *εἰσήγαγε γὰρ τὸν Φιλοκτήτην ἐν τῇ Λήμνῳ πενόμενον.* fortasse huius fabulae sunt adesp. fr. 8:

ὑπέρ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ
αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ' ἐᾶν λέγειν,

et 483: *εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας.*

785

πῶς δ' ἂν φρονοίην, ᾧ παρῆν ἀπραγμόνως
ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ στρατοῦ
ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης;

Plut. Mor. p. 544 C: *καὶ τὸ 'πῶς — τύχης'.* Aristot.

Eth. Nic. 6, 9 p. 1142 a 3: διὸ Εὐριπίδης 'πῶς — ἴσον μετασχεῖν; (vs. 1—3) τοὺς γὰρ περισσοὺς καί τι πράσσοντας πλέον' (fr. 786, 2). fabulam indicat Dio Chr. 52, 12 et 59, 1 (vide supra p. 217). Vlixis sunt verba, qui προλογίζει teste Dione Chrysost. cf. Schol. Soph. Phil. 1: καὶ παρὰ τούτῳ προλογίζει ὁ Ὀδυσσεὺς καθὰ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ· ἐκεῖνο μέντοι διαφέρει παρ' ὅσον ὁ μὲν Εὐριπίδης πάντα τῷ Ὀδυσσεῖ περιτίθησιν, οὗτος δὲ τὸν Νεοπτόλεμον παρεισάγων διὰ τούτου οἰκονομεῖται.

786

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφυ·
τοὺς γὰρ περισσοὺς καί τι πράσσοντας πλέον
τιμῶμεν ἄνδρας τ' ἐν πόλει νομίζομεν.

Vs. 1 habet Dio Chr. 52, 12 (supra p. 217). respicit Ar. Ran. 282: οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐκ Φιλοκτήτου Εὐριπίδου 'οὐδὲν — ἔφυ' Plut. Mor. p. 779 D: οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον καὶ τραχὺ καὶ δύσαρκτον ὡς ἀνὴρ ἔφυ εὐπραγίας δοκούσης ἀντιλαμβανόμενος. Hesych.: γαῦρος· αὐθάδης, σεμνός, μεγαλοπρεπής, ἢ μετέωρος. Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ. vs. 2 et 3 habet Stob. Flor. 29, 15. cohaerere vs. 1 cum vs. 2 et 3 docet Dio Chr. 59, 1 (supra p. 217). inter fr. 785 et 786 interposuit poeta ea quorum sententiam reddit Dio Chr. 52, 12: τούτου δὲ φησὶν αἴτιον εἶναι κτἑ., vide p. 217.

787

ὀκνῶ δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν,
καὶ τοὺς παρόντας οὐκ ἀπωθοῦμαι πόνους.

Plut. Mor. p. 544 C: καὶ τὸ 'ὀκνῶ — πόνους'. vs. 1 Stob. Flor. 29, 16. huius fabulae esse versus docet Dio Chr. 59, 2: ὀκνῶν διαφθεῖραι τὴν ἐπὶ τοῖς πρόσθε γεγονόσιν εὔκλειαν.

788

δύσμορφα μέντοι τἄνδον εἰσιδεῖν, ξένε.

Plut. Mor. p. 521 A: ἀλλ' οὐδὲ ἡδὺ τὸ θέαμα. 'δύσμορ-

φα — ξένε'. versus huc relatus est secundum Dionis Chrys. verba 59, 11: δυσχερῆ γε μὴν τἄνδον ὁράματα, ὦ ξένε.

789

ἄλις, ὦ βιοτά· πέραινε, πρίν τινα συντυχίαν
ἢ κτεάτεσσιν ἐμοῖς ἢ σώματι τῷδε γενέσθαι.

Stob. Flor. 120, 10.

790

φαγέδαιν' ἀεί μου σάρκα θοινᾶται ποδός

Aristot. Poet. c. 22 p. 1458 b 23: τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἰαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἓν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος ἀντὶ κυρίου εἰωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' εὐτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε 'φαγέδαινα ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός'. ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θοινᾶται μετέθηκεν.

791

μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει·
ἐν γῇ δ' ὁ φόρτος, καὶ πάλιν ναυτίλλεται.

Stob. Flor. 59, 18. vs. 1 afferunt Stob. Flor. 39, 13 et Clem. Alex. Strom. VI p. 739.

792

ὁρᾶτε δ' ὡς κἀν θεοῖσι κερδαίνειν καλόν,
θαυμάζεται δ' ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων
χρυσόν. τί δῆτα καὶ σὲ κωλύει λαβεῖν
κέρδος, παρόν γε κἀξομοιοῦσθαι θεοῖς;

Iustinus Mart. de monarchia c. 5: ἐν Φιλοκτήτῃ (praecedit Phrixi locus) 'ὁρᾶτε — θεοῖς'. vs. 1 ὅρα τόδ' Bothius.

793

τί δῆτα θάκοις μαντικοῖς ἐνήμενοι
σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων;
οὐ τῶνδε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων·
ὅστις γὰρ αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι,

οὐδέν τι μᾶλλον οἶδεν ἢ πείθειν λέγων.

Stob. Ecl. 2, 1, 2 p. 4. vs. 5 *πείθει λέγων* libri, *ψευδῆ λέγειν* vel *ψευδηγορεῖν* Heimsoethius.

794

λέξω δ' ἐγώ, κἄν μου διαφθείρας δοκῇ
λόγους ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι·
ἀλλ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων,
ὃ δ' αὐτὸς αὑτὸν ἐμφανιεῖ σοι λέγων.

Aristot. Rhet. ad Alex. c. 19 p. 1433 b 12: *κέχρηται δὲ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φιλοκτήτῃ τεχνικῶς τούτῳ τῷ εἴδει* (*προκαταλήψεις* dicit) *διὰ τοῦδε 'λέξω — λέγων'.* vs. 2 *ὑποφθὰς* Weilius. vs. 3 *μαθήσῃ*] *πάντ' εἴσει* Meinekius, alii alia. vs. 4 *ἐμφανῆ θήσει* Iacobsius, *ἐμφανιζέτω* Pflugkius, *ἐμφανίζει σοι* Sauppius.

795

πατρὶς καλῶς πράσσουσα τὸν τυχόντ' ἀεὶ
μείζω τίθησι, δυστυχοῦσα δ' ἀσθενῆ.

Stob. Flor. 40, 1.

796

ὥσπερ δὲ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ,
οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν
ἀθάνατον ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

Stob. Flor. 20, 17. cf. Phalaridis Epist. 24: *θνητοὺς γὰρ ὄντας ἀθάνατον ὀργὴν ἔχειν, ὥς φασί τινες, οὐ προσήκει.*

797

φεῦ, μήποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος,
ὡς πᾶν τελοῦσι, κἂν βραδύνωσιν χρόνῳ.

Orion. Flor. 5, 4 p. 255, 18 et Flor. Eurip. 1 p. 264, 20.

798

ἀπέπνευσεν αἰῶνα

Hesych.: *αἰών· ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων — Εὐριπίδης δὲ Φιλοκτήτῃ αἰῶνα τὴν ψυχὴν λέγει 'ἀπέπνευσεν αἰῶνα'.*

799

αἱρεῖς

εῖν εῖν
Hesych.: *αἱρεῖς· δοξάζεις, ἡγῇ· Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ.* Anecd. Bekk. p. 359, 22 et Suidas: *αἱρεῖς* (*αἱρεῖς* Suid.)· *δοξάζεις, ἡγῇ.*

800

ἀκριβές

Hesych.: *ἀκριβές· ἄκρον. Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ.*

ΦΟΙΝΙΞ

Respicit hanc tragoediam Ar. Ach. 421, qui Euripidem interrogantem facit: *τὰ ποῖα τρύχη; — τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος*; argumenti summam indicat Apollod. 3, 13, 8: *Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος — ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος· Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὄψεις βασιλέα κατέστησε Δολόπων.* cf. Epigr. Cyzic. Anth. Pal. 3, 3: *Ἀλκιμέδη ξυνόμευνον Ἀμύντορα παιδὸς ἐρύκει, Φοίνικος δ' ἐθέλει παῦσαι χόλον γενέτου· — κεῖνος δ' αὖ δολίοις ψιθυρίσμασιν ἤχθετο κούρῳ. ἦγε δ' ἐς ὀφθαλμοὺς λαμπάδα παιδολέτιν.* Schol. A Il. *I*. 453 (Eust. Il. p. 763, 11), ubi pro *τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα* Aristodemus *οὐ πιθόμην οὐδ' ἔρξα* scripsisse traditur: *πρὸ δὲ αὐτοῦ Σωσιφάνης τὴν τοιαύτην εὗρε γραφήν· καὶ Εὐριπίδης δὲ ἀναμάρτητον εἰσάγει τὸν ἥρωα ἐν τῷ Φοίνικι.* Schol. AB Il. *I*, 448: *ἡ ἱστορία* (Phoenicis) *παρὰ τῷ ποιητῇ· παρὰ γὰρ τοῖς τραγικοῖς παραλλάσσει.* Euripidei mythi fontem indicavit Hieronymus teste Suid. v. *Ἀναγυράσιος: τούτου* (daemonis Anagyrasii) *δέ τις ἐξέκοψε τὸ ἄλσος· ὁ δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐπέμηνε τὴν παλλακήν, ἥτις μὴ δυναμένη συμπεῖσαι τὸν παῖδα διέβαλεν ὡς ἀσελγῆ τῷ πατρί. ὁ δὲ ἐπήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατῳκοδόμησεν. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατὴρ ἑαυτὸν ἀνήρτησεν. ἡ δὲ παλλακὴ εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἔρριψεν. ἱστορεῖ δὲ Ἱερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγῳδοποιῶν, ἀπεικάζων*

τούτοις τὸν Εὐριπίδου Φοίνικα. eodem spectare videtur scriptor nescio quis ap. Suid. v. ἐναύειν: ἐντεῦθεν Εὐριπίδης ἐναυσάμενος τὸν λόγον ἅπαντα, εἶτα μέντοι Φοίνικι περιτίθησιν. de histrionibus qui Phoenicem egerint, vide Demosth. F. Leg. § 245 (Greg. Cor. Rhet. vol. 7 p. 1241): ταῦτα μὲν γὰρ τὰ ἰαμβεῖα ἐκ Φοίνικός ἐστιν Εὐριπίδου· τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμα οὐδεπώποτε οὔτε Θεόδωρος οὔτε Ἀριστόδημος ὑπεκρίναντο, οἷς οὗτος τὰ τρίτα λέγων διετέλεσεν, ἀλλὰ Μόλων ἠγωνίζετο καὶ εἰ δή τις ἄλλος τῶν παλαιῶν ὑποκριτῶν. Ennium in Phoenice legisse Euripidis vestigia coniecit Valck. Diatr. c. 24.

801

μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τέκνα
δίδωσιν ὅστις οὐκέθ᾽ ὡραῖος γαμεῖ·
δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.

Stob. Flor. 71, 1. vs. 2 *δίδωσιν* vel potius ΔΙΔΩC ex *ἠλίθιος* ortum videtur; quae suspitio si vera est, vs. 2 et 3 a primo seiungendi erunt. vs. 3 ex Euripide affert Ar. Thesm. 413. *γαμοῦντι* pro *γέροντι* legitur in Men. mon. 129.

802

ὦ γῆρας, οἷον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν.

Stob. Flor. 116, 36: *Εὐριπίδου Φοίνικι* (*Αἰόλου* cod. Voss.). ‘*ὦ — κακόν*’.

803

ἀλλ᾽ οὔποτ᾽ αὐτὸς ἀμπλακὼν ἄλλον βροτὸν
παραινέσαιμ᾽ ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη
πρὶν ἂν κατ᾽ ὄσσων τυγχάνῃ μέλας σκότος,
εἰ χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον.

Stob. Flor. 43, 16. vs. 3 *κιγχάνῃ* Monkius.

804

πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.

Stob. Flor. 71, 8. *πικρὸν*] *αἰσχρὸν* Clemens Alex. Strom. VI p. 745, qui Aristophani (Com. 2 p. 1180) hunc versum tribuit

805

γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν.

Stob. Flor. 73, 57.

806

. . . . . οἱ πεῖραν οὐ δεδωκότες
μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί

Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. p. 697, 2.

807

μέγιστον ἆρ᾽ ἦν ἡ φύσις· τὸ γὰρ κακὸν
οὐδεὶς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θείη ποτέ.

Stob. Flor. 90, 6.

808

τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται.

Clem. Alex. Strom. VI p. 746: Εὐριπίδου δὲ ἐν μὲν τῷ Οἰνομάῳ γράφοντος — ἐν δὲ τῷ Φοίνικι 'τἀφανῆ — ἁλίσκεται', Ὑπερίδης λέγει 'ἃ δ᾽ ἐστὶν ἀφανῆ ἀνάγκη τοὺς διδάσκοντας τεκμηρίοις καὶ τοῖς εἰκόσι ζητεῖν'. Theodoretus vol. 4 p. 881: καὶ πάλιν ἐν τῷ Φοίνικι 'τἀφανὲς (al. τἀφανῆ) — ἁλίσκεται'.

809

ἤδη δὲ πολλῶν ᾑρέθην λόγων κριτὴς
καὶ πόλλ᾽ ἁμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο
τἀναντί᾽ ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι.
κἀγὼ μὲν οὕτως χὤστις ἔστ᾽ ἀνὴρ σοφὸς
λογίζομαι τἀληθές, εἰς ἀνδρὸς φύσιν
σκοπῶν δίαιτάν θ᾽ ἥντιν᾽ ἡμερεύεται . . .
ὅστις δ᾽ ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνήρ,
οὐ πώποτ᾽ ἠρώτησα, γιγνώσκων ὅτι
τοιοῦτός ἐσθ᾽ οἵοισπερ ἥδεται ξυνών.

Aeschines c. Timarch. § 152: πάλιν τοίνυν ὁ αὐτὸς (Eur.) ἐν τῷ Φοίνικι ἀποφαίνεται, ὑπὲρ τῆς γεγενημένης αὐ-

τῷ πρὸς τὸν πατέρα διαβολῆς ἀπολογούμενος καὶ ἀπεθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας μηδ' ἐκ διαβολῆς ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι. 'ἤδη δὲ — ἥδεται ξυνών'. § 153: σκέψασθε δ' ὦ Ἀθηναῖοι τὰς γνώμας ἃς ἀποφαίνεται ὁ ποιητής. ἤδη δὲ πολλῶν πραγμάτων φησὶ γεγενῆσθαι κριτής, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς δικασταί· καὶ τὰς κρίσεις οὐκ ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ὁμιλιῶν φησὶ ποιεῖσθαι, ἐκεῖσε ἀποβλέπων, πῶς τὸν καθ' ἡμέραν βίον ζῇ ὁ κρινόμενος καὶ ὅντινα τρόπον διοικεῖ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, ὡς παραπλησίως αὐτὸν καὶ τὰ τῆς πόλεως διοικήσοντα, καὶ τίσι χαίρει πλησιάζων· καὶ τελευτῶν οὐκ ὤκνησεν ἀποφήνασθαι τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι οἷσπερ ἥδεται ξυνών. Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. p. 698, 16: Εὐριπίδου. 'ἤδη δὲ — ἱμερεύεται' (vs. 1—6), ubi quae subiciuntur καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἂν κτἕ. seiungenda esse vidit Boiss. vs. 7—9 habent Demosth. F. Leg. § 245 (Greg. Cor. Rhet. vol. 7 p. 1322) et Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 706, 3. Schol. Demosth. p. 94 a 23: ὅστις δ' ὁμιλῶν· γνώμη Εὐριπίδου ἐκ Φοινίσσης (i. e. Φοίνικος). Anecd. Oxon. vol. 4 p. 144, 31 (sive Maximus Planudes Rhet. vol. 5 p. 572): ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται· τοῦτο τοῦ Θεόγνιδος. Tzetz. Anecd. Oxon. vol. 4 p. 145, 2: Μενάνδρου τοῦτο πέφυκεν ἐκ δράματος Πλοκίου, οὐ Θεόγνιδος. vs. 7—9 afferunt Diodorus Sic. 12, 14 Hermog. Rhet. vol. 1 p. 25 Doxopater Rhet. vol. 2 p. 288. cf. Demosth. F. Leg. § 245 (Hermog. Rhet. vol. 3 p. 437): ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται καὶ ταῦτα πρεσβεύων Φιλοκράτει, οὐ πώποτ' ἠρώτησα γιγνώσκων ὅτι ἀργύριον εἴληφ' οὗτος ὥσπερ Φιλοκράτης ὁ ὁμολογῶν. Libanius Epist. 430: ὅστις γὰρ ὁμιλῶν κατ' Εὐριπίδην ἥδεται Θεμιστίῳ, οὐ πώποτ' ἠρώτησα γιγνώσκων ὅτι τοῦ ζῆν ὡς ἄριστα ποιεῖται λόγον. verba γιγνώσκων — ξυνών (vs. 8 sq.) habet Plinius Epist. 4, 27, 6. item vs. 9 Aphthon. Rhet. vol. 1 p. 67 anonymi Rhet. vol. 1 p. 130 vol. 3 p. 736 Manuel Palaeol. Praec. c. 72 p. 100, respiciunt Choricius Gaz. p. 296 et Eust. Opusc. p. 351, 10. vs. 1 λόγων κριτὴς Aeschines, κριτὴς λόγων Ioh. Dam. vs. 3 πέρι] πάρα Reiskius, ὕπερ Valck. vs. 6 θ' om. Aesch. ἐμπορεύεται Aeschines, ἱμερεύεται Ioh. Dam., ἡμερεύεται Gaisfordus. vs. 8 ἱστόρησα Herwerdenus. vs. 9

ἔστιν ἕκαστος οἷσπερ plerique testes, *ἔστιν οἷσπερ* al., *ἔσθ' οἵοισπερ* H. Wolfius. cum hoc loco iungendum esse fr. 1052 coniecit Bergkius.

810

ὦ πλοῦθ'. ὅσῳ μὲν ῥᾷστον εἶ βάρος φέρειν,
πόνοι δὲ κἀν σοὶ καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου
ἔνεισ'· ὁ γὰρ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς.

Stob. Flor. 93, 17: *Εὐριπίδου Φοίνικι* (sic M Vind., *Εὐριπίδου Πλεισθένης* A). '*ὦ πλοῦθ' — βροτοῖς*'. Stob. Flor. 91, 12: *Εὐριπίδου Φοίνικι.* '*ὦ πλοῦθ' — φέρειν*' (vs. 1). vs. 3 *πᾶς γὰρ* malim.

811

φθόνον οὐ σέβω,
φθονεῖσθαι δὲ θέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς.

Stob. Flor. 38, 14.

812

δμωσὶν δ' ἐμοῖσιν εἶπον ὡς ταυτηρίαις
πυρίδες καὶ διιπετῆ κτεῖναι

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 65, 9: *διιπετὴς ὁ γόνος· ἀντὶ τοῦ διαυγὴς καὶ καθαρός, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοίνικι λέγων* '*δμωσὶν — κτεῖναι*'. locus corruptissimus. *δμωσὶν δ' ἐμοῖσιν εἶπον ὡς καυτήρια ἐς πῦρ ἔδει καὶ* [*ταῦτα*] *δὴ διιπετῆ θεῖναι* coniecit Valckenarius.

813

καίτοι ποτ' εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν
τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον,
ἀδημονοῦντα συμφοραῖς ἐλοιδόρουν,
ὡς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκποδὼν ἔχων.
καὶ νῦν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως
πέπτωχ' ὁ τλήμων· ὦ φιλόζωοι βροτοί,
οἳ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν

ποθεῖτ' ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν·
οὕτως ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίου.
τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν, τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρίᾳ
πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου.

Stob. Flor. 121, 12. vs. 4 ἐμποδὼν malim.

814

σὺ δ' ὦ πατρῴα χθὼν ἐμῶν γεννητόρων
χαῖρ'· ἀνδρὶ γάρ τοι, κἂν ὑπερβάλλῃ κακοῖς,
οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον.

Stob. Flor. 39, 9. vs. 3 affert anonymus in libro *Les papyrus Grecs* (Paris. 1866) p. 105.

815

ἀμνήστευτος γυνή

Hesych.: *ἀμνήστευτος γυνή· ἡ παλλακή. Εὐριπίδης Φοίνικι.*

ΦΡΙΞΟΣ

De argumento cf. Apollod. 1, 9, 1 et Hygini fab. 2 et 3. duplicem fabulae recensionem memorant Scholia Aristoph. Tzetz. Etym. M. cod. Flor. (v. fr. 816 et 824). nonnulli veterum huc referunt fr. 639.

816

Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών,
Ἀγήνορος παῖς, ἦλθε Θηβαίαν χθόνα
Φοῖνιξ πεφυκώς, ἐκ δ' ἀμείβεται γένος
Ἑλληνικόν, Διρκαῖον οἰκήσας πέδον.
ἣ δ' ἦλθ' ἀνάγκῃ πεδία Φοινίκης λιπών,
λέγοιμ' ἄν. ἦσαν τρεῖς Ἀγήνορος κόροι·
Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ Κιλικία κικλήσκεται,
Φοῖνιξ, ὅθεν περ τοὔνομ' ἡ χώρα φέρει,
καὶ Θάσος

Ar. Ran. 1225: ΕΥΡ. *Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκ-*

λιπὼν Ἀγήνορος παῖς ΑΙΣΧ. *ληκύθιον ἀπώλεσεν.* ubi Schol.: *τοῦ δευτέρου Φρίξου Εὐριπίδου ἡ ἀρχή.* Tzetzes eodem de loco haec annotat (edita ab H. Keilio in Mus. Rhen. *N. F.* VI p. 616 sq., repetita in Append. ad Lex. Vindob. p. 250): *Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ· δευτέρου Φρίξου τοῦτό τινες ἀρχὴν εἶναι λέγουσι. ψεύδονται δέ· τοῦ γὰρ πρώτου Φρίξου τοῦτό ἐστιν ἀρχή. δευτέρου δὲ Φρίξου ἀρχὴ 'εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ — ἐναυστόλουν'* (fr. 818, 1 et 2). *κἂν οὐδὲν τούτων τῶν ψυχρῶν ἐνθαδὶ τεθειμένων ἐγίνωσκον, τίς ἡ λύμη; κἂν εἰ μὴ τυχαίως προεσχεδίασα ταῦτα, οὐδὲν ἂν ἐγίνωσκον, καίτοι σχεδὸν τὰ λοιπὰ τῶν λόγου ἀξίων εἰδὼς ἀπὸ* (*ἐπὶ* cod.) *στόματος. τέως τοῦτο ἀρχὴ τοῦ πρώτου Φρίξου ἐστί 'Σιδώνιόν — κόροι'* (vs. 1—6). vs. 1 afferunt Lucianus Macrob. 23 vol. 3 p. 226 et Vit. X orat. in Plut. Mor. p. 837 E (Vita Isocr. in Westerm. *Βιογρ.* p. 258, 49). vs. 3 habet Plut. Mor. p. 607 B, ubi *ἐκ δ' ὁρίζεται γένος* legitur. vs. 6 — 9 afferuntur in Schol. Eur. Phoen. 6: *ἐν γοῦν τῷ Φρίξῳ φησίν 'ἦσαν — καὶ Θάσος'.* vs. 8 *Φοῖνιξ*] *θ'* addit Valck. vs. 9 *καὶ Κάδμος* Schneidewin.

817

Eratosth. Catast. 14: *Ταῦρος. οὗτος λέγεται ἐν τοῖς ἄστροις τεθῆναι διὰ τὸ Εὐρώπην ἀγαγεῖν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ἐν τῷ Φρίξῳ.* Hygin. Poet. Astr. 2, 21 p. 469: (Taurus) *dicitur inter astra esse constitutus, quod Europam incolumem transvexerit Cretam, ut Euripides dicit.* Ioh. Malal. p. 31, 6: *ἐξ ἧς* (ex Europa) *ἔσχεν υἱὸν τὸν Μίνω, καθὼς καὶ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητικῶς συνεγράψατο, ὅς φησί, Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς ταῦρον τὴν Εὐρώπην ἥρπασεν.*

818

εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ
καὶ μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνων ἐναυστόλουν,
εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἂν ὡς νεόζυγα
πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον·
νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρτυκὼς κακῶν.

Galenus vol. 5 p. 418 sq. (vol. 1 p. 283 ed. Basil., vol. 5 p. 152 Chart.): οὕτω δὲ εἰρῆσθαί φησι καὶ τὰ τοιαῦτα ‘εἰ μὲν — κακῶν’. fabulam indicat Tzetzes (v. fr. 816). vs. 3 respicit Etym. M. p. 737, 17 (cf. Phot. Lex. p. 559, 7 et Suid. v. σφαδάζειν): ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὗρον τὸ σφαδάζειν σημαίνειν τὸ δυσθανατεῖν, ματαίως σπᾶσθαι. χαλεπαίνειν, μετ' ὀργῆς στενάζειν, ὡς Εὐριπίδης. ubi cod. Florent. in Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 275 addit: εἰ μὲν — κακουμένῳ, εἰκὸς σφαδάζειν ἄν. ἦν] μ' ἦν malim. vs. 5 κακοῖς Valckenarius. Latine hos versus interpretatur Cic. Tusc. 3, 28, 67.

819

γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει
ἥδιστόν ἐστι δώματ' ἢν οἰκῇ καλῶς,
ὀργήν τε πραΰνουσα καὶ δυσθυμίας
ψυχὴν μεθιστᾶσ'· ἡδὺ κἀπάται φίλων.

Stob. Flor. 67, 15. eosdem versus habet Antipater in Stob. Flor. 67, 25. vs. 1 κακοῖσι καὶ νόσοις] νόσοισι καὶ κακοῖς loco altero.

820

δίκαι' ἔλεξε· χρὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει
γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν ἀεί.

Stob. Flor. 74, 31.

821

ὡς ὑγιὲς οὐδὲν φασὶ μητρυιὰς φρονεῖν
νόθοισι παισίν, ὧν φυλάξομαι ψόγον.

Stob. Flor. 73, 35. vs. 2 ὧν] ὃν malim.

822

κρείσσων δὲ βαιὸς ὄλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς
ἢ δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον.

Stob. Flor. 94, 2.

823

δι' ἐλπίδος ζῇ καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου.

Etym. M. p. 410, 45: τὸ προστακτικὸν ζῆ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ — ἐν Φρίξῳ 'δι' ἐλπίδος — τρέφου'.

824

χρῄζων ἀνοῖξαι μὲν σιροὺς οὐκ ἠξίουν

Etym. M. p. 714, 21: σιροί, τὸ ἐπιτήδειον ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν καὶ τῶν ἄλλων ὀσπρίων — ἡ τριβὴ τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνει αὐτό, εὑρίσκεται δὲ καὶ βραχύ. ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Φρίξῳ (δευτέρῳ addit cod. Flor. in Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 266) 'χρῄζων — ἠξίουν'. χρῄζων cod. Flor., καὶ μὴν cod. V teste Gaisf. (καὶ μῶν teste Valck.). ceteri codices sicut Draco p. 82, 3 omittunt. ἠξίουν cod. Flor., ἠξίου ceteri.

825

αἱ γὰρ πόλεις εἴσ' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία.

Stob. Flor. 43, 4.

826

ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φησὶν, ἄνδρ' οὐκ ἄξιον
δειλὸν κεκλῆσθαι καὶ νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον.

Stob. Flor. 8, 7.

827

λάτρις πενέστης ἁμὸς ἀρχαίων δόμων

Ath. VI p. 264 C: Εὐριπίδης δ' ἐν Φρίξῳ λάτριας αὐτοὺς (τοὺς πενέστας) ὀνομάζει διὰ τούτων 'λάτρις — δόμων'. repetit Eust. Il. p. 1090, 50.

828

πολλοῖσι δούλοις τοὔνομ' αἰσχρόν, ἡ δὲ φρὴν
τῶν οὐχὶ δούλων ἔστ' ἐλευθερωτέρα.

Stob. Flor. 62, 39.

829

εἰ δ' εὐσεβὴς ὢν τοῖσι δυσσεβεστάτοις
εἰς ταὔτ' ἔπρασσον, πῶς τάδ' ἂν καλῶς ἔχοι,

εἰ Ζεὺς ὁ λῷστος μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ;

Iustinus Martyr de monarchia c. 5: ἐν Φρίξῳ ὁ τραγικός 'εἰ δ' — φρονεῖ.' vs. 2 ἔπρασσεν Grotius.

830

τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν,
τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί; πλὴν ὅμως βροτῶν
νοσοῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες
οὐδὲν νοσοῦσιν οὐδὲ κέκτηνται κακά.

Stob. Flor. 120, 18. vs. 2 πλὴν ὅμως verba corrupta.

831

καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει·
ἢν καὶ δίκῃ θνήσκῃ τις, οὐχ ἧσσον ποθεῖ
πᾶς τις δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους.

Stob. Flor. 122, 9.

832

ὅστις δὲ θνητῶν οἴεται τοὐφ' ἡμέραι
κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λεληθέναι,
δοκεῖ πονηρὰ καὶ δοκῶν ἁλίσκεται,
ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνῃ Δίκη,
τιμωρίαν ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν.

Stob. Ecl. 1, 3. 15 p. 110. vs. 1—4 affert Sextus Emp. p. 661, 25 et p. 665, 23. cf. Iustinus Martyr de monarchia c. 3: καὶ Εὐριπίδης· ἄφθονον βίου μῆκος δίδωσι πρὸς κρίσιν. 'ὅστις δὲ — Δίκη' (vs. 1—4). ubi quae praecedunt verba ἄφθονον — κρίσιν, non magis Euripidea sunt quam qui continuo sequuntur versus hi:

ὁρᾶθ', ὅσοι νομίζετ' οὐκ εἶναι θεόν,
δὶς ἐξαμαρτάνοντες οὐκ εὐγνωμόνως·
ἔστιν γὰρ ἔστιν. εἰ δέ τις πράσσει καλῶς
κακὸς πεφυκώς, τὸν χρόνον κερδαινέτω·
χρόνῳ γὰρ οὗτος ὕστερον δώσει δίκην.

in quibus Iudaei vel Christiani hominis fraudem agnovit

Valckenarius. Clemens Alex. Strom. V p. 721 sq. (Euseb. P. E. XIII p. 684 A) Diphilo inter alia haec tribuit: *μηδὲν πλανηθῇς· ἔστι κἀν Ἅιδου κρίσις, ἥνπερ ποιήσει θεὸς ὁ πάντων δεσπότης, οὗ τοὔνομα φοβερὸν οὐδ' ἂν ὀνομάσαιμ' ἐγώ· ὃς τοῖς ἁμαρτάνουσι πρὸς μῆκος βίον δίδωσιν. εἴ τις δ' οἴεται τοὐφ' ἡμέραν 'κακόν τι — τυγχάνῃ Δίκη'* (vs. 2—4). *ὁρᾶθ' ὅσοι δοκεῖτε οὐκ εἶναι θεόν· ἔστιν γὰρ ἔστιν· εἰ δέ τις πράττει καλῶς κτἑ.* vs. 1 *τοὐφ' ἡμέραν*] *καθ' ἡμέραν* Sextus p. 661, *τοὐφήμερον* idem p. 665. vs. 5 *τιμωρίαν τ'* Musgravius.

833

πώγωνα πυρός

Phot. Lex. p. 478, 3: *πώγωνα πυρός· τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός. Εὐριπίδης Φρίξῳ.* Pollux 2, 88: *ἐν δὲ τῇ τραγῳδίᾳ πώγων πυρὸς ἡ εἰς ὀξὺ ἀναδρομὴ τῆς φλογός.* Aeschylus Agam. 306: *ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει φλογὸς μέγαν πώγωνα.*

834

ἰλλάδας

Hesych.: *ἰλλάδας γονὰς ἀγελειὰς καὶ τὰς συστροφάς. Εὐριπίδης Φρίξῳ καὶ Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ.* verba *καὶ τὰς συστροφάς* delet L. Dindorfius, *ἀγελειὰς* in *ἀγελαίας* mutavit Musurus.

835

Schol. Apoll. Rhod. 2, 382: *ἡ δὲ νῆσος καλεῖται Ἀρητιάς* (*ἀρκτιάς* cod. Flor.) — *ὅτι δὲ ἡ νῆσος αὕτη ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς πτεροῖς ὡς βέλεσιν ἱστορεῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φρίξῳ.*

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ

Fabula cum Phoenissis et Oenomao scenae commissa est, vide p. 152 sq. Aelianus N. A. 6, 15: *ἔκειντο ἄμφω* (puer et delphinus) *ὁ μὲν τεθνεώς, ὁ δὲ ψυχορραγῶν. Λαιος δὲ ἐπὶ Χρυσίππῳ, ὦ καλὲ Εὐριπίδη, τοῦτο οὐκ ἔδρασεν, καίτοι τοῦ τῶν ἀρρένων ἔρωτος, ὡς λέγεις αὐτὸς καὶ ἡ φήμη διδάσκει, Ἑλλήνων πρώτιστος ἄρξας.* Cic. Tusc. 4, 33, 71:

ut muliebres amores omittam — quis aut de Ganymedi raptu dubitat quid poetae velint, aut non intellegit quid apud Euripidem et loquatur et cupiat Laius? Aelianus V. H. 2, 21: ἤρα δέ, φασί, τοῦ αὐτοῦ Ἀγάθωνος τούτου καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής, καὶ τὸν Χρύσιππον τὸ δρᾶμα αὐτῷ χαριζόμενος λέγεται διαφροντίσαι. disputavit de hac fabula Valck. Diatr. c. III. Musgravius huc rettulit locum Plutarchi Mor. p. 750 B: τί οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν, εἰ καὶ Πρωτογένης ἔρωτι πολεμήσων πάρεστιν, ᾧ καὶ παιδιὰ πᾶσα καὶ σπουδὴ περὶ ἔρωτα καὶ δι' ἔρωτος, λήθη μὲν λόγων, λήθη δὲ πάτρας, οὐχ ὡς τῷ Λαΐῳ πέντε μόνον ἡμερῶν ἀπέχοντι τῆς πατρίδος.

836

Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς Αἰθήρ,
ὁ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ,
ἡ δ' ὑγροβόλους σταγόνας νοτίας
παραδεξαμένη τίκτει θνητούς,
τίκτει δὲ βορὰν φῦλά τε θηρῶν·
ὅθεν οὐκ ἀδίκως
μήτηρ πάντων νενόμισται.
χωρεῖ δ' ὀπίσω
τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν,
τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς
εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον·
θνήσκει δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων,
διακρινόμενον δ' ἄλλο πρὸς ἄλλου
μορφὴν ἑτέραν ἐπέδειξεν.

Sextus Empir. p. 751, 21: παρὰ τοῖς τραγικοῖς μέλη καὶ στάσιμα φυσικόν τινα ἐπέχοντα λόγον, ὁποῖά ἐστι τὰ οὕτω λεγόμενα ʽγαῖα — νενόμισταιʼ (vs. 1—7). vs. 1 habet Diog. L. 7, 60, vs. 8—14 Philo vol. 2 p. 498 et 612, vs. 8—11 Heraclitus Alleg. Hom. c. 22 p. 47, vs. 9—11 Marcus Anton. 7, 50 et Themistius Paraphr. Aristot. vol. 1 p. 230 sq., vs. 12—14 Philo vol. 1 p. 45 vol. 2 p. 488 et

515 Clemens Alex. Strom. VI p. 750 Plut. Mor. p. 908 D Galenus π. φιλοσ. ἱστ. c. 15 vol. 19 p. 334 (vol. 4 p. 437 ed. Basil., vol. 2 p. 55 Chart.). Euripidis Chrysippum unus memorat Clemens. versus septem priores cum iis qui sequuntur coniungendos esse docet Vitruvius VIII praef. § 1: *Euripides auditor Anaxagorae, quem philosophum Athenienses scenicum appellaverunt, aera et terram eamque ex coelestium imbrium conceptionibus inseminatam fetus gentium et omnium animalium in mundo procreavisse, et quae ex ea essent prognata cum dissolverentur temporum necessitate coacta, in eandem redire, quaeque de aere nascerentur item in coeli regiones reverti, neque interitiones recipere, sed dissolutione mutata* (fort. *mutua*) *in eandem recidere in qua fuerant proprietatem.* cf. Lucretius 2, 991 sqq. fortasse item Pacuvius in Chryse p. 72 Euripidis vestigia legit. vs. 4 θνατοὺς libri, θνητοὺς Dindorfius. vs. 5 δὲ om. libri Bekkeri (CR). τίκτει βοτάναν (debebat βοτάνην) Ed. Mueller. vs. 14 μορφὴν ἑτέραν] μορφὰς ἑτέρας Gal., μορφὰς Plut., μορφὴν ἰδίαν legisse videtur Vitruv. ἐπέδειξε Clem. et Gal., ἔδειξε Plut., ἀπέδειξε Philo.

837

λέληθεν οὐδὲν τῶνδέ μ' ὧν σὺ νουθετεῖς,
γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται.

Clemens Alex. Strom. II p. 462: ὁ μὲν γὰρ Λάιος ἐκεῖνος κατὰ τὴν τραγῳδίαν φησίν 'λέληθε — βιάζεται'. vs. 2 habent Plut. Mor. p. 446 A et Stob. Ecl. 2, 6, 6 p. 170. huic fabulae fr. 837 et 838 vindicavit Valck.

838

αἰαῖ, τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν,
ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθόν, χρῆται δὲ μή.

Alcinous Isag. Plat. dogm. c. 24: ὁρᾶται δέ γε ἐπὶ μὲν τῆς Μηδείας ὁ θυμὸς λογισμῷ μαχόμενος — ἐπὶ δὲ τοῦ Λαΐου τὸν Χρύσιππον ἁρπάζοντος ἐπιθυμία λογισμῷ μαχομένη· λέγει γὰρ οὕτως 'αἶ αἶ — μή'. eundem locum afferunt Plut. Mor. p. 33 E p. 446 A Stob. Flor. 5, 6.

839

γνώμης σόφισμα καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχων
δύσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός.

Stob. Flor. 66, 2. vs. 1 *ἔχοι* ed., *ἔχειν* AMVind., *ἔχων* Th. Gomperzius. cum vs. 2 cf. Men. mon. 117: *δύσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ κακηλόγος* (*κακήγορος* ed. Ald.). Anecd. Boiss. vol. 1 p. 154: *δύσμορφος ἴσθι μᾶλλον ἢ κακὸς λόγοις.*

840

ὦ δέσποτ', οὐδεὶς οἶδεν ἄνθρωπος γεγὼς
οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς.

Stob. Flor. 105, 13.

841

εἰάζων

Hesych.: *εἰάζων· εἶα ἐπικελεύων. Εὐριπίδης Χρυσίππῳ.*

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA.

842

ἀπρόσειλος

Hesych.: *ἀπρόσειλος· ᾧ οὐδεὶς προσειλεῖται. ἀλλ' εὐθέως πίπτει. ἢ ἀκαυμάτιστος ἀπὸ τῆς εἵλης. Εὐριπίδης ἀλη.* Anecd. Bekk. p. 440, 32: *ἀπρόσειλος· ᾧ οὐδεὶς προσειλεῖται. οὕτως Εὐριπίδης.* Hesychius aut *Ἀλκμαίωνι* aut *Ἀλκμήνῃ* scripsisse videtur.

843

εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσος

Schol. Ar. Plut. 907: *ἰδίων τῶν ἰδιωτικῶν. Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις 'εἰ μὴ — μύσος'.* Tyrwhittus probabiliter

suspicatur hunc versum ex Agauae oratione repetitum esse, cuius primus versus (1329) superstes est. indidem petitum fuerit fr. 844. Agauae et Dionysi orationem integram norat auctor Christi patientis, unde Palatini Baccharum codicis lacunam aliqua ex parte compensare studuit praeter alios Kirchhoffius in Philol. vol. 8 p. 78—93, qui Agauae tribuit Chr. pat. vs. 1312 sq. 1256 sq. 1120—1124 1469—1472, Dionyso vs. 1665 sq. 1692 1664 1663 1667 1715 1168 sq. 1678—1680 1672—1677 1690.

844

γαυριᾶν

Antiatt. p. 87. 29: *γαυριᾶν· καὶ τοῦτο μέμφονται. Δημοσθένης περὶ τοῦ στεφάνου, Εὐριπίδης Βάκχαις.*

845

ἀκανθώδη ῥάχιν

Etym. M. p. 702, 48: *ῥάχις — ἐπὶ μὲν σώματος εἴρηται παρὰ τὸ τραχύ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ ἀκανθώδη εἶπε τὴν ῥάχιν.* Meinekius pro *ἀκανθώδη* scribendum suspicatur *ἄκανθαν* et respici putat Eur. Tro. 117: *καὶ διαδοῦναι νῶτον ἄκανθάν τ' εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων.*

846

ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται
δεινοῖς ἔρωσιν, ἧς φυλακτέον πέρι.

Stob. Flor. 49, 4: *Εὐριπίδου Ἠλέκτρα.* '*ἡ γὰρ — πέρι*'. vs. 2 *ἐρῶσιν* libri. *ἧς* Vind., *οἷς* AM. *δεινῶς ἐρῶσιν. οὓς φυλακτέον, πάτερ* Valckenarius. de lemmate aut Stobaeus aut librarii errarunt.

847

Ar. Eq. 214: *τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα.* ubi Schol.: *παρῴδησε γὰρ τὸν ἴαμβον ἐξ Ἡρακλειδῶν Εὐριπίδου.*

848

ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει,

ὅδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος·
ὅστις δὲ τοὺς φύσαντας μὴ τιμᾶν θέλῃ,
μή μοι γένοιτο μήτε συνθύτης τοῖς θεοῖς
μήτ' ἐν θαλάσσῃ κοινόπλουν στέλλοι σκάφος.

Orion. Flor. Eurip. 7 p. 265, 6: 'ὅστις — σκάφος'. Stob. Flor. 79, 2: *Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν.* 'ὅστις — φίλος' (vs. 1 et 2). fortasse *Ἡρακλειδῶν* (ἧρος Vind.) in *Κρησσῶν* mutandum. vs. 3 *τὼ φύσαντε* Schneidewinus, *τὸν φύσαντα* Meinekius. vs. 4 *συνθύτης θεοῖς* Schneidewinus, *συνθύτης ποτὲ* Meinekius, qui vs. 3—5 a praegressis dirimit. in Stobaei Flor. 1, 8 lemma *Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις* praebent AM, vide fr. 219.

849

τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν, εὔκλειαν δ' ἔχει·
τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν, ἡδονὴ δ' ἔνι.

Stob. Flor. 7, 9: *Εὐριπίδης Ἡρακλεῖ.* 'τὸ μὲν — ἔνι'. eundem locum sine p. et fab. nomine habet Plut. Mor. p. 447 E. vs. 2 *δὲ δειλόν* Plut., *δ' οὐ δεινόν* Stob. *Ἡρακλεῖ* in *Ἡρακλείδαις* mutandum esse suspicabar.

850

ἀναδρομαί

Hesych.: *ἀναδρομαί· αὐξήσεις, βλαστήσεις. Εὐριπίδης Ἱκέτισιν Ὑψιπύλῃ.* non legitur hoc vocabulum in *Ἱκέτισιν.*

851

ἔλαφον δ' Ἀχαιῶν χερσὶν ἐνθήσω φίλαις
κεροῦσσαν, ἣν σφάζοντες αὐχήσουσι σὴν
σφάζειν θυγατέρα

Aelianus N. A. 7, 39: *ὅσοι λέγουσι θῆλυν ἔλαφον τὰ κέρατα οὐ φύειν, οὐκ αἰδοῦνται τοὺς τοῦ ἐναντίου μάρτυρας — ὁ δὲ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ* 'ἔλαφον — θυγατέρα'. versus e genuino Iphigeniae Aulidensis exitu nobis erepto petiti videntur.

852 a

ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον

Ar. Ach. 119: ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε. ubi Schol.: παρῳδίᾳ χρῆται· ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μηδείᾳ Εὐριπίδου ‛ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον’. Peliadum esse fragmentum coniecit Elmsleius.

852 b

διαβάλλω

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 62, 13: διεβλήθησαν — μέμνηται τῆς λέξεως καὶ ἐν Πολυείδῳ καὶ ἐν Ὀρέστῃ. Orestae mentio errori deberi videtur.

853

δείξας γὰρ ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν
δήμους τ' ἔσωσα καὶ τύραννος ἱζόμην.

Achill. Tat. Isag. in Phaen. p. 122 E: ὁ δὲ Εὐριπίδης φησί ‛δείξας — ἱζόμην’. ibid. p. 140 C: κατὰ τὸν Εὐριπίδην λέγοντα ‛δείξας — ἱζόμην’. vs. 1 ibidem legitur p. 165. vs. 2 θρόνους Heimsoethius. locus probabiliter ad Thyestem refertur; Atrei enim sunt verba, cf. Strab. I p. 23 et Schol. Eur. Or. 998.

854

ὁθούνεκα
ἐν αὐτὸς αὑτῷ πάντα συλλαβὼν ἔχει.

Achill. Tat. Isag. in Phaen. p. 139 E: ἐνιαυτὸς δὲ ἡλίου εἴρηται, ἐπεὶ ἔχει τὰς πάσας ὥρας ἐν ἑαυτῷ τέσσαρας κατὰ τὸν Εὐριπίδην ‛ὁθούνεκ' ἐν αὑτῷ πάντα συλλαβὼν ἔχει’. vs. 2 ἐν αὐτὸς αὑτῷ pro ἐν αὑτῷ restituit Conington.

855

ἥκει δ' ἐπ' ὤμοις ἢ συὸς φέρων βάρος
ἢ τὴν ἄμορφον λύγκα, δύστοκον δάκος.

Aelianus N. A. 14, 6: ἔοικε δὲ ἄρα τῷ θηρίῳ τούτῳ (sc. τῇ λυγκί) μαρτυρεῖν καὶ Εὐριπίδης τὸ ἀπρόσωπον, ὅταν

που λέγῃ 'ἥκει — δάκος'. ὑπὲρ ὅτου δὲ λέγει δύστοκον, τοὺς κριτικοὺς ἐρέσθαι λῷον. vs. 2 λύγγα ante Hercherum

856

παίζω· μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλῶ.

Aelianus V. H. 12, 15: ἔπαιζε δὲ ἄρα ὁ Διὸς καὶ Ἀλκμήνης μετὰ παιδίων πάνυ σφόδρα. τοῦτό τοι καὶ ὁ Εὐριπίδης ἡμῖν ὑπαινίττεται ποιήσας τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν λέγοντα 'παίζω — φιλῶ'. λέγει δὲ τοῦτο παιδίον κατέχων. Euripidem πόνων γὰρ μεταβολὰς scripsisse conicio.

857

φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχοῖς δείκνυσι γῆς.

Aeschines c. Timarch. § 128: καὶ πάλιν τὸν Εὐριπίδην ἀποφαινόμενον τὴν θεὸν ταύτην (sc. Φήμην) οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἐμφανίζειν δυναμένην — ἀλλὰ καὶ τοὺς τετελευτηκότας, ὅταν λέγῃ 'φήμη — γῆς'. eundem versum ex Eur. affert Suidas v. φήμη. μυχῷ Aesch., μυχοῖς Suid.

858

ἀλλ' ἥδε μ' ἐξέσωσεν, ἥδε μοι τροφός,
μήτηρ, ἀδελφή, δμωίς, ἄγκυρα, στέγη.

Alexander Rhet. vol. 8 p. 440 sq.: ἐπιμονὴ — ἡ ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νοήματος ἐπιμονὴ μετὰ αὐξήσεως. Εὐριπίδης 'ἀλλὰ — στέγη'.

859

ἀλλ' ἄγχιμος γὰρ ἥδε Φοιβεία γυνή

Anecd. Bekk. p. 340. 25: ἄγχιμος, ἀντὶ τοῦ πλησία. Εὐριπίδης 'ἀλλ' — γυνή'.

860

θεοὶ χθόνιοι
ζοφερὰν ἀδίαυλον ἔχοντες
ἕδραν φθειρομένων Ἀχεροντίαν λίμνην

Anecd. Bekk. p. 343 sq.: ἀδίαυλος τόπος, ὅθεν μὴ ἔστιν

ἐπανελθεῖν. οὕτως Εὐριπίδης 'θεοὶ — λίμνην'. vs. 2 ζοφερὸν codex, ζοφερὰν Bekker. vs. 3 Ἀχεροντίδα scribendum suspicor.

861

ἄδωρος χάρις

Anecd. Bekk. p. 346, 19: ἄδωρος χάρις· ἡ μὴ ἐπὶ τέλος ἐλθοῦσα δωρεά. οὕτως Εὐριπίδης. eadem omissis οὕτως Εὐριπίδης Phryn. Bekk. p. 26, 11.

862

δράκοντος αἱματωπὸν ὄμμα

Anecd. Bekk. p. 362, 8: αἱματωπόν. Εὐριπίδης 'δράκοντος αἱματωπὸν αἷμα. ὄμμα restituit Boiss.

863

αἱματοσταγῆ
κηλῖδα τέγγῃ

Anecd. Bekk. p. 362, 10: αἱματοσταγῆ. Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης 'αἱματοσταγῆ — τέγγῃ'. Aristophanis dici videtur Ran. 471.

864

ἀκόμπαστος λόγος

Anecd. Bekk. p. 369, 18: 'ἀκόμπαστος λόγος' Εὐριπίδης φησὶ καὶ 'ἀκόμπαστος φάτις'.

865

ἀκόμπαστος φάτις

Anecd. Bekk. p. 369, 18, vide fr. 864.

866

οὔ σοι παραινῶ μηχανωμένῃ κακὰ
ἐχθροῖσι, σαυτῇ προσβαλεῖν ἀλάστορα.

Anecd. Bekk p. 383, 1: ἀλάστορα προσβαλεῖν, οἷον μύσος καὶ ἀνοσιουργίαν. Εὐριπίδης 'οὔ σοι — ἀλάστορα'.

867

ὦ Κύπρις, ὡς ἡδεῖα καὶ μοχθηρὸς εἶ.

Anonymus de barb. et soloec. in Append. Lex. Vindob. p 291, 6 sive Anecd. Boiss. vol. 3 p. 239: *γίνεται δὲ* (soloecismus) *περὶ τὰ μέρη τοῦ λόγου περὶ τὰ γένη. οἷον Εὐριπίδης* '*ω Κύπρις — μοχθηρός*'. *εἶ* addidit Bernhardy.

868

τρομὸν δρόμημα γηραιοῦ ποδός

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 122, 8: *τὰ εἰς ΜΟΣ λήγοντα τῷ Ο παραληγόμενα δισύλλαβα μονογενῆ πάντα βαρύνεται, εἰ μὴ διάφορον εἴη τὸ σημαινόμενον· γόμος, νόμος, τρόμος, δρόμος· εἰ δέ τι ὀξύνεται. πρὸς διάφορον σημαινόμενον·* '*νόμον κατὰ τρομὸν δρόμημα γηραιοῦ ποδός*' *Εὐριπίδης* legendum suspicor *πρὸς δ. σημαινόμενον· νόμος καὶ νομός, τρόμος καὶ τρομός· τρομὸν δρόμημα κτέ.*

869

ἀλλ' αἰθὴρ τίκτει σε, κόρα,
Ζεὺς ὃς ἀνθρώποις ὀνομάζεται.

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 182, 13: *λέγουσι δ' αὐτὸν αἰθέρα Δία εἶναι, ὅτι ἔμπυρός ἐστι καὶ ζῇ. Εὐριπίδης* '*ἀλλ' — ὀνομάζεται*'. eadem fere omisso Euripidis nomine Anecd. Oxon. vol. 2 p. 443, 6 et Etym. Gud. p. 230, 30.

870

τίς ἔσθ' ὁ μέλλων σκόλοπος ἢ λευσμοῦ τυχεῖν;

Anecd. Oxon. vol. 2 p. 258, 2: *σκόλοπος· διὰ τοῦ Ο ἡ παραλήγουσα. Εὐριπίδης* '*τίς — τυχεῖν*'.

871

ὁ λῷστος οὗτος καὶ φιλοξενέστατος

Anecd. Oxon. vol. 2 p. 452, 17: '*ὅλως τὸ σοῦτος καὶ φιλοξενέστατος*' *Εὐριπίδης.*

872

οὐκ ἔστιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον οὐδενί.

Anonym. in Anecd. Oxon. vol. 4 p. 253, 33: *Εὐριπίδου* ‘*οὐκ — οὐδενί*’. omisso poetae nomine versum afferunt Hermogenes Rhet. vol. 1 p. 25 Aphthonius ibid. p. 68 anon. ibid. p. 130 Schol. Aphthon. Rhet. vol. 2 p. 592 p. 593 Theodorus Metoch. Misc. c. 28 p. 184 p. 195 et c. 58 p. 343 Men. mon. 419 Iohannes Georgides in Boiss. Anecd. 1 p. 69 Manuel Palaeol. Praec. ad fil. 55 p. 82. Menandro (Com. 4 p. 195) tribuit Orion Flor. 8, 5 p. 262, 10: *ἐκ τοῦ Πλοκίου* ‘*οὐκ — οὐδενός*’. *ἄλυπον ἐν οὐδενί* plerique testes, *ἄλυπον οὐδενί* v. l. in Hermog. et Aphth., *ἄλυπον οὐδενός* Orion et Iohannes Georgides.

873

Apollod. 2, 1, 4: *καὶ αὐτῷ* (Belo Aegypti regi) *γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἴγυπτος καὶ Δαναός, ὡς δέ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς καὶ Φινεὺς προσέτι.* Scholia Aesch. Suppl. 317: *ὁ Εὐριπίδης πέντε φησὶ παῖδας εἶναι Βήλου, Αἴγυπτον Δαναὸν Φοίνικα Φινέα Ἀγήνορα.*

874

ἅλα πορφυρέην

Aristid. vol. 1 p. 401: *Ὅμηρος λέγει ἰοειδέα πόντον καὶ οἴνοπα πόντον. καὶ Εὐριπίδης ἅλα πορφυρέην καὶ εἴ δή τις ἄλλος ἄλλο τι τοιοῦτον.* spectari Tro. 124, ubi *δι᾽ ἅλα πορφυροειδέα* libri praebent, probabiliter statuit Maur. Schmidtius.

875

Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος . . .
καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει.

Aristid. vol. 2 p. 51: *διὰ τοῦτο* ‘*Ζεὺς — ἀψευδέστατος*’, *καὶ ὅτι γε δι᾽ αὐτὸ τοῦτο ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητὴς μαρτυρεῖ. τὸ γὰρ δεύτερον ἔστιν αὐτῷ* ‘*καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει*’. ubi Schol. p. 402: *Εὐριπίδης ἐν ἀπράκτοις δράμασι φησὶ τὸ* ‘*Ζεὺς — ἀψευδέστατος*’. *εἶτα μετ᾽ ὀλίγον* ‘*καὶ τέλος αὐτὸς*

ἔχει'. vs. 1 ἐν θεοῖσι μάντις] μάντις ἐν θεοῖσιν v. l. in Schol., quod praeferendum videtur.

876

ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

Ar. Lys. 713: 'ἀλλ' — βαρύ'. ubi Scholia: ἐξ Εὐριπίδου.

877

τηλοῦ γὰρ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην.

Ar. Nub. 138: σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν. ubi Schol.: λέλεκται δὲ αὐτὸ παρὰ τὸ Εὐριπίδειον, ὅπερ οὕτως ἔχει 'τηλοῦ — ἐξιδρυσάμην'.

878

ἄληθες, ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ;

Ar. Ran. 840: ἄληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ; ubi Scholia: εἴρηται δὲ ὁ στίχος παρὰ τὰ Εὐριπίδου 'ἄληθες — θεοῦ'. verba τῆς θαλασσίας θεοῦ recurrunt Rhes. 974. cf. Alciphr. 1, 19, 1: τῆς θαλαττίας θεοῦ τεκούσης τοῦτο τὸ παιδίον. fortasse eundem versum lusit Plato Com. vol. 2 p. 661: ὁ Καρκίνου παῖς τοῦ θαλαττίου θεοῦ.

879

μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

Ar. Ran. 1427: ΕΥΡ. 'μισῶ — ἀμήχανον'. ex Euripidea tragoedia hos versus depromptos esse Aristophanes ipse indicat.

880

βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα

Ar. Ran. 1400: 'βέβληκ' — καὶ τέτταρα'. Euripidis esse versum loci nexus probat. sedem versus ipsi grammatici Alexandrini ignorarunt. id quod docet Scholiorum locus quamvis pessime habitus: Ἀρίσταρχος φησὶν ἀδεσπότως

τοῦτο προφέρεσθαι (περιφ. Schneidewinus), ὡς Εὐριπίδου πεποιηκότος κυβεύοντας ἐν τῷ Τηλέφῳ, οὓς καὶ περιεῖλε. μήποτ' οὖν ἐκεῖθεν ἦν. μᾶλλον δὲ ἐσχεδιακὼς ἂν εἴη Ἀριστοφάνης. οὐδὲ γὰρ τὸν Εὐριπίδην τοῦτο προφερόμενον, ἀλλὰ τὸν Διόνυσον χλευάζοντα. τινὲς δὲ ὅτι ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἦν ὁ τόπος. οἱ δὲ ἐν Ἰφιγενείᾳ ἐν τῇ Αὐλίδι. ἐμφαίνει δὲ καὶ Εὔπολις τοῦτο εἰδὼς 'ἀποφθαρεὶς δὲ δύο κύβω καὶ τέτταρα' (Com. 2 p. 566). Scholion recens: ἐκ Μυρμιδόνων. discimus ex hoc loco de sede verborum supra scriptorum quattuor extitisse coniecturas; Iphigeniae Aulidensis mentio referenda ad vs. 196: πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις. ficta narrat Eust. Il. p. 1084, 2: 'βέβληκ' — καὶ τέτταρα', ἤγουν δύο μονάδας καὶ τέτταρα. ὃν στίχον Εὐριπίδης ἐν Τηλέφῳ θείς, ὅπου κυβεύοντας ἥρωας εἰσήγαγε καὶ μαθὼν ἐπ' αὐτῷ χλευασθῆναι ὡς εὐτελεῖ, καθὰ σκώπτει καὶ ὁ κωμικός, αἰδεσθεὶς περιεῖλεν ὅλον τὸ ἐπεισόδιον. similiter idem Od. p. 1397, 19. cf. Zenob. 2, 85: 'βέβληκ' — καὶ τέτταρα'. τοῦτο Εὐριπίδου ἐστί· καὶ Ἀριστόξενος δὲ φησὶν ὅτι Εὐριπίδης διορθῶν τὸν Τήλεφον ἐξεῖλε τὴν πεττείαν. eundem versum Euripidi vindicant Phot. Lex. p. 602, 11 et Suidas v. τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι.

881

πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος

Ar. Thesm. 1122 Euripidem haec dicentem facit: τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα, 'πεσεῖν — λέχος;' Euripideum esse alterum versum certum videtur, ex Andromeda desumptum esse coniecit Porson.

882

λόγων δίκαιον μισθὸν ἂν λόγους φέροις,
ἔργον δ' ἐκεῖνος ἔργον ὃς παρέσχετο.

Aristot. Eth. Eud. 8, 11 p. 1244 a 11: μὴ γάρ τι λέγει Εὐριπίδης ποιήσας 'λόγον — παρέσχετο'. vs. 1 δίκαιον] f. δικαίως leg.

883

Aristot. Polit. 5, 9 p. 1310 a 32: ὥστε ζῇ ἐν ταῖς τοι-

αὐταῖς δημοκρατίαις ἕκαστος ὡς βούλεται καὶ εἰς ὃ χρῄζων (*εἰς τὸ χρῇζον* Goettling), *ὡς φησὶν Εὐριπίδης.* Gaisfordus Suppl. 440 respici putabat.

884

ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν μόνον,
Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου,
ἅπερ πάρεστι καὶ πέφυχ' ἡμᾶς τρέφειν;
ὧν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή· τρυφῇ δέ τοι
ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν.

Ath. IV p. 158 E: '*ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι*' *κατὰ τὸν σὸν Εὐριπίδην, γραμματικώτατε,* '*πλὴν — θηρεύομεν*'. Gellius N. A. 6, 16, 7: *indagines cuppediarum maiore detestatione dignas censebimus, si versus Euripidi recordemur, quibus saepissime Chrysippus philosophus usust* — '*ἐπεὶ τί δεῖ — μηχανὰς θηρώμεθα*'. vs. 1—3 afferunt Musonius in Stob. Flor. 40, 9 Sext. Emp. p. 661, 1 Eust. Il. p. 868, 33. vs. 1 et 2 Plut. Mor. p. 36 F p. 1043 E p. 1044 B Stob. Flor. 5, 7. vs. 2 et 3 Plut. Mor. p. 1044 F. verba *τρυφῇ — θηρεύομεν* (vs. 4 et 5) Teles in Stob. Flor. 108, 82.

885

ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι
σώφρονος τραπέζης,
τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλ-
λον τε μὴ προσείμαν.

Ath. IV p. 158 E: *κἂν ἄλλοις δὲ φησὶν ὁ σκηνικὸς οὗτος φιλόσοφος* (Euripides) '*ἀρκεῖ — προσείμαν*'. vs. 1 om. poetae nomine habet Philo Iud. vol. 2 p. 468. *βιοτά*] an *βορά* leg.? vs. 3 *ἅπαν τόδ'* Porsonus.

886

τἀλλότρια . . τὸν καλῶς εὐδαίμονα

Theopompus Com. (vol. 2 p. 806) ap. Ath. IV p. 165 B: *Εὐριπίδου τἄριστον* (*τἄρ' ἐστὶν* Meinekius) *οὐ κακῶς ἔχον,*

τἀλλότρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα. ubi *δειπνεῖν* lusui comico debetur, Euripidem *φεύγειν* vel simile quid dixisse suspicor.

887

ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ.

Ath. VI p. 270 C (Eust. Od. p. 1596, 45): *παρ' οὗ* (ab Achaeo) *ὁ σοφὸς Εὐριπίδης λαβὼν ἔφη 'ἐν — οὔ'*. eundem versum afferunt Schol. cod. Ambr. Theocr. 10. 9 Libanius Decl. vol. 3 p. 389 sq. paroemiographus in Milleri *Mélanges de litt. Gr.* p. 381 Schol. Soph. Ant. 781 Gregor. Naz. vol. 2 p. 213 C Men. mon. 159. item verba *ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις* Aristot. Probl. 10, 47 p. 896 a 24 Themistius p. 164 B Clemens Alex. Strom. III p. 514. cf. Antiphanes (Com. 3 p. 144) ap. Ath. I p. 28 F Plut. Mor. p. 126 C Aelianus N. A. 8, 1.

888

Βακχίου φιλανθέμου
Αἴθοπα πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς,
ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα.

Ath. XI p. 465 B: *διόπερ καὶ Εὐριπίδης ἕνα τῶν Ἡλίου ἵππων φησὶν 'Βακχίου — οἶνον αἴθοπα'*. Eust. Il. p. 883, 62: *λέγεται γάρ που Εὐριπίδης εἰπεῖν ἕνα εἶναι τῶν ἵππων Ἡλίου 'Αἴθοπα — οἶνον αἴθοπα'* (vs. 2 et 3). vs. 1 *φιλανθέου* libri, *φιλανθέμου* Schweighaeuser.

889

παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς
πλεῖστον ὑπάρχει.
καὶ προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων
πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς·
καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων
εἰς ἐλπίδ' ἄγει. τοῖς δ' ἀτελέστοις
τῶν τοῦδε πόνων μήτε συνείην
χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων.

τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν
μήποτε φεύγειν,
χρῆσθαι δ' ὀρθῶς, ὅταν ἔλθῃ.

Ath. XIII p. 561 A: ἐμνημόνευσαν τοῦ σκηνικοῦ φιλοσόφου Εὐριπίδου ᾀσμάτων. ὧν ἦν καὶ τάδε 'παίδευμα — ἔλθῃ'. vs. 1 sq. ἀρετῆς τ' ἐσθλὸν Heimsoethius. vs. 4 aut ἥδιστος ἔφυ (deletis verbis πάντων et θνητοῖς) aut πάντων θνητοῖς ἥδιστος ἔφυ scribendum suspicor. vs. 11 ὅταν ἐξῇ malim.

890

τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός;
ἣν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν
ὅση πέφυκε κἀφ' ὅσον διέρχεται.
αὕτη τρέφει σὲ κἀμὲ καὶ πάντας βροτούς.
τεκμήριον δέ, μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς,
ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ.
ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖ', ὅταν ξηρὸν πέδον
ἄκαρπον αὐχμῷ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ·
ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος
ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὕπο·
ὅταν δὲ συμμιχθῆτον ἐς ταὐτὸν δύο,
φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' ἅμα,
δι' ὧν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος.

Ath. XIII p. 599 F: τὰ Εὐριπίδου ἐπὶ νοῦν λαμβάνων λέγω 'τὴν Ἀφροδίτην — γένος'. Stob. Ecl. 1, 9, 1 p. 268 sine lemmate: 'τὴν Ἀφροδίτην — γένος'. vs. 1 affert Plut. Mor. p. 756 E. vs. 3 Plut. Mor. p. 442 C. vs. 7 Aristot. Eth. Nic. 9, 2 p. 1155 b 3: Εὐριπίδης μὲν φάσκων ἐρᾶν μὲν ὄμβρου γαῖαν ξηρανθεῖσαν, 'ἐρᾶν δὲ σεμνὸν — γαῖαν' (vs. 9 et 10). Eth. M. 2, 11 p. 1208 b 16: ἐρᾷ μὲν γάρ, φησίν, ὄμβρου γαῖα. ὅταν ξηρὸν πέδον. ibid. p. 1210 a 14: διὸ καὶ Εὐριπίδης 'ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖα. ὅταν ξηρὸν πέδον'. cf. Aristot. Eth. Eud. 8, 1 p. 1235 a 16: ὅθεν εἴρηται 'ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖα'. Plut. Mor. p. 770 A: οὕτω

γὰρ ἐρᾶν ὄμβρου γαῖαν οἱ ποιηταὶ λέγουσι καὶ γῆς οὐρανόν. Marcus Anton. 10, 21: *ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖα, ἐρᾷ δὲ ὁ σεμνὸς αἰθήρ, ἐρᾷ δὲ ὁ κόσμος ποιεῖν ὃ ἂν μέλλῃ γίνεσθαι.* Schol. Hes. Theog. 138: *Μένανδρος 'ἐρᾷ μὲν ὄμβρων γαῖα'.* vs. 6 spurium iudicat Th. Gomperzius. vs. 9—14 ex Athenaeo desumpsit Eust. Il. p. 978, 23. vs. 12 *φύουσιν*] *τίκτουσιν* Stob. *καὶ τρέφουσ'*] *κἀκτρέφουσ'* Stob. vs. 13 *δι' ὧν*] *ὅθεν καὶ* Stob.

891

εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος
Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγὸς δοίη θεός.
οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι,
σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους.

Ath. XV p. 665 A: '*εἴ μοι — δοίη θεός*' (vs. 1 et 2) *κατὰ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην. ἑταῖρε Τιμόκρατες. οὐκ ἂν δυναίμην ἀπομνημονεύειν ἔτι σοι τῶν πολλάκις λεχθέντων κτέ.* Eust. Il. p. 1301, 33: *καὶ δηλοῖ αὐτὸ καὶ Εὐριπίδης εἰπὼν 'εἴ μοι, ἤγουν εἴθε μοι, τὸ Νεστόρειον εὔγλωττον — θεός'.* vs. 3 et 4, quos Musgr. huc rettulit, servarunt Plut. Mor. p. 502 C et Stob. Flor. 4, 30. vs. 1 fortasse *αἰεί μοι* legendum. *μέλος*] *μέλι* Barnesius.

892

ὤφειλε δῆθεν, εἴπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ
Ζεύς, μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῆ καθεστάναι.

Athenagor. Legat. pro Christ. c. 5 p. 22: *ὁ μὲν Εὐριπίδης ἐπὶ μὲν τῶν κατὰ κοινὴν πρόληψιν ἀνεπιστημόνως ὀνομαζομένων θεῶν διαπορῶν 'ὤφειλεν — καθεστάναι'.* vs. 2 *τὸν αὐτὸν*] *τὸν ἐσθλὸν* Heimsoethius.

893

πῶς οὖν τάδ' εἰσορῶντες ἢ θεῶν γένος
εἶναι λέγωμεν ἢ νόμοισι χρώμεθα;

Athenagoras Legat. pro Christ. c. 25 p. 134: *τὸ παρ' ἐλπίδα καὶ δίκην εὖ πράττειν ἢ κακῶς ἐν ἀφασίᾳ τὸν Εὐ-*

ριπίδην ἐποίησε, τίνος ἡ τοιαύτη τῶν περιγείων διοίκησις, ἐν ᾗ εἴποι τις ἂν ʻπῶς οὖν — χρώμεθαʼ.

894

σοφὸν γὰρ ἄνδρα, κἂν ἑκὰς ναίῃ χθονός,
κἂν μήποτ' ὄσσοις εἰσίδω, κρίνω φίλον.

Basilius Epist. 63 vol. 3 p. 156 D: Τὸν σοφὸν ἄνδρα, κἂν ἑκὰς ναίῃ χθονός, κἂν μήποτ' αὐτὸν ὄσσοις προσίδω, κρίνω φίλον, Εὐριπίδου ἐστὶ τοῦ τραγικοῦ λόγος. iidem versus addito Euripidis nomine leguntur in codice quodam Cantabrigiensi (Dd. IV 16), unde protulit Babington in *Journal of classical and sacred philol.* 1 p. 133. cf. Procop. Epist. 96 in Maii Class. Auct. vol. 4 p. 267: σοφὸς ἦν ὄντως ὁ ταῦτα δήπου φθεγξάμενος. ὡς ἄρα τὸν σοφόν, κἂν ἑκὰς ναίῃ χθονός. κἂν μήπως ὄσσοις ἐσίδω, κρίνω φίλον. Iohannes Georgides in Boiss. Anecd. vol. 1 p. 90: Τὸν σοφὸν ἄνδρα, κἂν ἑκὰς ναίῃ χθονός. κἂν μήποτε αὐτὸν ὀφθαλμοῖς ἴδω, κρίνω φίλον. Themist. p. 275 B: ὁ μὲν οὖν τραγικὸς ποιητὴς καὶ τὸν ἀγνῶτα μὲν ἀγαθὸν δὲ ἐπαινεῖ καὶ φίλον ἡγεῖται. Iambl. V. Pythag. § 237: ὥστ' ἐκ τῶν τοιῶνδε ἔργων μηδ' ἐκεῖνον τὸν λόγον ἀπιστεῖσθαι ὡς ἄρα οἱ σπουδαῖοι ἄνδρες καὶ προσωτάτω γῆς οἰκοῦντες φίλοι εἰσὶν ἀλλήλοις, πρὶν ἢ γνώριμοί τε καὶ προσήγοροι γένωνται. vs. 1 σοφὸν γὰρ ἄνδρα Porsonus.

895

ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας.

Choerob. in Theodos. p. 773, 19: τὸ τρέφοιν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ʻἄφρων — πέλαςʼ — ἀπὸ τοῦ τρεφοίην κατὰ συγκοπὴν τοῦ Η. eadem fere Etym. M. p. 764, 52 Anecd. Oxon. vol. 4 p. 204, 25 p. 424, 3.

896

οὐκ ἐν γυναιξὶ τοὺς νεανίας χρεών,
ἀλλ' ἐν σιδήρῳ κἀν ὅπλοις τιμὰς ἔχειν.

Anonymus in libro *Les papyrus Grecs* (Paris. 1866) p. 99: ὃ ἔλεγεν Εὐριπίδης ʻοὐκ — ἔχειν'.

897

μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός.

Cic. ad fam. 13. 15, 2: *itaque ab Homeri magniloquentia confero me ad vera praecepta* Εὐριπίδου· ʽμισῶ — σοφόςʼ. eundem versum habent Plut. V. Alex. 53 Mor. p. 1128 B Lucian. Apol. 5 vol. 1 p. 712 Men. mon. 332 Anecd. Paris. vol. 4 p. 343, 21. imitatus est Ennius (Ribbeck. Trag. Lat. p. 41): *qui ipse sibi sapiens prodesse non quit, nequiquam sapit.* respicere videtur Maximus Tyrius XXI p. 409: ἦν σοφὸς ὁ Ἡρακλῆς, ἀλλὰ οὐχ αὑτῷ σοφός.

898

ψῦχος δὲ λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον.

Cic. ad fam. 16. 8, 2: ʽψῦχος — πολεμιώτατονʼ, *inquit Euripides.*

899

κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν
ἄμουσ' ὑλακτῶν ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν.

Clemens Alex. Protr. p. 65: Εὐριπίδης — ἐμμανῆ εἰσάγων Ἡρακλέα καὶ μεθύοντα ἀλλαχόθι καὶ ἄπληστον· πῶς γὰρ οὐχί; ὃς ἑστιώμενος τοῖς κρέασι ʽχλωρὰ σῦκ' — μαθεῖνʼ. vs. 1 supplevit Musgr. ex Ath. VII p. 276 F: λέγομεν οὖν ὀψοφάγους οὐ τοὺς βόεια ἐσθίοντας, οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς βοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρά, οὐδὲ τὸν φιλόσυκον. cf. Eust. Il. p. 867, 64 et Plut. Mor. p. 667 F. Sylei esse versus coniecit Matthiae.

900

τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτούς.
ἔπειτα παῖδας σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι
τίκτω; τεκοῦσα δ' ἢν μὲν ἄφρονας τέκω,
στένω ματαίως, εἰσορῶσα μὲν κακούς,
χρηστοὺς δ' ἀπολλῦσ'· ἢν δὲ καὶ σεσωσμένους,

τήκω τάλαιναν καρδίαν ὀρρωδίᾳ.
τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν; οὐκ ἀρκεῖ μίαν
ψυχὴν ἀλύειν κἀπὶ τῇδ᾽ ἔχειν πόνους;

Clemens Alex. Str. III p. 520: λέγει γὰρ ἡ τραγῳδία 'τὸ μὴ — πόνους'. Euripidis esse locum docet Stob. Flor. 120, 17: Εὐριπίδου. 'τὸ μὴ — βροτούς' (vs. 1). vs. 1 βροτοῖς malim. vs. 3 ἄφρονας] ἄρσενας Madwig.

901

οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον,
ἀρετὴ δ᾽ ὤνησε πολλάς· πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ
ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε σωφρονεῖν ἐπίσταται.
πρῶτα μέν γε τοῦθ᾽ ὑπάρχει· κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις,
χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτημένῃ·
οὐ γὰρ ὀφθαλμὸς τὸ κρίνειν . . ἐστὶν ἀλλὰ νοῦς.
εὖ λέγειν δ᾽, ὅταν τι λέξῃ, χρὴ δοκεῖν, κἂν μὴ λέγῃ,
κἀκπονεῖν ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν.
ἡδὺ δ᾽, ἢν κακὸν πάθῃ τι, συσκυθρωπάζειν πόσει
ἄλοχον ἐν κοινῷ τε λύπης ἡδονῆς τ᾽ ἔχειν μέρος . . .
σοὶ δ᾽ ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ᾽ ἀνέξομαι
καὶ κακῶν τῶν σῶν ξυνοίσω, κοὐδέν ἐστί μοι πικρόν.
μετὰ γὰρ . . τῶν φίλων . . . . . εὐτυχεῖν
δυστυχεῖν τε χρή· τί γὰρ δὴ τὸ φίλον ἄλλο πλὴν τόδε;

Clemens Alex. Strom. IV p. 620 sq.: φίλανδρον μετὰ σεμνότητος ὑπογράφει γυναῖκα Εὐριπίδης παραινῶν 'εὐλο-

γεῖν — μέλλῃ λέγειν' (vs. 7 et 8). καὶ αὖθίς που τούτοις τὰ ὅμοια 'ἡδὺ δ' — ἔχειν μέρος' (vs. 9 et 10). τό τε πρᾶον καὶ φιλόστοργον ὧδέ πως ὑποδεικνύων κἀν ταῖς συμφοραῖς ἐπιφέρει 'σοὶ δ' — πλὴν τόδε' (vs. 11—14). paulo post sequuntur haec p. 621: χρὴ δὲ τὸν εὐδαίμονα γάμον οὔτε πλούτῳ ποτὲ οὔτε κάλλει κρίνεσθαι, ἀλλ' ἀρετῇ. 'οὐδεμίαν' φησὶν ἡ τραγῳδία 'ὤνησε κάλλος — ἐπίσταται' (vs. 1—3). εἶτα οἷον παραινέσεις διδοῦσά φησι 'πρῶτα μέν — νοῦς' (vs. 4—6). καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις. iustum ordinem horum versuum, quos manifestum est arcte inter se cohaerere, restituit Musgravius. vs. 4 μὲν γὰρ Grotius. vs. 6 τὸ κρίνειν δυνατόν ἐστιν temptabam, τὸ κρίνειν ἱκανόν ἐστιν Heimsoethius. vs. 9 πρᾶξῃ τι cod., πάθῃ τι scripsi. vs. 12 κοὐδὲν ἔσται Musgravius. vs. 13 et 14 num Euripidis sint dubium est. vs. 13 lacunas indicavi. vs. 14 δυστυχεῖν addidit Dobraeus. locum ex Oedipo (v. fr. 549) petitum esse coniecit C. Fr. Hermannus.

902

ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας
ἔσχε μάθησιν,
μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνην
μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν,
ἀλλ' ἀθανάτου καθορῶν φύσεως
κόσμον ἀγήρων, πῇ τε συνέστη
καὶ ὅπῃ καὶ ὅπως.
τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχρῶν
ἔργων μελέδημα προσίζει.

Clemens Alex. Str. IV p. 634 sine poetae nom.: 'ὄλβιος — προσίζει'. Themist. p. 307 D: καὶ αὗταί εἰσιν ἃς Εὐριπίδης ὁ σοφὸς οὔτε πολιτῶν φησὶν ἐπὶ πημοσύνας οὔτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμᾶν, ἀλλ' ἀθανάτου καθορᾶν φύσεως κόσμον ἀγήρω. vs. 1 τῆσδ' ἱστορίας malim. vs. 6 respicit Pollux 2, 14: καὶ Πλάτων τὸν ἀγήρω κόσμον· Εὐριπίδης δὲ κόσμον ἀγήρω (in codicibus nonnullis haec omittuntur). ἀγήρων scripsi, ἀγήρω Clem. Al. Themist. Poll. vs. 7 ὅπῃ

vitiosum, ὅπου suasit Meinekius, an ὅτῳ leg.? vs. 9 μελέδημα scripsi, μελέτημα cod.

903

χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ
καὶ τὰ Σειρήνων πτερόεντα πέδιλ' ἁρμόζεται,
βάσομαί τ' εἰς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς
Ζηνὶ προσμίξων

Clemens Alex. Str. IV p. 642: ὁ μὲν οὖν Εὐριπίδης 'χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ' φησί 'καὶ τὰ — προσμίξων'. vs. 1 respicit Plut. Mor. p. 786 D: οὐ ταῖς Εὐριπίδου χρυσαῖς πτέρυξιν, ἀλλὰ τοῖς Πλατωνικοῖς ἐκείνοις καὶ οὐρανίοις πτεροῖς. vs. 2 ἁρμόζεται vide an Clementi debeatur. vs. 3 αἰθέρ' ἄπειρον ἀερθεὶς Heimsoethius, αἰθέριον πόλον ἀρθεὶς Th. Gomperzius.

904

σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοὴν
πέλανόν τε φέρω, Ζεὺς εἴτ' Ἀίδης
ὀνομαζόμενος στέργεις· σὺ δέ μοι
θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας
δέξαι πλήρη προχυθεῖσαν.
σὺ γὰρ ἔν τε θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις
σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων
χθονίων θ' Ἅιδῃ μετέχεις ἀρχῆς.
πέμψον δ' ἐς φῶς ψυχὰς ἐνέρων
τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν
πόθεν ἔβλαστον, τίς ῥίζα κακῶν,
τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσαμένους
εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν.

Clemens Alex. Strom. V p. 688: πάνυ θαυμαστῶς ὁ ἐπὶ τῆς σκηνῆς φιλόσοφος Εὐριπίδης τοῖς προειρημένοις ἡμῖν συνῳδὸς διὰ τούτων εὑρίσκεται, πατέρα καὶ υἱὸν ἅμα οὐκ οἶδ' ὅπως αἰνισσόμενος 'σοὶ τῷ — προχυτίαν' (vs. 1—5).

ὁλοκάρπωμα γὰρ — ὁ Χριστός, καὶ ὅτι τὸν σωτῆρα αὐτὸν οὐκ εἰδὼς λέγει. σαφὲς ποιήσει ἐπάγων 'σὺ γὰρ — ἀρχῆς' (vs. 6—8). ἔπειτα ἄντικρυς λέγει 'πέμψον — ἀνάπαυλαν' (vs. 9—13). vs. 1 χλόην Bergkius. vs. 2 εἴθ' Ἅιδης Dindorfius. vs. 7 μεταχειρίζεις Herwerdenus. vs. 8 δ' cod., θ' Sylburgius. vs. 9 δ' ἐκ scripsi, μὲν cod. ἐνέρων scripsi, ἀνέρων cod. Cretensibus locum adscribit Valck.

905

ὃς τάδε λεύσσων θεὸν οὐχὶ νοεῖ,
μετεωρολόγων δ' ἑκὰς ἔρριψεν
σκολιὰς ἀπάτας, ὧν ἀτηρὰ
γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν
οὐδὲν γνώμης μετέχουσα

Clemens Alex. Strom. V p. 732: ὁ τοίνυν μὴ πειθόμενος τῇ ἀληθείᾳ, διδασκαλίᾳ δὲ ἀνθρωπίνῃ τετυφωμένος δυσδαίμων ἄθλιός τε καὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδην 'ὃς τάδε λεύσσων — μετέχουσα'. vs. 2 μετεωροπόλων malim. cf. Hesych.: μετεωροπόλων· τῶν τὰ οὐράνια σκοπούντων.

906

κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι νέαν·
ὁ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν,
ἡ δ' ἐνδεὴς τοῦδ' οὖσα βουλεύει κακά.

Clemens Alex. Strom. VI p. 740: Ἐπιχάρμου τε εἰπόντος — Εὐριπίδης γράφει 'κακὸν γυναῖκα — βουλεύει κακά'. vs. 1 recurrit in Eur. fr. 24. Clemens locos diversos confudisse videtur.

907

νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ κακῶς τ' ὀλουμένη
γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά.

Clemens Alex. Strom. VI p. 743: πρὸς τούτοις Ὁμήρου λέγοντος 'γαστέρα δ' — δίδωσιν' (Od. ρ. 286 sq.) Εὐριπίδης ποιεῖ 'νικᾷ δὲ — κακά'. Diphilus (Com. vol. 4 p. 402) ap. Ath. X p. 422 B: εὖ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ'

Εὐριπίδης· 'νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ ταλαίπωρός τέ μου γαστήρ'. ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστι γὰρ γαστρός.

908

ὦ πολύμοχθος βιοτὴ θνητοῖς,
ὡς ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι,
καὶ τὰ μὲν αὔξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις·
κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς
εἰς ὅντινα χρὴ τελέσαι θνητοῖς,
πλὴν ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ Διόθεν
θανάτου πεμφθεῖσα τελευτή.

Clemens Alex. Strom. VI p. 744: *αὖθις Εὐριπίδου εἰπόντος 'ὦ πολύμοχθος — τελευτή' Δίφιλος γράφει 'οὐκ ἔστι' κτέ.* vs. 5 *θνητούς* Grotius.

909

ὅσοι δ' ἰατρεύειν καλῶς
πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν
τὴν γῆν τ' ἰδόντας, τὰς νόσους σκοπεῖν χρεών.

Clemens Alex. Strom. VI p. 749: *ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰατροῦ Ἱπποκράτους 'ἐπιβλέπειν οὖν καὶ ὥρην καὶ χώρην καὶ ἡλικίην καὶ νούσους' γράφοντος Εὐριπίδης ἐν ἑξαμέτρῳ τηρήσει* (*χρήσει* Hemsterh.) *φησίν 'ὅσοι δ' — χρεών'.* Bellerophontis esse locum coniecit Gataker.

910

πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ καὶ παλαμάσθω
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω·
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ
καὶ τὸ δίκαιον σύμμαχον ἔσται,
κοὐ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων.

Clemens Alex. Strom. VI p. 797: *καί μοι δοκῶ κομπώδους μὲν εἶναι ψυχῆς καύχημα, πλὴν εὐσυνειδήτου, ἐπιφθέγγεσθαι τοῖς κατὰ περίστασιν συμβαίνουσι 'πρὸς ταῦθ'*

— πράσσων' (vs. 1 et 3—5). vs. 1—3 habent Cic. ad Att. 8, 8, 2 et Suidas v. παλαμᾶσθαι. vs. 3 Cic. ad Att. 6, 1, 8. verba τὸ γὰρ εὖ — δίκαιον (vs. 3 sq.) habet Marcus Anton 7, 42. Euripideum esse locum docet Suidas v. ἁλωτόν: καὶ Εὐριπίδης 'οὐ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων' (vs. 5). parodia locum expressit Ar. Ach. 659: πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω· τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται. κοὐ μή ποθ' ἁλῶ περὶ τὴν πόλιν ὢν ὥσπερ ἐκεῖνος δειλὸς καὶ λακαταπύγων. vs. 1 χρῆ Bergkius, qui Telephi esse locum coniecit.

911

κορυφὴ δὲ θεῶν ὁ πέριξ χθόν' ἔχων
φαεννὸς αἰθήρ

Cornutus de N. D. 20 p. 104: 'κορυφὴ δὲ θεῶν' κατὰ τὸν Εὐριπίδην 'ὁ — αἰθήρ'. vs. 2 φαεννὸς codex Par. 4, φαεινὸς al., φαέθων Maehly, νήνεμος anonymus.

912

ἡ φύσις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει.

Cyrillus de trinit. dial. II vol. V, 1 p. 456 A: τοῖς δὲ τὸ ἀνθ' ὅτου λέγουσιν ἔν γε τουτοισὶ σοφὸν ὑπειπεῖν τὸ τισὶν ὑμνούμενον 'ἡ φύσις — μέλει'. Aelianus N. A. 4, 54: Ὅμηρος μὲν οὖν ἔδωκεν ἵππῳ φωνήν, ἀσπίδι δὲ ἡ φύσις, ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει, φησὶν Εὐριπίδης. ibid. 9, 1: διδάσκει δὲ ἡ φύσις, ᾗ νόμων ἀνθρωπικῶν μέλει οὐδέν. Sextus Empir. p. 576, 12: οὐχ ἡμᾶς αἰτιᾶσθαι δεῖ, ἀλλὰ τὴν φύσιν, ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει. Aristaen. 2, 5 p. 145: τῆς φύσεως βουλομένης, ᾗ νόμων, ὡς ἔοικεν, οὐδὲν μέλει. adde parodiam Anaxandr. Com. 3 p. 200 ap. Aristot. Eth. Nic. 7, 11 p. 1152 a 23: ἡ πόλις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει.

913

ἀωρὶ πόντου κύματ' εὐρέος περᾷ . . .
σμικραῖς ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσιν ἐλπίσιν

Dio Chr. 64, 9: εἶτα Εὐριπίδης τὸν ναύτην μέμφεται,

ἀωρὶ πόντου κύματ' εὐρέος περῶντα· καὶ διὰ τῶν ἑξῆς ἐπιτιμᾷ λέγων ὅτι σμικραῖς ἐπιτρέπουσιν αὑτοὺς ἐλπίσιν. ὦ παῖ Μνησαρχίδου, ποιητὴς μόνον ἦσθα, σοφὸς δὲ οὐδαμῶς. οὔτε γὰρ πίττῃ τὴν ψυχὴν οὔτε σχοινίοις ἐπιτρέπουσιν οὔτε τριδάκτυλον αὑτοὺς σῴζει ξύλον πεύκινον, ἀλλ' ἐπέτρεψαν βεβαίῳ καὶ μεγάλῳ πράγματι, τῇ τύχῃ. vs. 1 incertum utrum περᾷ an περῶν Euripides dixerit. verba τριδάκτυλον αὑτοὺς σῴζει ξύλον πεύκινον ex Euripide desumpta esse non crediderim.

914

τίς τοὐμὸν ὄνομα τοὐπονείδιστον βροτοῖς
οὐκ οἶδα Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένος;

Diod. Sic. 20, 41: ὅτι δὲ κατὰ τὴν Λιβύην γέγονεν αὕτη (Lamia) καὶ τὸν Εὐριπίδην δεῖξαι τις ἂν μαρτυροῦντα· λέγει γὰρ 'τίς — γένος'. vs. 1 τοὔνομα τὸ ἐπονείδιστον libri, τοὐμὸν ὄνομα τοὐπονείδιστον Meinekius, τοὔνομ' αὐτὸ τοὐπ. Alexandre. locus ad Lamiam relatus est, de qua fabula diximus p. 126.

915

οὐκ ἐγγυῶμαι, ζημίαν φιλεγγύων
σκοπῶν· τὰ Πυθοῖ δ' οὐκ ἐᾷ με γράμματα.

Diod. Sic. exc. Vat. p. 20 de proverbio 'ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα' disputans: καὶ Εὐριπίδης 'οὐκ ἐγγυῶμαι — γράμματα'. vs. 1 sq. ζημίαν φιλεγγύων σκοπῶν Herwerdenus, ζημία φιλέγγυον σκοπεῖν cod. vs. 2 με Matthiae. τὰ cod.

916

μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων, ψυχή·
τί περισσὰ φρονεῖς; εἰ μὴ μέλλεις
σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις.

Dionys. C. V. c. 4 vol. 5 p. 25 (p. 54 Schaef.): καλῶς ἂν ἔχοι τὰ Εὐριπίδεια ταῦτα ἐπενεγκεῖν 'μή μοι — ὁμοίοις'. vs. 1 ψυχή] delet hoc vocabulum Bernhardy, μή μοι — μύθων, μή μοι, ψυχή proposuit Elmsleius.

917

Eratosth. Catast. 13 de Erichthonio: *λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς γενέσεως αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῦτον· Ἥφαιστον ἐρασθέντα Ἀθηνᾶς βούλεσθαι αὐτῇ μιγῆναι· τῆς δὲ ἀποστρεφομένης καὶ τὴν παρθενίαν μᾶλλον αἱρουμένης ἔν τινι τόπῳ τῆς Ἀττικῆς κρύπτεσθαι, ὅν λέγουσι καὶ ἀπ' ἐκείνου προσαγορευθῆναι Ἥφαιστον* (*Ἡφαιστεῖον* Matth.). *ὃς* (f. *ὃς δὲ*) *δόξας αὐτὴν κρατήσειν καὶ ἐπιθέμενος πληγεὶς ὑπ' αὐτῆς τῷ δόρατι ἀφῆκε τὴν ἐπιθυμίαν. φερομένης εἰς τὴν γῆν τῆς σπορᾶς· ἐξ ἧς γεγενῆσθαι λέγουσι παῖδα, ὃς ἐκ τούτου Ἐριχθόνιος ἐκλήθη καὶ αὐξηθεὶς τοῦθ' εὗρε καὶ ἐθαυμάσθη ἀγωνιστὴς γενόμενος.* Hyginus Poet. Astr. 2, 13 p. 446: *de cuius progenie Euripides ita dicit: Vulcanum Minervae pulchritudine corporis inductum petiisse ab ea ut sibi nuberet neque inpetrasse, et coepisse Minervam sese occultare in eodem loco qui propter Vulcani amorem Hephaestius est adpellatus. quo persecutum Vulcanum ferunt coepisse ei vim adferre* et q. s. Schol. Germ. Caes. Arat. p. 73. 6: *Euripides refert Vulcanum Minervam dilexisse et quae secuntur, dum Erichthonius nasceretur.*

918

κρήμνη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος

Etym. M. p. 112, 26: *ἀντηρίς ἀντηρίδος. ὡς παρ' Εὐριπίδῃ 'κρήμνη — ἀντηρίδος'.* Etym. Gud. p. 345, 47: *κρήμνη. ὡς παρ' Εὐριπίδῃ 'κρήμνη — μέσης'.* eundem versum om. p. nom. afferunt Choerob. Epim. p. 60, 8 Etym. M. p. 537. 35 Eust. Il. p. 903, 51. item verba *κρήμνη σεαυτὴν* Eust. Il. p. 695, 43 p. 1003, 24. *Εὐριπίδῃ* fortasse in *Εὐπόλιδι* mutandum est.

919

γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων τόπους

Etym. M. p. 272, 1: *διαψαίρουσι — Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ καθαίρειν. οἷον 'γλώσσῃ — τόπους'.* eadem fere Zon. Lex. v. *διαψαίρουσα* p. 536. *τόπους*] *πόρους* Valckenarius.

920

ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέταις λόγος.

Eust. Il. p. 566, 14 de v. *οἰκέτης: παράγει δὲ αὐτὸς* (Aristophanes grammaticus) *καὶ παροιμίαν ἐξ Εὐριπίδου λέγουσαν* '*ἔνδον λόγος*'.

921

οὐ γὰρ ἀσφαλὲς
περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσον λαβεῖν.

Galenus vol. 1 p. 16 (vol. 1 p. 3 ed. Basil., vol. 2 p. 8 Chart.): *τῷ γήρᾳ λοιδοροῦνται δέον ἑαυτοῖς, καὶ τὸν Εὐριπίδην ἐπαινοῦσι λέγοντα* '*οὐ γὰρ ἀσφαλὲς εἶναι περαιτέρω — λαβεῖν*'.

922

οἴμοι, δράκων μου γίγνεται τὸ ἥμισυ·
τέκνον, περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρί.

Hermog. in Rhet. vol. 3 p. 180: *γίνεται δὲ τὸ κακόζηλον κατὰ τὸ εὐτελὲς πολλάκις. ὡς ἐκεῖνο* '*οἴμοι — ἥμισυ*'. mox ibidem: *τὰ εὐτελῶς εἰρημένα ἡ σεμνότης διορθοῦται, ὡς παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ* '*οἴμοι — ἥμισυ*'. *τοῦτο γὰρ κοινῶς καὶ εὐτελῶς εἰπὼν ἐθεράπευσε τῇ ἐπιφορᾷ* '*τέκνον — πατρί*'. vs. 1 *τό γ' ἥμισυ* Barnesius, malim *τόδ' ἥμισυ*. locum e Cadmo petitum esse coniecit Valckenarius. falsum videtur quod tradit Schol. Hermog. Rhet. vol. 7 p. 853: *περὶ Κέκροπος ὁ λόγος εἰς δράκοντα μεταβαλλομένου.* et ibid.: *ἀσυνεσία γάρ τις τὸ λέγειν τὸν Κέκροπα ὅτι δράκων μου γέγονε τὸ ἥμισυ.*

923

λωτίνας ἀηδόνας

Hesych.: *ἀηδόνα· γλωσσίδα, μεταφορικῶς Εὐριπίδης Οἰδίποδι. καὶ τοὺς αὐλοὺς δὲ* '*λωτίνας ἀηδόνας*' *που ἔφη.* Hesych.: *λωτίνας ἀηδόνας· τοὺς αὐλούς.* Anecd. Bekk. p. 349, 3: *ἀηδόνα· ἔστι μὲν ἡ ὄρνις, ἐκ μεταφορᾶς δὲ οἱ τραγικοὶ τὴν γλωσσίδα τῶν βοῶν* (*τῶν αὐλῶν* Ruhnkenius), *ἔστι δὲ ὅπου καὶ τὸν αὐλόν. ἡ λέξις Διδύμου.*

924

Αἰγυπτία . . ἐμπολή

Hesych.: *Αἰγυπτία ἐμπολή· ὁ ῥῶπος καὶ τὰ ἐκεῖθεν φορτία, ὡς Εὐριπίδης.*

925

πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων
σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείσσονες πεφυκότες.

Plut. Mor. p. 431 A: *πολλαῖς γὰρ οἱ θεοὶ μορφαῖς οὐ σοφισμάτων, ὡς Εὐριπίδης φησίν, ἀλλὰ πραγμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς.* Plut. Mor. p. 20 F: *πάλιν Εὐριπίδου λέγοντος* '*πολλαῖσι — πεφυκότες*'. Stob. Flor. 3, 3 sine lemmate: '*πολλαῖσι — πεφυκότες*'.

926

παῖς ὢν φυλάσσου πραγμάτων αἰσχρῶν ἄπο·
ὡς ἢν τραφῇ τις μὴ κακῶς, αἰσχύνεται
ἀνὴρ γενόμενος αἰσχρὰ δρᾶν· νέος δ' ὅταν
πόλλ' ἐξαμάρτῃ, τὴν ἁμαρτίαν ἔχει
εἰς γῆρας αὑτοῦ τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 724, 25: *τοῦ αὐτοῦ* (praecedit Eur. Hec. 600). '*παῖς ὢν — ἔμφυτον*'. vs. 1 *ἄπο* suspectum, *κλέος* coniecit Meinekius.

927

ὅστις νέος ὢν Μουσῶν ἀμελεῖ,
τόν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον
καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκε.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 728, 19: *Εὐριπίδου κωμικοῦ.* '*ὅστις — τέθνηκε*'.

928

νοῦν ἔχοντος ἦν ἄρα,
φίλον πρίασθαι χρημάτων πολλῶν σαφῆ.

Liban. Epist. 487: *ἐπαινῶν Εὐριπίδην λέγοντα νοῦν*

ἔχοντος εἶναι 'φίλον — σαφῆ'. Theodorus Hyrt. Epist. 81 in *Notices et Extr.* VI p. 40: Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς δίκαιον εἶναι φησὶ πολλῶν σαφῆ φίλον πρίασθαι χρημάτων.

929

ἀλλ' ὦ φίλιπποι Τρῶες

Longinus de subl. c. 15, 4: ὅμοια καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Κασσάνδρας αὐτῷ (Euripidi) 'ἀλλ' — Τρῶες'.

930

οὔκ· ἀλλ' ἔτ' ἔμπνουν Ἀίδης μ' ἐδέξατο.

Lucian. Necyom. 2 vol. 1 p. 456: ΦΙΛ. Ἡράκλεις, ἐλελήθει Μένιππος ἡμᾶς ἀποθανών· κᾆτ' ἐξ ὑπαρχῆς ἀναβεβίωκεν. ΜΕΝ. 'οὔκ — ἐδέξατο'. Euripidis versum esse docet loci nexus.

931

μὴ κτεῖνε· τὸν ἱκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν.

Lucian. Pisc. 3 vol. 1 p. 573: ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην δή μοι καταφευκτέον· τάχα γὰρ ἂν ἐκεῖνος ἐκσώσειέ με. 'μὴ — κτανεῖν'.

932

νῦν οὖν ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με;

Lucian. Pisc. 3 vol. 1 p. 573: ΠΛΑΤ. τί δέ; οὐχὶ κἀκεῖνα Εὐριπίδου ἐστίν; οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους (Eur. Or. 413); ΛΟΥΚ. 'νῦν — με'. ῥήματος malim. Euripideum esse versum e praegressis verbis patet.

933

ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα

Lucian. Iov. trag. 1 vol. 2 p. 643, vide fr. 934. e Luciano hunc versum sumpsit Theodorus Prodr. in *Notices et Extr.* VIII, 2 p. 143.

934

τί δ' ἔστι; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς.

Lucian. Iov. trag. 2 vol. 2 p. 643: ΖΕΥΣ. ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα, σύ τ' ὦ Προμηθεῦ, οἷά μ' εἴργασαι κακά. ΑΘΗΝ. τί δ' ἔστι; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς; ΖΕΥΣ. ὦ μεγαλοσμαράγου στεροπᾶς ῥοίζημα. τί ῥέξεις; ΗΡΑ. κοίμισον ὀργάν. εἰ μὴ — τὸν Εὐριπίδην ὅλον καταπεπώκαμεν ὥστε σοι ὑποδραματουργεῖν. non dubitavi ex hoc loco duos Euripideos versus acquirere. cf. Schol. Luciani p. 242: μεμνήμεθα γὰρ καὶ αὐτοί, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῶν τραγῳδῶν 'πρὸς οἰκεῖον χορὸν ἐρεῖς'.

935

ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα
καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις;
τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

Lucianus Iov. trag. 41 vol. 2 p. 689: ἄκουσον αὐτοῦ (sc. Εὐριπίδου) τότε παρρησιαζομένου 'ὁρᾷς — θεόν'. eosdem versus habent Stob. Ecl. 1, 2, 2 p. 26 Heraclit. Alleg. Hom. c. 23 p. 49 anonymus de Arati interpret. in Petavii Vranol. p. 273 E Athenag. Leg. pro Christ. c. 5 p. 24 Clem. Alex. Strom. V p. 717 Euseb. P. E. p. 681 A Tzetz. Exeg. Il. p. 53, 2 (cf. p. 68, 4), item graviter corruptos Probus in Verg. Ecl. 6, 31 p. 11, 8. vs. 1 et 2 afferunt Plut. Mor. p. 601 A 780 D 919 B et Clem. Alex. Protr. p. 21, cf. Schol. Il. Ξ, 200 p. 392 b 33. vs. 3 respiciunt Lucianus Philop. c. 12 vol. 3 p. 597 et Clemens Alex. Protr. p. 63. Latine locum interpretatur Cicero N. D. 2, 25, 65: *Euripides autem ut multa praeclare, sic hoc breviter:*

vides sublime fusum immoderatum aethera,
qui tenero terram circumiectu amplectitur?
hunc summum habeto divum, hunc perhibeto Iovem.

Antiopae esse fragmentum docere videtur Probus in Vergil. Ecl. 6, 31 p. 21, 6 (cf. quae diximus in fr. 226). Ennius in Thyeste p. 48 ed. Ribbeck.: *aspice hoc sublimen candens, quem invocant omnes Iovem.* vs. 2 καὶ γῆν] τὴν γῆν Herwerdenus, ego γαῖαν malim.

936

Ioh. Lydus de mens. 4, 62 p. 94, 10: οὐδὲν γὰρ ἀσφαλὲς οὐδὲ κεκριμένον ἐστὶν ἐπὶ τῆς τύχης, ὡς Εὐριπίδης φησίν. fortasse respicitur Alc. 785: τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἷ προβήσεται, κἄστ' οὐ διδακτὸν οὐδ' ἁλίσκεται τέχνῃ.

937

πυριγενὴς δὲ δράκων ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς τετραμόρφοις
ὥραις ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα.

Macrob. Sat. 1, 17, 59: *solis meatus — iter suum velut flexum draconis involvit, unde Euripides* 'πυριγενὴς — ὄχημα'. Euripidis num ista sint, iure dubitat Lobeckius Aglaoph. p. 463.

938

καὶ Γαῖα μῆτερ· Ἑστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ
βροτῶν καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι.

Macrob. Saturn. 1, 23, 8: *haec sola* (Ἑστία), *quam terram esse accipimus, manet immobilis intra domum deorum, id est intra mundum, ut ait Euripides* 'καὶ — αἰθέρι'. Theol. Arithm. p. 7 Ast.: καὶ δὴ Εὐριπίδης ὡς Ἀναξαγόρου γενόμενος μαθητὴς οὕτω τῆς γῆς μέμνηται 'ἑστίαν δέ σε οἱ σοφοὶ βροτῶν νομίζουσιν'.

939

ἀεί τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται.

Orion. Flor. 8, 1 p. 261, 18. cf. Posidipp. Com. vol. 4 p. 519: ἡ δ' ἡμέρα ἀεί τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει.

940

εὖ ἴσθ', ὅταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς,
κἂν μικρὰ θύῃ, τυγχάνει σωτηρίας.

Orion Flor. Eurip. 2 p. 264, 22. vs. 1 σάφ' ἴσθ' malim.

941

ἦ πολλὰ καὶ δύσγνωστα βουλεύει θεός.

Orion Flor. Eurip. 3 p. 264, 24.

942

θεοὺς ἀρέσκου· πᾶν γὰρ ἐκ θεῶν τέλος.

Orion Flor. Eurip. 6 p. 265, 5. θεοὺς scripsi, θεοῖς cod.

943

καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν

Orion Flor. Eurip. 10 p. 265, 17. idem versus cum Eur. Heracl. 297 et 298 coniunctus extat in Stob. Flor. 79, 3: ἐν ταὐτῷ (sc. Εὐρ. Ἡρακλείδαις). 'οὐκ ἔστι παισὶ τοῦδε κάλλιον γέρας ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν'.

944

ὡς ἡδὺ πατέρα παισὶν ἤπιον κυρεῖν
καὶ παῖδας εἶναι πατρὶ μὴ στυγουμένους.

Orion Flor. Eurip. 12 p. 265, 21.

945

ἢν οἱ τεκόντες τοῦτο γιγνώσκωσ' ὅτι
νέοι ποτ' ἦσαν, ἠπίως τὴν τῶν τέκνων
οἴσουσι Κύπριν, φύντες οὐ σκαιοὶ φύσιν.

Orion Flor. Eurip. 13 p. 265, 23. vs. 2 καὐτοὶ νέοι ποτ' ἦσαν. ἠπίως τέκνων Meinekius. vs. 3 φύντες scripsi, ὄντες cod.

946

ὅστις πατὴρ πρὸς παῖδας ἐκβαίνει πικρῶς,
τὸ γῆρας οὗτος ἑρματίζεται βαρύ.

Orion Flor. Eurip. 14 p. 265, 26. vs. 1 πικρός Wagner.

947

Philo Iud. Quaest. in Genes. vol. 7 p. 188 ed. Richter.: *optime dixit Epicharmus: quicunque, ait, minus delinquit, optimus est vir; nemo est enim innocens, nemo reprehensionis expers. et Euripides 'quicunque incontinentes sunt et redundat in eis malum inimicitiae et iniustitiae, mali sunt; in quibus autem opposita praevalent, virtute praediti; in aliis vero ita quasi aequalis sit commixtio, ita ut nulli sint qui omnia mala habeant sine ullo bono'.* ibid. p. 240: *Euripides quoque neminem irreprehensibilem dixit, tamen quibusdam abundantur malitiarum fomenta turpia iniqua, adeo pravis adversantur strenui; quibusdam tamen ita altrinsecus inest temperantia, ut nonnulli* (immo *nulli*) *omnia pessima obtineant absque ullo bono, nonnulli omnia necessaria* (expectes *nulli omnia bona*) *sine ullo malo.*

948

εὔξει τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι.

Plat. Epist. 1 p. 309 D: *καί μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου κατὰ καιρὸν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σοὶ πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ξυμπεσόντων 'εὔξει — παρεστάναι'.* in verbis prioribus versum *καὶ ξυμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων ποτέ* latere coniecit Grotius.

949

Δήμητρος λάτριν

Philodemus *περὶ εὐσεβείας* in Gomperzii libro *Herkulanische Studien* fasc. 2 p. 42 (Hercul. Vol. coll. alt. II fol. 91): *λέγουσιν δέ τινες — καὶ τὴν Ἑκάτην ὀπαδὸν Ἀρτέμιδος εἶναι, Δήμητρος δὲ λάτριν Εὐριπίδης, Ὅμηρος δ' ἐν τοῖς ὕμνοις πρόπολον καὶ ὀπάονα.*

950

τίς δ' ἔστι δοῦλος τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὤν;

Plut. Mor. p. 34 B: *καὶ πάλιν τοῦ Εὐριπίδου λέγοντος 'τίς — ὤν;' ὑπακουστέον ὅτι καὶ περὶ πόνου καὶ περὶ νόσου τὰ αὐτὰ εἴρηκεν.* eundem versum afferunt Plut. Mor.

p. 106 D Clemens Alex. Strom. IV p. 586 Philo Iud. vol. 2 p. 448 Cic. ad Att. 9, 2a, 2.

951

ἐγὼ δ'
οὐδὲν πρεσβύτερον νομί-
ζω τᾶς σωφροσύνας, ἐπεὶ
τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξύνεστι.

Plut. Mor. p. 36 C: καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου παραπλησίως 'ἐγὼ — σύνεστι'. eundem locum habet Stob. Flor. 5, 2. vs. 2 τῆς σωφροσύνης Stob.

952

τιμᾶν τὰν τέτασθε, πλούτῳ δ' ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτ', ἐν ἐσθλοῖς δὲ καθήσεσθ' ἄνολ-
βοι.

Plut. Mor. p. 36 C: καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου παραπλησίως 'ἐγὼ δ' οὐδὲν — σύνεστι' (fr. 951), καὶ τὸ 'τιμὰν — ἄνολβοι'. vs. 1 τιμὰν πέπασθε legendum suspicor. vs. 2 κάθησθ' scripserim.

953

φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἅπαν καλόν.

Plut. Mor. p. 85 A: ἀξιέραστον ἡγούμενοι τὴν ἀρετὴν ὁμόσε χωρῶμεν αὐτῇ, τὸ Εὐριπίδειον ἐφ' ἑκάστῳ φθεγγόμενοι 'φεῦ — καλόν'. eundem versum habet Plut. V. Pomp. c. 73. cf. Eur. fr. 331, 1.

954

. . ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ·
λυπουμένῳ μὲν μῦθος εὐμενὴς φίλων,
ἄγαν δὲ μωραίνοντι νουθετήματα.

Plut. Mor. p. 102 B: κατὰ γὰρ τὸν σοφὸν Εὐριπίδην 'ἄλλ' ἐπ' — νουθετήματα'. vs. 1 ἀλλ' addit Gataker. vs. 2 et 3 habent Plut. Mor. p. 69 D et Sotion in Stob. Flor. 113, 15. vs. 2 φίλου Stob.

955

μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔστω μέγα,
ὅ σ' ἐξεπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεὼν φρονεῖν,
μηδ' ἤν τι συμβῇ δυσχερές, δουλοῦ πάλιν·
ἀλλ' αὑτὸς ἀεὶ μίμνε τὴν σαυτοῦ φύσιν
σῴζων βεβαίως ὥστε χρυσὸς ἐν πυρί.

Plut. Mor. p. 102 F: τῶν μὲν γὰρ καλῶς λεγομένων ἔστιν ἐν ὑποθήκης μέρει καὶ τοῦτο 'μηδ' εὐτύχημα — πυρί'. Euripidis esse locum docet Libanius Epist. 471: τοῦτον οὔτε εὐτυχία πώποτε ἐπῆρεν ἐν δυσκολίᾳ τε οὐκ ἔπτηξεν Εὐριπίδου μεμνημένος.

956

ὅστις δ' ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν βροτῶν,
σοφὸς παρ' ἡμῖν καὶ τὰ θεῖ' ἐπίσταται.

Plut. Mor. p. 116 F: καὶ ὁ Εὐριπίδης 'ὅστις δ' — ἐπίσταται'. eosdem versus habet Epictet. Enchir. 52, quo de loco Simplicius vol. 4 p. 523: τὸ δεύτερον δὲ ἔστι μὲν Εὐριπίδου τοῦ τραγικοῦ.

957

ὁ βίος γὰρ ὄνομ' ἔχει πόνος γεγώς

Plut. Mor. p. 120 A: ἄωρος ἐτελεύτησεν· οὔκουν εὐποτμότερος διὰ τοῦτο καὶ κακῶν ἀπείρατός ἐστιν; ὁ βίος γάρ, φησὶν Εὐριπίδης, ὄνομ' ἔχει, πόνος γεγώς· οὗτος δ' ἐπὶ τῆς εὐανθεστάτης ἡλικίας προαπεφοίτησεν κτέ. ὁ βίος] βίος malim.

958

εἴης μοι, μέτριον δέ πως
εἴης μηδ' ἀπολείποις.

Plut. Mor. p. 132 B: πρὸς δὲ τὸν οἶνον, ἅπερ Εὐριπίδης πρὸς τὴν Ἀφροδίτην, διαλεκτέον 'εἴης μοι — ἀπολείποις'.

959

Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου κύων ἔσει.

Plut. Mor. p. 379 D: Ἕλληνες μὲν γὰρ ἔν γε τούτοις λέγουσιν ὀρθῶς καὶ νομίζουσιν, ἱερὸν Ἀφροδίτης ζῷον εἶναι τὴν περιστερὰν καὶ τὸν δράκοντα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὸν κόρακα τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τὸν κύνα τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς Εὐριπίδης 'Ἑκάτης — ἔσει'. locum repetit Aristoph. Com. 2 p. 1195 ap. Eust. Od. p. 1467, 37: καὶ κύων ἀκράχολος Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι. cf. Hesych. vv. ἄγαλμα Ἑκάτης et Ἑκάτης ἄγαλμα.

960

οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης,
μή μ' ἄφρονα κρίνῃς ἢ διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ.

Plut. Mor. p. 384 D: στιχιδίοις τισὶν οὐ φαύλως ἔχουσιν, ὦ φίλε Σαραπίων, ἐνέτυχον πρῴην, ἃ Δικαίαρχος Εὐριπίδην οἴεται πρὸς Ἀρχέλαον εἰπεῖν. 'οὐ βούλομαι — δοκῶ'. poetae nomen omittit Comp. Men. et Philem. p. 358, ubi haec extant: αἰσχύνομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι φίλῳ, μή μ' ἄφρονα κρίνῃ καὶ διδοὺς αἰτῶν δοκῶ. cf. Gregor. Naz. vol. 2 p. 154 C: μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον.

961

ὃ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα διοπετὴς ὅπως
ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφεὶς ἐς αἰθέρα.

Plut. Mor. p. 416 E: ἡ δὲ φύσις αἰσθητὰς εἰκόνας ἐξέθηκε — ὡς Εὐριπίδης εἴκασεν ἐν οἷς εἶπεν 'ὃ δ' — αἰθέρα'. Plut. Mor. p. 1090 C: σφαλερὸν γὰρ ἡ ἐπ' ἄκρον εὐεξία, φησὶν Ἱπποκράτης· 'ὃ δ' ἄρτι — ἀστὴρ ἀπέσβη' κατὰ τὸν Εὐριπίδην. vs. 1 σαρκὶ p. 1090.

962

ἀλλ' ἀνοιστέος λόγος

Plut. Mor. p. 431 A: ἀλλ' ἀνοιστέος ὁ λόγος, ὡς ὁ αὐτὸς ἀνὴρ φησίν (sc. Εὐριπ.) ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. p. 390 C: ἀλλ' ἀνοιστέος ὁ λόγος, ὡς Εὐριπίδης φησίν. cf. Herc. F. 1221: ἐκεῖσ' ἀνοιστέον, quem locum respici putabat Matthiae.

963

μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς.

Plut. Mor. p. 432 C: οὐ γάρ, ὡς Εὐριπίδης φησί, 'μάντις ἄριστος — καλῶς'. Appian. B. Civ. 2, 153: τοῦ δὲ τὸ ἰαμβεῖον εἰπόντος, ὅτι 'μάντις ἄριστος — καλῶς'. Arrian. Exp. Alex. 7, 16, 6: τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι αὐτοῖς λόγον τοῦ Εὐριπίδου τοῦ ποιητοῦ ἔπος. ἔχει δὲ τὸ ἔπος Εὐριπίδῃ ὧδε 'μάντις δ' ἄριστος — καλῶς'. Cic. ad Att. 7, 13 a, 4 om. p. nom.: μάντις δ' ἄριστος. Gregorius Naz. vol. 1 p. 122 A (Socrates Hist. eccl. 3, 23 p. 163 A Niceph. Callist. Hist. eccl. 10, 37 vol. 2 p. 91 D): εἴπερ μάντις ἄριστος ὅστις εἰκάζειν οἶδε καλῶς. Menandro (Com. 4 p. 288) versus tribuitur in Schol. Aristid. p. 403. Plut. Mor. p. 399 A: ὁ μὲν εἰκάζων καλῶς, ὃν ἄριστον μάντιν ἀνηγόρευκεν ἡ παροιμία. Latine reddit Cic. de div. 2, 5. 12: *est quidam Graecus vulgaris in hanc sententiam versus 'bene qui coniciet, vatem hunc perhibeto optimum'.*

964

τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται
θεός, τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀφεὶς ἐᾷ.

Plut. Mor. p. 464 A: ὁ μὲν οὖν θεός, ὡς Εὐριπίδης φησί, τῶν ἄγαν ἅπτεται, 'τὰ μικρὰ — ἐᾷ'. p. 811 D: ὡς ὁ τοῦ κόσμου βασιλεὺς 'τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεός, τὰ — ἐᾷ' κατὰ τὸν Εὐριπίδην. vs. 2 ἀφεὶς] ἀνεὶς p. 811.

965

χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν.

Plut. Mor. p. 480 D: 'χαλεποὶ — ἀδελφῶν', ὡς Εὐριπίδης εἴρηκεν, ὄντες χαλεπώτατοι τοῖς γονεῦσιν αὐτοῖς εἰσιν. Aristot. Polit. 8. 7 p. 1328 a 15: ὅθεν εἴρηται 'χαλεποὶ γὰρ πόλεμοι ἀδελφῶν'.

966

ἀκόλαστα πάντῃ γίγνεται δούλων τέκνα.

Plut. Mor. p. 526 C: οὐ γὰρ μόνον κατὰ τὸν Εὐριπίδην

‘ἀκόλαστα — τέκνα’, ἀλλὰ καὶ μικρολόγων. Diog. L. 4, 35 de Arcesilao: στωμύλου δὲ ἀγεννοῦς πράγματα αὐτῷ παρέχοντος ἔφη ‘ἀκόλασθ’ ὁμιλεῖν γίγνεται δούλων τέκνα’.

967

ἡ γὰρ σιωπὴ τοῖς σοφοῖσιν ἀπόκρισις.

Plut. Mor. p. 532 F: τὴν γὰρ σιωπὴν ὁ μὲν Εὐριπίδης φησὶ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισιν εἶναι. versum ipsum habemus in Men. mon. 222. σοφοῖσιν scripsi. σοφοῖς vel σοφοῖς ἐστ’ libri.

968

εἰ δ’ ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι,
οὐδεὶς ἂν αὑτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο·
νῦν δ’, ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος
λαβεῖν ἀμοχθεί, πᾶς τις ἥδεται λέγων
τά τ’ ὄντα καὶ μή· ζημίαν γὰρ οὐκ ἔχει.

Plut. Mor. p. 539 B: ὁ γοῦν Εὐριπίδης εἰπὼν ‘εἰ δ’ — οὐκ ἔχει’. φορτικωτάτῃ κέχρηται μεγαλαυχίᾳ. vs. 3 et 4 respicit Philodemus περὶ παρρησίας in Hercul. Vol. V col. 18 p. 35: οὐκ ὠνούμενοι τοὺς λόγους, ἀλλ’ ἐκ βαθείας αἰθέρος ἀμοχθεὶ λαμβάνοντες. vs. 4 ἀμισθί Plut.

969

οὔτοι προσελθοῦσ’ ἡ Δίκη σε, μὴ τρέσῃς,
παίσει πρὸς ἧπαρ οὐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν
τὸν ἄδικον, ἀλλὰ σῖγα καὶ βραδεῖ ποδὶ
στείχουσα μάρψει τοὺς κακούς, ὅταν τύχῃ.

Plut. Mor. p. 549 A: ὅθεν Εὐριπίδης ἄτοπος εἰς ἀποτροπὴν κακίας τούτοις χρώμενος ‘οὔτοι — τύχῃ’. Stob. Ecl. 1, 3, 21 p. 114: Εὐριπίδου. ‘οὔτοι — τοὺς κακοὺς ἀεὶ βροτῶν’. vs. 1 μὴ τρέσῃς] πώποτε Stob. vs. 3 respicit Plut. Mor. p. 549 D: ἡ δὲ ἀτρέμα καὶ βραδεῖ ποδὶ κατ’ Εὐριπίδην καὶ ὡς ἔτυχεν ἐπιπίπτουσα δίκη. item Anna Comn. vol. 1 p. 17, 20: οὐχ ὅτι βραδεῖ ποδὶ κατὰ τὴν τραγῳδίαν ἔστιχεν. vs. 4 ὅταν τύχῃ] ἀεὶ βροτῶν Stob.

970

τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους
οἱ θεοὶ τρέπουσιν.

Plut. Mor. p. 556 E: *ἃ γὰρ Εὐριπίδης ἐγκαλεῖ καὶ παρρησιάζεται πρὸς τοὺς θεοὺς τὰ τῶν τεκόντων σφάλματα εἰς τοὺς ἐγγόνους τρέποντας, αἰτιᾶσθαι νόμιζε καὶ τοὺς σιωπῶντας ἡμῶν.* cf. p. 562 F: *ὅθεν οὐδὲ πάντα τὰ τῶν τεκόντων σφάλματα εἰς τοὺς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν· ἀλλ' ἐὰν μὲν ἐκ φαύλου γένηται χρηστός κτἑ.*

971

εἰ δὲ πάρεργον χρή τι κομπάσαι, γύναι,
οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον,
ἵν' οὔτ' ἄγαν πῦρ οὔτε χεῖμα συμπίτνει·
ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τ' ἐκτρέφει κάλλιστα, γῆν
δέλεαρ ἔχοντες τήνδε συνθηρεύομεν.

Plut. Mor. p. 604 E: *τίς γὰρ εἴρηκε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἐγκώμιον τοιοῦτον οἷον Εὐριπίδης; 'ἡ πρῶτα — ἐξαγώγιμοι'* (fr. 362). *'εἰ δὲ πάρεργον — συνθηρεύομεν'. ἀλλ' ὁ ταῦτα γράψας εἰς Μακεδονίαν ᾤχετο καὶ παρ' Ἀρχελάῳ κατεβίωσεν.* Plutarchus duos diversarum fabularum locos attulit: itaque non opus erit Dobraei coniectura (vs. 1) *κομπάσαι γυναῖκα χρή.* vs. 1 *εἰ δ' οὖν* (vel *αὖ*) *πάρεργον* Dobraeus, ego *εἰ δ' ἐκ παρέργου* malim.

972

πολλοὺς δὲ βροντῆς τραῦμ' ἄναιμον ὤλεσεν.

Plut. Mor. p. 666 C: *πολλοὺς γάρ, ὡς ὁ Εὐριπίδης φησίν, 'βροντῆς — ὤλεσε'.* Theo Smyrn. de musica c. 2 p. 75: *ὥς τις φησί 'πολλοὺς δὲ — ὤλεσε'. τραῦμ'* Theo, *πνεῦμ'* Plut.

973

οἶνος περάσας πλευμόνων διαρροάς

Plut. Mor. p. 699 A: *Εὐριπίδης δὲ σαφῶς δήπου λέγων 'οἶνος — διαρροάς'. δῆλός ἐστιν Ἐρασιστράτου βλέπων τι*

ὀξύτερον. Macrob. Saturn. 7. 15. 23: *Euripides vero huius rei manifestissimus adstipulator est.* 'οἶνος — διαρροάς'. cf. Plut. Mor. p. 1047 D: τῶν ποιητῶν Εὐριπίδην Ἀλκαῖον Εὔπολιν Ἐρατοσθένην, λέγοντας ὅτι τὸ ποτὸν διὰ τοῦ πνεύμονος διέξεισι.

974

ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν.

Plut. Mor. p. 713 D: οὐ γὰρ μόνον ὅσοι τὴν σωτηρίαν οἴκοι καὶ παρ' αὐτῶν ἔχοντες 'ἄλλην — λαβεῖν', ὡς Εὐριπίδης εἶπεν, ἀβέλτεροί εἰσιν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι — ἔξωθεν ἐπάγειν τὰ τέρποντα φιλοτιμοῦνται.

975

ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα γοργοφόνος

Plut. Mor. p. 747 D: πολλὰς δὲ καὶ συνθέσεις τῶν ὀνομάτων κατὰ μέλη μιμητικῶς σχηματίζουσιν, ὡς Εὐριπίδης 'ὁ — γοργοφόνος'.

976

πλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ δ', ὦ γύναι, φρόνει.

Plut. Mor. p. 755 B: τὸν μὲν Ζεύξιππον ὁ πατὴρ ἔφη γελάσαι καὶ εἰπεῖν ἅτε δὴ καὶ φιλευριπίδην ὄντα, 'πλούτῳ — φρόνει'.

977

εἴθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δυστήνων βροτῶν.

Plut. Mor. p. 802 A: μηδὲ πολλάκις δέηται τῶν Εὐριπιδείων ἐκείνων 'εἴθ' — βροτῶν'.

978

τέκτων γὰρ ὢν ἔπρασσες οὐ ξυλουργικά.

Plut. Mor. p. 812 E: ὁ δὲ — πρὸς ὃ μὴ πέφυκε μηδὲ ἤσκηται προσάγων αὑτὸν — προσακούει τὸ τοῦ Εὐριπίδου 'τέκτων — ξυλουργικά'.

979

ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος

Plut. Mor. p. 965 E: εἶτα κατ' Εὐριπίδην ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος ἐπὶ τούτῳ ταγεὶς τὰ χερσαῖα προεισάγει δίκαια τῶν ἐνάλων. Plut. Mor. p. 644 D: πανσώμεθα τὰς Μοίρας ἀτιμάζοντες καὶ τὸν τῆς τύχης παῖδα κλῆρον, ὡς Εὐριπίδης φησίν. vulgo integer versus ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος ἐπὶ τούτῳ ταγείς Euripidi tribuitur: at ἐτάγην forma ab Atticorum usu aliena est.

980

φίλης τ' ὀπώρας διπτύχους ἦρός τ' ἴσους

Plut. Mor. p. 1028 F: εἰ δὲ ὀρθῶς ὁ Εὐριπίδης διορίζεται θέρους τέσσαρας μῆνας καὶ χειμῶνος ἴσους, 'φίλης — ἴσους', ἐν τῷ διὰ πασῶν αἱ ὧραι μεταβάλλουσιν.

981

ἀλλ' ἔστι, κεἴ τις ἐγγελᾷ λόγῳ,
Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη.

Plut. Mor. p. 1040 B: (Chrysippus) ἐπαινεῖ πάλιν ἐν ἄλλοις καὶ προφέρεται τὰ τοῦ Εὐριπίδου ταυτὶ πολλάκις 'ἀλλ' — πάθη'. vs. 1 ἐγγελᾷ τὠμῷ λόγῳ scribendum videtur.

982

ἀμφίπολος Ἄρεος ἀνιέρου

Plut. Comp. Demetr. et Anton. c. 2: κοιμίζων δὲ τοὺς θιάσους καὶ τὰ βακχεῖα καταπαύων ἀμφίπολος Ἄρεος ἀνιέρου κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἐγένετο (Demetrius).

983

φίλων λαβεῖν γὰρ πεῖραν οὐ σμικρὸν κακόν.

Plut. V. Fabii c. 17: οὐ μόνον δ' ἦν ἄρα τὸ φίλων πεῖραν λαβεῖν, ὡς Εὐριπίδης φησίν, οὐ σμικρὸν κακόν, ἀλλὰ καὶ τὸ φρονίμων στρατηγῶν. cf. Philem. Com. 4 p. 31: εὔχου μὴ λαβεῖν πεῖραν φίλων.

984

εἰ δὲ θανεῖν θέμις, ὧδε θανεῖν καλόν,

εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον.

Plut. Comp. Pelop. et Marc. c. 3: *ἄριστον μὲν γὰρ νικῶντα σῴζεσθαι τὸν στρατηγόν. εἰ δὲ θανεῖν, εἰς ἀρετὴν καταλύσαντα βίον, ὡς Εὐριπίδης φησίν.* Plut. Mor. p. 241) om. p. nom.: '*εἰ δὲ — βίον*'.

985

πολλοῖσι πολλήν, δὶς τόσοις δὲ πλείονα

Plut. V. Solon. c. 22: *Λυκούργῳ καὶ πόλιν οἰκοῦντι καθαρὰν ὄχλου ξενικοῦ καὶ χώραν κεκτημένῳ 'πολλοῖσι — πλείονα' κατ' Εὐριπίδην, καὶ τὸ μέγιστον εἰλωτικοῦ πλήθους — περικεχυμένου τῇ Λακεδαίμονι, καλῶς εἶχεν — τοὺς πολίτας συνέχειν ἐν τοῖς ὅπλοις.*

986

αἰεὶ πρασίμοχθοι κοὔποθ' ἥσυχοι δορί

Polyb. 5, 106: *οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως ἀεί ποτε Πελοποννήσιοι — κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἦσαν αἰεὶ πρασίμοχθοί τινες καὶ οὔποτε ἥσυχοι δορί. αἰεὶ πρασίμοχθοι* AB, *αἰεὶ πρυσίμοχθοι* FDE, *αἰεὶ πλησίμοχθοι* C[1]. *ἀμπρευσίμοχθοι* temptabam. *περισσόμοχθοι* Heimsoethius.

987

ἀγήρων ἀρετήν

Pollux 2, 14: *ὡς καὶ Εὐριπίδης τὴν ἀγήρων ἀρετήν* (*τροφήν* al.), *καὶ Δημοσθένης τιμὰς ἀγήρως.*

988

Ζεὺς συγγένειος

Pollux 3, 5: *καὶ Ζεύς τις συγγένειος ὁ τα τῆς συγγενείας δίκαια ἐφορῶν παρ' Εὐριπίδη.*

989

. . λίνου κλωστῆρα περιφέρει λαβών

Pollux 7, 31: *κλωστήρ· οὕτω δὲ καὶ τὴν περιστροφὴν τοῦ λίνου Εὐριπίδης ὠνόμασεν 'λίνου — λαβών'.*

990

κορμοῖσι πεύκης

Pollux 7, 109: καὶ Εὐριπίδης λέγει 'κορμοῖσι πεύκης'.

991

λῦε πηκτὰ δωμάτων

Pollux 10, 27: τῷ δὲ κλεῖσαι ἴσον καὶ τὸ πακτοῦν καὶ τὸ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας ἐστίν, ὥσπερ τῷ ἀνοίγειν ταὐτὸν τὸ λύειν, ὡς ἔφη Εὐριπίδης 'λῦε πακτὰ δωμάτων'. Aristophanes Ach. 479 Euripidem dicentem facit: ἁνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.

992

Porphyr. de abst. 3, 25: συγγενὲς ἡμῖν τὸ τῶν λοιπῶν ζῴων γένος· καὶ γὰρ τροφαὶ πᾶσαι αἱ αὐταὶ πᾶσιν αὐτοῖς καὶ πνεύματα ὡς Εὐριπίδης καὶ φοινίους ἔχει ῥοὰς τὰ ζῷα πάντα, καὶ κοινοὺς ἁπάντων δείκνυσι γονεῖς, οὐρανὸν καὶ γῆν. in his Euripidea esse 'φοινίους ἔχει ῥοὰς | τὰ ζῷα πάντα' coniecit Valck., cf. αἵματός τε φοινίου ῥοάς Eur. Suppl. 690; vide tamen an Porphyrius respiciat fr. 836.

993

ἐγὼ δ' ἐμός εἰμι

Priscianus Inst. XVII, 110: *in una autem eademque persona possessor simul et possessio intransitive intellegi non potest, nisi figurate dicat aliquis. — Euripides* 'ἐγὼ δ' ἐμός εἰμι'. similiter XVII, 198. videtur Apollodori comici versus indicari, quem servavit Donatus in Terent. Phorm. 4, 1. 21 sic scriptum: ἐγὼ γάρ εἰμι μόνος τῶν ἐμῶν ἐμός. coniunctis Prisciani et Donati lectionibus correxerim ἐγὼ δ', ἐμὸς γάρ εἰμι τῶν ἐμῶν μόνος.

994

οὐχ ἑσπέρας φάσ', ἀλλὰ καὶ μεσημβρίας
τούτους ἀφεστήκασιν ἡμέραν τρίτην.

Priscianus Inst. XVIII, 166: *Latini despero illam rem*

— *Εὐριπίδης* '*οὐχ ἑσπέρας — τρίτην*'. eosdem versus affert Priscianus Inst. XVIII, 194. verba *μεσημβρίας τούτους ἀφεστήκασιν* habet Etym. Voss. p. 332 B ed. Gaisf. sive Philem. Lex. p. 265 locus obscurissimus.

995

λευκοὺς λίθους ἔχοντες αἰχοῦσιν μέγα.

Proverb. append. 3, 69: *λίθων χοαί· ἄργυρος καὶ χρυσός. καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησί* '*λευκοὺς — μέγα*'. eadem Phot. Lex. p. 223. 16 et Suidas v. *λίθων χοαί*. omisso poetae nomine versum repetit Suid. v. *λευκοὺς λίθους*. *ἔχοντες*] *φέροντες* codex Vat. 482.

996

. . τί σιγᾷς; μῶν φόνον τιν' εἰργάσω;

Schol. Aesch. Eum. 276: *καὶ παρ' Εὐριπίδῃ* '*τί — εἰργάσω*'.

997

γλαυκῶπίς τε στρέφεται μήνη

Schol. Apoll. Rh. 1, 1280 de v. *γλαυκῶπις*: *καὶ Εὐριπίδης ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο* '*γλαυκῶπις — μήνη*'. Plut. Mor. p. 934 D: *γλαυκῶπιν αὐτὴν* (lunam) *οἱ ποιηταὶ καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀνακαλοῦνται.*

998

ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα

Schol. Apoll. Rh. 4. 71: *ἤπειρος λέγεται πᾶσα γῆ καταχρηστικῶς· κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς φανερὸν Εὐριπίδης πεποίηκεν* '*ἤπειρον — χθόνα*'. similiter Phot. Lex. p. 72, 14 Anecd. Paris. vol. 4 p. 169, 33 Anecd. Bachm. vol. 1 p. 251. 23 Suid. v. *ἤπειρος* Zon. Lex. p. 1001. *πόδα*] *χθόνα* Schol. Apoll. eiusdem versus diversam scripturam habemus in Anecd. Paris. vol. 4 p. 183, 11 et Etym. Gud. p. 247, 6: *καὶ Εὐριπίδης φησίν*

ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐξεπλεύσαμεν.

quicum consentit fere Iohannes Philoponus in Aristot. Meteor.

fol. 80 ed. Ald.: *ἡ γῆ — μεγίστη ὑπάρχουσα καὶ διὰ τὸ μέγεθος ἤπειρος οἱονεὶ ἄπειρος ὀνομαζομένη, οἷόν ἐστι τὸ 'ἤπειρον εἰς ἄπειρον εἰσεπλεύσαμεν'.*

999

ἑῷος ἡνίχ' ἱππότας ἐξέλαμψεν ἀστήρ

Hephaest. p. 98 (Schol. Ar. Eq. 756): *τὸ καλούμενον Εὐριπίδειον τεσσαρεσκαιδεκασύλλαβον. οἷον παρὰ μὲν αὐτῷ Εὐριπίδῃ 'ἑῷος — ἀστήρ'. ἱππότας* Hephaest., *ἱππότης* Schol. Ar.

1000

τί χρέος ἔβα δῶμα;

Schol. Ar. Nub. 30: *ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με] — Εὐριπίδης 'τί χρέος ἔβα δῶμα'.* cf. Eur. Herc. F. 530: *τί καινὸν ἦλθε δώμασιν χρέος;*

1001

ἀεί ποτ' ἐστὶ σπέρμα κηρύκων λάλον.

Schol. Eur. Or. 895: *καὶ ἐν ἄλλοις κατὰ τῶν κηρύκων λέγει, ὅτι 'ἀεί — λάλον'.*

1002

τὸ μὲν τέθνηκε σῶμα· τοῦτο δ' ἀναβλέπει.

Schol. Eur. Tro. 628: *ἔθος ἐστὶ τῷ Εὐριπίδῃ τῷ βλέπειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ ζῆν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ 'τὸ μὲν — ἀναβλέπει'. σώματος, τὸ δ' αὖ βλέπει* scribendum suspicor, et *αὖ βλέπει* ante me suasit Cobetus.

1003

πόλεως μὲν ἀρχῷ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρέπων

Schol. A Il. Z. 239 de *ἔτης*: *δῆλον ὅτι διὰ τοῦτο συγκαταθετέον τῷ Ἀσκαλωνίτῃ φιλοῦντι. παρὰ γοῦν τῷ Αἰσχύλῳ* (fr. 368) *οὕτως εὕρομεν — καὶ παρ' Εὐριπίδῃ τὸ 'πόλει — πρέπων'.* Eust. Il. p. 641, 59: *καὶ Εὐριπίδης 'πόλει — πρέπων'. πόλεως μὲν ἀρχῷ* pro *πόλει μὲν ἄρχων* Th. Gomperzius.

1004

ἀεὶ δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός·
ἡ μὲν γὰρ αὑτῆς οἶδεν ὄνθ', ὁ δ' οἴεται.

Schol. Od. δ, 387: τὰ μὲν περὶ τῶν μητέρων ἐκ γενέσεως ἱκανά φησιν Ὅμηρος ἔχειν τεκμήρια. τὸ δὲ τῶν πατέρων ἀδιόριστον εἶναι — ὅθεν καὶ Εὐριπίδης 'αἰεὶ δὲ — οἴεται'. eosdem versus praebent Schol. Od. α, 215 Eust. Od. p. 1412, 14 Schol. Hermog. in Rhet. Gr. vol. 7 p. 765, 24, denique qui Menandro non recte tribuit Stobaeus Flor. 76, 7.

1005

Schol. Pind. Isthm. 4, 104 de Herculis ex Megara filiis: καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ διαλλάττουσι· Διονύσιος μὲν ἐν πρώτῳ Κύκλων Θηρίμαχον καὶ Δηικόωντα. Εὐριπίδης δὲ προστίθησιν αὐτοῖς καὶ Ἀριστόδημον. 'tres filios Herculis ex Megara commemorat Eur. Herc. F. 774 994, sed nomina non prodit. deperditum igitur drama grammaticus spectat'. BOECKHIVS.

1006

τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν.

Schol. Pind. Nem. 1, 13: ἄκρως ἔνδοξος ὁ εὐτυχής. καὶ Εὐριπίδης 'τὸν — νομίζομεν'. om. poetae nomen Stob. Ecl. 1, 6, 12 p. 198 et Simplicius in Aristot. Phys. ausc. fol. 73 b. cf. Men. mon. 497.

1007

ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός.

Schol. Pind. Nem. 6, 7: ἐμφερές τι ἔχομεν τοῖς θεοῖς· ἢ κατὰ νοῦν. θεὸς γάρ τις ἐν ἡμῖν κατὰ τὸν Εὐριπίδην. Cic. Tusc. 1. 26, 65: *ergo animus, ut ego dico, divinus, ut Euripides audet dicere, deus est.* Theo Rhet. vol. 1 p. 212: οἷον Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς τὸν νοῦν ἡμῶν ἑκάστου ἔφησεν εἶναι θεόν. Nemesius Emes. de N. H. p. 348 sq.: Εὐριπίδης δὲ καὶ Μένανδρος ἐν ἐνίοις τὸν νοῦν τὸν ἐν ἑκάστῳ φασὶ προνοεῖν ἑκάστου, θεῶν δὲ μηδένα. Men. mon. 434: 'ὁ νοῦς γὰρ — θεός'. Tzetz. Exeg. Il. p. 53, 6: ὁ Μένανδρος

πάλιν φησίν 'ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἑκάστῳ θεός'. Plut. Mor. p. 999 E: καθάπερ Μένανδρος 'ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός'. Iambl. Protr. c. 8 p. 138: ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός. εἴτε Ἑρμότιμος εἴτε Ἀναξαγόρας εἶπε τοῦτο καὶ ὅτι 'ὁ θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θεοῦ τινος'. Men. Com. vol. 4 p. 72: θεός ἐστι τοῖς χρηστοῖς ἀεὶ ὁ νοῦς γάρ, ὡς ἔοικεν, ὦ σοφώτατοι. p. 90: ο νοῦς γὰρ ἐστιν ὁ λαλήσων θεός. cf. Marcus Anton. 12, 26: ἐπελάθου δὲ καὶ τοῦ ὅτι ὁ ἑκάστου νοῦς θεός. Iulianus p. 68 D: νῷ καὶ φρονήσει καὶ τὸ ὅλον τῷ ἐν ἡμῖν θεῷ. idem p. 196 D ἀλλ' ὅτι τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἐν ἡμῖν θεῷ τοῦτ' ἔστι τῷ νῷ ταῦτά ἐστιν ἀπόρρητα. Hermes Poemandr. c. 12 p. 100: οὗτος δὲ ὁ νοῦς ἐν μὲν ἀνθρώποις θεός ἐστι. Theophil. ad Autol. 2, 4 p. 54: θεὸν εἶναι μόνον φασὶ τὴν ἑκάστου συνείδησιν.

1008

δούλοισι γάρ τε ζῶμεν οἱ ἐλεύθεροι.

Schol. Pind. Pyth. 4, 71: ἐπειδὴ δὲ οἱ οἰκέται τῶν δεσποτῶν τοὺς πόνους διαλύουσι τῇ θεραπείᾳ, λυσιπόνους αὐτοὺς ἐκάλεσεν, ὡς Εὐριπίδης 'δούλοισι — ἐλεύθεροι'. versus nondum emendatus.

1009

ὃ δ' ἐσφάδαζεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς.

Schol. Soph. Ai. 833: ἀσφαδάστῳ — καὶ παρ' Εὐριπίδῃ 'ὃ δ' — ἀπαλλαγάς'.

1010

Schol. Soph. Trach. 172 de Dodonaeis columbis: Εὐριπίδης τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς· οἱ δὲ δύο.

1011

Serv. Verg. A. 7, 337: *tibi nomina mille*] — *secundum Euripidem, in cuius tragoedia dicit Furia se non esse unius potestatis, sed se fortunam, se Nemesin, se fatum, se esse necessitatem.*

1012

Αἰθέρα καὶ Γαῖαν πάντων γενέτειραν ἀείδω.

Sextus Empir. p. 539, 15: ἐκ γῆς δὲ καὶ αἰθέρος (γεγενῆσθαι τὰ πάντα) Εὐριπίδης. ὡς πάρεστιν ἐκδέξασθαι ἐκ τοῦ λέγειν αὐτὸν 'αἰθέρα — ἀείδω'. Hippol. Ref. haeres. p. 498 ed. Gott.: ἐκ γῆς δὲ καὶ ἀέρος Εὐριπίδης. ὡς πάρεστιν ἐπιγνῶναι ἐκ τοῦ λέγειν αὐτὸν 'αἰθέρα — ἀείδω'.

1013

φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί.

Socrates Hist. eccl. 3, 16 p. 155 D: ἀλλὰ καὶ τὸ 'φθείρουσιν — κακαί' δείκνυσι μὴ ἀνήκοον (Παῦλον) τῶν Εὐριπίδου δραμάτων τυγχάνοντα. omisso poetae nomine hunc versum afferunt Paulus Epist. ad Corinth. 1, 15, 33 Clemens Alex. Paed. II p. 198 et Strom. I p. 350 Eusebius P. E. VI p. 249 A Gregorius Naz. vol. 2 p. 191 B Cyrill. c. Iul. I p. 3 C Theodoretus vol. 2 p. 1343 Isidorus Pelus. Epist. 4, 35 Athanasius vol. 1 p. 914 A Iohannes Chrysost. vol. 1 p. 565 A vol. 2 p. 909 C vol. 4 p. 42 B p. 151 C vol. 5 p. 142 E vol. 7 p. 35 B vol. 8 p. 457 C vol. 11 p. 602 D vol. 12 p. 274 Photius Epist. 165 p. 232. cf. Men. mon. 738 et Anecd. Oxon. vol. 4 p. 303, 27. Latine reddidit Tertullianus ad uxorem I, 8: *memor illius versiculi sanctificati per apostolum 'bonos corrumpunt mores congressus mali'*. Menandro (Com. 4 p. 132) tribuit Photius Quaest. Amphiloch. 151 in Maii Script. vet. nov. coll. vol. 9 p. 102. item Hieronymus tom. 3 fol. 148 D ed. Basil.: *in alia quoque epistola Menandri ponit senarium* 'φθείρουσιν — κακαί'. cf. Hieronym. tom. 5 fol. 86 D tom. 9 p. 185 B p. 248 C.

1014

θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν
οὐδ' εἰς τὸ μεῖζον ἦλθε· τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ
χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας.

Stob. Ecl. 1, 2, 17 p. 36 sine lemm.: 'θεοῦ — προθυμίας'. vs. 1 recurrit in Men. mon. 250 (Anecd. Boiss. vol. 1

p. 155), ubi *θεοῦ γὰρ χωρὶς οὐδεὶς εὐτυχεῖ βροτῶν.* item in Anth. Pal. 10, 107: *Εὐριπίδου.* '*θεοῦ μὲν ἐκτὸς οὐδεὶς* (*οὔτις* Iacobs.) *εὐτυχεῖ βροτός*'. cf. Ioh. Lydus de mens. 4, 7 p. 55, 6. vs. 2 *μεῖον* ante Valckenarium. vs. 3 *προμηθίας* Valckenarius.

1015

τὰ πλεῖστα θνητοῖς τῶν κακῶν αὐθαίρετα.

Stob. Ecl. 2, 7, 11 p. 340: '*τὰ πλεῖστα — αὐθαίρετα*'. insequenti Euripidis loco *τοῦ αὐτοῦ* praefigitur. idem versus legitur in Men. mon. 499.

1016

οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον·
οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον οὔτε χρημάτων
οὔτ' εὐγενείας οὔτε θωπείας ὄχλου.
ἀρετὴ δ', ὅσῳπερ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς,
τοσῷδε μᾶλλον αὔξεται τελουμένη.

Stob. Flor. 1, 6 sine lemmate: '*οὐκ ἔστιν — τελειουμένη*'. Euripidis esse locum docet Orion Flor. Eurip. 21 p. 266, 21. vs. 3 *εὐγενείας*] *ἀσφαλείας* Stob. *ὄχλου*] *ὄχλων* Or. vs. 4 et 5 fortasse a praegressis dirimendi sunt; an *ἀρετὴ* vs. 4 in *αὕτη* mutandum? vs. 5 *τελουμένη* Or., *τελειουμένη* Stob.

1017

ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλόν.

Stob. Flor. 1, 7. *καλῶν* Meinekius.

1018

τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὧν ἁμαρτάνεις,
ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ θράσους.

Stob. Flor. 4, 2. Menandri potius esse locum quam Euripidis statuit Dobraeus.

1019

τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν

εἰς πημονὰς καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς.

Stob. Flor. 4, 19: τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.). 'τὸ δ' — βροτούς'. vs. 1 ὀξὺ Meinekius.

1020

εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, κεἴ σ' ἐλάνθανεν πάρος,
τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμουσίαν ἔχει.

Stob. Flor. 4, 31: τοῦ αὐτοῦ (Εὐριπίδου). 'εὖ — ἔχει'. vs. 2 ἀμουσίας Grotius.

1021

φεῦ φεῦ, τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας,
τὰ μὴ δίκαια δ' ὡς ἁπανταχοῦ κακόν·
καὶ γλῶσσα φλαύρα καὶ φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν
ὅσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὠγκωμένοις.

Stob. Flor. 9, 15.

1022

δύστηνος ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων
οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς κἀληθέσιν.

Stob. Flor. 12, 1.

1023

πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω
ἢ σκλήρ' ἀληθῆ; φράζε· σὴ γὰρ ἡ κρίσις.

Stob. Flor. 13, 1.

1024

ἀτὰρ σιωπᾶν τά γε δίκαι' οὐ χρή ποτε.

Stob. Flor. 13, 15.

1025

ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὕπο
δειναί. πλάνος τε καρδίᾳ προσίσταται.

Stob. Flor. 20, 26.

1026

ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.

Stob. Flor. 20, 39: τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.). 'ὁ θυμὸς — ἔχει'.

1027

ὅταν δ' ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ
λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον
ὀφρύν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα,
τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα.

Stob. Flor. 22, 5 et Comp. Men. et Philem. p. 360. de auctore versuum testes dissentiunt. Εὐριπίδου Stobaei cod. A, Φιλιστίωνος Maximus Conf. vol. 2 p. 625 et Comp. Men. vs. 2 λαμπρόν Meinekius. γένει] τύχῃ Max. Conf. et Comp. Men. vs. 4 νέμεσιν εὐθὺς ἐκδέχου scribendum suspicor. Maximus Conf. hunc addit versum: ἐπαίρεται γὰρ μεῖζον. ἵνα καὶ μεῖζον πέσῃ. qui num Euripideus sit dubito. respicere videtur Basilius Macedo Exhort. 65: μὴ οὖν μέγα ἐπαρθῇς, φησίν, ἵνα μὴ μεῖζον πέσῃς. unde ἐπαίρεται γὰρ μέγ', ἵνα corrigas.

1028

κρινεῖ τίς αὐτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν,
ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον;

Stob. Flor. 22, 6: τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.). 'κρίνει — ὅλον'.

1029

ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί,
αὐτοὶ δ' ἁμαρτάνοντες οὐ γιγνώσκομεν.

Stob. Flor. 23, 5: Εὐριπίδου. 'ἅπαντες — γινώσκομεν'. eosdem versus om. p. nom. habent Anecd. Boiss. vol. 1 p. 114 Exc. Vind. in Stob. Flor. ed. Meinek. vol. 4 p. 296, 7 Men. mon. 46 et 47 Vita Aesop. p. 46, 5. vs. 2 ἁμαρτάνοντες] ὅταν σφαλῶμεν Stob., ubi ὅταν ποιῶμεν AM. συνήκαμεν Orion, γινώσκομεν ceteri. Euripidem imitatur Sosicrates Com. 4 p. 592: ἀγαθοὶ δὲ τὸ κακόν ἐσμεν ἐφ' ἑτέρων ἰδεῖν, αὐτοὶ δ' ὅταν ποιῶμεν οὐ γινώσκομεν.

1030

συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δοκεῖς,
ὅταν τις ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ
ἢ δεσμὸν ἢ βίαια πολεμίων κακά,
ἢ παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων;
ἤ τἄρα θνητῶν εἰσιν ἀσυνετώτεροι,
εἰ τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης.

Stob. Flor. 28, 12: *Εὐριπίδου.* '*συγγνώμονάς — κακά*' (vs. 1—3). integrum locum sine lemmate Stob. Ecl. 1, 3. 40 p. 126 servavit vs. 1 *δοκεῖ*] *δοκεῖς* Flor. codex A. vs. 4 *παισὶν* corruptum, *τοῖσιν* Valckenarius.

1031

οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον
ῥᾷον κατασχεῖν οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον.

Stob. Flor. 36, 14: *Μενάνδρου.* '*οὔτ' ἐκ — λόγον*'. tragici poetae locum esse coniecit Meinekius Com. 4 p. XIII sq., quam coniecturam confirmat codex Vindob., ubi insequenti Euripidis loco *τοῦ αὐτοῦ Δίκτυος* praefigitur. respicit Plut. Mor. p. 507 A: *οὔτε γὰρ πτηνὸν ἐκ τῶν χειρῶν ἀφέντα ῥᾴδιόν ἐστιν αὖθις κατασχεῖν οὔτε λόγον ἐκ τοῦ στόματος προέμενον κρατῆσαι καὶ συλλαβεῖν δυνατόν.* vs. 1 *χερὸς μεθέντα*] *χερῶν ἀφέντα* legisse videtur Plut.

1032

μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος.

Stob. Flor. 39, 2 sine lemmate: '*μὴ — πειρώμενος*'. sequitur Phoenissarum locus, cui *τοῦ αὐτοῦ Φοινίσσαις* praefigit Vindob. *πατρίδι συλλαβεῖν* Maehly.

1033

πολλοῦ γὰρ χρυσοῦ καὶ πλούτου
κρείσσων πάτρα σώφρονι ναίειν.
τὸ δὲ σύντροφον ἁδύ τι θνητοῖς

ἐν βίῳ χωρεῖ.

Stob. Flor. 39. 4: τοῦ αὐτοῦ (sic Vind., praecedit Phoenissarum locus). 'πολλοῦ — χωρεῖ'. vs. 1 sq. πολλῷ χρυσοῦ γὰρ καὶ πλούτου κρεῖσσον scripserim. vs. 2 κρεῖσσον παρὰ σώφρονι ναίειν F. G. Schmidtius. vs. 3 et 4 corrupti.

1034

ἅπας μὲν ἀὴρ ἀετῷ περάσιμος,
ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς.

Musonius in Stob. Flor. 40, 9: σύμφωνα δὲ τούτοις λέγει καὶ Εὐριπίδης ἐν οἷς φησιν 'ἅπας — πατρίς'. cf. Ovid. Fast. 1, 493: *omne solum forti patria est, ut piscibus aequor, ut volucri vacuo quidquid in orbe patet.*

1035

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον·
χρῆν γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας
μηδὲν δύνασθαι, τἀμφανῆ δ' ὑψήλ' ἄγειν.
ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο
ἢ τόξα πάλλων ἢ μάχῃ δορὸς σθένων,
τοῦτον τυραννεῖν τῶν κακιόνων ἐχρῆν.

Stob. Flor. 43. 13: τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.). 'οὐκ — ἐχρῆν'. vs. 1 iisdem verbis in Hecub. 805 legitur. vs. 4—6 alius loci esse suspicabatur Matthiae fortasse recte: cf. fr. 379. vs. 4 πρῶτος ὢν ἠτάζετο Meinekius. vs. 5 τόξ' ἰάλλων Meinekius.

1036

ἐγὼ γὰρ ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
βωμὸν προσίζει, τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν
πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν οὐ τρέσας θεούς·
κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεί.

Stob. Flor. 46, 3.

1037

ἀλλ' οὐ πρέπει τύραννον, ὡς ἐγὼ φρονῶ,

οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς·
τιμὴ γὰρ αὕτη τοῖσιν ἀσθενεστέροις.

Stob. Flor. 48, 2.

1038

σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς.

Stob. Flor. 51, 6.

1039

νεανίας γὰρ ὅστις ὢν Ἄρη στυγῇ,
κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ.
ὁρᾷς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος,
ὅ τ' ὄλβος ἔξωθέν τίς ἐστι πραγμάτων·
ἀλλ' οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' εὐανδρία,
εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μέτα·
οἱ γὰρ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν,
ἡ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα,
τὸ διαβιῶναι μόνον ἀεὶ θηρωμένη.

Stob. Flor. 51. 14. vs. 3 utitur Ath. XIV p. 641 C. vs. 4 graviter corruptus. vs. 7 τὴν εὐδοξίαν Iacobsius; cf. fr. 239, 3.

1040

μισῶ δ' ὅταν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης
μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα.

Stob. Flor. 54, 14: *Εὐριπίδου.* '*μισῶ δ' — μειλίγματα*'. continuo subicitur *τοῖς πράγμασιν γὰρ κτἑ.* (Eur. fr. 289), quae cum his versibus non cohaerent. vs. 2 *πάντως* Gesner.

1041

οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνὴ
ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα καὶ σῴζει δόμους.

Stob. Flor. 67, 8. *τοῦ αὐτοῦ* (*Εὐρ.*). '*οἰκοφθόρον — δόμους*'.

1042

οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις
οὔτ' εὐτυχοῦσι· συμφορὰ δ' ὃς ἂν τύχῃ
κακῆς γυναικός, εὐτυχεῖ δ' ἐσθλῆς τυχών.

Stob. Flor. 69, 3.

1043

μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβὼν
ἐσθλῆς γυναικός, δυστυχεῖ δ' ὁ μὴ λαβών.

Stob. Flor. 69, 5. cum vs. 1 cf. Men. mon. 614 sive Anecd. Boiss. 1 p. 157: *μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γενναῖος ὤν.*

1044

ἐγὼ γὰρ ἕξω λέκτρα αὐτοῖς καλῶς ἔχειν
δίκαιόν ἐστιν οἷσι συγγηράσομαι.

Stob. Flor. 71, 5. locus nondum emendatus. Valckenarius temptavit: A. *ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν.* B. *δίκαιόν ἐστιν, οἷσι συγγηράσομαι.*

1045

δεινὴ μὲν ἀλκὴ κυμάτων θαλασσίων,
δειναὶ δὲ ποταμῶν καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί,
δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία,
ἀλλ' οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν·
οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτον γραφῇ
οὐδ' ἂν λόγος δείξειεν. εἰ δέ του θεῶν
τόδ' ἐστὶ πλάσμα, δημιουργὸς ὢν κακῶν
μέγιστος ἴστω καὶ βροτοῖσι δυσμενής.

Stob. Flor. 73, 1. vs. 1—4 extant in Vita Aesopi ed. Westerm. p. 21, 5. vs. 1 *δεινὴ μὲν ἀλκὴ* Stob., *πολλαὶ μὲν ὀργαὶ* Vita Aesop. vs. 2 *ποταμῶν* Vita Aesop., *ποταμοῦ* Stob. vs. 4 *ἀλλ'*] *πλὴν* Vita Aesop. vs. 5 *γραφεὶ* malim.

1046

μοχθοῦμεν ἄλλως θῆλυ φρουροῦντες γένος·

ἥτις γὰρ αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος,
τί δεῖ φυλάσσειν κἀξαμαρτάνειν πλέον;

Stob. Flor. 74, 10. vs. 2 ἔνδικος B, ἔνδον A. ενδοσ MVind. μὴ πέφυκε κοσμία suasit Meinekius. μὴ πέφυκε σωφρονεῖν Cobetus. vs. 3 φυλάσσοντ' ἐξαμαρτάνειν malim.

1047

γυναικὶ δ' ὄλβος, ἢν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ.

Stob. Flor. 74, 15.

1048

ἀλλ' ἴσθ', ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος,
τὸ μὴ οὐ σὲ μῆτερ προσφιλῆ νέμειν ἀεὶ
καὶ τοῦ δικαίου καὶ τόκων τῶν σῶν χάριν.
στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν
μάλισθ᾽· ὁρίζω τοῦτο, καὶ σὺ μὴ φθόνει·
κείνου γὰρ ἐξέβλαστον· οὐδ᾽ ἂν εἷς ἀνὴρ
γυναικὸς αὐδήσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός.

Stob. Flor. 79, 27. vs. 6 εἷς μ' ἀνὴρ scripserim.

1049

καὶ τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει·
λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ φάρμακον φόβου βροτοῖς.

Stob. Flor. 81, 3. vs. 2 φόβου] λύπης aut θυμοῦ expectes, cf. Men. mon. 37: θυμοῦ φάρμακον χρηστὸς λόγος.

1050

ἡ φύσις ἑκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς.

Stob. Flor. 87, 8 et Men. mon. 210. πατρίς] πάρος coniecit Bothius. Stobaei codices AM coniungunt hunc versum cum Epicharmi, si libris fides, loco: οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ἀποδεδειγμένος τόπος, ὃς ἢ πονηροὺς πάντας ἢ χρηστοὺς ποιεῖ.

1051

τί τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα,

ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.

Stob. Flor. 88, 1. vs. 1 εἰ] ἢ Voss. Trinc., ἦν AB, fortasse νῦν legendum. τῶν ἐν οἴκῳ χρημάτων Maehly.

1052

τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι
χρηστοῖς θ' ὁμιλοῦντ' εὐσεβεῖν τ' ἠσκηκότα.
πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς
γένοιτ' ἄν; οὐδεὶς τοῦτό μ' ἂν πίθοι ποτέ.

Stob. Flor. 88, 8. vs. 3 σώματος suspectum. λήματος Düntzer. ex Hippolyto priore locum petitum esse coniecit Monkius, e Phoenice (fr. 809, 9) Bergkius.

1053

οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται,
ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι.

Stob. Flor. 90, 3: τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.). 'οὐ — πεφυκέναι'.

1054

χρυσοῦ σὲ πλήθει, τούσδε δ' οὐ χαίρειν χρεών;
σκαιὸν τὸ πλουτεῖν κἄλλο μηδὲν εἰδέναι.

Stob. Flor. 93, 7: τοῦ αὐτοῦ (Εὐριπίδου). 'σκαιὸν — εἰδέναι' (vs. 2). vs. 1 et 2 om. p. nom. habet Plut. Mor. p. 20 D. vs. 2 σκαιὸν τὸ] σκαιόν γε Plut.

1055

ὅστις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτούς,
δεῖν δ' ἀγχονῶν τε καὶ πετρῶν ῥίπτειν ἄπο,
οὐκ ἐν σοφοῖσιν ἔστιν, εὐχέσθω δ' ὅμως
ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης ἀεί.

Stob. Flor. 99, 4.

1056

λῦπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους.

Stob. Flor. 99, 10. idem versus extat in Men. mon. 316, ubi *νόσον* aliquot libri praebent.

1057

μέλλων τ' ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον
ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον ἢ τεμὼν χρόα.

Stob. Flor. 102, 2.

1058

οὐ χρή ποτ' ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα
ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰς ἀεὶ δοκεῖν·
ὁ γὰρ θεός πως, εἰ θεόν σφε χρὴ καλεῖν,
κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.
θνητῶν δὲ θνητὸς ὄλβος· οἱ δ' ὑπέρφρονες
καὶ τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι
ἔλεγχον ἔλαβον τῆς τύχης ἐν τῷ παθεῖν.

Stob. Flor. 105, 8. vs. 7 *τῆς τύχης* Th. Gomperzius, *τὴν τύχην* libri.

1059

βέβαια δ' οὐδεὶς εὐτυχεῖ θνητὸς γεγώς.

Stob. Flor. 105, 40. *εὐτυχεῖ θνητὸς* F. G. Schmidtius, *θνητὸς εὐτυχεῖ* libri.

1060

θνητὸς γὰρ ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει·
ἢ θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς ἄνθρωπος ὤν;

Stob. Flor. 108, 15.

1061

πάντων ἄριστον μὴ βιάζεσθαι θεούς,
στέργειν δὲ μοῖραν· τῶν ἀμηχάνων δ' ἔρως
πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν.

Stob. Flor. 108, 23. locus lemmate caret, sed teste Gaisfordo 'Euripidi tribuere videtur' codex Vind.

1062

πέπονθας οἷα χἄτεροι πολλοὶ βροτῶν·
τὰς γὰρ παρούσας οὐχὶ σῴζοντες τύχας
ὤλοντ' ἐρῶντες μειζόνων ἀβουλίᾳ.

Stob. Flor. 108, 25.

1063

ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,
κἀν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

Stob. Flor. 108, 43: Εὐριπίδου. 'ἀνδρῶν — θεοῖς'. vs. 2 τοῖς δεινοῖσι Stobaei libri, τοῖς κακοῖσι Plut. Mor. p. 116 F: καὶ ὁ τραγικὸς Αἰσχύλος 'ἀνδρῶν γάρ ἐστιν ἐναρέτων τε καὶ σοφῶν ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς'.

1064

οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς
ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις·
ὅστις δὲ ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν ἀνὴρ . . . .
μέθῃ ταράσσει καὶ γαληνίζει φρένα,
παραυτὰ δ' ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ.

Stob. Flor. 113, 5: τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.). 'οὐκ — διπλᾶ'. post vs. 3 quaedam excidisse videntur. vs. 5 παραυτίχ' ἡσθεὶς Gesner, παραύθ' ὅδ' ἡσθεὶς Dobr., παρ' αὐτὰ (παραυτὰ M) δ' ἡσθεὶς libri.

1065

ὦ γῆρας, οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις,
καὶ πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν·
λαβὼν δὲ πεῖραν μεταμέλειαν λαμβάνει,
ὡς οὐδὲν ἔστι χεῖρον ἐν θνητῷ γένει.

Stob. Flor. 116, 6: τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.). 'ὦ γῆρας — γένει'. vs. 2 βούλετ' ἀνθρώπων] ἕτοιμος ἀνθρώπων Elmsleius, βούλεται βροτῶν Meinekius. vs. 3 μεταμέλεια λαμβάνει Meinekius, μεταμέλειαν ἀλφάνει Heimsoethius.

1066

τύμβῳ γὰρ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος.

Stob. Flor. 126, 1.

1067

Ζεὺς γὰρ κακὸν μὲν Τρωσί, πῆμα δ' Ἑλλάδι
θέλων γενέσθαι ταῦτ' ἐβούλευσεν πατήρ.

Strab. IV p. 183: φθόρον Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων — Εὐριπίδης ἀνήνεγκεν εἰς τὸν Δία· ʻΖεὺς — πατήρʼ.

1068

πολὺν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ ῥάδιον·
κοίλη γὰρ ὄρεσι περίδρομος τραχεῖά τε
δυσείσβολός τε πολεμίοις . . . .
. . . . . καλλίκαρπον . . .
κατάρρυτόν τε μυρίοισι νάμασι
καὶ βουσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην,
οὔτ' ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον
οὔτ' αὖ τεθρίπποις ἡλίου θερμὴν ἄγαν
. . . .
γαίας Λακαίνης κύριον φαύλου χθονός
. . . .
ἀρετὴν ἐχούσης μείζον' ἢ λόγῳ φράσαι
. . . .
Παμισὸν εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον
. . . .
πρόσω . . ναυτίλοισιν . . . . .
πρόσω δὲ βάντι ποταμὸν Ἦλις ἡ Διὸς
γείτων κάθηται.

Strab. VIII p. 366: περὶ δὲ τῆς φύσεως τῶν τόπων καὶ τουτων καὶ τῶν Μεσσηνιακῶν ταῦτα μὲν ἀποδεκτέον λέγοντος Εὐριπίδου· τὴν γὰρ Λακωνικὴν φησὶν ἔχειν ʻπολὺν — πολεμίοιςʼ (vs. 1—3). τὴν δὲ Μεσσηνιακὴν ʻκαλ-

λίκαρπον κατάρρυτόν τε — ἄγαν' (vs. 4—8). *καὶ ὑποβὰς τῶν πάλων φησὶν ὧν οἱ Ἡρακλεῖδαι περὶ τῆς χώρας ἐποιήσαντο τὸν μὲν πρότερον γενέσθαι 'γαίας — χθονός'* (vs. 9), *τὸν δὲ δεύτερον τῆς Μεσσήνης 'ἀρετὴν — φράσαι'* (vs. 10), *οἵαν καὶ ὁ Τυρταῖος φράζει. τὴν δὲ Λακωνικὴν καὶ τὴν Μεσσηνίαν ὁρίζειν αὐτοῦ φήσαντος 'Παμισὸν — ἐξορμώμενον'* (vs. 11) *οὐ συγχωρητέον. — οὐκ εὖ δὲ οὐδ' ὅτι τῆς Μεσσηνίας ὁμοίως ἐπιθαλαττιαίας οὔσης τῇ Λακωνικῇ, φησὶν αὐτὴν 'πρόσω ναυτίλοισιν'* (vs. 12) *εἶναι. ἀλλ' οὐδὲ τὴν Ἦλιν εὖ διορίζει 'πρόσω — γείτων κάθηται'* (vs. 13 et 14). vs. 7 *δυσχείμερον*] *δυσήνεμον* malim. vs. 13 *πρόσω*] *διὲκ* Meinekius. vs. 14 *κάθηται*] *καλεῖται* olim suasi. Cresphontis esse locum coniecit Musgravius.

1069

ἥκω περίκλυστον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον,
ἱερὸν ὄχθον, πόλιν Ἀφροδίτας

Strab. VIII p. 379: *τοῦ δ' οὖν Εὐριπίδου φήσαντος οὕτως 'ἥκω — Ἀφροδίτας'. τὸ περίκλυστον ἤτοι κατὰ βάθους δεκτέον κτἑ.* respicit Plut. Mor. p. 767 F: *ἐπεὶ δὲ ἔρως ἔθιγεν αὐτῆς* (Laidem dicit) *Ἱππολόχου τοῦ Θεσσαλοῦ, ὕδατι χλωρῷ κατακλυζόμενον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον καὶ ἀποδρᾶσα τῶν ἄλλων ἐραστῶν κρύφα μέγαν στρατὸν ᾤχετο.* verba *ὕδατι χλωρῷ* aliunde Plutarchum sumpsisse coniecit Meinekius: recte idem iudicat verba illa exordium esse carminis parodici, chorumque ista canentem compositum fuisse aut ex hierodulis aut e mulieribus Corinthiacis.

1070

τὰς διωνομασμένας
ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τόποις.

Strab. XIII p. 616: *ὁ δὲ Κάικος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἴδης ῥεῖ, καθάπερ εἴρηκε Βακχυλίδης. οὔθ' ὡς* (*οὐδ' ὀρθῶς* Meinekius) *Εὐριπίδης τὸν Μαρσύαν φησὶ 'τὰς διωνομασμένας ναίειν — τόποις'. ναίειν* Straboni deberi videtur, Euripides *ναίει* dixerit.

1071

ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσιν βρύων.

Suidas v. *Εὐριπίδειον ἔπος: ἔφη Εὐριπίδης 'ἄλλων — βρύων'.* eundem versum om. p. nom. afferunt Plut. Mor. p. 71 F p. 88 D p. 481 A p. 1110 E Galenus vol. 6 p. 307 (vol. 4 p. 266 ed. Basil., vol. 6 p. 139 Chart.) Flor. Monac. 142 p. 277. 24 Eust. Il. p. 887, 5. cf. Greg. Naz. vol. 1 p. 7 B: *ἡ τῆς παροιμίας μὴ πόρρω θέωμεν. ἄλλους ἰατρεύειν ἐπιχειροῦντες αὐτοὶ βρύοντες ἕλκεσι.* ubi verba Euripidea attulit Elias Cretensis p. 29 B.

1072

εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος πόνων.

Suidas: *εὐφημία — ἡ ὄντως εὐσέβεια κοῦφόν ἐστι καὶ σωφροσύνης ἀνάπλεων καὶ ἥκιστα ἀλγεινόν. 'εὐφημία γὰρ — πόνων'. ἤκουσάς που. ὦ παῖ Ἀρίστωνος. καὶ Εὐριπίδου· εὐφημία γὰρ παρὰ σπονδαῖσι κάλλιστον.*

1073

ἀρχαῖον εἴρηκας . .

Suidas: *παλαιγενές — τοὺς γὰρ εὐήθεις ἀρχαίους καὶ παλαιοὺς ἔλεγον. — καὶ Εὐριπίδης 'ἀρχαῖον εἴρηκας'. ἀντὶ τοῦ εὔηθες. 'εὐεργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμ' οὐ βούλομαι'.* extrema verba cum praegressis non cohaerent, unde ducta sint ignoro.

1074

σῶσαι γὰρ ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ,
πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν.

Theophil. ad Autol. 2, 8 p. 72: *καὶ πάλιν Εὐριπίδης 'σῶσαι — σωτηρίαν'.* vs. 1 *ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ τινα* Grotius, an *ὁπόταν ἄνδρα τῷ θεῷ δοκῇ* leg.? vs. 2 *πολλὴν δίδωσι πρόφασιν* Grotius, *πολλὰς λαβὰς δίδωσιν* Meinekius, ego *προφάσεις καλὰς δίδωσιν* temptabam.

1075

ἀνάσχου πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες.

Theophil. ad Autol. 2, 37 p. 176: *ὡσαύτως καὶ Εὐριπίδης* '*ἀνάσχου — ἔχαιρες*'. '*νόμου — κακῶς*' (fr. 1076). *ἀνέχου* Heathius, fortasse *ἀνσχοῦ* praeferendum.

1076

νόμου τὸν ἐχθρὸν δρᾶν, ὅπου λάβῃς, κακῶς.

Theophil. ad Aut. 2, 37 p. 176, vide fr. 1075. *νόμος* Grotius. *λάβῃς* cod. Ven., *λάβῃ* al.

1077

ἐχθροὺς κακῶς δρᾶν ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος.

Theophil. ad Aut. 2, 37 p. 176: *καὶ πάλιν ὁ αὐτός* (*Εὐρ.*) '*ἐχθροὺς — μέρος*'.

1078

Tzetz. in Lycophr. 175: *κατὰ δὲ Εὐριπίδην ὅτι διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ Πηλέως μετήλλαττεν ἑαυτὴν ὡς ὁ Πρωτεὺς εἰς διαφόρους ἰδέας.* ibid. v. 178: *ὁ δὲ Εὐριπίδης ἅπαξ φησὶ μιγῆναι Πηλέα τῇ Θέτιδι ἐν τῇ Σηπιάδι, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτῷ.*

1079

Varro L. L. 7, 82: *apud Ennium* '*Andromachae nomen qui indidit, recte indidit*'. *imitari dum voluit Euripidem et ponere ἔτυμον, est lapsus. nam Euripides quod Graeca posuit, ἔτυμα sunt aperta. ille ait, ideo nomen additum Andromachae, quod ἀνδρὶ μάχεται. hoc Ennii quis potest intellegere viro adversam significare —?*

1080

αἱμύλη

Anecd. Bekk. p. 363, 3: *αἱμύλος — Εὐριπίδης δὲ καὶ αἱμύλη εἶπε θηλυκῶς.* Aesch. Prom. 206: *αἱμύλας δὲ μηχανάς.*

1081

ἀμβλυωπός

Pollux 2, 51: *ἀμβλυωπία, ἀφ' ἧς ἀμβλυωπός παρ' Εὐ-*

ριπίδῃ. an *ἀμβλῶπες* legendum? Rhes. 737: *ἀμβλῶπες αὐγαί.*

1082

ἀπάγου

Anecd. Bekk. p. 414, 15: *ἀπάγου· ἀντὶ τοῦ πρὸς σαυτὸν ἄπαγε. Εὐριπίδης.* cf. Suidas v. *ἀπάγου* et Zon. Lex. p. 283.

1083

ἐμβριμώμενος

Etym. Gud. p. 183, 27: *ἐμβριμώμενος· ἐπιτιμῶν — κεῖται δὲ ἡ λέξις ἐν τῷ Εὐριπίδῃ.* Aeschylus dixit *ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας* Sept. 461.

1084

εὐπαιδευσία

Pollux 9, 161: *καὶ ἡ παρ' Εὐριπίδῃ εὐπαιδευσία.*

1085

θυστάς

Schol. Aeschyl. Sept. 269: *θυστάδος] τῆς παρὰ ταῖς θυσίαις γινομένης, ἀφ' ἧς ἐνίοτε καὶ ἡ Βάκχη. σημαίνει γὰρ καὶ τοῦτο καὶ τὴν καθαρὰν ἐσθῆτα, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ.*

1086

βάσκανον μέγιστον ψυχαγωγόν

Lex. Vindob. Ψ. 6 p. 195, 3: *ψυχαγωγὸς ὁ ἀνδραποδιστής. Εὐριπίδης 'βάσκανον μέγιστον ψυχαγωγόν'.* Euripidis mentionem olim rettuli ad Alc. 1128: *οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον.*

1087

Ξάνθιος

Steph. Byz. v. *Ξάνθος* p. 480, 18: *ἔστι καὶ Ξάνθος πόλις ἐν Λέσβῳ· ὁ πολίτης Ξάνθιος, ὡς Εὐριπίδης.*

1088

ξενοφόνον

Pollux 3, 58: ξεναπάτην δὲ Εὐριπίδης εἴρηκε (fr. 669) καὶ ξενοφόνον. fortasse leg. ξενοφονεῖν, quod extat Iph. T. 1021.

1089

ἐπροξένει

Anecd. Paris. vol. 4 p. 114, 12: λέγουσι δὲ καὶ ἠγγύησε καὶ κατηγγύησε. καὶ Εὐριπίδης ἐπροξένει. καὶ Ἀριστοφάνης.

1090

ῥαχίζειν

Phot. Lex. p. 482, 1: ῥακχίζειν· τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως. ἤτοι διακόπτειν, ὡς φησὶ παρ' Εὐριπίδῃ. eadem Anecd. Bachm. vol. 1 p. 357, 25 (ubi ῥακχίζων ed.) et Anecd. Paris. 4 p. 174, 21 (ubi ῥαχίζειν). similiter Cyrillus in Anecd. Paris. vol. 4 p. 199, 31 et Suidas: ῥαχίζειν· τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἤτοι διακόπτειν, ὡς φησὶν Εὐριπίδης.

1091

χνοῦν

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 418, 24: χνοῦν· τὸ λεπτὸν τοῦ ἀχύρου. Ἀριστοφάνης. Ευριπίδης δὲ θηλυκῶς τὴν χνοῦν.

FRAGMENTA DVBIA ET SPVRIA

1092

ἄρχεσθαι χρεὼν
κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν καὶ κλύειν τῶν κρεσσόνων.

Stob. Flor. 44. 1: Εὐριπίδου (sic Trinc., lemma om. AMVind.). 'ἄρχεσθαι — κρεσσόνων'. vs. 2 κρεισσόνων Valck. recte, dummodo Euripidis sit locus.

1093

νῦν εὐσέληνον φέγγος ἡ διφρήλατος

Argum. Eur. Rhes.: πρόλογοι δὲ διττοὶ φέρονται (in Eu-

ripidis Rheso). ὁ γοῦν Δικαίαρχος ἐκτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν οὕτως 'νῦν — διφρήλατος'. ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται πρόλογος πεζὸς πάνυ καὶ οὐ πρέπων Εὐριπίδῃ· καὶ τάχα ἄν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἶεν αὐτόν. ἔχει δὲ οὕτως 'ὦ τοῦ — ἐκτετριμμένην' (fr. 1094).

1094

ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος
Παλλάς, τί δρῶμεν; οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι
μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα.
νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορὸς
λόγχῃ βιαίως Ἕκτορος στροβούμενοι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδέν ἐστιν ἀλγέων ἄκος,
ἐξ οὗτ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν
κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας
καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν
Πριάμου βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην.

Argum. Eur. Rhes., vide fr. 1093. vs. 2 *τί δρῶμεν* Morstadtius, *παρῶμεν* libri.

1095

ἀγοραῖος νοῦς

Anecd. Bekk. p. 339, 10: *ἀγοραῖος νοῦς· ὁ πάνυ εὐτελὴς καὶ συρφετώδης οὐδὲ πεφροντισμένος· οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι. οὕτως Εὐριπίδης.* potius *οὕτως Ἀριστοφάνης* (Com. vol. 2 p. 1142) dicendum fuisse suspicatur Meinekius.

1096

θράσει μὲν οὐδεὶς οὐδέπω. πόνῳ δὲ καὶ γενναιότητι καὶ ἐπιεικείᾳ ἀρετὴν ἐπεκτήσατο.

Anonymus Anecd. Oxon. vol. 4 p. 254, 19: *Εὐριπίδου*.

'*θράσει — ἐπεκτήσατο*'. Theocrito locum tribuit Arsenius p. 458, 17, sed ibi pro *Θεοκρίτου* leg. *Θεοκτίστου*, cf. Theoctisti sent. in Orellii Opusc. sent. vol. 1 p. 404.

1097

ἡδονὴ πανταχοῦ ἐστι καὶ πάντα δι' ἡδονῆς γίνεται.

Anecd. Oxon. vol. 4 p. 316, 15: *λιγυρῶς δὲ οὐ λέγω ἡδέως κατὰ τὸν Εὐριπίδην* '*ἡδονὴ — γίνεται*', *ἀλλὰ λιγὺ τὸ ὀξύ*. Schneidewinus Coni. crit. p. 110 proposuit: *ἡδονὴ δὲ πανταχοῦ 'στι πάντα καὶ δι' ἡδονῆς | γίγνεται.* mihi obscurum est quid verba *ἡδονὴ — γίνεται* hoc loco sibi velint.

1098

Eusebius Chron. can. p. 277 sive Georgius Syncellus Chronogr. p. 283, 6: *Εὐριπίδης δὲ τὸν Ἄτλαντα ὄρος εἶναι φησὶν ὑπερνεφές.* Cosmas Hieros. in Greg. Naz. Maii Spicil. vol. 2 p. 162: *Εὐριπίδης δὲ ὁ τραγικὸς ὄρος ὑπερνέφελον ἔφησε τὸν Ἄτλαντα.* fortasse respicitur Eur. Ion. 1.

1099

κακᾶν βίων διαγωγήν

Gregorii Cor. codex Paris. 2678 ed. Schaef. p. 226: *γενικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς εἰς ΩΝ ληγούσας διὰ τοῦ ΑΝ προφέρουσιν οἱ Δωριεῖς. μουσᾶν λέγοντες ἀντὶ τοῦ μουσῶν. ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι ἁλιαδᾶν. καὶ Εὐριπίδης* '*κακᾶν βίων διαγωγήν*', *ἀντὶ τοῦ ἁλιαδῶν καὶ κακῶν βίων.* Sophocleum *ἁλιαδᾶν* legitur Ai. 880, de Euripide quae traduntur aut ficta sunt aut corrupta.

1100

Lactantius Instit. 5, 15, 11: *neque enim falsa est illa sententia quae apud Euripidem fertur in hunc modum 'quae hic mala putantur, haec sunt in caelo bona'*. Euripidis nomen mihi suspectum est.

1101

Macar. 6, 83: ὀχληρὸς δὲ ξένος ὄψιος μολών· αὕτη Εὐριπίδου ἐστίν. Leutschius conicit respici Eur. Alc. 540: λυπουμένοις ὀχληρός, εἰ μόλοι ξένος.

1102

Olympiod. in Plat. Alcib. pr. p. 45 sq.: οὗτος (Ξέρξης) γὰρ οὐ μόνον κατὰ ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς φύσεως αὐτῆς καὶ τῶν στοιχείων ἐπῄρετο καὶ ὥς φησιν Εὐριπίδης, ὅτι θάλατταν μὲν ἐπέζευξε. Aeschyli locum Pers. 72 Olympiodorus spectasse videtur. certe non debebat ex h. l. concludi Euripidis esse trimetros a Plut. Mor. p. 110 D traditos.

1103

Olympiod. in Plat. Alcib. pr. p. 166 sq.: ἀλλὰ καὶ φιλογυμναστίαν ἤσκουν παρὰ τὸν Εὐρώταν κοινῶς ἄνδρες καὶ γυμναζόμενοι (l. ἄνδρες καὶ γυναῖκες γυμναζόμενοι). respici videtur Eur. Andr. 595 sqq.

1104

ὦ Ζεῦ πανόπτα καὶ κατόπτα πανταχοῦ

Aristoph. Ach. 435: ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ. haec verba ut alia multa ibidem ex Euripide adumbrata esse suspicatur Meinekius coll. anonymo de Arati interpr. in Petavi Vranol. p. 275 C: μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί· ὅτι καὶ οἱ ποιηταὶ πανόπτην καλοῦσι πανταχοῦ. ὦ Ζεῦ πανόπτα. καὶ ἥλιος ὃς πάντ' ἐφορᾷς. ubi scribendum esse arbitratur πανόπτην καλοῦσιν· 'ὦ Ζεῦ πανόπτα καὶ κατόπτα πανταχοῦ' καὶ 'ἥλιος ὃς πάντ' ἐφορᾷς'.

1105

Anecd. Bekk. p. 338, 14: ἄγλαι· ὄμμα. Εὐριπίδης. locus corruptus: legendum videtur ἀγλάισμα, quo vocabulo saepius utitur Euripides.

1106

ἀλίαστον

Anecd. Bekk. p. 383, 8: ἀλίαστον· τὸ μάταιον. Εὐριπίδης. ἔστι δὲ τὸ ἀνέγκλητον. ὃ οὐκ ἔστι φυλάξασθαι, κατὰ ἀπόφασιν. interpretatio aut inepta aut corrupta; pro ἀνέγκλητον temptabam ἀνέγκλιτον vel ἀνέκκλιτον, quid sit τὸ μάταιον ignoro. fortasse respicitur Eur. Hec. 85: κοὔποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαστος (conieci ἀλίαστον) φρίσσει ταρβεῖ.

1107

ἀλλήλων

Anecd. Bekk. p. 378, 13: ἀλλήλων ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως Εὐριπίδης. eadem Suidas v. ἀλλήλων et Philem. Osanni p. 19. observationem perversam notavit Bernhardy.

1108

βάσκανος

Etym. M. p. 190, 23: βάσκανος — ὁ φθονερὸς καὶ βλαβερός. οὕτως Ἀριστοφάνης. [οὕτως Εὐριπίδης.] Φερεκράτης δὲ ἐπὶ τοῦ λυπηροῦ. verba οὕτως Εὐριπίδης om. codex Voss.

1109

ἔρρ' ἰών

Phot. Lex. p. 17, 11: ἔρριον· εἰς φθοράν. Εὐριπίδης. cf. Hesych.: ἔρριον· εἰς φθόρον, εἰς ὄλεθρον. pro ἔρριον Blomfieldus coniecit ἔρρ' αἰθέριον ex Eur. Andr. 830, ἔρρ' ἰών Meinekius.

1110

ζύγαστρον

Phot. Lex. p. 54, 12: ζύγαστρον· κιβωτός. κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη σορός, παρὰ τὸ ἐξυγῶσθαι. οὕτως Εὐριπίδης. fortasse respicitur Eur. Ion. 32, ubi pro αὐτῷ σὺν ἄγγει proposui αὐτῷ ζυγάστρῳ.

1111

κρυπταί

Ar. Thesm. 600: κρυπτὸς ἐγκαθήμενος. ubi Schol.: ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένος. καλοῦνται μὲν γὰρ καὶ κρύπται (κρύπτειαι vel potius κρυπτεῖαι Bernhardy) παρὰ Πλάτωνι

τῷ φιλοσόφῳ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ καὶ ἐν ταῖς τῶν Λακεδαιμονίων πολιτείαις. καὶ ἐν Θάσῳ ἀρχή τις κρύπτεται (κρυπτεῖαι Fritzschius, κρυπτευταί Bernh.). Euripidis mentio iam Dindorfio suspecta fuit; fortasse legendum καὶ παρ' Ἀριστοτέλει ἐν ταῖς τῶν Λακ. π., cf. Mülleri Fragm. Hist. vol. 2 p. 129.

1112

περιδῦσαι

Pollux 7. 44: ἀποδῦσαι καὶ ἀπολωπίσαι. ὡς Σοφοκλῆς, καὶ περιλωπίσαι. ὅπερ Ὑπερίδης (Εὐριπίδης C) περιδῦσαι εἴρηκεν.

1113

Phot. Lex. p. 421, 22: περισο· περιπέρειν. Εὐριπίδης. vide quae de hoc loco disputavit Naber in Phot. Lex. Proleg. p. 52.

1114

Schol. Phleg. Trall. Mirab. c. 3 p. 48 Franz.: μεταξὺ Σουσιανῆς καὶ Βακτριανῆς τόπος ἐστι Καταστίγωνα, ὅπερ Ἑλληνιστὶ νῆσον δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ ἵπποι διάφοροι γίνονται· εἰσὶ δὲ πᾶσαι ξανθαί. ὁ δὲ Εὐριπίδης πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ τὴν Νησαίαν φησὶν εἶναι. Euripidis mentionem ad Dictyem referri iussit Vnger Theb. Parad. p. 376 coll. Suid. v. ἵππος Νισαῖος, cuius glossae initium cum scholio allato fere consentit, post διάφοροι γίνονται autem haec extant: οἱ δὲ ἀπὸ ἐρυθρᾶς θαλάσσης· εἶναι δὲ ξανθὰς πάσας. ὁ δὲ Ἡρόδοτος τῆς Μηδίας εἶναι τὸν τόπον Νίσαιον. ὁ δὲ Πολέμων κακῶς φησὶ λευκὸν ἵππον Νισαῖον. ἐν δὲ Δίκτυι Ὀρφεὺς λέγει· ἡ Νίσα τόπος ἐστὶν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. fortasse Euripides dixit Νησαίας ἵππους (hanc enim glossam praebent Photius Lex. p. 299, 2 et Hesychius), fortasse ὁ δὲ Εὐριπίδης errori debetur sive librariorum sive auctoris.

1115

θεὸν δὲ ποῖον, εἰπέ μοι, νομιστέον;
τὸν πάνθ' ὁρῶντα καὐτὸν οὐχ ὁρώμενον.

Clem. Alex. Protr. p. 59: 'θεὸν — ὁρώμενον'. Εὐριπίδης λέγει. eosdem versus Philemoni tribuit Iustinus M. de

monarchia c. 2. Christiani hominis esse recte iudicat Meinekius. vs. 1 *νοητέον* Clem., *νομιστέον* Iust.

1116

ποῖος δ' ἂν οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο
δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς;

Clemens Alex. Strom. V p. 691: *παγκάλως τοίνυν ὁ Εὐριπίδης συνᾴδει τούτοις γράφων* '*ποῖος — πτυχαῖς*'. vide quae dixit Meinekius Com. 4 p. 67.

1117

ΕΡΜΗΣ. *Δόμοι μὲν οἵδ' εὔπυργά τ' ἐρύματα χθονὸς*
οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς·
ἀρχὴν δὲ τῶνδε καὶ θεῶν ἱδρύματα
Ἀκρίσιος εἴληχεν, τύραννος τῆσδε γῆς·
Ἕλλησι δ' Ἄργος ἡ πόλις κικλήσκεται.
οὗτος δ' ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς
Πυθῶδ' ἀφῖκτο, καὶ λέγει Φοίβῳ τάδε·
πῶς ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμῳ,
τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενοῦς τυχών;
κεῖνος δὲ δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα·
ἔσται μὲν ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος
οὐκ ἐξ ἐκείνου· πρῶτα γὰρ θῆλυν σπορὰν
φῦσαι δεήσει. κᾆτά πως κείνη ποτὲ
εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα καὶ μὴ γνοῦσα δὴ
ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρί,
ὃς τῆσδέ τ' ἄρξει χἀτέρας πολλῆς χθονός.
τοιαῦτ' ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα
γάμων ἀπείχεθ'· ὅμως δέ γε τίκτει λαθών,
πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικώμενος.
Δανάην δέ πως ὠνόμασε τήνδ', ὁθούνεκα
πολὺς παρῆλθεν εἰς γονὴν παίδων χρόνος.
ἐν παρθενῶσι δ' εὐθὺς οἷς ἐδείματο
δίδωσιν Ἀργείαισιν ἔμφρουρον κόραις,
εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβούμενος μολεῖν.
εἶθ' ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος,

καὶ κάλλος εἶχεν ἔξοχον καθ' Ἑλλάδα,
φίλτροις ἀφύκτοις Ζεὺς κατασχεθεὶς πατὴρ
εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα πως ἠβούλετο.
σαφῶς δὲ πείθειν οὐκ ἔχων, εἰς μηχανὴν
τοιάνδ' ἐχώρησ', ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγώς,
ποθεινὸν εἰδὼς κτῆμα τοῦτο τοῖς βροτοῖς,
διὰ στέγους ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης.
ἣ δ' ἀγνοοῦσα τὸν κεκρυμμένον δόλον
κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο.
χρόνῳ δ' ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα,
εἰς θαῦμ' ἐσῄει κἀξεπέπληκτο σφοδρῶς.
ὡς εἰς τόδ' ἦλθε μέμψιν εὐλαβουμένη.
φυγῇ δὲ λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένην
μαθὼν πατήρ νιν, ἐγκατάκλειστον δόμοις
ὀργῇ χολωθεὶς καὶ σκότῳ κρύψας ἔχει.
τἀληθὲς ὄψει προσκοπούμενος μαθεῖν·
κἂν ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σαφῶς ἔχοντ' ἴδῃ,
ἔγνωκεν ἄμφω ποντίους ἀφιέναι,
τὴν παῖδα καὶ τὸ τεχθέν. ὧν δέ γ' ἐστάλην,
μύθους Δανάῃ τούσδ' εὐπροσηγόρους ἄγων
ἐκ Διός, ἀφίξομαι τάχιστα σημανῶν.
ὑπηρέτην γὰρ ὄντα τἀπεσταλμένα
πράσσειν προθύμως, ὅστις ἂν γ' ᾖ νουνεχής.

ΧΟΡΟΣ. *τίς ὁ καινοτρόπος οὗτος μῦθος*
κατ' ἐμὰν ἥκεν ἀκουάν;
ἔνθ' ἀσπερχὲς μενεαίνουσα
τοῖσδε δώμασι κοιράνου ἀμφίδοξος πελάζω.
τίς δεσπότιν ἐμὴν Δανάην
βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν;
ἥν μήποτ' ὤφελ' εἰς ὦτα φέρειν
ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας,
ὡς ἐγκύμων εἴληπται χρανθεῖσ' ἄλεκτρος
ἀνδρός· πατὴρ δέ μιν κλῄσας
ἐν παρθενῶσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει.
ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τύραννον χθονὸς τῆσδ'
Ἀργείας Ἀκρίσιον πρὸ δόμων στείχοντα.
ὀργῇ βαρύς, ὡς δόξαι, κέαρ.

ΑΚΡΙΣΙΟΣ. σὺ δ' εἰ κατ' οἴκους εὐνοῶν ἐτύγχανες,
οὐκ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους . .

Versus istos servavit codex Palatinus 287 subiectos Iphigeniae Aulidensi, cuius clausula eiusdem fere est pretii. primum edidit a. 1597 H. Commelinus. ipsis versibus praemittitur argumentum et personarum index, quae h. l. subiungo.

Ὑπόθεσις. Ἀκρίσιος Ἄργους ὢν βασιλεὺς κατὰ χρησμὸν δή τινα τὴν παῖδα Δανάην κατάκλειστον ἐν τοῖς παρθενῶσιν ἐφύλαττε καλλίστην οὖσαν· ἧς ἐρασθεὶς ο Ζεὺς ἐπεὶ οὐκ εἶχεν ὅπως μιχθείη αὐτῇ, χρυσὸς γενόμενος καὶ ῥυεὶς διὰ τοῦ στέγους εἰς τὸν κόλπον τῆς παρθένου, ἐγκύμονα ἐποίησεν. ἐξήκοντος δὲ τοῦ χρόνου βρέφος τὸν Περσέα ἀπέτεκε. τοῦτο μαθὼν Ἀκρίσιος εἰς κιβωτὸν ἀμφοτέρους, τήν τε μητέρα καὶ τὸ βρέφος. ἐνέβαλε καὶ κελεύει ῥίπτειν κατὰ τῆς θαλάσσης. ἰδοῦσαι δὲ ταῦθ' αἱ Νηρηίδες καὶ κατελεήσασαι τὸ γεγονὸς ἐμβάλλουσι τὴν (τὸν cod.) κιβωτὸν εἰς δίκτυα Σεριφίων ἁλιέων, κἀντεῦθεν περιεσώθη ἥ τε μήτηρ καὶ τὸ βρέφος, ὅπερ ἀνδρωθὲν Περσεὺς ὠνομάσθη.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα. Ἑρμῆς. Δανάη. τροφός. Ἀκρίσιος. ἄγγελος. χορός. Ἀθηνᾶ.

Vs. 4 εἴληχεν] εἴληχ' ὢν Musgravius. vs. 9 τυχών] τύχω Bothius. vs. 17 cf. Aesch. Prom. 669: τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν. vs. 18 ὅμως δέ γε cod., ὃ δέ γ' ὅμως Gust. Wolffius. vs. 19 ex Soph. fr. 847, 4 repetitus. vs. 20 δέ πως] δὲ παῖδ' Boissonadius. vs. 28 λάθρα πως] λαθρίως Musgravius. vs. 40 ἔργει malim. vs. 47 γὰρ ὄντα] χρεών γε? vs. 48 πράσσων cod. vs. 60 εἰ ταῦτ' scribendum videtur. vs. 61 τῆσδε κοίρανον χθονὸς legendum suspicor. vs. 65 εἰς τόδ' εἰς ὃ νῦν θράσους Porsonus, cf. Eur. Suppl. 1091.

INDEX FONTIVM